

**LECCIONARI COMPLET
EN LLENGUA VALENCIANA**

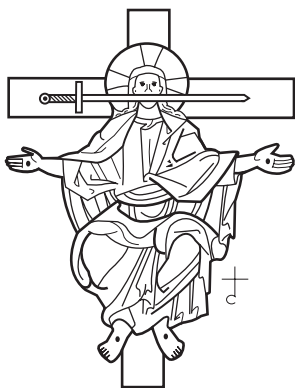
MISSAL ROMÀ

REFORMAT SEGONS ELS DECRETS
DEL SACROSANT CONCILI VATICÀ II
I PROMULGAT PEL PAPA PAU VI

LECCIONARI

EN LLENGUA VALENCIANA

PER ALS
DUMENGES I FESTES DEL SENYOR

VALÈNCIA, 1980

Nota: Al final del llibre s'han afegit, pel seu interès i especial devoció dels valencians als seus patrons, els texts de les misses en llengua valenciana de Sant Vicent Ferrer i de la Mare de Deu dels Desamparats, aprovats per Roma en 1983.

Igualment, pel seu interès històric, s'han conservat la presentació i el colofó de l'edició de 1980 d'Amunt el Cor.

Lo Rat Penat

© **Amunt el Cor**

© d'esta edició **Lo Rat Penat**

Carrer Trinquet de Cavallers, 9

46003 - Ciutat de València

www.loratpenat.org

secretaria@loratpenat.org

Direcció i coordinació **Josep Puchades i Vicent**
Vicent X. Navarro i Pastor

Agraïments **Joan Ignaci Serrano i Sánchez**
Francesc López i Martínez

I.S.B.N. **978-84-89069-94-7**

Depòsit legal **V-2710-2007**

Producció **La Gráfica**

PRESENTACIÓ

La Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes té el gust i l'honor d'oferir al poble valencià una nova edició del ***Leccionari en Llengua Valenciana per als Dumenges i Festes del Senyor***¹ que junt al *Missal Romà en Llengua Valenciana*², que acabem igualment d'editar, foren preparats durant anys i editats en la venerable associació cristiana Amunt el Cor per un destacat equip de sacerdots i seglars valencians encapçalats pel que fora el seu fundador i president, el sacerdot, canonge i erudit valencià Josep Alminyana i Vallés³.

Per a L o Rat Penat ha segut un gran esforç, material i humà, realisar una nova edició d'estos dos llibres, pero un esforç patriòtic absolutament necessari en uns moments tan crucials per al futur de la llengua valenciana, que es veu amenaçada des de tants fronts. Per això volem que eixe gran treball que fera el pare Alminyana i tants atres sacerdots des d'Amunt el Cor, i per a que, com marcà el Concili Vaticà II, la llitúrgia arribara als fidels valencians en la seua pròpia llengua, continue novament disponible, esgotades les anteriors edicions, per als retors de les parròquies valencianes, capellans i religiosos, i per a tots els fidels valencians que senten la necessitat de dispondre d'uns texts en llengua valenciana adequats per al seu us i per a la seua missió pastoral.

En una llengua valenciana que a rribe als fidels perque la senten com a pròpia, en una llengua viva depresa de la do lça veu de les mares valencianes que du rant generacions l'han transmesa als seus fills i, al mateix temps, en una llengua culta que beu de les fonts dels nostres grans clàssics del Segle d'Or⁴ de la l llengua valenciana, que deixaren escrit en orgull i per a orgull nostre que en ella ho feen. Uns texts escrits en un llenguatge correcte i cult, i al mateix temps popular i viu, que so les podien fer persones de la t alla intel·lectual i humana i en la preparació del pare Alminyana, des d'un profund coneiximent de les Escritures⁵ i de la Llitúrgia⁶, per la seua condició de sacerdot i ca nonge, i d es d'un també profund coneiximent de la llengua valenciana,

com un dels seus grans erudits i especialista en els nostres clàssics del Segle d'Or de les lletres valencianes i, més encara i principal, per haver-la depresa dels llavis de sa mare.

Per això és un orgull per a Lo Rat Penat poder oferir novament estos texts, com a una important aportació⁷ més a l'ús del valencià, que tan útils i necessaris nos són als valencians com a poble cristià i que són, al mateix temps, un acte d'homenage i reconeiximent a la labor cristiana i patriòtica d'escampar la paraula de Deu en llengua valenciana realitzada per Amunt el Cor i pel seu president i fundador, Josep Alminyana i Vallés. I acabe en les mateixes paraules que justificaven i justifiquen la necessitat d'estos texts “... *per tal de qu e el poble fidel valencià, senzill i b o, puga ya l legir i e scoltar ara, per fi, la Paraula de D eu en sa p ròpia Llengua Valenciana..., com la deprengué dels llavis de sa mateixa mare*”⁸.

València, abril de 2007

Enric Esteve i Mollà

President de Lo Rat Penat

1 En esta edició i al final del llibre s'han afegit pel seu interès i per l'especial devoció dels valencians als seus patrons, els texts de les misses en llengua valenciana de Sant Vicent Ferrer i de la Mare de Deu dels Desamparats, aprovats per Roma en 1983.

2 Missal Romà en Llengua Valenciana, Ed. Lo Rat Penat, València 2006.

3 Remetem a la Presentació del *Missal Romà en Llengua Valenciana*, a on se fa un repàs a la vida i l'obra de Josep Alminyana i Vallés (1916-2006) i al gran treball que s'ha fet des de l'associació cristiana Amunt el Cor.

4 Mossén Alminyana ha segut un dels grans estudiosos del Segle d'Or de la Llengua Valenciana, havent publicat: *El Crit de la Llengua* (Ed. Excma. Diputació de València, València 2006, 3ª edició); el *Vita Christi* de sor Isabel de Villena en dos volums de gran format en la transcripció i estudi d'esta obra senyera de la lliteratura en llengua valenciana (Ed. Excma. Ajuntament de València, València, 1992); l'*Spill* de Jaume Roig, basat en el manuscrit que se conserva en la Biblioteca Apostòlica Vaticana, en tres grans volums en el facsimil, transcripció, introduccions i estudi d'esta obra mestra del Segle d'Or de la llengua valenciana (Ed. Del Sénia al Segura, València 1990); les obres de Joan Roïç de Corella, en dos grans volums en el facsimil, transcripció, introduccions i estudi de cada una de les obres del manuscrit de la Biblioteca Mayansiana (Ed. Del Sénia al Segura, València, 1984).

5 *Els Quatre Evangelis. Traducció de la nova vulgata a la llengua valenciana*, obra publicada en 1984 i que podem considerar històrica perquè rememorava la primera Bíblia Valenciana que sis segles abans havia fet Bonifaci Ferrer i que fon realitzada per Mn. Josep Alminyana i Mn. Lluís Alcon, en l'aprovació de la Conferència Episcopal Espanyola. Mn. Lluís Alcon i Edo, vilafranquí, fon també un destacat membre d'Amunt el Cor i en 1989 Lo Rat Penat i Amunt el Cor li tributaren un homenage pòstum compost per un acte religiós celebrat el 30 de juny en l'iglésia de Sant Esteve i un acte acadèmic el dia 8 de juny en el Saló de Regines de Lo Rat Penat que tancà el seu amic Josep Alminyana: "... mossén Alcon, home d'una cultura impressionant, especialista en Filologia de llengües mortes i vives, està considerat com a capdavanter en la defensa de la llengua valenciana i defensor apassionat de la personalitat valenciana, completament diferenciada de la dels pobles del seu entorn." Com a homenage, Lo Rat Penat acordà que en la Secció de Cursos de Llengua i Cultura Valencianes, a o n tants anys donà classes de llengua valenciana, figurara una placa en la següent inscripció: "Mossén Lluís Alcon Edo, eminent professor" (*Història de Lo Rat Penat*, pàgs. 333 i 756, en la qual figura el seu retrat).

6 En l'última edició d'*El Crit de la Llengua*, realitzada per la Diputació de València en 2006, i havent faltat el pare Alminyana, se va incloure al final del llibre el seu curriculum, en el qual se pot apreciar la gran labor realitzada a lo llarc de la seua vida dedicada al servei del Senyor i a l'estudi i investigació de la llengua valenciana. Mossén Alminyana fon responsable de l'introducció de les directrius del Concili Vaticà II en l'Iglésia valentina, i en estes paraules reconeixia la seua labor monsenyor Manuel Ureña, arquebisbe de Saragossa, en motiu de l'homenage pòstum que li tributà la Diputació de València el 6 d'octubre de 2006: "... fon un gran home d'estudi i d'investigació, tant en ciències eclesiàstiques com en història de la nostra llengua valenciana [...] a demés de ser un bon pastor, D. Josep Alminyana se va distinguir molt pronte per l'estudi de la Teologia de la litúrgia. Ad ell li deu la nostra Archidiòcesis els treballs de l'aplicació i de la posada en marcha de la reforma de la litúrgia de Pau VI, com a braç eixecutor de D. Marcelino Olaechea..."

7 *Història de Lo Rat Penat*, VVAA, Ed. Lo Rat Penat, València 2000. El llibre *Història de Lo Rat Penat*, fon dirigit per l'historiador Federico Martínez Roda, membre de la Real Acadèmia de l'Història, i a actual Secretari General de l'Universitat Cardenal Herrera-CEU. En els seus diferents capítuls i en les seues més de 800 pàgines arreplega l'història i la trajectòria de la Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes, i s'arrepleguen nombroses referències a Josep Alminyana i Vallés. En l'apartat 4.4.2 "El valencià, la litúrgia i Lo Rat Penat" d'Alfons Vila i Francés, s'arreplega la constant reivindicació de Lo Rat Penat, a partir del Concili Vaticà II i del Decret de 30 de novembre de 1963, per a l'incorporació de la llengua valenciana a la litúrgia de la Província Eclesiàstica Valentina.

8 Paraules dels editors en la presentació de l'edició de 1980 del *Leccionari en Llengua Valenciana per als Dumenges i Festes del Senyor*, Ed. Amunt el Cor, València, 1980.

**LECCIONARI COMPLET
EN LLENGUA VALENCIANA**

MISSAL ROMÀ

REFORMAT SEGONS ELS DECRETS
DEL SACROSANT CONCILI VATICÀ II
I PROMULGAT PEL PAPA PAU VI

LECCIONARI

EN LLENGUA VALENCIANA

PER ALS
DUMENGES I FESTES DEL SENYOR

VALÈNCIA, 1980

I. S. B. N.: 84-300-3537-0

Depòsit legal: V. 2.606 - 1980

Imprenta Nàcher - Milacre, 7 - VALÈNCIA

PRESENTACIÓ

Continuant l'edició dels texts llitúrgics en Llengua Valenciana —cosa que nos vam propondre dur a bon terme com un deure de consciència—, publiquem ara, ab unes característiques tipogràfiques i d'enquadració similars a les dels atres llibres anteriorment editats, este volum que comprén el *Leccionari Dominical i Festiu*, Cicles A, B i C, per a la traducció dels quals nos hem valgut bàsicament del text típic llatí, publicat en Roma segons els decrets del Sacrosant Concili Ecumènic Vaticà II i promulgat per Pau VI, de grata memòria.

Nos hauria agradat editar el Leccionari complet en Llengua Valenciana; pero, per ser els dumenges i les festes els dies de l'any que reunixen a un major número de fi dels al voltant de l'altar i que nos deixen també un major espai de temps per al cultiu del nostre esperit, nos ha paregut millor presentar-vos només, en este volum, les llectures bíbliques pròpies d'eixos dies, a fi de que els sacerdots i els fidels, al mateix temps, pugam donar-nos, ab una dedicació més plena i assídua, a la lectura reposada i reflexiva de la Paraula de Deu.

D'acort ab els desijos del Concili Vaticà II, nos hem proposat, ab esta aportació nostra, facilitar als fidels del nostre Regne el repertori complet i ben abundant dels texts llitúrgics extrets de l'Antic i del Nou Testament, en la llectura dels quals podran trobar l'aliment espiritual que tant els manca.

Ya se dona per sabut que este volum únicament té caràcter privat i és, per tant, per a us particular. Els seus texts no són típics ni oficials, ni tampoc pretenen ser-ho; sabem que això no és de la nostra competència, sino exclusivament de la Santa Sèu. Ab este volum, igual com ab els atres llibres anteriorment editats, oferim un nou element de treball pastoral als nostres capellans i religiosos de la Província Eclesiàstica Valentina preocupats pel bé integral del nostre poble fidel i, com no, també a la nostra Jerarquia, per si el vol tindre en conte, com a una possible i sincera aportació i ajuda, a l'hora de reparar els texts llitúrgics típics i oficials definitius en Llengua Valenciana.

Esta edició ha tingut un precedent —ya lluntà, que li dona la seua suficient raó de ser— quan, a les acaballes de la dècada dels xixanta, se van publicar a ciclostil els Cicles A, B i C del *Leccionari Dominical i Festiu* com un primer intent d'acostar al poble fidel valencià la Paraula de Deu escrita en la seua mateixa llengua.

Com la prova no va ser del tot mal acollida a pesar del seus importants defectes, després ben pronte l'ilusió de fer una publicació més cuidada, en espera de la definitiva i oficial que encara està per vore la llum i que Deu vullga que no siga per molt de temps ya.

Esta edició completa del Leccionari, que ara vos presentem i vos oferim, s'ha fet, com és fàcil de comprovar, seguint el model del *Leccionari Romà* llatí, és dir, afegint als texts comuns dels tres Cicles A, B i C seguits en cada dumege o celebració que els tenen propis, evitant, d'este modo, innecessàries repeticions.

Nos plau manifestar, una volta més, el nostre agraïment als col·laboradors —laics i sacerdots— que han treballat tan desinteressada, anònima i abnegadament en la preparació d'estos texts, als qui nos ajuden de la millor forma que poden i saben, i als qui estan al nostre costat en tot i per a tot —be ho sap Déu— per tal de que el poble fidel valencià, senzill i bo, pugua llegir i escoltar ara, per fi, la Paraula de Déu en la seua pròpia Llengua Valenciana i sense bastarderies, com la deprengué dels llavis de sa mateixa mare.

Déu faça que, aprovats per la Santa Sèu, un dia no molt lluntà, els texts de la Bíblia escrita baix la direcció de Fra Bonifaci Ferrer (1355-1417) i publicada en 1478 en Llengua Valenciana —com ell ho diu en el seu colofó, que ací reproduïm com a remat d'esta presentació—, puguen també servir, una volta actualisats, per a redactar els texts litúrgics definitius de les Sagrades Escriures que tant necessita el poble fidel valencià i que els exigeix ab tanta urgència i raó.

Els editors

Gracies infinides sien fetes al / omnipotēt deu e senyoz nostre

Jesu crist i e ala humil e sacratissima verge maria mare sua. Acoba la biblia molt vera e catholica i treta de una biblia del noble mossen berenguer viuco de boil cavaller: la qual son treballava de aquella propria que son arromangava en lo monestir de portaceli de lengua latina en la nostra valenciana per lo molt reuerent micer bonifaci ferrer doctor en canons i en facultat de sacra theologia i e don de tota la Cantoga i gremi de benaventurat sanct vicent ferrer del orde de predicadors: en la qual transllacio foren e altres singulars homs de ciencia. E ara cerremet aquella en la nostra diligentment corregida i vista e regonegada per lo reuerent mestre jaume borrell mestre en sacra theologia del orde de predicadors i e inquisidor en regne de valencia. En la nostra empremta en la ciutat de valencia a despeses del magnific en philip viziant mercader de la vila de jine de altra Alamāya: per mestre alfonso fernādez de Corcova del Regne de Castella: e per mestre lambert palomar alamāy mestre en arts: començada en lo mes de febrer del any mil quatrecento setanta set i e acabada en lo mes de May del any Mil. CCCCLXXVIII.

I DUMENGE D'ADVENT

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

El Senyor reunit a tots els pobles en la pau eterna del Regne de Deu

Lectura del llibre del profeta Isaïes

2, 1-5

Visió d'Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem:

Al final dels temps s'alçarà sòlida la lloma de la Casa del Senyor; serà la més alta de totes les de la serra, elevada per damunt de les montanyes. Totes les nacions afluiran i vindran pobles numerosos, dient:

«Vingau, pugem a la lloma del Senyor, a la casa del Deu de Jacop. Ell nos ensenyarà els seus camins i caminarem per les seues sendes; perquè de Sió vindrà la llei, i de Jerusalem, la paraula del Senyor.»

Ell serà el pacificador de les nacions, el jure de pobles numerosos. De les espases faran relles, i esporgadores, de les llances. No alçarà l'espasa cap poble contra un atre, ni s'entrenaran mai més en fer la guerra.

Vine, Casa de Jacop; caminem a la llum del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

121, 1-2. 3-4a (4b-5. 6-7) 8-9

R/. Quina alegria quan me digueren:

«Anem a la casa del Senyor».

Quina alegria quan me digueren:

«Anem a la casa del Senyor».

Ya han aplegat els nostres peus
als teus llindars, Jerusalem. R/.

Jerusalem està ben construïda
com a ciutat de conjunt harmoniós.

Allí és a on pugen les tribus,
les tribus del Senyor. R/.

Segons la costum del poble d'Israel,
per a alabar el sant nom del Senyor.
Allí estan els tribunals de la justícia,
i el trono de la Casa de Davit. R/.

Desigueu la pau a Jerusalem:

«Vixquen segurs els qui te volen,

hi haja pau dins dels teus murs
i abundància en els teus palaus». R̃.

Per amor dels meus germans i companys
vaig dir: «La pau estiga dins de tu».
Per la Casa del Senyor, el nostre Deu,
«te desige tot el be». R̃.

SEGONA LLECTURA

La nostra salvació està prop

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Roma 13, 11-14

Germans:

Doneu-vos conte del moment que estem vivint; ya és hora de despertar-vos perque ara tenim la salvació molt més prop que quan començàrem a creure per la fe.

La nit està alvançada, ya s'acosta el dia; deixem les obres pròpies de la foscor i equipem-nos ab les armes de combatre a plena llum. Comportem-nos dignament, com si fora ple dia. Fòra les orgies i les borracheres; res de luxúria ni de vicis; res de rinyes ni d'enveges. En lloc de tot això, revestiu-vos de Jesucrist, el Senyor, i no fometeu les desordenades apetències de la flaquea humana.

Paraula de Deu.

Aleluya

Sal 84, 8

R̃. Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona'ns la teua salvació. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Vigileu i estigau preparats

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 24, 37-44

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Quan vinga el Fill de l'home, passarà com en temps de Noé. Des d'abans del diluvi fins que Noé va entrar en l'arca, la gent no deixà de menjar ni de beure i els hòmens i les dònes se casaven; pero, quan manco s'ho esperaven, arribà el diluvi i se'ls endugué a tots. Això mateix passarà quan vinga el Fill de l'home: hi haurà dos hòmens treballant junts en el camp: a u se l'enduran i a l'atre el deixaran; dos dònes estaran molent al mateix temps: a una se l'emportaran i a l'atra la deixaran.

Per tant, vigileu, perque no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Ya podeu comprendre que si l'amo de casa sabera a quina

hora de la nit hauria d'arribar el lladre, se quedaria vigilant i no li deixaria assaltar sa casa. Per això estigau també vosatres preparats perquè, quan manco vos ho penseu, arribarà el Fill de l'home».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Oh, si esgarrares el cel i baixares

Lectura del llibre del profeta Isaïes 63, 16b-17; 64, 1.3b-8

Tu, Senyor, eres el nostre pare; el teu nom des de sempre és «El-nostre-redentor». Senyor, ¿per qué deixes que nos desviem dels teus camins, i que els nostres cors s'obstinen a no creure en tu? Reconcilia't ab nosatres per amor dels teus servents i de les tribus que has pres per heretat.

Oh, si esgarrares el cel i baixares, si davant de tu se fongueren les montanyes.

Ni cap orella ha sentit ni cap ull ha vist mai a un deu, fòra de tu, que salvava als qui esperen en ell. Tu ixes al pas dels qui fan el be i se'n recorden dels teus camins.

Pero ara t'has disgustat ab nosatres, que hem pecat i nos hem rebelat sempre contra tu. Tots nosatres nos pareixem a persones impures; la nostra justícia és com un drap brut. Tots nos mustiem com la fulla caiguda, i les nostres culpes, com el vent, se'ns enduen.

Ya no hi ha ningú que invoque el teu nom ni que se recolze en tu en desvelar-se, perquè nos has amagat la teua mirada i nos entregues en mans de les nostres culpes. Pero, en mig de tot, tu eres el nostre Senyor, tu eres el nostre pare; nosatres som l'argila i tu, el ceramista; tots som obra de les teues mans.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

79, 2ac i 3b. 15-16. 18-19

R/. Oh Deu, renova'ns;
fes-nos vore la claror de la teua mirada i salva'ns.
Pastor d'Israel, escolta'ns;
tu que t'assentes sobre els querubins, resplandix;
desvela el teu poder
i vine a salvar-nos. R/.

Deu de l'Univers, gira't;
mira des del cel i vine a visitar la teua vinya,
el cep que la teua mà havia plantat
i que tu feres tant robust. *R*.

Que la teua mà protegixca al teu elegit,
a l'home que tu feres tant fort;
no nos apartarem mai més de tu;
dona'ns vida i invocarem el teu sant nom. *R*.

SEGONA LLECTURA

Vivim esperant la manifestació de nostre Senyor Jesucrist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 3-9
Germans:

La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor,
estigam ab vosatres.

Sempre done gràcies a Deu per vosatres, pensant en el dò que
Deu vos ha fet en Jesucrist. Li done gràcies perquè de tot vos ha
enrichit en ell: en paraules i en coneiximent. Aixina, el testimoni
que doneu de Crist s'ha confirmat tant entre vosatres que no vos
falta cap classe de dò mentres viviu esperant, encara, la manifesta-
ció de Jesucrist, nostre Senyor. Ell, per la seua part, vos mantindrà
segurs fins a lo últim de tot, per a que el dia de Jesucrist, nostre
Senyor, sigau trobats irreprehensibles. Deu és fidel; pero ell és qui
vos ha cridat a viure en comunió ab el seu Fill Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Sal 84, 8

R. Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona'ns
la teua salvació. *R*. Aleluya.

EVANGELI

Vigileu: No sabeu quan tornarà l'amo de casa

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 13, 33-37

En aquell temps, Jesús dia als seus discípuls:

«Estigau atents i vigileu, perquè no sabeu quan vindrà el temps
decisiu: açò és lo mateix que un home que se n'anà a l'estranger,
deixà sa casa, va fer a cada u dels seus criats responsables de les
faenes que els havia confiat i al porter li recomanà que vigilara.

Igual heu de vigilar vosatres, perquè no sabeu quan tornarà
l'amo de casa; no sabeu si vindrà de vesprada, a mijanit, al cant

del gall o de bon matí. El tindreu ací a l'hora que no penseu: mireu que no vos trobe dormint.

I açò que vos dic a vosatres, ho dic a tot el món: Vigileu.»
Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Li farà néixer a Davit un renou llegítim

Lectura del llibre del profeta Jeremies

33, 14-16

Vindran dies —diu l'oràcul del Senyor—, en que compliré aquella promesa que tinc feta a la Casa d'Israel i a la Casa de Judà.

En aquells dies i en aquella hora li suscitaré a Davit un renou llegítim, que farà justícia i bondat en la terra. En aquells dies serà salvat el poble de Judà i viurà tranquil·la la ciutat de Jerusalem, i la nomenaran aixina: «El-Senyor-és-la-nostra-justícia.»

Paraula de Deu.

Salm responsorial

24, 4bc-5ab. 8-9. 10 i 14

R/. A tu, Senyor, eleve la meua ànima.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenga les teues sendes.
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. R/.

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. R/.

Les sendes del Senyor són misericòrdia i llealtat
per als qui guarden la seua aliança.
El Senyor se fa conèixer íntimament als seus fidels,
i els revela la seua aliança. R/.

SEGONA LLECTURA

*Que el Senyor enfortisca els vostres cors per al dia
que vinga Jesús, el Nostre Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
3, 12-4, 2

Germans:

Que el Senyor vullga omplir-vos abundantment d'un amor tan gran entre uns i atres i a tots, com el que yo tinc per vosatres per a que sigau sants i estigau nets de culpa davant de Deu, el nostre Pare, el dia en que Jesús, el nostre Senyor, vinga ab els seus sants.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i una petició, en Jesús, el Senyor: Vosatres vàreu rebre la nostra ensenyança sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Deu: procediu aixina i seguiu avant. Ya sabeu les instruccions que vos donàrem de part de Jesús, el Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Sal 84, 8

R/. Aleluya. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada i dona'ns la teua salvació. R/. Aleluya.

EVANGELI

S'acosta la nostra lliberació

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 21, 25-28. 34-36

En aquell temps, digué Jesús als seus discípuls:

«Hi haurà prodigis en el sol, la lluna i les estreles; i en la terra, les nacions viuran en l'ai al cor, sobresaltades per les remors de la mar i l'ímpetu de les ones. La gent se quedarà sense alé per la por, pensant en els desastres que sobrevindran per tot lo món, ya que les potències del cel bambolegaran. De seguida voran vindre al Fill de l'home sobre un núvol, ab gran poder i majestat.

Quan tot açò comence a succeir, prengau alé i alceu el cap, perque s'acosta la vostra lliberació.

Estigau atents: no deixeu que l'excés en menjar i beure o la preocupació dels negocis fatigue el vostre cor, i vos caiga damunt aquell dia de sobte; perque vindrà, segur, com una trampa sobre tots els hòmens de la terra. Estigau sempre alerta, pregant en tota ocasió i demanant que pugau escapar-vos de tot açò que ha de passar i mantindre-vos irrepressibles davant del Fill de l'home.»

Paraula de Deu.

II DUMENGE D'ADVENT

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Farà justícia al pobre

Lectura del llibre del profeta Isaïes

11, 1-10

Eixe dia:

Naixerà un rebrot de la soca de Jessé, i de la seua arrel brotarà un plantó. Sobre ell reposarà l'esperit del Senyor: esperit de sabiduria i d'enteniment, esperit de consell i de fortalea, esperit de pietat i de sant temor de Deu. S'inspirarà en el temor del Senyor.

No enjuïciarà segons les apariències, ni decidirà per lo que senta dir; farà justícia al pobre, sentenciarà rectament a favor del desvalgut. La seua boca ferirà, com un assot, al violent; ab l'alé dels seus llavis farà morir al malfactor.

Armarà de justícia la seua cintura i la fidelitat serà el seu cenyidor.

Conviurà el llop ab el corder, la pantera jaurà ab el cabrit, el vedell i el lleó pasturaran junts i un chiquet, només, els guardarà. La vaca menjarà ab l'orsa, i les seues cries se tombaran juntes; el lleó menjarà palla com el bou. Els chiquets jugaran junt al cau de l'escurçó i les criatures ficaran la mà dins de l'amagatall de la serp. Per tota la meua montanya sagrada no farà res de mal ningú: perque tota la terra estarà plena de la ciència del Senyor, com d'aigua està plena la mar.

Eixe dia el rebrot de Jessé s'alçarà dret com a senyera dels pobles: les nacions el buscaran i el lloc a on el guarden serà famós.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

71, 1-2. 7-8. 12-13. 17

R/. Que florixca la justícia en els seus dies
i la pau abunde eternament.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,
i al príncip, la teua justícia.
Que el rei governe el teu poble ab equitat,
i que siga just ab els humils. R/.

Que florixca el benestar en els seus dies,
i abunde la pau, més durable que la lluna.
Que domine des d'un mar a l'atre mar,
i des del Gran Riu a l'extrem de la terra. R/.

Lliurarà als pobres que reclamen,
als afligits i als qui no tenen defensor.
S'apiadarà dels dèbils i dels indigents
i salvarà la vida dels humils. R̃.

Que se perpetue el seu sant nom,
i la seua fama dure com el sol;
que tots els pobles siguen beneïts en ell,
i que tots el proclamen benaventurat. R̃.

SEGONA LLECTURA

Jesucrist salva a tots els hòmens

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 15, 4-9

Germans:

Tot lo que diuen les Escriures va ser escrit per a ensenyança nostra, per a que, entre la nostra paciència i el consol que donen les Escriures, mantingam sempre viva l'esperança. Que Deu, font de tota paciència i de consol, vos concedisca estar tots d'acort com correspon als cristians; per a que, tots junts i ab un mateix cor, alabeu al Deu i Pare de nostre Senyor Jesucrist.

Per tant, accepteu-vos els uns als altres, com Crist vos va acceptar per a glòria de Deu. Ab això vullc dir que Crist se va fer servidor dels judeus per a mostrar la fidelitat de Deu, complint les promeses fetes als Patriarques; i, per una atra banda, acull també als altres pobles per a que alaben a Deu per la seua misericòrdia, com ho diu l'Escriptura: «T'alabaré en mig de les nacions i cantaré alabances al teu nom.»

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 3, 4-6

R̃. Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes.
Tot el món contemplarà la salvació de Deu. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Feu penitència porque el Regne de Deu està prop

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 3, 1-12

En aquells dies, començà Joan Batiste a predicar en el desert de Judea, dient: «Convertiu-vos, porque el Regne de Deu està prop.» Este és aquell que va anunciar el Profeta Isaïes quan va dir:

«Una veu crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les sendes».

Joan anava vestit de pèl de gamell, ab una correja de cuiro en la cintura, i s'alimentava de llangostes i mel del bosc.

I acodia a escoltar-lo molta gent de Jerusalem, de tota la Judea i de la vall del Jordà; confessaven els seus pecats, i ell, en el riu Jordà, els batejava. Pero a molts fariseus i saduceus, que venien per a que els batejara, els dia:

«Raça d'escurçons, ¿quí vos ha ensenyat a escapar-vos del castic imminent? Demostreu ab bones obres la vostra conversió. I no vos refieu pensant que "Abraham és el nostre pare", perque vos dic que d'estes pedres Deu és capaç de traure fills d'Abraham. Ya està l'estràl tocant la soca de l'arbre, i tot arbre que no done bon fruit serà tallat i tirat al fòc.

Yo vos batege ab aigua per a que vos convertiu; pero ve darrere de mi u que és més poderós que yo; tant, que yo no soc digne de portar-li les sandàlies. Ell vos batejarà ab Espirit Sant i fòc. Ell ya té la forca en la mà per a aventar l'erada; arreplegarà el blat en el graner, i ab la palla farà una foguera que sempre cremarà.»

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Obriu al Senyor una ruta

Lectura del llibre del profeta Isaïes

40, 1-5, 9-11

«Consola't, consola't, poble meu», diu el vostre Deu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digau-li que s'ha acabat la seua esclavitud i ha segut perdonada la seua culpa, ya que ha rebut de mans del Senyor doble pena pels seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Deu; s'alçaran les barrancades, i baixaran les montanyes i els tossals; la serra se tornarà plana, el terreny escabrós s'igualarà. I apareixerà la glòria del Senyor i la voran tots al mateix temps. Ho ha dit la boca del Senyor.

Puja a una montanya ben alta, ¡emissari que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, ¡alça ben forta la teua veu, alça-la ben forta, no tingues por! Digues a les

viles de Judà: ¡Ací està el vostre Deu! El Senyor Deu arriba ple de majestat, el seu braç ho domina tot, l'acompanya el fruit de la seua victòria, i el precedixen els trofeus; vela com un pastor pel ramat, l'arregla ab el seu braç, porta al coll als corderets, i acompanya a les ovelles que estan criant.»

Paraula de Deu.

Salm responsorial

84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R/. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada
i dona'ns la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:
Deu anuncia la pau al seu poble.
El Senyor està prop per a salvar als seus fidels,
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. R/.

La fidelitat i l'amor se trobaran,
se besaran la justícia i la pau;
la fidelitat germinarà en la terra
i la bondat mirarà des del cel. R/.

El Senyor nos donarà la pluja
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà per davant d'ell
i la pau seguirà els seus passos. R/.

SEGONA LLECTURA

Esperem un cel nou i una terra nova

Llectura de la segona carta de sant Pere apòstol 3, 8-14

Amics: una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor un dia és com mil anys, i mil anys, com un dia. El Senyor no retarda el compliment de les promeses, com ho suponen alguns; i és que és pacient ab vosatres, perque no vol que ningú se perga, sino que tots arriben a convertir-se. Pero el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Eixe dia el cel acabarà ab un estrèpit espantós, els elements, abrasits en flames, se desintegraran, quedarà al descobert la terra ab tot lo que hi ha en ella.

Tenint present, per tant, que tot això se desintegrarà, penseu com heu de viure, ab quina santitat i ab quina pietat vos heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor serenament i feu tot lo possible per a que arribe pronte. Eixe dia el cel, inflammat, se

desfarà, i els elements, abrasits, desapareixeran. Pero nosatres, com ell nos ho ha promés, esperem un cel nou i una terra nova, a on regne la justícia.

Per tant, amics, mentres espereu açò, mireu que ell vos trobe en pau, immaculats i irrepressibles.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 3, 4.6

R/. Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes. Tot el món contemplarà la salvació de Deu. R/. Aleluya.

EVANGELI

Prepareu el camí per al Senyor

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 1-8

Ací comença l'Evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Deu.

En el profeta Isaïes està escrit açò: «Yo envie davant teu al meu emissari per a que te prepare el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí».

Complint açò, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un batisme de conversió per a obtindre el perdó dels pecats, i acodien ad ell gents de tota la Judea i de la ciutat de Jerusalem; confessaven els seus pecats i se feen batejar per ell en el riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de gamell, i ab un cinturó de pell se l'ajustava, i s'alimentava de llangostins i mel silvestre. I predicava d'esta manera: «Després de mi ve el qui és més poderós que yo, tan poderós que no soc digne ni de baixar-me a deslligar-li la correja de les sandàlies. Yo vos he batejat només ab aigua; ell vos batejarà ab l'Espirit Sant».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Deu farà que se veja la seua resplandor sobre tu

Llectura del profeta Baruc 5, 1-9

Jerusalem, despulla't del teu vestit de dol i d'aflicció i viste't les gales perpètuas de la glòria de Deu; enrolla't en el manteu

de la bondat de Deu i posa't en el cap la diadema de la glòria de l'Etern perquè Deu farà que se veja la teua resplendor per tot el món. Tindràs per a sempre este nom que Deu t'impondrà: «Pau-en-la-justícia. Glòria-en-la-pietat».

Alça't, Jerusalem, aguaita des del pinàcul, mira a l'orient i contempla als teus fills, reunits de llevant a ponent, per la veu de l'Espirit, gojosos perquè Deu s'enrecorda de tu. Quan varen eixir, ixqueren a peu custodiats d'enemics; pero ara Deu te'ls retorna gloriosament en carrossa real. Deu ordena que baixen les altures més altes i les montanyes perpètues; ha manat que s'ompliguen els barrancs i se nivelle la terra, per a que Israel camine segur, guiat per la glòria de Deu.

Ha manat als boscs i als arbres aromàtics que facen ombra a Israel. Deu conduirà a Israel ple d'alegria a la llum de la seua glòria, ab aquella bondat i amor que li són propis.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

125, 1-2ab, 2cd-3, 4-5. 6

R/. És gran lo que el Senyor fa en favor nostre,
¡ab quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor restaurà la sòrt de Sió,
nos quedàrem com somiant;
la nostra boca s'omplí de rialles,
i els nostres llavis, de crits d'alegria. R/.

Els atres pobles se dien: «És gran
lo que el Senyor ha fet a favor d'ells.»
És gran lo que el Senyor fa a favor nostre,
¡Ab quin goig ho celebrem! R/.

Canvia, Senyor, la nostra sòrt
com l'aigua renova l'estepa del Neguep.
Els qui sembraven ab llàgrimes,
criden de goig en la sega. R/.

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. R/.

SEGONA LLECTURA

Mantingau-vos nets i irreprochables per al Dia de Crist

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Filipis
1, 4-6, 8-11

Germans:

Quan rese per vosatres, ho faig sempre ple d'alegria. Perque heu segut col·laboradors meus en l'obra de l'Evangelí, des del primer dia fins a hui. Esta és la meua confiança: Que Deu, que ha inaugurat entre vosatres una empresa bona, la portarà avant fins al Dia de Jesucrist.

Deu és testic de lo entranyablement que vos vulc, en Jesucrist. I esta és la meua oració: que la vostra comunitat d'amor segueixca creixent més i més en comprensió i delicadea espiritual. Aixina podreu discernir lo que millor convinga i aplegareu al Dia de Crist nets i irreprochables, carregats dels fruits de salvació que otorga Jesucrist, per a glòria i alabança de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 3, 4, 6

℟. Aleluya. Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes. Tot el món vorà la salvació de Deu. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Tot el món vorà la salvació de Deu

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 3, 1-6

L'any quinze del regnat de l'emperador Tiberi, mentres Ponç Pilat era governador de Judea; Herodes, virrei de Galilea; son germà Filip, virrei d'Iturea i Traconítide, i Lisànies, virrei d'Abiline, baix el pontificat d'Anàs i Caifàs, Deu parlà en el desert a Joan, fill de Zacaries. Joan recorregué totes les terres riberenques del Jordà batejant a la gent i proclamant que la conversió és necessària per a obtindre el perdó dels pecats, com està escrit en el Llibre dels Oràculs del profeta Isaïes: «S'ou una veu, algú crida en el desert: prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seues sendes; que se nivellen els barrancs, que baixen les montanyes i les llomes; que els camins tòrts s'adrecen i que desaparega lo que hi ha d'escabrós, a fi de que tot el món contemple la salvació de Deu».

Paraula de Deu.

III DUMENGE D'ADVENT

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Deu en persona vindrà i nos salvarà

Lectura del profeta Isaïes

35, 1-6a. 10

El desert i la terra erma s'alegraran, esclatarà d'alegria l'estepa i s'obrirà com la flor del lliri, exultant de goig i d'alegria. Té la glòria d'El Líban, la bellea del Carmel i del Saron; ells voran la glòria del Senyor i l'esplendor del nostre Deu.

Enfortiu les mans dels dèbils, enrobustiu els genolls dels vacil·lants; digau als de cor acovardit: «Sigau valents, no tingau por; ací teniu al vostre Deu que va a fer justícia; ve ell en persona a rescatar-se i vos salvarà.

Se desaparegaran els ulls dels cegos, les orelles dels sorts s'obriran, saltaran els coixos com els cérvols, i la llengua dels muts cridarà de goig.

I tornaran els qui el Senyor ha rescatat. Entraran en Sió cantant cançons: d'alegria eterna, els qui van al cap davant; de goig i felicitat, els qui els següen, i ya no hi haurà mai més ni penes ni aflicció.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

145, 7. 8-9a. 9bc-10

R/. Vine a salvar-nos, Senyor.

O be: Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits,
i dona pa als famolencs.
El Senyor llibera als detinguts. R/.

El Senyor dona la vista als ceguets,
el Senyor adreça als qui han caigut,
el Senyor ama als qui són justs,
el Senyor guarda als forasters. R/.

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda
i també capgira els camins dels qui fan el mal.
El Senyor regna eternament;
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

Persevereu, que la vinguda del Senyor està prop

Llectura de la carta de sant Jaume

5, 7-10

Germans, tingau paciència, mentres espereu que vinga el Senyor. Mireu com el llaurador confia arreplegar la preciosa collita de la terra, mentres espera pacientment les pluges primerenques i les tardanes. Tingau paciència també vosatres, persevereu, perquè la vinguda del Senyor està prop.

Germans, no vos queixeu els uns dels altres per a no ser condemnats. Mireu que el Juge ja està en la porta. Germans, com un exemple de sofriment i de paciència teniu als profetes que van parlar en nom del Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Is 61, 1

R/. Aleluya. L'Espirit del Senyor reposa sobre mi, i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. R/. Aleluya.

EVANGELI

¿Eres tu el qui ha de vindre o n'hem d'esperar a un altre?

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

11, 2-11

En aquell temps:

Joan, quan va saber, en la presó, les obres que feia Crist, envià a dos dels seus discípuls a preguntar-li: «¿Eres tu el qui ha de vindre o n'hem d'esperar a un altre?».

Jesús els respongué: «Aneu a contar a Joan lo que esteu veent i sentint: els cegos hi veuen i els coixos caminen, els lleprosos queden nets i els sorts senten, els morts resuciten i als pobres se'ls anuncia l'Evangeli de la salvació. I ¡feliços els qui no s'escandalisen de mi!».

Tan pronte com se n'anaren els enviats de Joan, Jesús se posà a parlar d'ell a la gent, dient: «¿Què vau eixir a vore en el desert? ¿una canya sacsejada pel vent? ¿Esperàveu trobar-vos a un home ben vestit? Els qui visten be viuen en els palaus dels reis. ¿Què esperàveu trobar si no? ¿un profeta? Sí, vos dic, i més que un profeta. Este és aquell de qui diu l'Escritura: «Mira, yo envíe davant de tu al meu embaixador per a que te prepare el camí». Vos assegure que no hi ha cap naixcut de dona més gran que Joan Batiste; si be el més chicotet en el Regne del Cel és més gran que ell».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Ple de goig, aclame al Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes 61, 1-2a. 10-11

L'Espirit del Senyor reposa sobre mi, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a curar als de cor dolorit, a proclamar als captius la llibertat, i a retornar als presos a la llum i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclama al Senyor, plena de goig, ànima meua, i celebra al teu Deu, que m'ha mudat ab vestits de salvació, i m'ha cobert ab una capa de felicitat, com el núvia coronat ab una diadema, o com la núvia que s'engalana ab l'adreç. El Senyor farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa nàixer la llavor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Lc 1, 46-48. 49-50. 53-54

℟. Ànima meua, canta la grandea del Senyor.

Ànima meua, canta la grandea del Senyor;
i tu, cor meu, goja't en Deu, el meu salvador.
¡Cóm s'ha commogut el Senyor
davant de l'humilitat de la seua esclava!
Des d'ara totes les generacions me diran felïç. ℟.

El Totpoderós feu portents per mi.
Sant és el seu nom.
La seua pietat no abandonarà als qui el temen,
generació a generació. ℟.

Ha caramullat de bens als famolencs
i ha expulsat de buit als rics.
El seu fill sempre ha estat ab Israel.
La promesa als nostres pares ha segut ferma. ℟.

SEGONA LLECTURA

*Que Deu guarde el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per a quan
retorne nostre Senyor Jesucrist*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
5, 16-24

Germans:

Vixcau sempre contents; no vos canseu mai de pregar; doneu gràcies en tota ocasió. Açò és lo que Deu vol de vosatres en Jesucrist. No apagueu l'Espirit, ni desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos ab lo que trobeu de bo i guardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Deu mateix, el Deu de la pau, vos consagre del tot i guarde plenament irrepreusibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per a quan retorne nostre Senyor Jesucrist. Deu, que vos crida, és digne de tota confiança; Ell complirà lo que ha promés.

Paraula de Deu.

Aleluya

Is 61, 1

R̃. Aleluya. L'Espirit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Encara que no el coneixeu, ya teniu entre vosatres al qui ha de vindre

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1. 6-8. 19-28

Deu envià a un home que se dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots arribaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

Quan els judeus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per a interrogar-lo, el testimoni de Joan fon este. Li preguntaren: «¿Quí eres tu?». Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Yo no soc el Messies».

Li preguntaren: «¿Quí eres si no? ¿Elies?».

Els digué: «No soc Elies».

«¿Eres el Profeta que esperem?».

Respongué: «No».

Li digueren: «Puix, ¿quí eres tu?». Hem de donar una resposta als qui nos han enviat: ¿qué dius de tu mateix?

Digué: «Soc una veu que crida en el desert: «Aplaneu el camí del Senyor», com diu el profeta Isaïes.

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «¿Per qué bateges si no eres el Messies, ni Elies, ni el Profeta?».

Joan els respongué: «Yo batege només ab aigua, pero, encara que no el coneixeu, ya teniu entre vosatres al qui ve després de mi; yo no soc digne ni de deslligar-li la correja de les sandàlies»

Açò va passar en Betània, a l'atra banda del Jordà, a on Joan batejava.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El Senyor s'alegra i se complau en tu

Lectura del profeta Sofonies

3, 14-18a

Congratula't, filla de Sió, crida de goig, Israel, alegra't i felicita't de tot cor, Jerusalem. El Senyor ha pagat la teua condena, ha fet fugir als teus enemics. Tens dins de tu al Senyor, rei d'Israel, no voràs mai més cap desastre.

Aquell dia diran a Jerusalem: «No tingues por, Sió, no deixes caure les teues mans. El Senyor, el teu Deu, el tens en mig de tu, és un guerrer que salva. Ell s'alegra i se complau en tu, te vol i se transporta d'alegria com en un dia de festa».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6

R. Crida ple de goig:

¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel!

El Senyor és el Deu que me salva;
confie en ell i no m'espante de res.

D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. *R*.

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom;
confeu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excelent. *R*.

Canteu al Senyor que ha fet coses grandioses;
publiqueu-ho per tota la terra.

Salta de goig i aclama'l, poble de Sió.
¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel! *R*.

SEGONA LLECTURA

El Senyor està prop

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 4, 4-7

Germans:

Vixcau sempre contents en el Senyor; vos ho repetixc, vixcau contents. Que la vostra bondat la conega tot lo món. El Senyor està a punt d'arribar. No vos inquieteu per res; sino que, en qualsevol situació, oferiu a Deu les vostres peticions acompanyant les vostres oracions i súpriques ab l'acció de gràcies.

I la pau de Deu, que sobrepassa tot enteniment humà, guardará els vostres cors i els vostres pensaments per mig de Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Is 61, 1

R/. Aleluya. L'Espirit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres. R/. Aleluya.

EVANGELI

¿Qué és lo que hem de fer?

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 3, 10-18

En aquell temps:

La gent preguntava a Joan: «¿I qué és lo que hem de fer?».

Ell contestà: «Qui tinga dos túniques, que ne done una a qui no ne té; i qui tinga menjar, que faça lo mateix».

Vingueren també a fer-se batejar uns cobradors d'imposts que li preguntaren: «Mestre, nosatres, ¿qué és lo que hem de fer?».

Ell els digué: «No demaneu més tribut del que marca la llei».

També li preguntaren uns militars: «I nosatres, ¿qué hem de fer?»

Ell els respongué: «No feu extorsió, ni vos aprofiteu de ningú amenaçant-lo ab denúncies, sino contenteu-vos ab la vostra paga».

El poble vivia en l'expectació i tot el món se preguntava si no seria Joan, potser, el Messies; ell prengué la paraula i va declarar públicament: «Yo vos batege només ab aigua, pero darrere meu

ve el qui és més poderós que yo, tan poderós, que no soc digne de deslligar-li la correja de les seues sandàlies. Ell vos batejarà ab l'Espirit Sant i fòc; ya té la mà en la forca per a aventar la seua era; guardarà el blat en el graner i cremarà la palla en una foguera que no s'apaga mai».

Ab estos i uns atres molts discursos més, Joan exhortava i anunciava al poble la Bona Nova de la salvació.

Paraula de Deu.

IV DUMENGE D'ADVENT

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

La Verge tindrà un fill

Lectura del profeta Isaïes

7, 10-14

Per aquells dies:

El Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, Deu teu, una senyal, be en les profunditats de l'abisme o be dalt del cel».

Acaz respongué: «No ne demanaré cap; no vullc tentar al Senyor».

Deu afegí: «Casa de Davit, escolta: ¿no hi ha prou de cansar als hòmens, que també vols cansar a Deu? Puix el Senyor, pel seu conte, vos donarà una senyal. Mireu: la verge concebrà i donarà a llum un fill, al qui de nom li posarà Emmanuel, que vol dir: 'Deu-ab-nosatres'».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

23, 1-2. 3-4ab. 5-6

R/. Va a entrar el Senyor,
que és el Rei de la glòria.

Del Senyor és la terra i tot lo que l'ompli,
el món i els qui l'habiten;
ell l'ha fonamentat sobre la mar
i l'ha afiançat sobre els rius. R/.

¿Quí pujarà a la montanya del Senyor
o s'estarà en el recint sagrat?:
El qui té les mans sense culpa
i el cor ben net. R/.

Este és el qui obtindrà la benedicció del Senyor
i la justificació de Deu, el seu salvador.
Estos són els qui venen a buscar-lo,
els qui venen a buscar la presència del Deu de Jacop. R/.

SEGONA LLECTURA

Jesucrist, del llinatge de Davit, és el Fill de Deu

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 1, 1-7

Soc Pau, servidor de Jesucrist; Deu m'ha cridat a ser apòstol,

destinat a anunciar l'Evangeli de la salvació. Este Evangeli de Deu, promés ya pels seus profetes en les Escritures Santes, se referix al seu Fill naixcut del llinage de Davit, i constituït, per l'Espirit Sant, Fill de Deu, en virtut de la seua resurrecció de la mort Jesucrist, nostre Senyor. Per Ell, i per a glòria del seu nom, he rebut este dò i esta missió: fer que tots els pobles responguen a la fe. I entre ells esteu també vosatres, cridats per Jesucrist.

A tots els de Roma, predilectes de Deu, cridats a formar part del seu poble sant, vos desige la gràcia i la pau de Deu, Pare nostre i de Jesús, el Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 1, 23

R/. Aleluya. La Verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel, que vol dir: «Deu-ab-nosatres». R/. Aleluya.

EVANGELI

Jesús naixerà de Maria, l'esposa de Josep, fill de Davit

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

1, 18-24

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se ab Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Espirit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se proposgué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en somis un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endur-te a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Espirit Sant; tindrà un fill, i tu li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que se complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

El regne de Davit se perpetuarà davant del Senyor

Llectura del segon llibre de Samuel 7, 1-5. 8b-12. 14a. 16

Quan el rei Davit s'havia establert en el seu palau, després de que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, yo vixc en una casa de cedre, mentres l'arca de Deu continua en una tenda de campanya».

Natan digué al rei: «Ves i fes tot lo que te dicte el teu cor; perquè tens ab tu al Senyor».

Pero aquella mateixa nit Natan rebé esta paraula del Senyor: «Ves i dis-li a Davit, el meu servent: Açò diu el Senyor: ¿Tu m'has de fer una casa per a residir allí? Yo t'he tret del tancat de la ramera, de guardar les ovelles i les cabres, per a fer-te príncip del meu poble, Israel. He estat ab tu en totes les campanyes que has mamprés, he derrotat als teus enemics i te donaré un nom com el dels hòmens més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel; allí el plantaré per a que vixca sense por i no l'oprimiran més els perversos, com ho havien fet abans, quan vaig haver d'enviar juges per a governar Israel, el meu poble, i a tu te vaig deixar en pau de tots els teus enemics. Ara el Senyor t'anuncia que te donarà una dinastia.

Quan t'arribi l'hora de reposar ab els teus pares, te donaré per successor un descendent, eixit de les teues entranyes, i consolidaré el seu regne. Yo seré per ad ell un pare i ell serà per a mi un fill.

Ta casa, la teua dinastia, se perpetuarà davant de mi, i el teu trono se mantindrà per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

88, 2-3. 4-5. 27 i 29

R/. Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

Anunciaré la teua fidelitat d'una generació a l'altra.

Perque tu vas dir: «la meua misericòrdia és indestructible; mantinc la meua fidelitat en el cel». **R/.**

He fet aliança ab els meus elegits,
jurant a Davit el meu servent:
«T'he creat per a sempre una dinastia,
mantindre per tots els segles el teu trono». R̃.

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que me salva».
Li mantindre per a sempre el meu amor,
i la meua aliança ab ell serà perpètua. R̃.

SEGONA LLECTURA

Ha eixit a la llum el pla de Deu, amagat en el silenci dels segles

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 16, 25-27

Germans:

Glòria ad Aquell que té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que vos anuncie, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Deu, amagat en el silenci dels segles, pero que ara ha eixit a la llum, per la decisió del Deu etern, comunicat a tots els pobles, segons els escrits dels profetes, per a que siguen obedients a la fe.

A Deu, l'únic ple de sabiduria, la glòria eterna per Jesucrist.
Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 1, 38

R̃. Aleluya. Soc l'esclava del Senyor: que se complixquen en mi les teues paraules. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Deu t'ha concedit el seu favor i tindrà un fill

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

1, 26-38

En aquell temps:

Deu envià a l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea nomenat Nazaret, per a dur un encàrrec a una donzella, promesa a un descendent de Davit, que se dia Josep, i el nom de la verge era Maria. L'àngel entrà a on estava ella i li digué: «Deu te guardi, plena de gràcia, el Senyor és ab tu». Ella se torbà en sentir estes paraules, i se preguntava per qué la saludava d'eixe modo.

Pero l'àngel li digué: «No tingues por, Maria, Deu t'ha concedit el seu favor. Tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús. Serà gran

i el nomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Deu li donarà el trono de Davit, son pare; serà rei del poble d'Israel per a sempre, i el seu regnat no tindrà fi».

Maria preguntà a l'àngel: «¿Cóm pot ser açò?, puix yo encara soc verge».

L'àngel li respongué: «L'Espirit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim te cobrirà ab la seua ombra; per això el fruit sant que naixerà de tu, el nomenaran Fill de Deu. També la teua parenta, Elisabet, ha concebut un fill a pesar de la seua avançada edat; i la qui dien que era estèril està ya de sis mesos, perque per a Deu no hi ha res impossible».

Maria va respondre: «Soc l'esclava del Senyor: que se complixquen en mi les teues paraules». I l'àngel se va retirar.

Paraula de Deu.

CICLE C

SEGONA LLECTURA

De tu eixirà el qui ha de conduir a Israel

Llectura del profeta Miquees

5, 2-5a

Açò diu el Senyor:

Tu, Belem d'Efrata, eres chicoteta entre les aldees de Judà; pero de tu eixirà el qui ha de conduir a Israel. Els seus orígens són lluntans, de temps immemorial. Els tindrà abandonats fins al temps en que la mare done a llum; i els restants dels seus germans tornaran cap als fills d'Israel. De peu pastorejarà ab la força del Senyor, per la glòria del nom del Senyor, el seu Deu.

Viuran tranquils perque se manifestarà gran d'un cap a l'atre de la terra, i ell serà la nostra pau.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

79, 2ac i 3b. 15-16. 18-19

R/. Oh, Deu, renova'ns;
fes-nos vore la claror de la teua mirada i salva'ns.

Pastor d'Israel, escolta'ns;
tu que t'assentes sobre els querubins, resplandix;
desvela el teu poder
i vine a salvar-nos. R/.

Deu de l'Univers, gira't;
mira des del cel, i vine a visitar la teua vinya,
el cep que la teua mà havia plantat
i que tu feres tant robust. R̃.

Que la teua mà protegixca al teu elegit,
a l'home que tu feres tant fort;
no nos apartarem mai més de tu;
dona'ns vida, i invocarem el teu sant nom. R̃.

SEGONA LLECTURA

Ací estic, oh Deu, per a fer la teua voluntat

Llectura de la carta als hebreus

10, 5-10

Germans:

Quan Crist entrà en el món digué: «Tu, oh Deu, no vols sacrificis ni ofrenes, pero m'has format un cos; no t'agraden els holocausts ni les víctimes d'expiació. Per això dic ara: Ací vinc yo per a fer la teua voluntat, com està escrit de mi en el llibre».

Primer diu que els sacrificis i les ofrenes, els holocausts i les víctimes d'expiació no les vol Deu ni li agraden, i això que totes són coses que s'ofrenen segons la llei. A continuació afig: «Ací vinc yo per a fer la teua voluntat». Nega lo primer per a confirmar lo segon. I per l'oblació del cos de Jesucrist, feta d'una volta per a sempre, segons eixa voluntat de Deu, som tots santificats.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 1, 38

R̃. Aleluya. Soc l'esclava del Senyor; que se complixquen en mi les teues paraules. R̃. Aleluya.

EVANGELI

¿Quí soc yo per a que vinga a visitar-me la mare del meu Senyor?

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

1, 39-45

En aquells dies, Maria se posà en camí i se n'anà de pressa a la montanya, a un poble de Judà; entrà en casa de Zacaries i saludà a Isabel.

A penes Isabel va sentir la salutació de Maria, la criatura que portava en les seues entranyes saltà d'alegria, Isabel s'omplí de l'Espirit Sant i digué ab totes les seues forces:

«¡Beneïda tu entre les dònesh i beneït el fruit del teu ventre! ¿Quí soc yo per a que vinga a visitar-me la mare del meu Senyor? A penes la teua salutació aplegà als meus oïts, saltà de goig la criatura dins de les meues entranyes. ¡Feliç tu, perquè has cregut que el Senyor complirà les promeses que t'han fet!».

Paraula de Deu.

TEMPS DE NADAL

25 de decembre

NADAL MISSA DE LA VIGÍLIA

Les llectures següents se llegiran en la missa que se celebra la vesprada del dia 24 de decembre, be abans de les I vespres de Nadal, be després.

PRIMERA LLECTURA

El Senyor t'amarà

Lectura del llibre del profeta Isaïes

62, 1-5

Per amor de Sió no vullic callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots els reis voran la teua glòria i te posaran de nou un nom designat per la boca del Senyor. Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor, i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no te podran dir mai més «L'Abandonada», ni a la teua terra, «La Devastada»; a tu te diran «La Preferida», i a la teua terra, «La Bencasada», perquè el Senyor te preferix a tu mateix i tindrà marit la teua terra.

Com un jove se casa ab la seua núvia, aixina te prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dòna la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

88, 4-5. 16-17. 27 i 29

R̥. Senyor, cantaré eternament la teua misericòrdia.

He fet aliança ab els meus elegits,
jurant a Davit, el meu servent:
«T'he creat per a sempre una dinastia,
mantindre per tots els segles el teu trono». **R̥.**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,
que camina a la llum de la teua presència;
el teu nom és el seu goig de cada dia,
i la teua justícia, el seu orgull. **R̥.**

Ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que me salva».

Li mantindré per a sempre el meu amor
i la meua aliança ab ell serà perpètua. R̃.

SEGONA LLECTURA

Sant Pau dona testimoni de Crist, el Fill de Davit

Lectura dels Fets dels Apòstols 13, 16-17. 22-25

Troband-se en Antioquia de Pisídia, Pau s'alçà en la sinagoga, feu senyal de silenci ab la mà i digué:

Israelites i vosatres els qui creeu en Deu, escolteu-me. El Deu del poble d'Israel elegí als nostres pares i, quan vivien com a forasters en Egipte, els va fer un poble immens i els tragué d'allí ab el poder del seu braç.

Després els donà a Davit per rei, de qui va fer esta alabança: «He trobat que Davit, fill de Jesé, és un home com el que desija el meu cor, que durà a terme tot lo que me proponc». Com ho havia promés, de la seua descendència Deu va traure per a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans d'ell, vingué Joan, com a precursor, predicant a tot el poble d'Israel un batisme que li servira com a senyal de conversió. Pero Joan, a punt d'acabar la seua vida, dia: «¿Quí penseu vosatres que soc yo? No soc el qui espereu; després de mi ne ve un atre, a qui no mereixc deslligar-li les sandàlies».

Paraula de Deu.

Aleluya

R̃. Aleluya. Demà les culpes seran borrades de la terra i el Salvador del món serà el nostre rei. R̃. Aleluya.

Quan, en mig de les llectures, apareguen fragments del text sagnats i de diferent tipografia, podran ser omesos en gràcia a la brevetat, sempre que raons pastorals ho aconsellen.

EVANGELI

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 1, 1-25

Genealogia de Jesús, el Messies, fill de Davit, fill d'Abraham:

Abraham va ser el pare d'Isaac; Isaac, de Jacop; Jacop, de Judà i dels seus germans; Judà va ser el pare de Fares i Zaré, i la mare d'ells fon Tamar. Fares va ser el pare d'Hesron, i Hesron ho va ser d'Aram. Aram va ser pare d'Aminadap; Aminadap, de Nahason; Nahason, de Salmon, i Salmon, de Booz; la mare de Booz fon Rahap. Booz va ser el pare d'Obet, i la mare d'Obet fon Rut. Obet va ser el pare de Jesé, i Jesé, el pare del rei Davit.

Davit va ser el pare de Salomó, naixcut de la dona d'Uries; Salomó va ser el pare de Roboam; Roboam, d'Abies; i Abies, d'Asà. Asà fon el pare de Josafat; Josafat, de Joram; Joram, d'Ozies; Ozies, de Joatam; Joatam, d'Acaz; i Acaz, d'Ezequies. Ezequies va ser el pare de Manasés; Manasés, d'Amós; Amós, de Josies; i Josies, de Jaconies i dels seus germans, en temps de la deportació a Babilònia.

Després de la deportació, Jaconies va ser el pare de Salatiel; Salatiel, de Zorobabel; Zorobabel, d'Abihut; Abihut, d'Eliaquim; i Eliaquim d'Azor. Azor fon el pare de Sadoc; Sadoc, d'Aquim; i Aquim, d'Elihut. Elihut va ser el pare d'Eleazar, Eleazar, de Matan; i Matan, de Jacop.

Finalment Jacop fon el pare de Josep, l'espós de Maria, de la qual naixqué Jesús, que és el Messies.

En total, per tant, hi hagué catorze generacions d'Abraham fins a Davit; unes atres catorze, de Davit fins a la deportació a Babilònia; i catorze més, de la deportació fins al Messies.

Jesús, el Messies, vingué al món d'esta manera:

Maria, sa mare, estava compromesa per a casar-se ab Josep; i resultà que, abans de viure junts en matrimoni, ella concebé un fill per obra de l'Espirit Sant. Josep, el seu espós, que era un home bo, volent evitar-li la deshonra pública, se propongué desfer en secret el compromís matrimonial.

Mentres ell s'ho pensava, se li aparegué en somis un àngel del Senyor que li digué; «Josep, fill de Davit, no tingues por d'endurte a ta casa a Maria com a muller. És cert que ella ha concebut per obra de l'Espirit Sant; tindrà un fill i tu li has de posar el nom de Jesús, perque ell salvarà dels pecats al seu poble».

Tot açò va passar per a que se complira lo que el Senyor havia anunciat per boca del profeta: «La verge concebrà i donarà a llum un fill al qui de nom posarà Emmanuel», que vol dir «Deu-ab-nosatres».

Quan Josep se despertà, complí lo que l'àngel del Senyor li havia manat, i l'acceptà com a muller seua; i sense haver tingut entre ells relacions matrimonials, va nàixer el fill, al qual Josep li posà el nom de Jesús.

Paraula de Deu.

MISSA DE MIJANIT

PRIMERA LLECTURA

Se'ns ha donat un fill

Lectura del llibre del profeta Isaïes

9, 2-7

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí. Perque has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als muscles, i l'agulló de l'arreador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian. Perque el calcer del soldat que chafa fort i la túnica chopada en sanc seran consumits, aliment del foc.

Perque «un chiquet nos ha naixcut, se'ns ha donat un fill que porta al muscle l'insígnia de l'imperi, i Deu l'ha nomenat: «Admirable-en-els-seus-consells», «diví-en-la-batalla», «Pare-del-temps», «Príncip-de-la-pau». Serà immens el seu principat, i sense condicions ni fi, la seua pau, quan s'assente en el trono de Davit i quan el seu regne siga fonamentat i sostingut, des d'ara i per a sempre, sobre el dret i la justícia. Açò és lo que farà el zel del Senyor del món.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

95, 1-2a. 2b-3. 11-12. 13

R/. Hui nos ha naixcut un salvador,
que és el Messies, el Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R/.**

Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria,
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R/.**

Que el cel s'alegre, i la terra faça festa,
que brame la mar ab tot lo que se mou;
que exulten els camps ab tot lo que hi ha en ells
i ballen de goig els arbres de la selva. **R/.**

Hem vist que ve el Senyor,
que ve a governar la terra;

Ell regirà tot el món ab justícia,
i tots els pobles, ab la seua fidelitat. R̃.

SEGONA LLECTURA

S'ha manifestat l'amor de Deu, que vol salvar a tots els hòmens

Llectura de la carta de sant Pau a Tito

2, 11-14

Germans:

Ya s'ha fet visible l'amor de Deu, que du la salvació a tots els hòmens, i nos ensenya a renunciar a l'impietat, a les passions desordenades d'este món i a viure, ya des d'ara, una vida de sobrietat, d'honradea i de pietat, mentres esperem que se complisca feliçment la nostra esperança: la manifestació de la glòria de Jesucrist, Deu gran i salvador nostre. Ell mateix se sacrificà per nosatres per a rescatar-nos de l'esclavitud del pecat i fer de nosatres un poble seu, ben net i elegit, entregat del tot a fer el be.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 2, 10-11

R̃. Aleluya. Vos anuncie una gran alegria: hui vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Hui nos ha naixcut un salvador

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

2, 1-14

Per aquells dies, l'emperador August de Roma publicà un edicte ordenant que se fera el cens de tots els habitants del seu imperi. Quan se va fer este primer empadronament, Quirini era governador de Síria. Per a complir l'edicte, tots havien d'anar a inscriure's a la població d'a on descendia cada u.

Per això Josep, que era de la casa i família de Davit, va pujar des de Nazaret de Galilea a Judea, al poble de Davit, nomenat Belem, per a inscriure's ab Maria, la seua esposa, que esperava un fill.

Mentres estaven allí, se van complir els dies del part i Maria va donar a llum al seu fill, el primogènit; li posà els bolquers i el gità en un pesebre perque no havien trobat estage en l'hostal.

En la mateixa comarca, vivint al ras, hi havia uns pastors que velaven, guardant de nit les seues raberes. De sobte se'ls aparegué un àngel del Senyor i la resplandor de la glòria del Senyor els omplí de llum. Els pastors se van esglayar moltíssim. Però l'àngel els va dir: «No tingau por, perquè vinc a dur-vos una bona notícia, que omplirà d'una gran alegria a tot el poble: hui, en la ciutat de Davit, vos ha naixcut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les senyes per a que el reconegau són estes: trobareu al chiquet en bolquerets i gitat en un pesebre». En aquell mateix instant s'uní a l'àngel una multitud d'uns atres àngels del cel que alabaven a Deu i cantaven:

«Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor».

Paraula de Deu.

En les misses que se celebren el dia de Nadal s'utilisaran les llectures ací anotades; no obstant açò, per raons pastorals se podran elegir també les llectures més aptes d'una de les tres misses.

MISSA DE L'ALBA

PRIMERA LLECTURA

El teu salvador està ací

Llectura del llibre del profeta Isaïes 62, 11-12

Escolteu lo que el Senyor fa oir fins a l'extrem de la terra:

«Digau a la ciutat de Sió: Mira: el teu salvador ya està ací; l'acompanya el premi de la seua victòria i el precedix la recompensa dels seus trofeus. A vosatres vos diran «El poble-sant», «Els-redimits-del-Senyor»; i a tu te diran «La-de-l'enamorat», «La-ciutat-no-abandonada».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

96, 1 i 6. 11-12

R/. Hui resplandix una llum per a nosatres:
nos ha naixcut el Senyor.

El Senyor és rei: que la terra goge
i s'alegren les illes innumerables.

El cel pregona la seua justícia,
i tots els pobles contemplen la seua glòria. R/.

La llum apunta per als honrats,
i l'alegria, per als sincers de cor.

Alegreu-vos, justs, ab el Senyor,
enaltiu el recort del seu sant nom. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu nos salva per la seua misericòrdia

Lectura de la carta de sant Pau a Tito

3, 4-7

Germans:

Ara ya s'ha fet patent la bondat i l'amor que Deu, salvador nostre, té als hòmens. Ell nos ha salvat, no en virtut dels nostres mèrits, sino per pura bondat seua; i ho ha fet a través de l'aigua, que nos fa nàixer de nou, i nos renova ab l'acció de l'Espirit Sant, que Deu ha abocat a mans plenes sobre nosatres per mig de Jesucrist, el nostre Salvador. Aixina, justificats per la seua gràcia, som ya hereus de la vida eterna que des d'ara tenim dret a esperar.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 2, 14

R/. Aleluya. Glòria a Deu en lo alt del cel, i pau en la terra als hòmens que ama el Senyor. R/. Aleluya.

EVANGELI

Els pastors trobaren a Maria i Josep ab el chiquet

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

2, 15-20

Quan els àngels se'n tornaren al cel, els pastors se dien els uns als altres: «Anem de seguida a Belem a vore això que ha passat i que el Senyor nos ha fet saber». Anaren corrent i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist ab els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven, se meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament.

Després, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Paraula de Deu.

MISSA DEL DIA

PRIMERA LLECTURA

D'un cap a l'atre de la terra voran la salvació del nostre Deu

Lectura del llibre del profeta Isaïes

52, 7-10

¡Quin goig sentir en les montanyes els passos del pregoner que anuncia la pau i la bona nova, que pregona la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Deu és rei» ¡Atenció!: els teus sentineles alcen la veu i criden, plens de goig, perque veuen, cara a cara, al Senyor que torna a Sió.

Canteu, ruïnes de Jerusalem. Alceu, totes, el crit d'alegria, perque el Senyor ha consolat al seu poble i ha redimit a Jerusalem. A la vista de tots els pobles el Senyor ha estés el seu braç sagrat, i, d'un cap a l'atre de la terra, tots voran la salvació del nostre Deu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6

R. D'un cap a l'atre de la terra
tots han vist la salvació del nostre Deu.

Canteu al Senyor un càntic nou,
puix ha fet obres prodigioses;
la seua dreta i el seu braç sagrat
s'han fet ab la victòria. *R.*

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions.
L'han mogut la misericòrdia i la fidelitat
que li té a la Casa d'Israel. *R.*

D'un cap a l'atre de la terra,
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,
i esclateu en cants de goig i en ovacions. *R.*

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i a toc de clarins. *R.*

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha parlat en la persona del Fill

Lectura de la carta als hebreus

1, 1-6

En distintes ocasions i de moltes maneres, Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes; pero ara, en estos dies de l'etapa final, nos ha parlat en la persona del seu Fill, a qui l'ha constituït hereu de tot, per mig del qual ya havia dut al món a l'existència. I el Fill, que és resplendor de la glòria del Pare i image perfecta del seu ser, i que sosté l'univers ab el poder de la seua paraula, després d'haver-nos purificat dels pecats, compartix, en les altures, junt al trono de la majestat de Deu, el seu poder sobirà, i ocupa un lloc de valedor tant més superior al dels àngels com més incomparable és el títul que ha heretat.

Perque, en efecte, mai li ha dit Deu a cap dels àngels: «Tu eres el meu Fill, hui t'he engendrat»; i ni tampoc: «Yo seré son pare, i ell serà el meu Fill». Inclús, quan presenta al món al seu Fill primogènit, ordena: «Que tots els àngels de Deu se prosternen davant d'ell».

Paraula de Deu.

Aleluya

℟. Aleluya. Naix la claror d'un dia sant: vingau, pobles, adoreu al Senyor; que hui ha baixat a la terra una gran llum. ℞. Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i plantà entre nosatres el seu tabernàcul

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res no ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscó, pero la foscó no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que se dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots arribaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve després de mi és més gran que yo, perque, abans que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitut tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres la Llei, Deu la donà per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula de Deu.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

En el dumenge de dins de l'octava de Nadal, o be, si no n'hi ha, en el dia 30 de decembre.

PRIMERA LLECTURA

Qui creu en el Senyor honra a sos pares

Llectura del llibre de l'Eclesiàstic

3, 3-7. 14-17a

És voluntat de Deu que els fills honren al pare i reconeguen els drets de la mare. Qui respecta al pare expia els pecats, qui honra a la mare se guanya un tresor. Els propis fills faran feliç al qui honra a son pare; quan rese, Deu l'escoltarà. Qui honra al pare viurà molts anys, qui creu a sa mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, cuida de ton pare en la seua vellea, no el mortifiques mentres vixca.

Si se debilita el seu enteniment, sigues compassiu, tin paciència i no te burles d'ell, encara que estigues en plena força. Deu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en conte per a compensar els teus pecats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

127, 1-2. 3. 4-5

R/. Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.

Feliços els qui temen al Senyor,
i van seguint els seus camins.

Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. R/.

La teua dòna serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa;
i els fills, com plantons d'olivera
al voltant de la teua taula. R/.

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,
i pugues vore prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. R/.

SEGONA LLECTURA

Vida familiar en el Senyor

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 12-21

Germans:

Revestiu-vos ab els sentiments que convenen a la vostra vocació

d'elegits de Deu, ya que Ell vos ha santificat i vos ha donat el seu amor: sigau compassius, bondadosos, humils, pacients i comprensius; aguanteu-vos els uns als altres i, quan algú tinga alguna queixa contra un altre, perdoneu-vos-la. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosatres. I per damunt de tot açò, ameu-vos, que l'amor és el coronament de la perfecció. Que la pau de Crist regne en les vostres vides; recordeu que ad esta pau vos ha cridat Deu per a formar part, com a membres, d'un sol cos. I sigau ben agraïts.

Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors, i instruiu-vos i aconselleu-vos els uns als altres ab tota classe de doctrina. Ab el cor ben ple d'agraïment a Deu, canteu-li salms, himnes i càntics inspirats. En fi, tot lo que feu, be de paraula o be d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, dirigint, per ell, a Deu Pare l'acció de gràcies.

Dònes, sigau sumisses als vostres marits: este és el vostre deure de cristianes. Marits, ameu a la vostra dona i no sigau mai aspres ab ella. Fills, cregau en tot als pares, perque açò espera de vosatres el Senyor. Pares, eduqueu ab molt de tacte als vostres fills per a que no se desanimen.

Paraula de Deu.

Aleluya

Col 3, 15a. 16a

R/. Aleluya. Que la pau de Crist regne en les vostres vides. Que la paraula de Crist, en tota la seua riquesa, òmpliga els vostres cors. R/. Aleluya.

EVANGELI

CICLE A

Pren al chiquet i a sa mare, i fuig ab ells a Egipte

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 2, 13-15. 19-23

Quan ya el sabis d'Orient se n'havien anat, un àngel del Senyor s'aparegué en somis a Josep i li digué:

«Alça't, pren al chiquet i a sa mare, i fuig ab ells a Egipte; queda't allí fins que yo t'ho diga, perque Herodes buscarà al chiquet per a matar-lo.» Josep s'alçà, prengué al chiquet i a sa mare, i se n'anà de nit ab ells a Egipte, a on se va quedar fins a la mort d'Herodes. Aixina se complí lo que havia dit el Senyor per mig del Profeta: «Vaig cridar al meu Fill per a que ixquera d'Egipte».

Quan Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somis a Josep, allà en Egipte, i li digué: «Alça't, pren al chiquet i a sa mare, i torna-te'n a Israel; ya s'han mort els qui atentaven contra la vida del chiquet». Josep s'alçà, prengué al chiquet i a sa mare, i retornà a Israel.

Pero, quan va sentir dir que Arquelau regnava en Judea com a successor de son pare Herodes, va tindre por d'anar allí. I, novament avisat en somis, se retirà a Galilea, i se n'anà a viure a un poble nomenat Nazaret. D'este modo se complí lo que havien anunciat els profetes: que a Jesús li dirien el Nazaré.

Paraula de Deu.

CICLE B

El chiquet creixia i s'omplia de sabiduria i de prudència

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

2, 22-40

Havent passat ya el temps que manava la Llei de Moisès per a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per a presentar-lo al Senyor,

complint lo que prescriu la Llei de Moisès que «tot chiquet primogènit ha de ser consagrat al Senyor» i també per a oferir en sacrifici «un parell de tórtols o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia aquells dies en Jerusalem un home que se dia Simeó. Era un home just i piadós que esperava la lliberació d'Israel. Tenia ab ell a l'Espirit Sant, el qual, en una revelació, li havia promés que no moriria sense haver vist a l'Ungit enviat del Senyor.

Anà al temple guià per l'Espirit Sant, i, quan els pares de Jesús entraven ab el chiquet per a complir en ell lo que era costum segons la Llei, Simeó el va prendre en braços i beneí a Deu dient:

«Ara, Senyor, pots deixar morir en pau al teu servent, porque has complit ya la teua promesa: els meus ulls han vist al Salvador que tu has preparat davant de tots els pobles com a llum que se revela a les nacions i glòria del teu poble Israel».

Els pares de Jesús estaven maravellats d'açò que Simeó dia del chiquet. Simeó els beneí i digué a Maria, sa mare: «Este chiquet serà una senyera diversament entesa: per ell molts cauran en Israel i molts atres s'alçaran; aixina se revelaran els sentiments amagats en els cors de molts; i a tu una espasa te traspassarà l'ànima».

Hi havia també una profetesa, Ana, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: huitantaquatre anys. De ben jove havia vixcut sèt anys ab el seu marit, pero havia queda viuda després. No se movia mai del temple, dedicada dia i nit a servir al Senyor ab

dejunis i oracions. Ella, que se trobava allí a la mateixa hora, començà a donar gràcies a Deu i a parlar del chiquet a tots els qui esperaven la lliberació de Jerusalem.

I quan varen complir tot lo que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret.

El chiquet anava creixent i fent-se fort; estava ple de sabiduria i prudència, i el favor de Deu l'acompanyava.

Paraula de Deu.

CICLE C

Sos pares trobaren a Jesús entre els mestres de la Llei

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 2, 41-52

Els pares de Jesús anaven tots els anys a Jerusalem, a celebrar la festa de Pasqua. Quan el chiquet tenia dotze anys, anaren tots junts a les festes, com tenien per costum. Passats ya aquells dies, se'n tornaren a casa, pero el chiquet se quedà en Jerusalem sense que se donaren conte sos pares. Ells, creent que anava entre els de la caravana, van fer camí durant tot aquell primer dia. Al final de la jornada començaren a buscar-lo entre els parents i els coneguts; i, com no el varen trobar, se'n tornaren a buscar-lo a Jerusalem.

Al cap de tres dies, l'encontraren en el temple assentat en mig dels mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui l'oïen estaven meravellats de la seua intel·ligència i de les seues respostes. Sos pares, en vore'l, se quedaren atònits.

I sa mare li va dir: «Fill, ¿per qué has fet açò? Ton pare i yo t'hem estat buscant plens d'angústia».

Jesús els respongué: «¿I per qué me buscàveu? ¿No sabeu que yo dec ocupar-me de les coses de mon Pare?».

Pero ells no van comprendre lo que els volia dir.

Després el chiquet baixà a Nazaret ab sos pares i seguí estant somés ad ells. Sa mare conservava tots estos recorts dins del seu cor.

I Jesús, tant com anava creixent en edat, al·lançava també en saber i se guanyava el favor de Deu i dels hòmens.

Paraula de Deu.

I de giner
OCTAVA DE NADAL
SOLEMNITAT DE LA MARE DE DEU
PRIMERA LLECTURA

Interpondran el meu nom a favor del poble d'Israel, i yo el beneiré

Lectura del llibre dels Números

6, 22-27

Per aquells dies, el Senyor digué a Moisés: «Parla a Aaron i als seus fills i dis-los: Beneireu al poble d'Israel ab estes paraules:

«Que el Senyor te beneïxca i te guarde, que te faça vore la claror de la seua mirada i s'apiade de tu; que el Senyor gire cap a tu la llum dels seus ulls i te done la pau».

Aixina interpondran el meu nom a favor dels fills d'Israel, i yo els beneiré».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

66, 2-3. 5. 6 i 8

R/. Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. **R/.**

Que s'alegren els pobles i canten de goig,
perque tu riges el món ab justícia,
governes les nacions ab rectitut
i guies als pobles de la terra. **R/.**

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben al mateix temps tots els pobles.
Que Deu nos beneïxca,
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Deu envià al seu Fill, naixcut d'una dòna

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 4, 4-7
Germans:

Quan se complí el temps de l'història, Deu envià al seu Fill,
naixcut d'una dòna, naixcut baix del règim de la Llei, per a

rescatar-nos del jou de la Llei, i obtindre'ns ya la condició de fills adoptius de Deu. I bona prova de que som fills és que Deu ha enviat als nostres cors l'Espirit del seu Fill, que crida: «¡Abba! Pare». Per tant, ya eres fill i no esclau. I si eres fill, també eres hereu, per voluntat de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Hb 1, 1-2

R/. Aleluya. Deu antigament parlà als nostres pares per boca dels profetes, pero ara nos ha parlat en la persona del seu Fill. R/. Aleluya.

EVANGELI

Trobaren a Maria i a Josep ab el chiquet. Passats huit dies, li posaren el nom de Jesús.

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

2, 16-21

En aquell temps:

Els pastorets anaren corrent a Belem i trobaren a Maria, a Josep i al recent naixcut gitat en el pesebre. Havent-lo vist ab els seus propis ulls, van contar tot lo que l'àngel els havia dit d'aquell chiquet.

I tots els qui ho escoltaven se meravellaven de lo que dien els pastors. Maria, per la seua part, conservava estos recorts en lo més íntim del seu cor i els meditava contínuament. Després, els pastors se'n tornaren glorificant a Deu i alabant-lo per lo que havien vist i sentit; ya que tot ho van trobar com els ho havien anunciat.

Als huit dies, dugueren a circumcidar al chiquet i li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebera sa mare.

Paraula de Deu.

SEGON DUMENGE DE NADAL

PRIMERA LLECTURA

La sabiduria de Deu habita en el poble que ell s'ha escollit

Llectura del llibre de l'Eclesiàstic

24, 1-4. 12-16

La sabiduria se fa el seu propi elogi, se gloria en mig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, i se gloria davant dels seus eixèrcits; en mig del poble serà ben enaltida, i admirada en la reunió plena dels sants; li farà gran elogi la multitud dels elegits i entre els beneïts se proclamarà beneïda, en dir: «El Senyor de l'univers me donà una orde; el qui me va crear i me senyalà a on havia de plantar la tenda, me digué: «Acampa entre els fills de Jacop, que siga Israel la teua heretat».

M'ha creat abans del temps, des del principi, i no deixaré mai d'existir. Li done cult davant d'ell en la seua tenda santa, i m'ha establert en Sió; m'ha fet trobar repòs en la ciutat amada, i en Jerusalem eixercisc el meu poder. M'he arraïlat en un poble ple de glòria, en la porció del Senyor, en la seua heretat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

147, 12-13. 14-15. 19-20

R/. El qui és la Paraula se va fer home
i plantà entre nosatres la seua tenda.

O be: Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,
canta alabances al teu Deu, Sió.
Ell és qui assegura les teues portes.
qui beneïx als teus fills dins de tu. R/.

Ell manté la pau dins del teu territori
i t'assecia ab la flor del blat.
Ell envia òrdens a la terra,
i la seua paraula corre a pressa, no se deté. R/.

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.
No ha obrat aixina ab els atres pobles,
ni els ha fet conèixer les seues decisions. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha destinat a ser fills seus per Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als efesis

1, 3-6. 15-18

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist ab tota classe de bens espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món, per a que fórem irreprensibles als seus ulls, com correspon als ad Ell consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria.

Ara que tinc notícies bones de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, yo no me canse de donar gràcies per vosatres, i vos recorde en les meues pregàries, demanant al Deu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare, a qui correspon tota la glòria, que vos concedisca una comprensió profunda i la seua revelació interior, per a que conegau de veritat qui és ell i que també allumene la mirada interior del vostre cor, per a que conegau quina és l'esperança a la qual vos ha cridat, i qué immensa és la glòria que oferix en herència al seu poble de sants.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. 1 Tim 3, 16

℟. Aleluya. Glòria a Tu, oh Crist, proclamat a tots els pobles; glòria a Tu, oh Crist, en qui creu el món. ℟. Aleluya.

EVANGELI

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

1, 1-18

Al principi ya existia el qui és la Paraula. El qui és la Paraula estava ab Deu i era Deu.

Ell, per tant, estava ab Deu des del principi i per ell tot ha vingut a l'existència; res ha segut creat sense ell, i per la seua vida viu tot lo que existix.

La seua vida és la llum dels hòmens. La Llum resplandix en mig de la foscor, pero la foscor no ha pogut ofegar-la.

Més tart, Deu envià a un home que se dia Joan. Perque era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, a fi de que per ell tots arribaren a la fe. Ell no era la Llum; venia només a donar testimoni.

A lo últim aparegué en el món el qui és la Llum verdadera, la que allumena a tots els hòmens. Estava present en el món, en eixe món que li deu l'existència, pero el món no l'ha reconegut. Ha vingut a sa casa, i ni els seus l'han acollit.

Pero a tots els qui l'han acceptat i creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Deu; estos són naixcuts, no per descendència de sanc, ni pel voler de sos pares o pel voler humà, sino per voluntat del mateix Deu.

El qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres: i hem contemplat la seua glòria, glòria que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

D'ell donà testimoni Joan, quan cridava: «Este és aquell de qui yo dia: El qui ve després de mi és més gran que yo, perque, abans de que yo naixquera, ell ya existia».

De l'abundància de la seua plenitut tots nosatres hem obtingut gràcia sobre gràcia. Perque, mentres Deu donà la Llei per Moisés, la gràcia i la veritat nos han vingut per Jesucrist.

A Deu, ningú l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Deu i està en el sí del Pare, és qui nos l'ha donat a conèixer.

Paraula de Deu.

6 de giner

EPIFANIA DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Sobre tu, Jerusalem, clareja, com l'alba, la glòria del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes

60, 1-6

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teua llum, i sobre tu clareja, com l'alba, la glòria del Senyor. Mentre les tenebres rodegen la terra i espesses boires cobrixen les nacions, sobre tu clareja el Senyor i apareix la seua glòria.

Els pobles s'acosten a la teua llum i els reis busquen la claror de la teua albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots estos se reunixen per a vindre cap a tu; arriben de llunt els teus fills, i duen als braços a les teues filles.

Tota radiant i meravellada voràs ab el cor eixamplat com aboquen damunt de tu els tesors de la mar, i porten a ta casa les riqueses de les nacions. Te cobriran onades de gamells i de dromedaris de Madian i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i incens i cantant les grandees del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

71, 1-2. 7-8. 10-11. 12-13

R. Totes les nacions, Senyor, te serviran.

Oh Deu, dona al rei la teua rectitut,
i al príncip, la teua justícia.

Que el rei governe el teu poble ab equitat
i que siga just ab els humils. *R.*

Que florixca el benestar en els seus dies,
i abunde la pau, més durable que la lluna.
Que domine des d'un mar a l'atre mar,
i des del Gran Riu fins a l'extrem de la terra. *R.*

Els reis de Tarsís i de les illes li pagaran tribut,
i els reis d'Aràbia i de Sabà li oferiran presents.
Li faran homenage tots els reis
i li serviran totes les nacions. *R.*

Lliurarà als pobres que reclamen,
als afligits i als qui no tenen defensor.

S'apiadarà dels debils i dels indigents,
i salvarà la vida dels humils. R̃.

SEGONA LLECTURA

Ara Deu ha revelat que tots els pobles compartixen la mateixa promesa

Lectura de la carta de sant Pau als efesis 3, 2-3a. 5-6

Germans:

Segurament ya sabeu que Deu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seua gràcia. Per revelació divina he conegut el pla secret amagat per Deu als hòmens de les generacions passades, i que ara, en canvi, l'ha revelat per l'Espirit als sants apòstols de Crist i als profetes. Este és el pla secret: que des d'ara, per l'Evangeli, tots els pobles tenen part en la mateixa herència, són membres d'un mateix cos i compartixen la mateixa promesa en Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 2, 2

R̃. Aleluya. Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar al Senyor el nostre homenage. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Venim de l'orient per a adorar al vostre rei

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 2, 1-12

Quan Jesús va nèixer en Belem de Judà, en temps del rei Herodes, vingueren de l'orient uns sabis que, en arribar a Jerusalem, preguntaren: «¿A ón està el rei dels judeus recent naixcut? Hem vist cóm s'alçava la seua estrela i venim a presentar-li el nostre homenage».

El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir estes noves. Aixina que convocà als grans sacerdots i els mestres de la Llei, i els preguntà a ón havia de nèixer el Messies.

Els li respongueren: «En Belem de Judà, porque aixina ho va escriure el profeta: 'Tu, Belem de Judà, no eres de cap manera la més menuda entre les ciutats importants de Judà, porque de tu eixirà un caudill que serà pastor del meu poble Israel'».

A l'instant, Herodes cridà secretament als sabis i s'informà per ells del moment en que se'ls havia aparegut l'estrela. Després, els encaminà a Belem ab esta recomanació: «Aneu allí, busqueu ben be ad este chiquet i, quan l'hajau trobat, aviseu-me, perque yo també vullc presentar-li el meu homenage». Després d'eixir de l'audiència del rei, els sabis se posaren en camí cap a Belem.

I l'estrela, que havien vist alçar-se, els anava guiant fins que se parà sobre el lloc a on estava el chiquet. Plens d'alegria, en seguir veent allí l'estrela, entraren en l'acte dins de la casa, i van vore al chiquet ab Maria, sa mare. De seguida, postrats de genolls davant d'ell, l'adoraren; i, obrint després les arquetes dels seus tesors, li van oferir com a presents: or, incens i mirra.

Més tart, advertits en un somi de que no anaren més a vore a Herodes, se'n tornaren a la seua terra per un atre camí.

Paraula de Deu.

Dumenge després del 6 de giner

BATISME DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

Ací teniu al meu servent, en qui s'ha complagut la meua ànima

Lectura del llibre del profeta Isaïes

42, 1-4. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Ací teniu al meu servent, al qui yo ampare, al meu elegit, en qui yo m'he complagut. He posat en ell el meu Esperit per a que duga el dret a les nacions. No cridarà ni alçarà la veu, no se farà sentir pels carrers; no trencarà la canya badada, ni apagarà la flama de la mecha que vacila; promourà el dret ab fortalea, sense desmai, sense titubejar, fins haver implantat el dret en la terra i les seues lleis, que les illes esperen.

Yo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, te prenc per la mà, t'he guardat i t'he fet aliança del poble, llum de les nacions, per a tornar la vista als ulls dels cegos, per a soltar de la presó als encadenats i lliberar del calabós als qui vivien en la foscor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

28, 1a-2. 3ac-4. 3b i 9b-10

R/. El Senyor beneïx al seu poble ab la pau.

Aclameu al Senyor, fills de Deu,
doneu al Senyor glòria i honor;
tributeu al Senyor la glòria del seu nom,
adoreu al Senyor davant de la seua esplendor sagrada. R/.

La veu del Senyor ve sobre les aigües,
el Senyor, sobre les aigües torrencials.
La veu del Senyor és poderosa,
la veu del Senyor està plena de majestat. R/.

El Deu de la glòria fa sentir el seu tro poderós
i en el seu palau tot canta: ¡Glòria!
El Senyor té el soli en les aigües diluvials
i s'assenta com a rei etern. R/.

SEGONA LLECTURA

El Senyor va ungir a Jesús ab l'Espirit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34-38

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i va dir: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i atres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga.

Ell va dirigir la seua paraula al poble d'Israel, anunciant-li la bona nova de la pau per Jesucrist, que és el Senyor de tots.

Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota la Judea, encara que la cosa començà per Galilea, després que Joan haguera predicat a la gent que se fera batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu cóm Deu l'ungí ab l'Espirit Sant i l'omplí del seu poder; cóm, per a on va passar, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni, perque Deu estava ab Ell».

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Mc 9, 6

R̃. Aleluya. El cel s'obrí i se va sentir la veu del Pare: «Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo». R̃. Aleluya.

EVANGELI

CICLE A

Quan Jesús fon batejat, va vore que l'Espirit de Deu baixava damunt seu

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

3, 13-17

En aquell temps:

Jesús anà des de Galilea al Jordà i se presentà a Joan per a que el batejara. Pero Joan intentava dissuadir-lo dient-li: «¿Tu vens a mi per a que te batege? Si soc yo qui necessita ser batejat per tu».

Jesús li respongué: «Deixa-ho aixina per ara; tu bateja'm. Devem complir tot lo que Deu ha dispost».

En aquell moment Joan se decidí a batejar-lo. I, una volta batejat, tan pronte com Jesús ixqué de l'aigua, se va obrir el cel, i Jesús va vore a l'Espirit de Deu que baixava com un colom i se posava damunt seu. I se va sentir una veu del cel que dia: «Este és el meu Fill, el benamat, en qui m'he complagut».

Paraula de Deu.

CICLE B

Tu eres el meu Fill benamat; en tu m'he complagut

- ✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 6b-11

En aquell temps:

Joan proclamava: «Després de mi ve el qui és més poderós que yo, tant que yo no soc digne ni d'acachar-me a deslligar-li les correges de les sandàlies. Yo vos he batejat només ab aigua, pero ell vos batejarà ab l'Espirit Sant».

Per aquells dies vingué Jesús, procedent de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. Al moment, quan eixia de l'aigua, Jesús va vore que el cel s'obria i que l'Espirit Sant descendia damunt seu en forma d'un colom; i se va oir una veu del cel que dia: «Tu eres el meu Fill benamat; en tu m'he complagut».

Paraula de Deu.

CICLE C

Jesús va ser batejat. Mentre resava s'obrí el cel

- ✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 3, 15-16, 21-22

En aquell temps:

La gent vivia en l'expectació, preguntant-se si Joan no seria potser el Messies. Per això Joan hagué de dir públicament: «Yo vos batege ab aigua només, pero darrere meu ve el qui és més poderós que yo, tant que no soc digne ni de deslligar-li les correges de les seues sandàlies. Ell vos batejarà ab l'Espirit Sant i ab fòc».

Un dia que Joan estava batejant a la gent, Jesús també se va fer batejar. I, mentre resava, s'obrí el cel, i l'Espirit Sant baixà damunt seu en figura corporal, com un colom. I una veu del cel digué: «Tu eres el meu Fill, el benamat; en tu m'he complagut».

Paraula de Deu.

Després de la festa del Batisme del Senyor, fins al primer dumenge de Quaresma, comencen les llectures dels dumenges de durant l'any.

TEMPS DE QUARESMA

I Dumenge de Quaresma

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Creació i pecat dels primers pares

Lectura del llibre del Gènesis

2, 7-9; 3, 1-7

El Senyor Deu va modelar a l'home ab fanc de la terra, li bufà al nas un alé de vida i l'home se va convertir en un ser animat.

El Senyor Deu plantà un jardí en un lloc de l'orient, nomenat Edén, i va posar en ell a l'home que havia modelat. El Senyor Deu va fer brotar de la terra tota classe d'arbres que fan goig de vore i són bons de menjar; també plantà en mig del jardí l'arbre de la vida i l'arbre del coneiximent del be i del mal.

La serp era l'animal més astut de tots els que havia creat el Senyor Deu. I li parlà a la dòna: «¿Cóm és que Deu vos ha dit que no mengeu de cap arbre del jardí?».

La dòna li respongué a la serp: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí; només del fruit de l'arbre que està en mig del jardí nos ha dit Deu: 'd'eixe no ne mengeu, ni el toqueu, porque moriríeu'».

La serp li replicà a la dòna: «Res de morir-vos. Be sap Deu que, si algun dia ne menjàreu, se vos obririen els ulls i seríeu com Deu, coneixedors del be i del mal».

La dòna va vore que l'arbre era abellidor, que donava gust de vore'l, i sentí que li abellia porque donava coneiximent; collí el fruit, ne menjà i li'n va oferir al seu marit, qui també ne menjà. A l'instant se'ls obriren els ulls als dos i se donaren conte de que anaven nuets; i varen cosir fulles de figuera per a fer-se uns cenyidors.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

40, 3-4; 5-6a. 12-13. 14 i 17

R/. Misericòrdia, Senyor, porque hem pecat.

Complany-te de mi, Deu meu, tu que tant me vols;
tu que eres tan bo, borra les meues faltes;
renta'm ben be de les meues culpes,
i purifica'm dels meus pecats. *R/.*

Ara reconec les meues faltes,
i tinc sempre present els meus pecats.
Contra tu, contra tu sol he pecat,
i he fet lo que és roïn davant dels teus ulls. R/.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No me tires fòra de la teua presència,
ni apartes de mi el teu esperit sant. R/.

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que me sostinga el teu esperit magnànim.
Obri'm, Senyor, els llavis,
i la meua boca proclamarà la teua alabança. R/.

SEGONA LLECTURA

A on abundà el pecat, sobreabundà la gràcia

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 12-19

Germans:

Per un home entrà el pecat en el món i, pel pecat, la mort; i la mort s'estengué a tots els hòmens perque tots varen pecar.

Pero, encara que abans de la llei, ya existia el pecat en el món, el pecat no s'imputava perque no hi havia llei. Puix, a pesar d'això, la mort regnà des d'Adam fins a Moisés, inclús sobre els qui no havien pecat ab un delicte com el d'Adam. El qual era figura del qui havia de vindre.

No obstant, no hi ha proporció entre la culpa i la gràcia; perque si, per la culpa d'un home només, van morir tots, molt més, gràcies a un sol home, Jesucrist, la gràcia i el dò de Deu se donaren a tots sense mida. I tampoc hi ha proporció entre la gràcia que Deu concedix i les conseqüències del pecat d'un sol home: la sentència contra u va acabar en condena total; la gràcia davant de tants i tants pecats, acabà en amnistia.

Si per la culpa d'aquell, que era u a soles, la mort se va fer ama senyora de tots, molt més els qui reben sense mida el dò gratuït de l'amistat de Deu, viuran i regnaran, gràcies a u només, Jesucrist.

Resumint: si una sola culpa va ser la condena de tots els hòmens, un acte de fidelitat d'un home només, va ser també la vida i la salvació de tots els hòmens. En efecte, si per la desobediència d'un sol home tots van ser constituïts pecadors, igualment, per l'obediència d'un home a soles, tots els hòmens seran justificats per Deu.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu.

EVANGELI

Jesús dejuna quaranta dies i és tentat

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

4, 1-11

En aquell temps:

L'Espirit conduí a Jesús al desert per a que el dimoni el tentara. I després de jejunar quaranta dies i quaranta nits, al final va sentir fam.

El tentador se li acostà i li digué: «Si eres Fill de Deu, digues que estes pedres se convertixquen en pans».

Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: 'L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu'».

A continuació el dimoni se l'endugué a la Ciutat Santa, el posà dalt de la cornisa del temple i li digué: «Si eres Fill de Deu, tira't de dalt a baix, perque diuen les Escriptures: 'Deu encomanarà als seus àngels que cuiden de tu i te sostiguen en les seues mans, per a que tos peus no entropocen ab les pedres'».

Jesús li digué: «També diuen les Escriptures: 'No tentaràs al Senyor, el teu Deu'».

Després el dimoni se l'emportà a una montanya molt alta i, mostrant-li tots els regnes del món ab la seua glòria, li digué: «Tot açò t'ho donaré si te prosternes i m'adores».

Pero Jesús li replicà: «Ves-te'n d'ací, Satanàs, perque l'Escriptura diu: 'Al Senyor, Deu teu, adoraràs i ad ell només li donaràs cult'».

A la fi el dimoni el deixà estar, i vingueren els àngels i se posaren a servir-lo.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Aliança de Deu ab Noé, salvat de l'inundació del diluvi

Llectura del llibre del Gènesis

9, 8-15

Deu va dir a Noé i als seus fills: «Yo faig la meua aliança ab

vosatres, ab els vostres descendents i ab tots els sers animats que vos acompanyen: els aucells, i tots els animals domèstics i salvages que han eixit de l'arca. Yo faig ab vosatres esta aliança: la vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, ni hi haurà mai més cap diluvi que devaste la terra».

Deu afegí:

«Este és el signe de l'aliança que faig ab vosatres i ab tots els sers animats que hi ha, per totes les generacions: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança ab la terra. Quan cobrixca de nuvolades la terra i aparega l'arc entre els núvols, m'enrecordaré de la meua aliança ab vosatres i tots els sers animats; i l'aigua no formarà més un diluvi que faça desaparéixer tot rastre de vida».

Salm responsorial

24, 4bc-5ab. 6-7b. 8-9

R/. Els teus camins, Senyor, són tots d'amor i fidelitat
per als qui guarden la teua aliança.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenga les teues sendes.
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. R/.

Enrecorda-te'n, Senyor, de la teua pietat
i de l'amor teu, que són de sempre.
Tin pietat de mi, tu que eres tan bo. R/.

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. R/.

SEGONA LLECTURA

L'aigua prefigurava el batisme que ara vos salva

Llectura de la primera carta de sant Pere

3, 18-22

Benvolguts:

Crist morí una volta i per a sempre a causa dels nostres pecats. Ell, el just, va morir pels injusts, per a conduir-nos a Deu. Va ser mort en el cos, pero ara viu en l'Espirit. Per això, als espírits empresonats que, en un atre temps, s'havien resistit a creure, els anà a dur la seua proclama quan la paciència del Senyor els

esperava, allà pels dies en que Noé preparava l'arca, en la qual només se salvaren, a través de l'aigua, unes poques persones, huit en total.

Aquella aigua prefigurava el batisme que ara vos salva, i que no consistix en deixar net el cos, sino en demanar a Deu una consciència bona, gràcies a la resurrecció de Jesucrist que, anant-se'n al cel, va obtindre la sumissió de les potestats i dels cors angèlics, i està ya a la dreta de Deu.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu.

EVANGELI

Era tentat per Satanàs i l'alimentaven els àngels

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

1, 12-15

En aquell temps:

L'Espirit espentà a Jesús cap al desert, a on passà quaranta dies tentat per Satanàs. Vivía entre els animals salvages i el servien els àngels.

Després d'haver segut empresonat Joan, Jesús se presentà en Galilea predicant la Bona Nova de Deu; i dia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Deu està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Professió de fe del poble elegit

Llectura del llibre del Deuteronomi

26, 4-10

Per aquells dies, Moisès digué al poble:

«El sacerdot prendrà de les teues mans la cistella ab els fruits primerencs de la terra, i la deixarà davant de l'altar del Senyor, Deu teu, i tu declararàs en presència del Senyor, el teu Deu:

‘Mon pare era un arameu errant, que baixà a Egipte, i allí s'establí ab poca gent; pero van créixer i se van fer un poble gran, fort i numerós.

Els d'Egipte nos maltractaren, nos oprimiren i nos impongueren una dura esclavitud. Pero vàrem cridar al Senyor, Deu dels nostres pares, i ell escoltà els nostres crits; va vore la nostra misèria, els nostres treballs i la nostra opressió. El Senyor nos va traure d'Egipte ab mà forta i braç poderós; en mig d'un gran pànic, de senyals i de prodigis, nos va dur ad este lloc i nos donà esta terra, de la qual brota llet i mel.

Per això porte ací estos fruits, els primers de la terra que tu me donares, Senyor.' I els posaràs tots davant del Senyor, Deu teu, i l'adoraràs».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

90, 1-2. 10-11. 12-13. 14-15

R/. Acompanya'm, Senyor, en la meua tribulació.

Tu que vius al racer de l'Altíssim,
tu que vius a l'ombra del Totpoderós,
dis-li al Senyor: «Refugi meu, alcàsser meu,
Deu meu, en qui confie». *R/.*

No t'alcançarà cap desgràcia
ni cap mal vindrà sobre ta casa,
perque ha donat orde als seus àngels
de guardar-te en tots els teus camins. *R/.*

Te duran en les palmes de les mans
per a que no entropece ab les pedres el teu peu;
caminaràs per damunt dels escurçons i de les serps,
i chafaràs lleons i també dracs. *R/.*

Ya que confia tant en mi, yo el lliuraré
i el protegiré, porque coneix el meu sant nom.
Estaré al seu costat en la seua tribulació,
el defensaré i el glorificaré. *R/.*

SEGONA LLECTURA

Professió de fe del qui creu en Jesucrist

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 10, 8-13

Germans:

Açò diu l'Escriptura: «La paraula està molt prop de tu, la tens en els teus llavis i en el cor». Se referix al message de la fe que proclamem. Per tant, si els teus llavis reconeixen que Jesús és el Senyor i el teu cor creu que Deu l'ha resucitat d'entre els morts,

seràs salvat; per la fe del cor arribem a la justificació i per la confessió dels llavis, a la salvació.

Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell serà defraudat». Ací no hi ha cap diferència entre jueus i grecs; uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix a tots els qui l'invoquen, perquè «tots els qui invoquen el nom del Senyor seran salvats».

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Mt 4, 4b

L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu.

EVANGELI

L'Espirit l'anava portant pel desert i era tentat

✱ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

4, 1-13

En aquell temps:

Jesús regressà del Jordà, ple de l'Espirit Sant, i durant quaranta dies el mateix Espirit el portà al desert mentres el dimoni el tentava. Tot eixe temps va estar sense menjar i, quan passà, va tindre fam. Per això el dimoni li digué: «Si de veres eres Fill de Deu, digues que esta pedra se convertisca en pa».

Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: l'home no viu només de pa, sino de tota paraula de Deu».

Després, emportant-se'l dalt d'una montanya, el dimoni li mostrà des d'allí en un instant tots els regnes de la terra, i li va dir: «Te donaré el poder i la glòria de tot açò, perquè tot m'ho han donat a mi i ho puc donar a qui yo vullga. Si t'agenolles i m'adores, tot serà teu».

Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: Al Senyor, Deu teu, adoraràs i ad ell només li donaràs cult».

A continuació el dugué a Jerusalem, el posà dalt de la cornisa del temple i li va dir: «Si de veres eres Fill de Deu, tira't de dalt a baix, perquè l'Escriptura diu: 'Deu encomanarà als seus àngels que te guarden'; i també: te duran en les palmes de les mans, per a que no entropesce ab les pedres el teu peu».

Jesús li contestà: «També diu l'Escriptura: 'no tentaràs al Senyor, Deu teu'».

Agotades ya les tentacions, el dimoni s'apartà de Jesús, a l'espera d'una altra ocasió.

Paraula de Deu.

II Dumenge de Quaresma

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Vocació d'Abraham, pare del poble de Deu

Lectura del llibre del Gènesis

12, 1-4a

Per aquells dies, el Senyor digué a Abraham:

—«Ves-te'n de la teua terra, de la teua família i de la casa de ton pare cap a la terra que yo t'indique. Faré de tu un gran poble, te beneiré, i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré als qui te beneïxquen, pero als qui te malaïxquen, els malairé. Totes les famílies del món se valdran de tu per a beneir-se». I Abraham se n'anà com el Senyor li havia dit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

32, 4-5. 18-19. 20 i 22

R/. Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres com ho esperem sempre de tu.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat;
ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena del seus favors. R/.

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. R/.

Tenim posada l'esperança en el Senyor:
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres
com ho esperem sempre de tu. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu nos crida i nos allumena

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

1, 8b-10

Germà benvolgut:

Sostingut per la força que Deu te done, treballa ab mi per l'Evangeli. Deu nos ha salvat i nos ha cridat a una vida santa, no pels nostres

mèrits, sino perque abans de la creació, des de l'eternitat, Deu va decidir donar-nos la seua gràcia per Jesucrist; i ara eixa gràcia s'ha manifestat per l'aparició de Jesucrist, el nostre Salvador, qui ha destruït la mort i ha irradiat la vida immortal per mig de l'Evangeli.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo.

EVANGELI

La seua cara resplandia com el sol

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 17, 1-9

En aquell temps:

Jesús apartà a Pere, a Jaume i a son germà Joan, pujà ab ells a una montanya alta, i allí se transfigurà davant d'ells. La seua cara resplandia com el sol i els seus vestits se van tornar blancs com la neu. En açò, els discípuls veren a Moisès i Elies conversant ab Ell.

Al moment, Pere prengué la paraula i digué a Jesús: «Senyor, ¡qué be estem ací! Si vols faré tres barraquetes: una per a tu, una per a Moisès, i una atra per a Elies».

Encara estava parlant Pere, quan l'ombra d'un núvol lluminós els cobrí, i des d'ell ixqué una veu que dia: «Este és el meu Fill, el benamat, en qui m'he complagut. Escolteu-lo». En sentir açò, els discípuls, esglayats de por, se postraren cara a terra.

Jesús s'acostà i, tocant-los, els va dir: «Alceu-vos, no tingau por». Ells alçaren els ulls, i ya no veren a ningú més que a Jesús.

Mentres baixaven de la montanya, Jesús els manà: «No parleu d'esta visió a ningú fins que el Fill de l'home haja resucitat de la mort».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesis 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham».

Ell respongué: «Ací me tens».

Deu li digué: Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, veste'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat, Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament Abraham agafà el ganivet per a matar-lo.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham».

Ell li respongué: «Ací me tens».

L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu porque no m'has negat al teu fill únic».

Abraham alçà els ulls i va vore un corder enredrat per les banyes en un albarzer. Anà, l'agafà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: 'Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estreles del cel i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conquistaran les ciutats dels seus enemics i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència porque has obeït lo que yo t'havia manat'».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 115, 10 i 15. 16-17. 18-19

R/. Caminaré, entre els qui viuen,
en la presència del Senyor.

Crec ab tot el cor, encara que yo diga:
«Mira que soc desgraciat».
Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels. R̃.

Senyor, soc el teu esclau
des del dia que vaig nàixer.
Tu me trencares les cadenes.
T'oferiré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor. R̃.

Compliré les meues promeses
davant de tot el poble,
en els atris de la casa del Senyor,
en mig de tu, Jerusalem. R̃.

SEGONA LLECTURA

Deu no se va complànyer del seu propi Fill

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 31b-34

Germans:

Si tenim a Deu a favor nostre, ¿a quí tindrem en contra?
Ell, que va entregar al seu propi Fill per tots nosatres i no se
va complànyer d'ell, ¿cóm no estarà disposat a donar-nos totes
les coses juntament ab el seu Fill? ¿Quí se presentarà per a
acusar als elegits de Deu? És Deu qui els fa justs. ¿Quí s'atrevirà
a condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui
va resucitar, és el qui està a la dreta de Deu intercedint per
nosatres.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: Este és el meu
Fill, el benamat, escolteu-lo.

EVANGELI

Este és el meu Fill, el benamat

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

9, 1-9

En aquell temps:

Jesús prengué només a Pere, Jaume i Joan, els dugué dalt d'una
montanya alta i se transfigurà davant d'ells: els seus vestits se torna-

ren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món hauria pogut blanquejar-los més. Se'ls aparegué Elies ab Moisés, i conversaven ab Jesús.

Al moment Pere digué a Jesús: «Rabí, ¡qué be estem ací dalt! Farem tres barraquetes, una per a tu, una atra per a Moisés i l'atra per a Elies». No sabia lo que dia, d'esglayats que estaven.

Se formà un núvol que els va cobrir, i del núvol va eixir una veu: «Este és el meu Fill, el meu benamat, escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ya no veren a ningú més que a Jesús a soles ab ells.

Mentres baixaven de la montanya, Jesús els manà que no contaren a ningú lo que havien vist fins després de que el Fill de l'home haguera resucitat d'entre els morts. Ells retingueren estes paraules i discutiren entre ells qué volia dir això de «resucitar d'entre els morts».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Deu fa aliança ab Abraham, el seu fidel

Lectura del llibre del Gènesis

15, 5-12. 17-18

Per aquells dies:

Deu va traure fòra a Abraham i li va dir: «Mira el cel, a vore si pots contar les estreles». I afegí: «Aixina serà la teua descendència». Abraham cregué en el Senyor i eixa fe li va ser contada en favor seu.

Després el Senyor li va dir: «Yo soc el Senyor que te vaig traure d'Ur dels caldeus per a donar-te possessió d'esta terra».

Abraham li preguntà: «Senyor, ¿cóm sabré que vaig a posseir-la?». Li respongué el Senyor: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó, de tres anys tots ells, una tórtola i un colomí».

Abraham li'ls va dur, els partí pel mig i ficà una mitat enfront de l'atra, pero els aucells no els va trossejar. Corps i buitres revolotejaven sobre els cadàvers i Abraham els espantava.

Quan ya se ponía el sol, a Abraham li entrà una sòn profunda, i un terror gran i fosc caigué damunt d'ell. Després de la posta del sol, quan ya fea fosca, van passar per mig dels animals partits una

fumarada, com de forn, i una antorcha encesa. Aquell dia el Senyor feu aliança ab Abraham en estos térmens: «Donaré esta terra als teus descendents, des del riu d'Egipte al Gran Riu, l'Éufrates».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

26, 1. 7-8a. 8b-9abc. 13-14

R/. El Senyor m'allumena i me salva.

El Senyor m'allumena i me salva;

¿de quí puc tindre por?

El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;

¿quí me pot fer tremolar? **R/.**

Escolta, Senyor, la meua súplica,

tin pietat de mi i respon-me tu.

Yo sent dir dins del meu cor:

«busque la meua presència». **R/.**

La teua presència, Senyor, és lo que yo busque;

no t'amagues mai de mi;

no rebuges ab ira al teu servent,

tu que eres la meua ajuda. **R/.**

Estic segur de que en esta vida

he de gojar de la presència del Senyor.

Espera en el Senyor, tu que eres valent;

tu, que eres animós, espera en el Senyor. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Crist transformarà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 3, 17.4, 1

Germans:

Seguiu tots el meu eixemple, i tingau sempre davant als qui viuen segons el model que teniu en mi. Perque, com moltes voltes vos he dit i ara vos ho repetixc ab llàgrimes en els ulls, hi ha molts que viuen com a enemics de la creu de Crist: la seua fi és la perdició, el seu Deu, el ventre, i posen la seua glòria en lo que deuria avergonyir-los perque només aspiren a les coses d'este món. En canvi,

Nosatres som ciutadans del cel, d'a on esperem que vinga el Salvador, Jesús, el Senyor. Ell transformarà el nostre pobre cos segons el model del seu cos gloriós, ab eixa energia que li permet dominar tot l'univers.

Per tant, germans i amics meus, tan benvolguts i enyorats: vosatres, que sou l'alegria meua i la meua corona, mantingau-vos sempre fidels al Senyor.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Del núvol lluminós se va sentir la veu del Pare: Este és el meu Fill, el benamat, escolteu-lo.

EVANGELI

Mentres Jesús orava, l'aspecte de la seua cara se canvià

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 9, 28b-36

En aquell temps:

Jesús s'endugué a Pere, a Joan i a Jaume i pujà ab ells a la montanya a resar. Mentres orava, l'aspecte de la seua cara se canvià i els seus vestits resplandien de blancor. De sobte, se'ls apareguen dos hòmens que se posaren a conversar ab ell: eren Moisès i Elies, els quals, plens d'una resplandor gloriosa, parlaven de la mort que ell havia de patir en Jerusalem. Pere i els qui l'acompanyaven estaven morts de sòn, pero se van espavilar i veren la glòria de Jesús i als dos hòmens que estaven ab ell.

Quan estos se n'anaven ya, Pere digué a Jesús: «Mestre, ¡qué be estem ací! Podríem fer tres barraquetes: una per a tu; una per a Moisès i una atra per a Elies». I és que Pere no sabia lo que se dia. Encara estava parlant quan se va formar un núvol que els rodejà. Ells s'espantaren en vore's en mig d'ell.

Al moment, del núvol ixqué una veu que dia: «Este és el meu Fill, el benamat; escolteu-lo». Quan cessà la veu, Jesús se trobava a soles.

Els discípu ls guardaren el secret, i de moment no contaren a ningú res de lo que havien vist.

Paraula de Deu.

III Dumenge de Quaresma

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Dona'ns aigua per a beure

Lectura del llibre de l'Èxodo

17, 3-7

Per aquells dies:

El poble passava tanta set que murmurava contra Moisès dient: «¿Nos has fet eixir d'Egipte per a fer-nos morir de set a nosatres, als nostres fills, i els nostres bestiar?» Moisès s'exclamà al Senyor dient: «¿Qué puc fer yo ab este poble? Poc falta per a que m'apedreguen». El Senyor li respongué: «Posa't davant del poble, acompanyat d'alguns dels ancians d'Israel, porta en la mà el gayato ab que vas colpejar el riu Nil i feu camí, que yo estaré allí davant de tu, dalt de la roca, en l'Horep. Tu colpejaràs la roca i eixirà aigua per a que bega el poble sancer». Moisès ho va fer aixina a la vista dels ancians d'Israel.

I ad aquell lloc li posà el nom de Massà i Meribà, per la protesta dels fills d'Israel i perque havien tentat al Senyor dient: «¿Està el Senyor en mig de nosatres o no ho està?».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

94, 1-2. 6-7. 8-9

R/. Escoltarem la teua veu, Senyor.

Vingau, aclamem al Senyor ab crits de festa,
donem vítols a la roca que nos salva;
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies
i aclamant-lo ab els nostres cants. **R/.**

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque Ell és el nostre Deu,
i nosatres, el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. **R/.**

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu:
«No enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Deu, en donar-nos l'Espirit Sant, ha derramat el seu amor en els nostres cors

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 1-2. 5-8

Germans:

Ara que hem rebut la justificació per mig de la fe, ya estem en pau ab Deu per obra de nostre Senyor Jesucrist. Per ell, hem tingut accés, per mig de la fe, ad esta situació de gràcia en que vivim; i nos gloriem en l'esperança de participar de la glòria dels fills de Deu.

Esta esperança no defrauda, porque Deu, en donar-nos l'Espirit Sant, ha derramat el seu amor en els nostres cors. I és que, incapaços com érem per a salvar-nos, Jesucrist, quan va ser l'hora, va morir pels qui érem culpables.

Difícil cosa és afrontar la mort, encara que siga per una causa justa. No obstant això, per un home bo de veritat pot ser algú estaria disposat a donar la seua vida.

Puix be, la major prova de l'amor que Deu nos té és que Jesucrist va morir per nosatres quan tots encara érem pecadors.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 4, 42. 15

Senyor, sé que tu eres de veritat el Salvador del món; dona'm aigua viva; aixina ya no tindrè mai més set.

EVANGELI

Una font capaç de donar vida eterna

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

4, 5-42

En aquell temps:

Jesús arribà a un poble de Samaria nomenat Sicar, prop dels camps que Jacop havia deixat al seu fill Josep; allí estava el pou de Jacop. Jesús, cansat del camí, se va assentar a la vora del pou. Era prop del migdia.

Una dòna samaritana se presentà a per aigua i Jesús li digué: «Dona'm a beure». (Els seus discípuls se n'havien anat al poble a comprar provisions.)

La samaritana, tota sorpresa, li va dir: «¿Cóm és que tu, que eres judeu, me demanes aigua a mi, que soc samaritana?» (Ès que els judeus no se fan ab els samaritans.)

Jesús li respongué: «Si conegueres el dò de Deu i saberes quí soc yo, que te demane aigua, me'n demanaries tu a mi, i yo te donaria aigua viva».

La dòna li replicà: «Pero, Senyor, si no tens cap poal i el pou és fondo, ¿d'a ón trauràs l'aigua viva? ¿Eres tu, acàs, més gran que el nostre pare Jacop, que nos deixà este pou d'a on bevien ell, els seus fills i els seus bestiar?».

Jesús li respongué: «Tot el qui beu d'esta aigua torna a tindre set; pero qui bega de l'aigua que yo li done, no tindrà set mai més. Perque l'aigua que yo li done se convertirà dins d'ell en una font capaç de donar vida eterna».

La dòna exclamà: «Senyor, dona'm d'eixa aigua, aixina ya no tindrè mai més set, ni hauré de vindre ací a poar-la».

Ell li va dir: «Ves-te'n a casa, crida al teu marit, i torna».

La dòna li contestà: «No ne tinc, de marit».

Jesús li digué: «És ben cert que no tens marit; perque n'has tingut ya cinc, i el d'ara no és marit teu; en això has dit la veritat».

La dòna li respongué:

«Senyor, veig que eres un profeta. Els nostres pares adoraren en esta montanya, i vosatres díeu que en Jerusalem està el lloc a on se deu adorar.»

Jesús li digué: «Creu-me, dòna; arriba l'hora en que ni en esta montanya ni en Jerusalem adorareu al Pare. Vosatres adoreu a u que no coneixeu; nosatres sí sabem a quí adorem. Per això, la salvació ve dels judeus. Pero arriba l'hora, ¡ya està ací!, en que els autèntics adoradors adoraran al Pare en esperit i en veritat. Estos són els fidels que desija el Pare; ya que Deu és esperit, la seua adoració deu ser en esperit i veritat.»

La dòna li digué: «Sé que ha de vindre el Messies, és dir, el Crist; quan ell vinga nos ho explicarà tot».

Jesús li digué: «El Messies soc yo, el mateix que parla ab tu».

En això van aplegar els seus discípuls i veren ab sorpresa que Jesús estava parlant ab una dòna; pero no s'atreví ningú d'ells a dir-li: «¿qué li preguntes?» o «¿de qué esteu parlant?».

La dòna deixà allí el cànter, se n'anà al poble i digué a la gent: «Vingau a vore a un home que m'ha endevinat tot lo que yo he fet. ¿No serà este el Messies?». La gent ixqué del poble i se posà en camí cap a on ell estava.

Mentrestant, els seus discípuls li pregaven: «Mestre, menja». Pero ell els digué: «Yo tinc, per a menjar, un aliment que vosatres no coneixeu».

Els discípuIs comentaven entre ells: «¿Serà que algú li ha portat qué menjar?».

Jesús els explicà: «El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seua obra de salvació. ¿No dieu vosatres que encara falten quatre mesos per a la collita? Puix yo vos dic: Alceu els ulls i mireu els sembrats, que ya estan bons per a la sega. El segador ya còbra el seu jornal i arreplega la collita per a la vida eterna; d'este modo igual s'alegra qui sembra com qui sega. Perque en això té raó el proverbi que diu: «U és qui sembra i un atre, qui sega». Yo vos envie a segar lo que no havíeu suat. Uns atres foren els qui ho suaren, i vosatres recolliu el fruit de la seua suor».

Molts samaritans d'aquell poble cregueren en Ell

pel testimoni que els havia donat aquella dòna quan dia: «M'ha endevinat tot lo que yo he fet».

Per això, els samaritans, quan arribaren a on estava Jesús, li pregaren que se quedara ab ells. I se quedà allí dos dies. Aixina van poder escoltar les seues mateixes paraules, i encara van creure molts més en ell, i li dien, a la dòna: «Ya no creem per lo que tu dius; nosatres mateixos l'hem oït, i sabem que ell és de veritat el Salvador del món».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

La llei, Deu la donà per Moisès

Lectura del llibre de l'Èxodo

20, 1-17

En aquells dies:

Deu digué estes paraules: «Yo soc el Senyor, el teu Deu, que t'he fet eixir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitut. No tingues uns atres deus llevat de mi.

No te faces cap escultura ni cap image de res de lo que hi ha dalt en el cel, baix en la terra o en les aigües que naixen de baix de la terra.

No adores estes imàgens ni els dones cult, perque yo, el Senyor, Deu teu, soc el Deu zelós, que castigue les culpes dels pares en els fills, fins a la tercera i la quarta generació dels qui no me volen, pero soc bondadós, fins a milers de generacions, per als qui me volen i guarden els meus manaments.

Quan jures, no prengues en va el nom del Senyor, Deu teu, perque el Senyor no deixa sense castic al qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Durant sis dies treballa i ocupa't en les faenes que calga, pero el dia sèptim és dia de repòs, dedicat al Senyor, Deu teu. No t'ocupes en cap treball, ni tu, ni tos fills, ni les teues filles, ni els teus criats, ni les teues criades, ni els teus animals, ni els forasters que residixen en les teues poblacions, perque el Senyor en sis dies va fer el cel, la terra i la mar i tot lo que se mou en estos llocs, pero el dia sèptim va reposar. Per això el Senyor beneí el dissabte i el va fer un dia sagrat.

Honra a ton pare i a ta mare, per a que tingues llarga vida, en la terra que te dona el Senyor, Deu teu.

No mates.

No cometes adulteri.

No robes.

No declares en fals contra ningú.

No desiges la casa d'un atre, ni tampoc la seua esposa, ni el criat, la criada, el bou o el ruc; ni res que siga d'ell».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

18, 8. 9-10. 11

R/. Senyor, només tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això, ell instrueix a l'ignorant. **R/.**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i omplen de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. **R/.**

El temor del Senyor és cosa santa,
i se manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos,
i tots són justs i equitatius. **R/.**

Són més desijables que l'or fi,
més que tots els metalls preciosos;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Prediquem un Crist crucificat, que és escàndal per als hòmens. No obstant, per als qui Deu ha cridat, és la Sabiduria

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
1, 22-25

Germans:

Els judeus demanen signes prodigiosos i els grecs volen sabiduria; pero nosatres prediquem un Crist crucificat, que és escàndal per als judeus i per als pagans, un absurd. Pero per als qui Deu ha cridat, tant judeus com grecs, Crist és el poder i la sabiduria de Deu perque en lo absurd de l'obra de Deu hi ha una sabiduria superior a la dels hòmens, i en la debilitat de l'obra de Deu hi ha un poder superior al dels hòmens.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 3, 16

Deu vol tant al món, que li ha donat el seu Fill únic; tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

EVANGELI

Destruïu este santuari i yo el reconstruiré en tres dies

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

2, 13-25

Quan s'acostava la pasqua del judeus, Jesús pujà a Jerusalem i trobà en el temple als venedors de bous, ovelles i coloms i als canvistes assentats. Se va fer un assot de cordes i els tirà a tots, ovelles i bous, fòra del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Lleveu açò d'ací; no convertiu en mercat la casa de mon Pare». Els discípuels recordaren lo que diu l'Escriptura: «El zel del teu temple me consumia».

Els judeus el van interrogar: «¿Quina senyal nos dones que t'autorise a fer açò?».

Jesús els contestà: «Destruïu este santuari i yo el reconstruiré en tres dies».

Els judeus respongueren: «Quarantassís anys han treballat en la seua construcció ¿i tu vols reconstruir-lo en tres dies?».

Pero ell se referia al santuari del seu cos. Quan Jesús resucità d'entre els morts, els discípuels recordaren lo que ell els havia dit, i cregueren en l'Escriptura i en esta paraula de Jesús.

Durant el seu estage en Jerusalem per les festes de Pasqua, molts, veent els milacres que fea, van creure en el seu nom. Pero Jesús no confiava en ells, perque els coneixia a tots; no tenia cap necessitat de que li revelaren lo que són els hòmens; ell sabia ben be qué hi ha en l'interior de cada home.

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del III Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 73, en conte de les precedents.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El qui se diu «Yo soc» m'envia a vosatres

Lectura del llibre de l'Èxodo

3, 1-8a. 13-15

Per aquells dies:

Moisés pasturava el ganado del seu sogre Jetró, sacerdot de Ma-dià. Portava el ramat transhumant per dins del desert, quan arribà a l'Horep, la montanya de Deu. L'àngel del Senyor se li aparegué entre flames en mig d'un albarzer. Moisés va mirar i se donà conte de que l'albarzer ardia, pero sense consumir-se.

Moisés se va dir: «Vaig a vore esta visió tan admirable, i cóm és que no se crema l'albarzer». Veent el Senyor que Moisés s'acostava a mirar, el cridà des de l'albarzer dient-li: «Moisés, Moisés».

Ell li respongué: «Ací estic».

Deu li va dir: «No t'acostes i descalça't; que el lloc a on estàs és terra sagrada». I afegí: «Yo soc el Deu de ton pare, el Deu d'Abraham, el Deu d'Isaac, el Deu de Jacop». Moisés se tapà la cara, temorós de mirar a Deu.

El Senyor li digué: «He vist l'opressió del meu poble en Egipte, he sentit les queixes que tenen contra els seus explotadors i conec tot lo que estan patint. Baixaré a lliurar-los dels d'Egipte i a traure'ls d'eixe país, per a conduir-los a una terra fèrtil i espayosa, una terra de la qual brolla llet i mel».

Moisés li digué, al Senyor: «Mira, yo aniré als israelites i els diré: «El Deu dels vostres pares m'envia a vosatres». Si ells me pregunten quin és el seu nom, ¿qué els he de contestar?».

Deu li respongué, a Moisés: «Yo soc el qui soc».

I afegí: «Açò diràs als israelites: «El 'qui és' m'envia a vosatres». I novament li digué Deu a Moisés: «Açò diràs als fills d'Israel:

«El Senyor, el Deu dels vostres pares, el Deu d'Abraham, el Deu d'Isaac i el Deu de Jacop m'envia a vosatres. Este serà el meu nom per a sempre, i aixina me cridareu totes les generacions».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2, 3-4, 6-7. 8 i 11

R̃. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua;
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R̃.**

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R̃.**

El Senyor fa justícia als oprimits
i defén tots els seus drets;
ha revelat a Moisès els seus camins,
i el seu obrar, als fills d'Israel. **R̃.**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor;
la bondat del Senyor pels seus fidels és tan immensa
com la distància que hi ha entre la terra i el cel. **R̃.**

SEGONA LLECTURA

*La vida del poble ab Moisès en el desert va ser escrita
per a que escarmentàrem*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

10, 1-6. 10-12

Germans:

No devem oblidar mai que els nostres pares caminaren pel desert a l'ampar d'aquell núvol; que tots travessaren el Mar Roig, i que, en el núvol i en la mar, tots van ser batejats com a seguidors de Moisès. També tots menjaren el mateix aliment espiritual, perque bevien de la roca espiritual que els acompanyava, aquella roca que representava a Jesucrist. Pero la gran majoria d'ells no varen agradar a Deu, i per això se quedaren morts en el desert.

Tot açò va passar per a servir-nos d'eixemple, per a que no desigem el mal, com ells ho feren, a fi de que no protestem de Deu, com ho feren alguns d'ells i van morir a mans de l'Exterminador.

Ad ells els passaren estes coses a modo de lliçó, i van ser escrites per a que escarmentàrem els qui ya vivim en estos temps definitius. Per tant, si algú se creu estar segur, ¡alerta!, que no caiga.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Mt 4, 17

Convertiu-vos, diu el Senyor, perque el Regne del cel està prop.

EVANGELI

Si no vos convertiu, tots acabareu mal

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

13, 1-9

En aquell temps:

Alguns dels presents li contaren a Jesús el cas d'aquells galileus, als qui Pilat havia fet matar quan oferien el sacrifici, mesclant aixina la seua sanc ab la dels animals sacrificats. Jesús els va dir:

«¿Vos penseu que estos galileus eren més pecadors que tots els atres galileus perque acabaren malament? Vos dic que no; i si no vos convertiu, tots vosatres morireu també. I aquells díhuit hòmens que moriren esclafats quan se caigué damunt la torre de Siloé, ¿vos penseu que eren més culpables que tots els atres habitants de Jerusalem? Vos dic que no; i si no vos convertiu, també tots vosatres morireu».

I els contà esta paràbola: «Un home, que tenia una figuera en la seua vinya, anà a buscar figues i no ne trobà cap. En vore això, va dir al vinyater: «Mira, fa tres anys que vinc a buscar figues i no ne trobe mai cap. Talla-la. ¿Per qué ha d'ocupar eixa terra inútilment?». Ell li contestà: «Senyor, deixa-la encara enguany; yo la rabaçaré i la femaré, a vore si fa fruit d'ara en avant. Si no, l'any que ve ya la podràs tallar».

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del III Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 73, en conte de les precedents.

IV Dumenge de Quaresma

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Davit és ungit rei d'Israel

Llectura del primer llibre de Samuel

16, 1b. 6-7. 10-13a

Per aquells dies:

El Senyor li digué a Samuel: «Ompli d'oli el teu corn i ves-te'n, per encàrrec meu, a casa de Jessé, el de Belem, perquè, d'entre sos fills, me n'he triat un per a rei».

Quan arribà, va vore a Eliap, i pensà: «Segur que el Senyor ya té davant d'ell al seu Ungit». Pero el Senyor li digué a Samuel: «No mires el seu aspecte ni la seua bona talla, ya que ad este l'he descartat. Deu no mira com els hòmens, que només veuen l'aspecte exterior. El Senyor veu el fondo del cor».

Jessé va fer passar davant de Samuel als set primers dels seus fills, pero Samuel li digué: «D'estos no n'ha elegit cap el Senyor». I va preguntar Samuel a Jessé: «¿Ya no te queda cap fill més?». Jessé li contestà: «Encara me queda el més menut, que està pasturant les ovelles». Samuel li digué: «Mana que el duguen ací, perquè no menjarem mentres no haja vingut». Jessé envià a per ell i, quan arribà, el va fer entrar: tenia el cabell ros, els ulls molt bonicos i bona presència. El Senyor digué a Samuel: «Alça't i ungix-lo, és ell».

Samuel prengué el corn de l'oli, el va ungir en mig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Espirit del Senyor s'apoderà de Davit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

R/. El Senyor és el meu pastor: no me falta res.

El Senyor és el meu pastor: no me falta res;
me fa sestejar en prats deliciosos,
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí me fa renovellar. *R/*.

Camine segur ab la seua guia
per l'amor del seu nom.
Encara que passe per sendes tenebroses,

no tinc por de res, perquè te tinc al meu costat;
la teua gayata de pastor me serena i me conforta. R/.

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen;
m'ungixes el cap ab perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. R/.

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. R/.

SEGONA LLECTURA

Alça't d'entre els morts i Crist t'allumenarà

Lectura de la carta de sant Pau als efesis

5, 8-14

Germans:

En un atre temps, vosatres éreu tenebres, pero ara, units a Crist, sou llum. Camineu com a fills de la llum, els fruits de la qual són la bondat, la justícia i la veritat. Busqueu lo que agrada al Senyor i no prengau part en les obres infructuoses dels qui són fills de la foscor; ans al contrari, denuncieu-les. Perque tot lo que estos fan en secret, inclús dona vergonya dir-ho. Pero lo que la llum ha denunciat, queda ben al descobert; i tot lo que està descobert se convertix en llum al mateix temps.

Per això se diu: «Desperta't tu que dorms, alça't d'entre els morts, i Crist t'allumenarà».

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 8, 12b

Yo soc la llum del món, diu el Senyor: qui me segueix tindrà la llum de la vida.

EVANGELI

Anà a Siloé, se va rentar i tornà veent

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

9, 1-41

En aquell temps:

Jesús, un dia, anant de camí, va vore a un home que era ceguet de naiximent.

I els seus discípuls li preguntaren: «Mestre, ¿quí va pecar per a que naixquera ceguet, ell o sos pares?».

Jesús els contestà: «Ni ell ni sos pares. És ceguet per a que se manifesten en ell les obres de Deu. Mentres és de dia hem de fer les obres que nos ha encomanat el qui m'ha enviat; quan vinga la nit, ya no podrà fer-les ningú. Mentres estic en el món, yo soc la llum del món».

Dit açò,

Jesús va escopir en terra, feu un poc de fanc ab la saliva, untà els ulls del ceguet ab el fanc, i li digué: «Ara ves i lava't en la piscina de Siloé» (que significa «l'Enviat».) El ceguet se n'anà, se va rentar, i tornà veent.

Els veïns seus i els qui el coneixien per haver-lo vist eixir a captar, comentaven: «¿No és este el qui s'assentava a captar?». Uns dien: «Sí, és ell mateix». Uns atres dien: «No és ell; és u que se li pareix». Pero ell contestava: «Soc yo mateix».

I li preguntaven: «¿Cóm se t'han obert els ulls?».

Ell els respongué: «Eixe home, que li diuen Jesús, va fer un poc de fanc ab la saliva, m'untà els ulls i me digué: «Ara ves i lava't en la piscina de Siloé. Vaig anar, me llaví i vaig començar a vore». Ells li preguntaren: «¿A ón està eixe home?». Respongué: «No ho sé».

Dugueren en presència dels fariseus al qui havia segut ceguet, ya que el dia que Jesús havia fet el fanc i li havia obert els ulls era dissabte. Els fariseus també li preguntaren cómo havia conseguit vore-s'hi. Ell els contestà «Me va posar un poc de fanc en els ulls, me vaig rentar i ara veig».

Alguns dels fariseus comentaven: «Este home que no guarda el dia de festa no ve de part de Deu». Pero uns atres se preguntaven: «¿I cómo un pecador pot fer tals prodigis?». Açò feu que se dividiren entre ells. I tornaren a preguntar-li, al ceguet: «I tu ¿qué dius del qui t'ha obert els ulls? Ell els contestà: «Que és un profeta».

Pero els judeus se resistien a creure que aquell home abans fora cego i que ara haguera conseguit la vista. Per això cridaren a sos pares i els preguntaren: «¿És este el vostre fill, de qui diu que va naixer cego? ¿Cóm és que ara veu?». Sos pares contestaren: «Sabem que és el nostre fill i que havia naixcut ceguet; pero cómo és que ara veu, no ho sabem; com tampoc sabem qui li ha obert els ulls. Pregunteu-li-ho ad ell, que ya és prou fadrí i pot explicar-se be». Sos pares respongueren aixina porque tenien por als judeus, que ya havien acordat expulsar de la

sinagoga a tots els qui reconegueren que Jesús era el Messies. Per això van dir sos pares que ya era prou fadri i que li ho preguntaren ad ell.

Els fariseus cridaren una atra volta al qui havia estat ceguet i li digueren: «Nosatres sabem que eixe home és un pecador; confessa-ho tu també davant de Deu». Ell respongué: «Si és un pecador, yo no ho sé; només sé que yo abans era cego i ara veig». Tornaren a preguntar-li: «¿Qué te va fer? ¿cóm t'obrí els ulls?». Ell els contestà: «Ya vos ho he dit, i no m'heu fet ni cas; ¿per qué voleu oir-ho una atra volta? ¿Ès que també voleu fer-vos discípuls seus?».

Els el van omplir d'insults i li digueren: «Discípul d'eixe home ho seràs tu; nosatres som discípuls de Moisès. Nosatres sabem que a Moisès li parlà Deu; pero d'este no sabem ni d'a ón ve».

Ell els replicà: «Puix això és lo estrany: que vosatres no sabeu d'a ón ve, i a mi, en canvi, m'ha obert els ulls. Tots sabem que Deu no escolta als pecadors, sino al qui és piadós i fa la seua voluntat. No s'ha sentit dir mai que ningú haja obert els ulls d'un cego de naiximent. Si este no vinguera de Deu, no m'hauria pogut fer res».

Els li replicaren: «Ple de pecat vas nàixer de cap a peus, ¿i vols donar-nos tu lliçons?». I l'expulsaren de la sinagoga.

Jesús va oir dir que l'havien expulsat i, en trobar-se ab ell, li digué: «¿Tu creus en el Fill de l'home?». Ell li contestà: «Dis-me, Senyor, qui és, per a creure en ell». Jesús li va dir: «L'estàs veent; és el mateix que està parlant ab tu». Ell digué: «Crec, Senyor». I se postrà davant d'ell».

A continuació Jesús digué: «Yo he vingut ad este món per a fer justícia: aixina els qui no s'hi veuen, s'hi voran, i els qui creuen que s'hi veuen, no s'hi voran». Alguns dels fariseus, en sentir dir-li açò, li preguntaren: «¿Vols dir que també nosatres estem cegos?». Jesús els respongué: «Si vos creguéreu cegos, no hi hauria pecat en vosatres; pero com dieu que vos hi veeu, seguiu vivint en pecat».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

La severitat i la bondat del Senyor se revelen en la deportació del poble i en la seua lliberació

Lectura del segon llibre de les Cròniques

36, 14-16. 19-23

En aquells dies:

Tots els príncips de Judà, els sacerdots i el poble creixien en l'impietat i seguien imitant totes les costums abominables de les

atres nacions, profanant aixina el temple del Senyor, que ell havia consagrat en Jerusalem. El Senyor, Deu de sos pares, els enviava cada dia emissaris per a que els amonestaren, perquè li dolia perdre el seu poble i el lloc a on residia. Però ells se burlaven dels emissaris de Deu, no feien cas de lo que els dien i escarnien als seus profetes, fins que el Senyor arribà a enujar-se tant contra el seu poble que ja no era possible aplacar-lo.

Els caldeus incendiaren el temple de Deu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus i destruïren tots els objectes preciosos.

El rei dels caldeus deportà a Babilònia als qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per a esclaus d'ell i dels seus fills fins que passaren al domini persa. Aixina se complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies. La terra gojà dels anys de repòs que li pertocaven: tot el temps que quedà en desolació va reposar, com en dissabte, fins haver-se complit setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per a complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvelà l'espírit de Cir per a que promulgara, de viva veu i per escrit, este edicte: «Cir, rei de Pèrsia, fa esta declaració: El Senyor, el Deu del cel, m'ha donat tots els regnes de la terra, i m'ha encomanat que li construeixca un temple en Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosatres hi ha algú del seu poble, que el seu Deu estiga ab ell i que puge».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

136, 1-2. 3. 4-5. 6

R/. Si m'oblidara de tu, Jerusalem,
que se m'apegue la llengua al paladar.

A la vora dels rius de Babilònia estàvem assentats
plorant d'enyorança per Sió.
Allí sobre els salzes
haviem penjat les nostres llires. R/.

Allí volien que cantàrem
els qui nos havien deportat,
i nos demanaven alegria
els qui nos havien entristit;
«Canteu per a nosatres algun càntic de Sió». R/.

¿Cóm podíem cantar els càntics del Senyor
en una terra estranya?
Si m'oblidara de tu, Jerusalem,
que se'm paralise la mà dreta. R/.

Que se m'apegue la llengua al paladar,
si deixara d'evocar el teu recort,
si a Jerusalem no la posara
dalt de tot de la meua alegria. R/.

SEGONA LLECTURA

*És per gràcia que Deu vos ha salvat, a vosatres que estàveu morts per les
vostres culpes*

Llectura de la carta de sant Pau als efesis

2, 4-10

Germans:

Deu, que és ric en compassió, nos ha volgut tant que, morts per les nostres culpes, nos ha fet viure en Crist. És per pura gràcia que Deu nos ha salvat. I juntament ab Jesucrist nos ha resucitat i nos ha entronisat en les regions celestials, per a que davant dels segles que vindran, quede ben clara la riquesa de la seua gràcia i la bondat que ha tingut per a nosatres en Jesucrist.

Ell vos ha salvat per la seua gràcia, per mig de la fe, no per vosatres; és un dò de Deu, no és fruit d'unes obres. Per tant, que ningú se vanaglorie d'això. Som obra seua: Ell nos ha creat en Jesucrist per a dedicar-nos a unes bones obres que ell havia determinat que vixquérem practicant-les.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 3, 16

Deu vol tant al món que li ha donat el seu Fill únic; tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

EVANGELI

Deu envià al seu Fill per a salvar al món gràcies ad Ell

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

3, 14-21

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem:

«Com Moisès, en el desert, elevà a la serp, aixina el Fill de l'home haurà de ser alçat per a que tots els qui creuen en ell tinguen vida eterna.

Tant va amar Deu al món, que no dubtà gens en entregar-li al seu Fill únic per a que no se perga ningú dels qui creuen en ell, sino que tinguen vida eterna.

Puix Deu no envià al seu Fill per a dictar sentència de condenació contra el món, sino per a salvar al món gràcies ad ell. Els qui creuen en el Fill no seran condemnats; pero els qui no creuen en ell, ya estan condemnats per no haver cregut en el Fill únic de Deu.

Esta és la prova del juí de Deu: la llum vingué al món, pero els hòmens preferiren les tenebres a la llum per ser roïnes les seues obres; ya que tot el qui fa el mal odia la llum i no se dirigix a la llum, no siga que se descobrixquen les seues obres. L'home honrat, el qui obra la veritat, busca la llum per a que se veja que Deu està en tot lo que ell fa.

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del IV Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 82, en conte de les precedents.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El poble de Deu celebrà la Pasqua després d'entrar en la terra de promissió

Lectura del llibre de Josué

5, 9a. 10-12

Per aquells dies:

El Senyor digué a Josué: «Hui vos he lliurat de l'oprobri d'Egipte».

Els israelites acamparen en Gàlgala, en la plana de Jericó, i celebraren allí la festa de Pasqua —el pas del Senyor—, el dia catorze del més, de vesprada. Al sendemà de la Pasqua, de bon matí, menjaren dels fruits de la terra: pa sense llevat i gra torrat.

Quan començaren a menjar dels productes de la terra, ya no tornà a caure més el manà. Els israelites, com ya no van tindre manà, durant aquell any menjaren de les collites de la terra de Canaan.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

33, 2-3. 4-5. 6-7

R/. Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindré sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima se gloria en el Senyor;
s'alegren els humils quan ho escolten. R/.

Tots a l'hora glorifiquem al Senyor,
exalcem tots junts el seu nom.
He demanat al Senyor que m'aconsellara;
ell me respongué, me salvà de tots els meus terrors. R/.

Mireu-lo be i vos omplirà de llum;
ya no haureu de baixar els ulls, avergonyits.
Quan l'afligit invoca al Senyor,
ell l'escolta i el salva del perill. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu nos ha reconciliat ab ell mateix per Jesucrist

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
5, 17-21

Germans:

Els qui són de Crist, són d'una nova humanitat; tot lo que era antic ha passat ya i ha començat una realitat nova. I tot això és obra de Deu, que ha fet les paus ab nosatres a través de Jesucrist, i nos ha confiat el ministeri de la reconciliació. És dir, que Deu, per mig de Jesucrist, ha reconciliat al món ab ell mateix, sense retraure-li les seues culpes, i a nosatres nos ha encomanat portar el message de la reconciliació. Per això som embaixadors de Jesucrist, i és com si Deu mateix vos exhortara servint-se de nosatres mateixos.

Per tant, en nom de Crist vos ho demane: feu les paus ab Deu. A Crist, que no havia pecat mai, Deu li va fer expiar els nostres pecats, a fi de que nosatres, ben units ad ell, obtinguérem la salvació de Deu.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Lc 15, 18

Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu».

EVANGELI

Este germà teu, que ya el donàvem per mort, ha tornat viu

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 15, 1-3. 11-32

En aquell temps:

Veent que tots els publicans i pecadors s'acostaven a Jesús per a escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i dien: «Este acull als pecadors i menja ab ells». Per això Jesús els contà esta paràbola: «Hi havia una volta un pare que tenia dos fills. Un dia el més jove li digué: 'Pare, dona'm la part que me pertoca de l'herència'». El pare els repartí els seus bens. Pocs dies després el fill jove arreplegà tot lo que tenia i se n'anà cap a un país molt apartat; i una volta allí, s'ho malgastà tot vivint com un perdut.

Quan estava ya sense diners, sobrevingué una gran fam en aquella regió i ell començà també a passar necessitat. Per això demanà treball a un propietari del país, que l'envià als seus camps a guardar porcs. Ell hauria volgut omplir-se l'estòmec de les garrofes que se menjaven els porcs, pero no li'n donava ningú.

Aixina que ho recapacità i se digué: «¡Quants jornalers en casa de mon pare tenen pa de sòbres, mentres yo ací m'estic morint de fam! Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que me digues 'fill'. Tracta'm com a u dels teus treballadors». Immediatament se posà en camí cap a la casa de son pare.

Encara estava llunt d'allí, quan son pare el va vore i commogut profundament, ixqué corrent al seu encontre, se li tirà al coll abraçant-lo i el besà. El fill començà a dir-li: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que me digues 'fill'».

Pero el pare va manar als seus criats: «Porteu-li de pressa la millor roba i vestiu-lo; poseu-li un anell en el dit i calcer en els peus. Després tragau el vedell més gros i mateu-lo. Aixina menjarem i farem festa perque este fill meu, que ya donava per mort, ha tornat viu; ya el donava per perdut, i l'hem trobat».

Mentrestant, el fill major tornava ya del camp. Quan s'acostava a la casa, va sentir la música i el soroll del ball i, cridant a u dels criats, li preguntà qué significava tot allò. Ell li contestà: «És que ton pare ha fet matar el vedell més gros perque ton germà ha tornat sà i bo». El germà gran s'indignà i se negava a entrar en casa, i això que el pare ixqué a demanar-li ab insistència que

passara dins. I responent les súplices del pare, li va dir: «Des de fa molts anys estic treballant per a tu, sense haver-te desobeït en res, i tu no m'has donat mai ni un sol cabrit per a menjar-me'l ab els meus amics. I, ara que torna eixe fill teu, després de malgastar els seus diners ab males dònes, resulta que fas matar el vedell més gros».

El pare li contestà: «Fill, tu sempre has estat al meu costat, i tot lo meu és teu. Pero ara devem alegrar-nos i fer festa perque este germà teu, que ya el donàvem per mort, ha tornat viu; ya el donàvem per perdut, i l'hem retrobat».

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del IV Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 82, en conte de les precedents.

CICLE A
V Dumenge de Quaresma

PRIMERA LLECTURA

Yo vos infondré el meu espirit i reviureu

Lectura del profeta Ezequiel

37, 12-14

Açò diu el Senyor:

«Mira, poble meu, yo mateix obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir de dins, i vos duré a la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres, i vos faça eixir de dins, oh poble meu, sabreu que yo soc el Senyor: vos infondré el meu espirit i reviureu; vos establiré en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig». Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

129, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8

R̃. Del Senyor ve la misericòrdia
i la redenció copiosa.

Des de l'abisme t'invoque, Senyor;
Senyor, escolta el meu clamor,
estiguen atents els teus oïts
a la veu de la meua súplica. **R̃.**

Si tu portes conte de les culpes, Senyor,
¿quí podrà subsistir?
Pero és propi de tu el perdó
i això nos infon respecte. **R̃.**

Yo espere en el Senyor,
la meua ànima confia en la seua paraula,
yo espere al Senyor
més que el vigia, l'aurora. **R̃.**

Com el vigia espera l'aurora,
que Israel espere en el Senyor;
perque del Senyor ve la misericòrdia i la redenció copiosa.
Es ell qui redimix a Israel de tots els seus pecats. **R̃.**

SEGONA LLECTURA

L'Espirit del qui resucità a Jesús de la mort habita ab vosatres

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 8-11

Germans:

Els qui viuen entregats a les desordenades apetències humanes no poden agradar a Deu. Pero vosatres no viviu entregats ad eixes apetències, sino a l'Espirit, ya que l'Espirit de Deu habita en vosatres.

Qui no té l'Espirit de Crist no és de Crist. Pero si Crist està en vosatres, encara que el cos haja de morir per culpa del pecat, l'Espirit és la vostra vida a causa de la força salvadora de Deu. Si l'Espirit de Deu, que resucità a Jesús, habita en vosatres, el mateix que resucità de la mort a Jesucrist donarà nova vida als vostres cossos mortals per mig del seu Espirit, que habita en vosatres.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 11, 25a. 26

Yo soc la resurrecció i la vida, diu el Senyor; qui creu en mi no morirà mai més.

EVANGELI

Yo soc la resurrecció i la vida

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

11, 1-45

En aquell temps:

Un tal Llàzer, natural de Betània, l'aldea de Maria i sa germana Marta, havia caigut malalt. Maria, germana de Llàzer, el malalt, era la qui va ungir els peus del Senyor ab perfum i li'ls eixugà ab els seus cabells.

Les germanes de Llàzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, el teu amic està malalt». Jesús, en saber-ho, digué: Esta malaltia no és de mort, sino que és per a donar glòria a Deu i per a que el seu Fill siga glorificat.

Jesús volia molt a Marta, a sa germana Maria i a Llàzer.

No obstant açò, a pesar d'haver sabut que Llàzer estava malalt, encara se quedà dos dies a on estava. Passat ya eixe temps, digué als seus discípuels: «Anem-vos-en una atra volta a Judea».

Els discípuIs li replicaren: «Mestre, fa poc que els judeus volien apedregar-te, ¿i ara penses tornar?».

Jesús els respongué: «¿No hi ha dotze hores de llum al dia? Qui camina de dia no entropença, perque veu la llum d'este món; pero si camina de nit entropença, perque li falta la llum».

I afegí: «El nostre amic Llàzer s'ha adormit: vaig a despertar-lo».

Els discípuIs li digueren: «Senyor, si s'ha adormit, això vol dir que se posarà bo». Ells creïen que Jesús se referia a la són natural, pero ell parlava de la mort de Llàzer.

Jesús, ya clarament, els digué: «Llàzer ha mort, i m'alegre de no haver estat allí perque això ha de ser per al vostre be, a fi de que tingau un motiu més per a creure. I ara anem-nos-en a casa».

Tomàs, «el Bessó», digué als atres discípuIs: «Anem nosatres també i morim ab ell».

Quan arribà Jesús, Llàzer fea ya quatre dies que estava en el sepulcre.

Com Betània distava de Jerusalem cosa d'uns tres quilòmetros, molts judeus havien anat a visitar a Marta i Maria per a manifestar-los el pesar per la mort de son germà.

Quan Marta va saber que arribava Jesús, se n'ixqué a esperar-lo, mentres Maria se quedava en casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si hagueres estat ací, el meu germà no s'hauria mort. Pero inclús ara yo sé que tot lo que li demanes a Deu, Deu t'ho concedirà».

Jesús li contestà: «El teu germà resucitarà».

Marta li respongué: «Yo sé que resucitarà quan tots resuciten l'últim dia».

Jesús li assegurà: «Yo soc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que haja mort, viurà; i tot aquell que viu i creu en mi, no morirà mai més. ¿Creus açò?».

Ella li contestà: «Sí, Senyor; yo crec que tu eres el Messies, el Fill de Deu, que havia de vindre al món».

Havent dit açò se n'anà a cridar a sa germana Maria i li digué a l'orelleta: «El Mestre està ací i pregunta per tu». A penes ho va sentir Maria, s'alçà i se n'anà cap a on estava Jesús perque ell encara no havia entrat en l'aldea, sino que seguia a on Marta l'havia trobat.

Els judeus que estaven en casa acompanyant a Maria i consolant-la, en vore que s'alçava i se n'eixia corrent, la seguiren pensant que se n'anava al sepulcre a plorar.

Quan Maria arribà a on estava Jesús, en vore'l, se li tirà als peus i li va dir: «Senyor, si hagueres estat ací, mon germà no s'hauria mort».

Jesús,

quan va vore cóm ploraven Maria i els judeus que l'acompanyaven,
començà a gemecar i,

molt commogut, preguntà: «¿A ón l'heu sepultat?».

Ells li contestaren: «Vine a vore-ho, Senyor». Jesús se posà a plorar obertament i els judeus comentaven: «¡Mireu cóm el volia!». Pero alguns digueren: «I este home, que li va obrir els ulls al ceguet, ¿no podria haver evitat la mort del seu amic Llàzer?».

Jesús, profundament commogut de nou, s'acostà al sepulcre. Era una cova, l'entrada de la qual estava tancada per una gran llosa.

Jesús els ordenà: «Feu redolar la llosa».

Marta, la germana del mort, li digué: «Senyor, ha d'estar ya descomponent-se perque fa quatre dies que s'ha mort».

Jesús l'insistí: «¿No t'he dit que, si creus, voràs la glòria de Deu?». Varen llevar la llosa i Jesús, alçant els ulls al cel, digué: «Pare, te done gràcies perque m'has escoltat; yo sé que tu sempre m'escoltes; pero si dic açò és per la gent que me rodeja, per a que creguen que tu m'has enviat». Havent-ho dit, cridà molt fort: «Llàzer, ix fòra». I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats ab benes, i la cara, embolicada en un sudari. Jesús els digué: «Deslligueu-lo, i deixeu-lo caminar».

I molts dels judeus que havien vingut a casa de Maria i van vore lo que havia fet Jesús, van creure en ell.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

*Pactaré ab vosatres una aliança nova i no m'enrecordaré
mai més del vostre pecat*

Lectura del llibre del profeta Jeremies

31, 31-34

Ya arriba el temps, diu l'oràcul del Senyor, en que faré una aliança nova ab el casal d'Israel i ab el casal de Judà. No serà com l'aliança que vaig fer ab els seus pares quan, agafant-los de la mà, els vaig traure d'Egipte. Encara que ells van trencar eixa aliança, yo, que era el seu amo, me vaig carregar de paciència ab ells, diu l'oràcul del Senyor.

Pero l'aliança que yo faré ab el casal d'Israel, després d'estos

dies, serà esta, diu l'oràcul del Senyor: Ficaré la meua llei dins d'ells i l'escriuré en els seus cors. Aixina, yo seré el seu Deu i ells arribaran a ser el meu poble.

No caldrà que ningú instruïxca al seu germà dient-li: «Coneix quí és el Senyor»; perque tots ells, grans i chiquets, ya me coneixeran, diu l'oràcul del Senyor, perque els perdonaré la seua culpa i no m'enrecordaré mai més del seu pecat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

50, 3-4. 12-13. 14-15. 18-19

R/. Oh Deu, crea en mi un cor ben pur.

Complany-te de mi, Deu meu, tu que tant me vols;
tu que eres tan bo, borra les meues faltes;
renta'm ben be de les meues culpes,
purifica'm dels meus pecats. **R/.**

Deu meu, crea en mi un cor ben pur
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.
No me tires fòra de la teua presència
ni apartes de mi el teu esperit sant. **R/.**

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que me sostinga el teu esperit magnànim.
Ensenyaré els teus camins als pecadors,
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. **R/.**

Els sacrificis no te satisfan;
si t'oferira un holocaust, tu no me'l voldries.
El sacrifici que t'oferixc és un cor apesarat;
un cor contrit i humiliat, tu, Deu meu,
mai els desprecies. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Deprengué a ser obedient i se convertí en font de salvació eterna

Lectura de la carta als hebreus

5, 7-9

Germans:

Jesús, durant la seua vida mortal, dirigí al qui podia salvar-lo de la mort pregàries i súplices ab gran clamor i ab llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprengué en l'escola del sofriment lo que és obeir, i una volta

nomenat per Deu gran sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obeïxen.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 12, 26

Si algú se vol fer servidor meu, que me seguixca, diu el Senyor, i estarà a on yo estic.

EVANGELI

El gra de blat, quan cau en terra, si mor, dona molt de fruit

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

12, 20-33

En aquell temps:

Entre els qui havien pujat a Jerusalem per a adorar a Deu en ocasió de la festa, hi havia alguns grecs, els quals s'acostaren a Felip, que era de Betsaida de Galilea i li digueren: «Senyor, voldríem vore a Jesús». De seguida Felip anà a Andreu i li ho va dir, i els dos li ho digueren a Jesús, el qual els respongué: «Ha arribat l'hora de ser glorificat el Fill de l'home. Vos ho dic ab tota veritat: si el gra de blat, que se sembra en el camp, no mor, queda infecunt; pero si mor, dona molt de fruit. Qui s'estima la pròpia vida, la perdrà; qui no se l'estima en este món, la guarda per a la vida eterna. Si algú se vol fer el meu servidor, que me seguixca i estarà a on yo estic. Als qui se fan servidors meus, mon Pare els premiarà. Ara l'ànima meua està torbada. ¿Qué diré? ¿Pare, salva'm d'esta hora? No; precisament per això yo he vingut ad esta hora. Pare, glorifica el teu nom».

En aquell moment una veu va dir des del cel: «Ya l'he glorificat i encara el glorificaré». Entre la gent que ho va sentir uns digueren que havia segut un tro; uns atres dien que un àngel li havia parlat. Pero Jesús els digué: «No és per mi, sino per vosatres, que s'ha sentit esta veu. Ha arribat l'hora del juí del món; ara el príncip d'este món serà expulsat, i yo, quan siga elevat sobre la terra, atrauré a tots els hòmens cap a mi».

Ab estes paraules va indicar cóm havia de ser la seua mort.

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del V Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 92, en conte de les precedents.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Mireu que estic fent una cosa nova i donaré beguda al meu poble

Llectura del profeta Isaïes

43, 16-21

Açò diu el Senyor, el mateix que obrí un camí en mig de la mar i una senda en mig de les aigües impetuoses i que tragué en la batalla carros i cavalls i tropa ab guerrers valents: ara jauen en terra per a no alçar-se més, s'apagaren com una mecha que se crema a poc a poc.

«No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; mireu que estic fent una cosa nova que ya està naixent; ¿no ho noteu? Obriré pel desert un camí, faré que córreguen rius per l'estepa; me gloricaran els animals salvages, chacals i esturços, perque posaré aigua en el desert i rius en l'estepa per a apagar la set del meu poble, del qual yo mateix m'he triat: aquell poble que yo vaig fer per a que proclamara la meua alabança.»

Paraula de Deu.

Salm responsorial

125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6

R/. És gran lo que el Senyor ha fet a favor nostre;
¡ab quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor restaurà la sòrt de Sió,
nos quedàrem com somiant;
la nostra boca s'omplí de rialles,
i els nostres llavis, de crits d'alegria. **R/.**

Els atres pobles se dien:
«És gran lo que el Senyor ha fet a favor d'ells».
És gran lo que el Senyor fa a favor nostre;
¡ab quin goig ho celebrem! **R/.**

Canvia, Senyor, la nostra sòrt
com l'aigua renova l'estepa del Neguep.
Els qui sembraven ab llàgrimes,
criden de goig en la sega. **R/.**

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Qualsevol cosa la considere una pèrdua, al costat de Crist, configurat, com estic, ab la seua mort

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 3, 8-14

Germans:

Qualsevol cosa la considere una pèrdua, al costat d'això tan gran que és haver conegut a Jesucrist, el meu Senyor. Per ell ho vaig perdre tot, i tot ho considere escòria a canvi de guanyar a Crist i viure ab ell, no per una justícia meua —la que concedix la Llei—, sino per la qual ve de la fe en Crist, la justícia que Deu concedix als creents. Vullc conèixer a Crist i experimentar la força de la seua resurrecció, compartir els seus patiments i reproduir en mi la seua mort, per a arribar un dia a resucitar d'entre els morts.

No és que ya haja conseguit el premi o que ya haja arribat a la meta; yo seguixc corrent ab l'esperança d'alcantar-ho, perque Jesucrist ho conquistà per mi. Germans, yo no pense haver-ho ya conseguit personalment; a mi només m'interessa una cosa: oblident-me de lo que he deixat arrere i llançant-me cap a lo que tinc davant, córrer cap a la meta per a guanyar el premi a que Deu nos crida des de dalt, per Jesucrist.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jl 2, 12-13

Per tant, diu ara el Senyor: convertiu-vos a mi de tot cor, perque soc benigne i misericordiós.

EVANGELI

Qui no tinga cap pecat, que li tire la primera pedra

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

8, 1-11

En aquell temps:

Jesús se n'anà a la montanya de les Oliveres. Al sendemà, de bon matí, se presentà de nou en el temple, i tot el poble se reuní al voltant d'ell. Jesús s'assentà i li ensenyava.

Els mestres de la Llei i els fariseus li dugueren una dòna que havia segut sorpresa cometent adulteri; i, posant-la en mig del rogle, li preguntaren: «Mestre, esta dòna ha segut sorpresa en flagrant adulteri. La Llei de Moisès nos mana apedregar a les adúlteres.

Tu, ¿qué dius d'açò?». El cas és que això li ho preguntaven ab mala idea, per a poder tindre de qué acusar-lo.

Pero Jesús s'acachà i se posà a escriure en terra ab el dit. Com que insistien en la pregunta, Jesús s'incorporà i els va dir: «Aquell de vosatres que no tinga cap pecat, que li tire la primera pedra». I se tornà a acachar i seguí escrivint en terra. Ells, quan li van sentir dir això, s'anaren retirant un darrere d'un atre, començant pels més vells.

Jesús se quedà a soles ab la dòna, que continuava allí davant; se va alçar i li preguntà: «¿A ón estan els qui t'acusaven? ¿No t'ha condenat ningú?».

Ella li respongué: «No, Senyor, ningú».

Li va dir Jesús: «Tampoc yo te condene. Ves-te'n en pau i no tor- nes a pecar mai més».

Paraula de Deu.

Si se preferix, se poden fer les llectures del V Dumenge de Quaresma del Cicle A, pàg. 92, en conte de les precedents.

SEMANA SANTA

Dumenge de Rams de la Passió del Senyor

Processó dels Rams

CICLE A

EVANGELI

Beneït el qui ve en nom del Senyor

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 21, 1-11

Quan estaven ya prop de Jerusalem, arribant a Betfagué, junt a la montanya de les Oliveres, Jesús envià a dos dels seus discípuls ab este encàrrec: «Aneu a l'aldea d'ací davant i trobareu de seguida una burreta lligada, i al seu costat un pollinet. Deslligueu-los i porteu-me'ls; i si algú vos diu res, respongau-li que el Senyor els necessita i que ben pronte els tornarà».

D'este modo se complia l'anunci del profeta: «Digau a Jerusalem, la ciutat de Sió: Mira que; el teu Rei, ple d'humilitat, ve a tu a cavall d'una somera, montat en un pollí, fill d'un animal de càrrega».

Els discípuls anaren i feren lo que Jesús els havia manat: li van dur la somera i el pollí, posaren damunt d'ells els seus manteus i Jesús pujà a cavall. A l'instant se va reunir una gentada; molts ab els seus manteus entapissaven el camí, mentres uns atres tallaven rames dels arbres i les estenien al pas de Jesús. I els qui anaven davant i els qui el seguien cridaven: «¡Vixca el Fill de Davit! ¡Beneït el qui ve en nom del Senyor! ¡Hosanna en lo alt del cel!».

Quan Jesús entrà en Jerusalem, hi hagué una gran agitació dins de la ciutat. Els uns als atres se preguntaven: «¿Este, qui és?». I la gent que l'acompanyava els dia: «Este és Jesús, el Profeta de Nazaret de Galilea».

Paraula de Deu.

CICLE B

EVANGELI

Beneït el qui ve en nom del Senyor

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 11, 1-10

Quan anaven a Jerusalem, arribant a Betfagué i Betània, ya en la montanya de les Oliveres, Jesús envià a dos dels seus discípuls ab

este encàrrec: «Aneu al poble d'ací davant, i en l'entrada trobareu un burret lligat que no l'ha montat ningú encara. Deslligueu-lo i porteu-me'l. Si algú vos diu: ¿per qué feu això? digau-li: El Senyor el necessita, i deseguida el tornarà ací».

Ells se n'anaren i van trobar el burret lligat, fòra, en el portal d'una casa, i el deslligaren. Alguns dels qui estaven allí els dien: «¿Qué feu que deslligueu el burret?». Ells respongueren com Jesús els havia dit, i els ho permeteren.

Portaren a Jesús el burret, l'aparellaren ab els seus manteus i Ell pujà a cavall. Molts estenien pel camí els seus manteus, i uns atres, ramage que tallaven dels arbres; i els qui el precedien o el seguien cridaven: «¡Hosanna. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne del nostre pare Davit, que ya ve. Hosanna en lo alt del cel!».

Paraula de Deu.

O be, si se vol:

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 12, 12-16

En aquell temps:

La gentada de pelegrins que havia vingut a la festa, en sentir que Jesús arribava a Jerusalem, collí palmes i ixqué a esperar-lo cridant: «¡Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor, el rei d'Israel». Jesús, havent trobat un burret, el montà a cavall com diu l'Escriptura: «No tingues temor, ciutat de Sió: mira, el teu rei fa la seua entrada, montat en un pollí d'ase».

De moment, els discípuels no sabien res d'açò; pero quan Jesús va ser glorificat, recordaren que l'Escriptura dia d'ell tot açò: lo que ells li havien fet.

Paraula de Deu.

CICLE C

Beneït el qui ve en nom del Senyor

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 19, 28-40

En aquell temps:

Jesús anava fent camí cap a Jerusalem.

En acostar-se a Betfagé i Betània, junt a la montanya que se diu de «les Oliveres», envià a dos dels seus discípuels ab este encàrrec:

«Aneu ad eixa aldea d'enfront i, només entrar, trobareu un burret lligat, que encara no l'ha montat mai ningú. Deslligueu-lo i porteu-me'l. I si algú vos pregunta per qué el deslligueu, contesteu-li que el Senyor el necessita».

Els se n'anaren i ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit. Mentres deslligaven el burret, els amos els preguntaren: «¿Per qué el deslligueu?».

Els els respongueren: «Perque el Senyor el necessita».

Li'l portaren a Jesús, l'aparellaren ab els seus manteus i l'ajudaren a montar-lo. Mentres anava alvançant, la gent estenia pel camí els seus manteus. I quan s'acostava ya a la baixada de la montanya de les Oliveres, tots els seus discípuis i adictes començaren a cridar de goig, alabant a Deu per tots els milacres que havien vist. I dien: «Beneït el qui ve com a Rei en nom del Senyor. Pau en el cel i glòria al Deu Altíssim».

Alguns fariseus, que anaven entre la gent, li digueren a Jesús: «Mestre, riny als teus discípuis».

Ell els respongué: «Vos assegure que, si estos callen, cridaran les pedres».

Paraula de Deu.

MISSA

La missa d'este dumenge té tres llectures i és molt recomanable que se lliguen les tres, a no ser que alguna raó pastoral aconselle una atra cosa. Donada l'importància de la llectura de l'Història de la Passió del Senyor, el sacerdot, tenint en conte la condició dels fidels reunits, podrà llegir, si convé, una sola de les dos llectures que precedixen a l'Evangeli, o be, llegir només l'Història de la Passió del Senyor, inclús, en la forma breu. Açò val únicament per a les misses celebrades ab assistència de poble.

PRIMERA LLECTURA

No he amagat la cara davant de les ofenses i sé que no quedaré avergonyit

Llectura del llibre del profeta Isaïes

50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre per a que, ab la paraula, sàpia sostindre als cansats. Cada matí m'espavila l'orella per a que escolte com un mestre.

El Senyor m'ha parlat a l'orelleta i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes, als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no me done per vençut; i sé que no quedaré avergonyit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

R/. Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?

Tots els qui me veuen, se burlen de mi;
despegant els llavis i movent el cap, diuen:
«Se dirigix al Senyor; puix que el llibere
i el salve, si tant el vol». R/.

Una colla de gossos m'acorrala,
i me rodeja una turba de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,
i puc contar tots els meus ossos. R/.

Se repartixen entre ells els meus vestits,
i se juguen als daus la meua túnica.
Pero tu, Senyor, no te quedes llunt de mi;
força meua, vine pronte a defendre'm. R/.

Anunciaré el teu nom als meus germans
i t'alabaré en mig del poble reunit.
Fidels del Senyor, beneïu-lo,
estirp de Jacop, glorifiqueu-lo,
temau en la seua presència, llinage d'Israel. R/.

SEGONA LLECTURA

Jesucrist se rebaixà; per això Deu el va posar en lo més alt

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 2, 6-11

Jesucrist, que des de sempre era de naturalea divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que se va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser en tot igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu.

Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots, a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga de genolls davant del nom de Jesús, i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

Crist per nosatres arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

CICLE A

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu 26, 14-27, 66.

¿Qué me donareu si vos entregue a Jesús?

C. En aquell temps,

u dels dotze discípuls, el nomenat Judes Iscariot, se n'anà a vore als grans sacerdots i els va dir:

S. «¿Qué me donareu si vos entregue a Jesús?».

C. Ells li oferiren trenta monedes de plata; i des d'aquell moment, Judes buscava una oportunitat per a entregar-los-el.

¿A ón vols que te preparem el Sopar de Pasqua?

C. El primer dia de la Festa dels Àzims, els discípuls s'acostaren a Jesús i li preguntaren:

S. «¿A ón vols que te preparem el Sopar de Pasqua?».

C. Ell els respongué:

†. «Aneu a la ciutat, a casa de tal, i doneu-li este encàrrec: «El Mestre diu: La meua hora s'acosta, i vaig a celebrar la Pasqua en ta casa ab els meus discípuls».

C. Els discípuls feren lo que Jesús els havia encarregat, i van preparar el Sopar de Pasqua.

U de vosatres va a fer-me traïció

C. A poqueta nit, Jesús s'assentà en taula ab els dotze discípuls. Després, mentres sopaven, digué:

†. «Vos assegure que u de vosatres va a fer-me traïció».

C. Ells, molt entristits per estes paraules, començaren a preguntar-li un per un:

S. «¿Seré yo, tal volta, Senyor?».

C. Jesús els contestà:

†. «El qui va a fer-me traïció és u que ha sucut en el mateix plat que yo. És ben cert que el Fill de l'home ha de fer el seu camí com ho diuen les Escritures. Pero. ¡Ai d'aquell que fa traïció al Fill de l'home! Més li valdria no haver naixcut».

C. Judes, el traïdor, li preguntà:

S. «¿Soc yo, tal volta, Mestre?».

C. Jesús li va respondre:

†. «Sí, tu ho has dit».

Açò és el meu Cos. Açò és la mena Sanc

- C. Durant el sopar, Jesús prengué el pa, donà gràcies a Deu, el partí i el donà als discípuIs, dient:
- t. «Prengau i mengeu-ne: açò és el meu Cos».
- C. Després, agafant un càlic ab les seues mans, donà gràcies a Deu i el passà als seus discípuIs, dient:
- t. «Begau-ne tots, porque açò és la meua Sanc, la Sanc de l'Aliança, escampada per tots els hòmens en remissió dels pecats. Vos dic que no tornaré a beure del fruit de la vinya fins al dia en que bega ab vosatres un vi nou en el regne de mon Pare».
- C. Després, cantaren l'himne d'acció de gràcies i van eixir cap a la Montanya de les Oliveres.

Feriré al pastor i se dispersaran les ovelles del ramat

- C. I Jesús els va dir:
- t. «Esta nit vos va a fallar la vostra fe en mi, porque aixina ho diuen les Escritures: Feriré al pastor i se dispersaran les ovelles del ramat. Pero, quan yo haja resucitat, aniré davant de vosatres, camí de Galilea».
- C. Pere li digué:
- S. «Encara que tots perguen la fe en tu, yo no la perdré».
- C. Jesús li contestà:
- t. «T'assegure que esta mateixa nit, abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes».
- C. Pere insistí:
- S. «Yo no te negaré, encara que en això me vaja la vida».
- C. I això mateix dien els atres discípuIs.

Començà a sentir-se trist i angustiat

- C. Mentrestant, aplegà Jesús ab els seus discípuIs a una finca, nomenada Getsemaní, i els va dir:
- t. «Quedeu-vos ací mentres yo vaig allà a fer oració».
- C. S'endugué ab ell a Pere i als dos fills de Zebedeu, i començà a sentir-se trist i angustiat; i els va dir:
- t. «Me sent trist, com per a morir-me. Quedeu-vos ací i veleu ab mi».
- C. Ell s'alvançà uns passos més i, postrant-se ab la cara en terra, pregava d'este modo:
- t. «Pare meu, si és possible, aparta de mi este càlic d'amargor; pero que no se faça lo que yo vullc, sino lo que tu vols».
- C. Després tornà a on estaven els discípuIs i, trobant-los adormits, li digué, a Pere:
- t. «¿Ni una hora heu pogut velar ab mi? Vigileu i reseu per a que no caigau en la prova que s'acosta. Sé que teniu bona voluntat, pero sou dèbils».
- C. Per segona vegada s'apartà d'ells i pregà dient:

- t. «Pare meu, si no és possible que este càlç d'amargor passe de llarc sense que yo el bega, que se faça lo que tu vullgues».
- C. Novament tornà a on estaven els discípuIs, i els trobà també adormits, vençuts per la sòn. Els deixà com estaven i, apartant-se d'ells, pregà per tercera volta repetint la mateixa súplica. Quan tornà, els va dir:
- t. «¿Encara seguiu dormint i descansant? Ha arribat ya l'hora; el Fill de l'home va a ser entregat en mans dels pecadors. Alceu-vos i anem-nos-en, que el traïdor ya està ací».

I, tirant mà de Jesús, el van detindre

- C. Encara estava parlant Jesús quan arribà Judes, u dels dotze discípuIs. Venia acompanyat de molta gent, armada d'espases i garrots, que havia segut enviada pels grans sacerdots i els senadors del poble. Judes, el traïdor, els havia donat esta contrasenya:
- S. «Aquell a qui yo bese, eixe és. Detingau-lo».
- C. Al poc, acostant-se a Jesús, el saludà dient-li:
- S. «Deu te guarde, Mestre».
- C. I el besà; pero Jesús li va dir:
- t. «Amic, ¿a qué has vingut?».
- C. Al moment acodiren els atres i, tirant mà de Jesús, el van detindre. De pronte, u dels qui estaven ab Jesús desembainà l'espasa, i d'un colp li tallà l'orella al criat del gran sacerdot. Pero Jesús li digué:
- t. «Guarda eixa espasa: tots els qui empunyen l'espasa, a espasa moriran. ¿No creus que yo puc demanar ajuda a mon Pare, i que ara mateix ell m'enviaria més de dotze eixèrcits d'àngels? Pero en este cas, ¿cóm se compliria l'anunci de les Escritures quan afirmen que açò ha de passar?».
- C. A continuació, Jesús digué ad aquell tropell de gent:
- t. «¿Per qué heu vingut a arrestar-me ab espases i garrots, com si fora un bandoler? A diari m'he assentat entre vosatres ensenyant en el temple i no m'heu arrestat. Pero tot açò passa a fi de que se complisca lo que van escriure els Profetes».
- C. En aquell instant, tots els discípuIs de Jesús l'abandonaren i pegaren a fugir.

Vos assegure que, d'ara en avant, voreu al Fill de l'home assentat al costat del Totpoderós

- C. Els qui havien arrestat a Jesús el van dur al palau de Caifàs, el gran sacerdot, a on s'havien reunit els mestres de la Llei i els senadors. Pere, que els havia seguit des de llunt fins al pati del palau del gran sacerdot, entrà també i s'assentà junt als criats esperant vore en qué acabava tot allò. Els grans sacerdots i el Sanedrí en ple buscaven un testimoni fals contra Jesús a fi de condenar-lo a mort, pero no el trobaven; i això que havien comparegut davant d'ells molts testi-

monis que declaraven en fals. Per fi, en van comparéixer dos que digueren:

- S. Este ha dit: «Yo puc destruir el santuari de Deu i reconstruir-lo en tres dies».
- C. El gran sacerdot s'alçà i preguntà a Jesús:
- S. «¿No tens res que alegar contra lo que diuen estos?».
- C. Pero Jesús guardà silenci. El gran sacerdot li va dir:
- S. «En nom del Deu viu te conjure a que digues si tu eres el Messies, el Fill de Deu».
- C. Jesús li respongué:
- t. «Tu ho has dit. Pero afegiré que, d'ara en avant, voreu al Fill de l'home assentat al costat del Totpoderós en un lloc d'honor i venint damunt dels núvols del cel».
- C. En oir açò, el gran sacerdot, tot indignat, esgarrà les seues vestidures i exclamà:
- S. «¡Ha blasfemat! ¿Per a qué volem més testimonis? Acabeu d'oír la seua blasfèmia. ¿Qué decidíu?».
- C. Els atres li contestaren:
- S. «Mereix pena de mort».
- C. De seguida començaren a escopir-li a la cara, a pegar-li bofetons i punyades mentres cridaven:
- S. «Endevina, Messies, qui t'ha pegat».

Abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes

- C. Mentrestant, Pere estava assentat fòra, en el pati. Se li acostà una criada i li va dir:
- S. «Tu eres u dels qui acompanyaven a Jesús de Galilea».
- C. Pere ho negà davant de tots dient:
- S. «No sé de qué me parles».
- C. Després s'encaminà cap al portal i, quan ya estava a punt d'eixir, el va vore una atra criada, que digué als qui estaven allí:
- S. «Este també anava ab Jesús de Nazaret».
- C. Pere, jurant, ho tornà a negar dient:
- S. «No sé qui és eixe home».
- C. Al cap de poc de temps se li acostaren els qui estaven allí i li digueren:
- S. «Puix no hi ha cap dubte de que tu eres dels seus. ¡Se't nota inclús en el parlar!».
- C. Ell, començant a jurar i perjurar, assegurà:
- S. «No sé qui és eixe home».
- C. I, a l'instant, cantà el gall. En oir-lo, Pere recordà que Jesús li havia dit: «Abans de que cante el gall, tu m'hauràs negat tres voltes». I tan pronte com se n'ixqué, se ficà a plorar amargament.

L'entregaren a Pilat, el governador

- C. En fer-se de dia, els grans sacerdots i els senadors del poble prengueren, en sessió, l'acort de matar a Jesús. D'allí se l'endugueren lligat i l'entregaren a Pilat, el governador romà.

*Estos diners estan tacats de sanc. No podem posar-los
en l'arqueta de les ofrenes*

- C. Mentrimentres, Judes, el traïdor, en vore que havien condenat a Jesús, s'ompli de remordiments i anà a tornar les trenta monedes de plata als grans sacerdots i senadors, i els digué:
S. «Soc culpable de la mort d'un home inocent».
C. Ells, per tota resposta, li van dir:
S. «Eixe és un problema teu i no nostre. Allà tu».
C. Judes els tirà els diners en el santuari; després se n'anà i se va penjar. Els grans sacerdots arreplegaren aquelles monedes i se digueren:
S. «Estos diners estan tacats de sanc. No podem posar-los en l'arqueta de les ofrenes».
C. Finalment, després de discutir-ho, acordaren comprar ab aquells diners un camp, conegut com el Camp del Terrisser i destinar-lo a cementeri dels estrangers. Per això, aquell camp se va dir després, i se diu encara hui, «Camp de Sanc». Aixina se va complir lo que havia dit el profeta Jeremies: «Prengueren les trenta monedes ab que fon taxat aquell a qui posaren preu els israelites i compraren ab elles el Camp del Terrisser, d'acort ab lo que el Senyor m'havia ordenat».

¿Eres tu el rei dels judeus?

- C. A Jesús el feren comparéixer davant de Ponç Pilat, el qual l'interrogà dient:
S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».
C. Jesús li va respondre:
†. «Sí, tu ho has dit».
C. I ya no parlà més; i això que els grans sacerdots i els senadors no paraven d'acusar-lo. Pilat li preguntà:
S. «¿No sents lo que esta gent està dient en contra teua?».
C. Pero Jesús no li respongué ni una sola paraula, tant que el governador se quedà sense saber qué pensar. Cada any, per la festa de Pasqua, el governador romà tenia la costum de deixar en llibertat a un pres, el que la gent volia. Hi havia, per aquells dies, un pres molt famós, nomenat Barrabàs. En quant va vore la gent reunida, Pilat els preguntà:

- S. «¿A quí voleu que solte: a Barrabàs o ad eixe Jesús, a qui alguns el tenen per Messies?».
- C. Açò ho preguntà perque sabia que a Jesús li l'havien entregat per enveja. Mentres el governador estava assentat en el tribunal, la seua muller li feu arribar este encàrrec:
- S. «Eixe home és inocent. No te faces responsable de lo que li puga passar. Esta nit he tingut un malson i he patit molt per causa d'ell».
- C. Pero, mentrestant, els grans sacerdots i els senadors van convèncer al poble per a que demanara la llibertat de Barrabàs i la mort de Jesús. El governador preguntà de nou:
- S. «¿A quin d'estos dos voleu que deixe en llibertat?».
- S. Ells contestaren:
- S. «A Barrabàs».
- C. Pilat els va dir:
- S. «¿I qué voleu que faça de Jesús, al qui alguns el tenen per Messies?».
- C. Tots li respongueren:
- S. «Crucifica'l».
- C. Ell preguntà:
- S. «Pero, ¿per qué? ¿Quin mal ha fet?».
- C. Ells cridaren més i més:
- S. «Crucifica'l».
- C. Pilat, veent que tot era inútil i que l'avalot creixia per moments, manà que li dugueren aigua i se llavà les mans davant de tots mentres proclamava.
- S. «¡Yo no me faig responsable de la mort d'este home! ¡Allà vosatres!».
- C. I tots a una respongueren:
- S. «D'eixa mort nos fem responsables nosatres i els nostres fills».
- C. Ara és quan Pilat manà que posaren en llibertat a Barrabàs i que a Jesús, una volta assotat, el crucificaren.

¡Vixca el rei dels judeus!

- C. Ràpidament els soldats del governador s'endugueren a Jesús dins del pretori i, després de reunir a tota la tropa al seu voltant, li llevaren els vestits, el cobriren ab una capa roja i li posaren en el cap una corona d'espines i una canya en la mà

dreta. Després, agenollant-se davant d'ell, cridaven, per a fer-li burla:

S. «¡Vixca el rei dels judeus!».

C. Li tiraven salivades i ab la canya li pegaven colps en el cap. Acabada la burla, li llevaren la capa, li tornaren a posar els seus propis vestits i se l'endugueren per a crucificar-lo.

Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers

C. Quan eixien, van trobar a un tal Simó, natural de Cirene, i l'obligaren a carregar la creu de Jesús. Arribats que foren a un lloc, nomenat Gòlgota, que vol dir de «La Calavera», oferiren a Jesús vi mesclat ab fel; pero ell, després de tastar-lo, no ne va voler beure. Quan ya l'havien crucificat, els soldats se repartiren els seus vestits jugant-se'ls als daus. I s'assentaren allí per a vigilar-lo. Per damunt del cap de Jesús clavaren un cartell que dia: «Este és Jesús, el rei dels judeus». Al mateix temps que ad ell, crucificaren també a dos bandolers, un a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra.

¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!

C. Els qui passaven l'insultaven i, menejant el cap, dien:

S. «Che, tu que destruïxes el temple en tres dies i en tres dies el reedifiques, salva't a tu mateix. ¡Baixa de la creu si eres el Fill de Deu!».

C. Igualment, els grans sacerdots, els mestres de la Llei i els senadors se burlaven d'ell dient:

S. «Ha salvat a uns atres, pero no pot salvar-se ad ell mateix. Que baixe de la creu eixe rei d'Israel i creurem en ell. Ya que ha confiat en Deu, que Deu el salve ara, si és que de veres el vol. ¿No assegura que és Fill de Deu?».

C. Els mateixos bandolers, que estaven crucificats ab ell, l'omplien d'insults.

Elí, Elí, ¿lamà sabactaní?

C. Des del migdia, tota aquella regió se va vore sumida en una foscor que va durar fins a les tres de la vesprada. Ad eixa hora, Jesús cridà ab forta veu:

†. «Elí, Elí, ¿lamà sabactaní?».

C. Que vol dir:

t. «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».

C. Alguns dels qui estaven allí van dir en oir-lo:

S. «Està cridant a Elies».

C. A l'instant, u d'ells se n'anà corrent a buscar una esponja, la chopà en vinagre i, ab una canya l'acostà a Jesús per a que beguera. Mentrestant, els atres li dien:

S. «Deixa'l estar, a vore si ve Elies a salvar-lo».

C. Pero Jesús, donant un crit molt fort, expirà.

Ara tots s'agenollen i se fa una pausa.

C. En aquell moment, la cortina del santuari s'esguellà en dos trossos, de dalt a baix; la terra tremolà i les roques se clavillaren; els sepulcres se van obrir i molts cossos de creents, que ya havien mort, resucitaren. Estos ixqueren dels sepulcres i, després de resucitar Jesús, van entrar en la ciutat santa de Jerusalem, a on s'aparegueren a molta gent. L'oficial de l'eixèrcit romà i els qui estaven ab ell vigilant a Jesús, quan van vore el terremot i tot lo que estava passant, exclamaren, esglayats de por:

S. «Verdaderament, este home era Fill de Deu».

C. Hi havia també moltes dònes mirant-ho tot de llunt. Eren les qui havien seguit a Jesús, des de Galilea, per a atendre'l. Entre elles se trobaven Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills de Zebedeu.

Josep posà el cos de Jesús en un sepulcre nou

C. A poqueta nit aplegà un home ric que se dia Josep, natural d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús. Este home ordenà que li l'entregaren, i Josep, després d'amortallar-lo ab un llançol net, el posà en un sepulcre nou que ell havia excavat en la roca. Després va fer redolar una gran llosa per tal de tancar l'entrada del sepulcre i se n'anà. Entretant, Maria Magdalena i l'atra Maria estigueren allí assentades davant del sepulcre.

*Ací teniu un piquet de soldats; aneu vosatres mateixos
i assegureu el sepulcre com millor sapiau*

C. Al sendemà, passat ya el dia de la Preparació, els grans sacerdots i els fariseus anaren en corporació a vore a Pilat i li van dir:

S. «Senyor, nos hem enrecordat que aquell impostor, quan encara vivia, va dir: «Al cap de tres dies resucitaré». Per això deus manar que s'assegure el sepulcre fins que haja passat el tercer dia, no

significa cas que els seus seguidors vagen a robar el cos, i després diguen a la gent que ha resucitat. D'a on resultaria que una última mentida vindria a ser pitjor que la primera».

- C. Pilat els va dir:
- C. «Ací teniu un piquet de soldats; aneu vosatres mateixos i assegureu el sepulcre com millor sapiau».
- C. Ells anaren i asseguraren el sepulcre: van sagellar la pedra que el tancava i al piquet de soldats el van deixar allí de vigilància».

Paraula de Deu.

CICLE B

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc 14, 1-15, 47

Discussien quina seria la manera més astuta d'apoderar-se de Jesús i matar-lo

- C. Quan faltaven dos dies per a la festa de la Pasqua i dels Àzims, els grans sacerdots i els escribes buscaven la manera més astuta d'apoderar-se de Jesús i matar-lo. Però se dien:
- S. «No podem fer-ho durant la festa; potser el poble s'amotinaria».

S'ha anticipat a ungir-me el cos per al meu soterrar

- C. En Betània, en casa de Simó el lleprós, mentre Jesús estava assentat en taula, vingué una dona ab un gerret d'alabastre que contenia un perfum molt car de nart puríssim. La dona trencà l'alabastre i abocà el perfum sobre el cap de Jesús. Alguns ho miraren malament i comentaven entre sí:
- S. ¡Açò és un destarifo! S'hauria pogut vendre el perfum per més de trescents denaris i donar-ho als pobres».
- C. I estaven disgustats ab ella. Però Jesús digué:
- t. «Deixeu-la estar. ¿Per qué l'inquieteu? Lo que ha fet ab mi està molt ben fet. Als pobres els teniu sempre ab vosatres i els podreu socórrer sempre que vullgau; però a mi, no sempre me tindreu. Esta dona ha fet lo que ha pogut: s'ha anticipat a ungir-me el cos per al meu soterrar. De veres vos ho dic: Quan esta Bona Nova siga proclamada en tot el món, açò que ha fet esta dona també ho diran en recort d'ella».

Prometeren a Judes Iscariot donar-li una paga

- C. Judes Iscariot, u dels dotze, se presentà als grans sacerdots per a entregar-los a Jesús. Ells s'alegraren i prometeren donar-li una bona paga. I buscava un bon moment per a entregar-los-el.

*¿A ón m'estajareu per a poder menjar el corder pasqual
ab els meus discípuls?*

- C. El primer dia dels Àzims, quan era immolat el corder pasqual, els discípuls digueren a Jesús:
- S. «¿A ón vols que anem a preparar-te el lloc per al sopar de Pasqua?».
- C. Ell envià a dos dels seus discípuls ab esta consigna:
- t. «Aneu a la ciutat i vos trobareu ab un home que du un cànter d'aigua. Seguiu-lo i, allí a on entre, digau a l'amo de la casa: 'El mestre diu ¿a ón està el meu saló per a menjar el corder pasqual ab els meus discípuls?' Ell vos ensenyarà dalt de la casa una gran sala, arreglada ab estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar».
- C. Els discípuls se n'anaren. En arribar a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual.

U de vosatres, u que menja ab mi, me farà traïció

- C. A poqueta nit vingué Jesús ab els dotze. Mentres, menjaven posats en taula, Jesús digué:
- t. «Atengau a lo que vos dic. U de vosatres, un que menja ab mi, me farà traïció».
- C. Ells se posaren molt trists i començaren a dir-li un per un:
- S. «¿No seré yo?».
- C. Jesús els digué:
- t. «És u dels dotze, el qui suca en el mateix plat que yo. El fill de l'home fa el camí que les Escritures havien predit d'ell, pero ¡ai de l'home que li fa traïció!: ad este home més li valdria no haver naixcut».

Açò és el meu cos. Açò és la meua sanc, la sanc de l'aliança

- C. Mentres sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà dient:
- t. «Prengau-ne: açò és el meu Cos».
- C. Després, agafant el càlç, digué l'acció de gràcies, els el donà, begueren tots i els digué:
- t. «Açò és la meua Sanc, la sanc de l'aliança, escampada per tots els hòmens. Ab tota l'ànima vos ho dic: Ya no beuré més d'este fruit de la vinya fins al dia que ne bega de nou en el Regne de Deu».

Abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres vegades

- C. Després de cantar l'himne, ixqueren cap a la montanya de les Olivetes.
- I Jesús els digué:
- t. «Tots patireu un desengany, perque l'Escriptura diu: 'Mataré al pastor i les ovelles se dispersaran'. Pero, quan haja resucitat, aniré davant de vosatres a Galilea».
- C. Pere li digué:

- S. «Encara que tots se desenganyen, yo, no».
- C. Jesús li respongué:
- t. «T'ho dic de veritat: Hui, esta mateixa nit, tu, abans del segon cant del gall, m'hauràs negat tres voltes».
- C. Pero ell insistia:
- S. «Ni que haja de morir ab tu, no te negaré».
- C. I tots els altres dien lo mateix.

Començà a sentir-se esglayat i abatut

- C. Arribaren a una propietat nomenada Getsemaní i Jesús va dir als discípuls:
- t. «Assenteu-vos ací mentres yo vaig a resar».
- C. S'endugué ab ell a Pere, a Jaume i a Joan, i començà a sentir-se esglayat i abatut. I els digué:
- t. «Sent una tristor en l'ànima com per a morir-me. Quedeu-vos ací i veleu».
- C. Ell s'alvançà un tros, se deixà caure en terra i pregava que, si era possible, s'alluntara d'ell aquella hora. Dia:
- t. «Abbà, Pare, a tu tot t'és possible: allunta de mi este càlic. Pero que no se faça lo que yo vullc, sino lo que tu vols».
- C. Després, anà cap als discípuls i els trobà adormits. Li digué a Pere:
- t. «Simó, ¿dorms? ¿No has segut capaç de velar ni una hora? Veleu i pregueu per a no caure en la tentació. L'esperit està decidit a tot; pero l'home és dèbil».
- C. Se n'anà una atra volta i pregà repetint les mateixes paraules. Després tornà i els trobà també adormits: és que els ulls els pesaven i no sabien qué respondre-li. Vingué després per tercera volta i els va dir:
- t. «Ya podeu dormir tranquils. Pero és massa tart. Ha arribat l'hora; el Fill de l'home va a ser entregat en mans dels pecadors. Alceu-vos, anem, que el qui me fa traïció ya està ací».

Detingau-lo i emporteu-vos-el ben segur

- C. Immediatament, quan encara Jesús parlava, se presentà Judes, u dels dotze. L'acompanyava gent, armada ab espases i garrots, que venia de part dels grans sacerdots i notables del poble. El traïdor els havia donat esta contrasenya:
- S. «És aquell a qui yo bese: detingau-lo i emporteu-vos-el ben segur».
- C. En arribar se li acostà i li digué:
- S. «Rabí».
- C. I el besà. Ells detingueren a Jesús. Pero un dels presents desem-bainà l'espasa i, d'un colp, li tallà l'orella al criat del gran sacerdot. Jesús els digué:

- t. «Heu vingut a agafar-me, armats ab espases i garrots, com si fora un bandoler. Cada dia me teníeu ab vosatres en el temple ensenyant i mai me detinguéreu. És que s'havien de complir les Escritures».
- C. I tots el deixaren sol i fugiren. El seguia un jove cobert ab un llançol només, i el van agafar; ell deixà el llançol i fugí tot nuet.

¿Eres tu el Messies, el fill del Beneït?

- C. S'endugueren a Jesús al palau del gran sacerdot, i allí se reuniren tots els grans sacerdots, els notables i els mestres de la Llei. Pere el seguí de llunt fins al pati interior del palau del gran sacerdot i s'assentà ab els guardes, calfant-se a vora foc. Els grans sacerdots, ab tot el Sanedrí, buscaven alguna declaració contra Jesús per a condemnar-lo a mort, pero no ne trobaren cap, perque, encara que eren molts els qui declaraven en fals contra ell, les seues declaracions no concordaven. També s'alçaren alguns que presentaven esta falsa acusació:
- S. «Nosatres vam sentir que dia açò: Yo destruiré este santuari, fet per mà d'hòmens, i en tres dies ne construiré un atre, no fet per mà d'hòmens».
- C. Pero ni aixina concordaven les seues declaracions. El gran sacerdot s'alçà, se posà en mig i preguntà a Jesús:
- S. «¿No te vols defendre de res? ¿Qué nos dius de les acusacions que te fan estos testimonis?».
- C. Pero ell callava i no se defenia de res. El gran sacerdot li va fer esta atra pregunta: «¿Eres tu el Messies, el fill del Beneït?».
- C. Jesús respongué:
- t. «Sí que ho soc, i voreu al Fill de l'home assentat a la dreta del Totpoderós i venint en mig dels núvols del cel».
- C. Pero el gran sacerdot s'esgarrà els vestits dient:
- S. «¿Quina falta nos fan els testimonis? Vosatres mateixos heu sentit la blasfèmia. ¿Qué vos pareix?».
- C. Tots van sentenciar que mereixia pena de mort. Alguns començaren a escopir-lo, a tapar-li la cara, a pegar-li punyades i a dir-li:
- S. «Profetisa».
- C. I els guardes li pegaven carchots.

No conec de res ad este home de qui me parreu

- C. Mentres Pere estava baix, en el pati, va vindre una de les criades del gran sacerdot i, en vore'l allí calfant-se, el mirà be i li va dir:
- S. «Tu també anaves ab el nazaré, ab Jesús».
- C. «Pero ell ho negà i digué:
- S. «No sé res de lo que me parles».
- C. Ixqué fòra, cap al vestíbul, i el gall cantà; i la criada, en vore'l, començà una atra volta a dir als qui estaven allí:

- S. «Este home és d'ells».
- C. Pere tornà a negar-ho. Poc després els qui estaven allí li tornaren a dir:
- S. «Segur que ho eres. Se't coneix inclús que eres galileu».
- C. Ell se posà a proferir malediccions i juraments assegurant que no coneixia de res ad aquell home de qui li parlaven. En aquell moment el gall cantà una atra volta, i Pere s'enrecordà de que Jesús li havia dit: «Abans del segon cant del gall m'hauràs negat tres voltes», i esclatà en un plor.

¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?

C. De bon matí, els grans sacerdots celebraren una sessió ab els notables del poble, els mestres de la Llei i tot el Sanedrí i, encadenant a Jesús, se l'endugueren i l'entregaren a Pilat. Pilat l'interrogà:

S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».

C. Ell li respongué:

†. «Sí, tens raó».

C. Els grans sacerdots li feen moltes acusacions. Pilat li preguntà de nou:

S. «¿No te vols defendre de res? ¡Mira quàntes acusacions te fan!».

C. Pero Jesús ya no li respongué res més, tant, que Pilat estava sorprés. Cada any per la festa, Pilat els indultava al pres que ells demanaven. Hi havia un tal Barrabàs, tancat en la presó ab els revoltosos que havien comés un assassinat durant els disturbis. La gent pujà i començà a demanar a Pilat que els concedira lo que ya era costum. Pilat els digué:

S. «¿Voleu que vos indulte al rei dels judeus?».

C. Perque se donà conte de que els grans sacerdots li havien entregat a Jesús per enveja. Pero els grans sacerdots excitaren a la gent per a que demanara la llibertat de Barrabàs. Pilat tornà a parlar-los i els va dir:

S. «I de Jesús, a qui teniu per rei dels judeus, ¿qué faig?».

C. La gent cridà:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat els digué:

S. «¿Per qué? ¿Quin mal ha fet?».

C. Ells cridaven més fort:

S. «Crucifica'l».

C. Pilat, volent contentar a la gent, deixà lliure a Barrabàs, i els entregà a Jesús, després de fer-lo assotar, per a que el crucificaren.

El coronaren ab una corona d'espines que havien teixit

- C. Els soldats el conduïren a l'interior del pati del palau, que és el pretori, convocaren a tota la tropa, el vestiren de púrpura, el coronaren ab una corona d'espines que ells havien teixit i se posaren a saludar-lo:
- S. «Salve, rei dels judeus».
- C. Després li pegaven en el cap ab una canya, l'escopien i s'agenollaven davant d'ell com si li feren homenage. Acabada la burla, li llevaren el vestit de púrpura, li posaren els seus vestits i se l'endugueren fora per a crucificar-lo.

Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota

- C. I obligaren a carregar-se la creu de Jesús a un tal Simó de Cirene, pare d'Aleixandre i de Ruf, que passava per allí en tornar del camp. Portaren a Jesús al lloc del Gòlgota, que, traduït, vol dir «lloc de la Calavera».

El van contar entre els delinqüents

- C. I li oferien vi adobat ab mirra, pero no ne va prendre. El crucificaren i se repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus, a vore qué s'emportava cadascú. Era mijan matí quan el crucificaren. En un ròtül constava la causa de la seua condena: «El rei dels judeus». Juntament ab ell crucificaren a dos bandolers, un a la seua dreta i l'atre a la seua esquerra. Aixina se complí l'Escriptura que diu: «El tingueren per un facinerós».

Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se ad ell mateix

- C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap ab aire de burla i dien:
- S. «¡Au!, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't a tu mateix i baixa de la creu».
- C. També se burlaven els grans sacerdots, comentant ab els mestres de la Llei:
- S. «Ell, que salvava als atres, no és capaç de salvar-se a sí mateix. Que el Messies, el rei d'Israel, baixe ara de la creu i nosatres, quan ho vejam, creurem en ell».
- C. També l'insultaven els qui havien segut crucificats ab ell.

Jesús llançà un gran crit i expirà

- C. Arribat el migdia, s'estengué per tota la terra una foscor fins a mijan vesprada. Fon llavors quan Jesús cridà ab tota la força:

- t. «Eloí, Eloí, ¿lamà sabactaní?».
- C. Que traduït vol dir:
- t. «Deu meu, Deu meu, ¿per qué m'has desamparat?».
- C. Alguns dels qui estaven allí dien:
- S. «Mireu cóm crida a Elies».
- C. Un d'ells corregué, chopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i li l'acostà per a que beguera, dient:
- S. «Deixeu-lo, a vore si ve Elies a desclavar-lo».
- C. Jesús llançà un gran crit i expirà.

Ara tots s'agenollen i se fa una pausa.

- C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esgarrà en dos trossos, de dalt a baix. El centurió que estava dret davant d'ell, en vore cóm havia expirat, digué:
- S. «Realment, este home era Fill de Deu».
- C. També hi havia unes dones mirant-ho tot de llunt. Entre elles, Maria Magdalena, Maria, la mare de Jaume el menor i de Josep, i Salomé, que havien seguit a Jesús quan estava en Galilea i el proveïen ab els seus propis recursos; i també moltes atres, que havien pujat ab ell a Jerusalem.

Josep feu redolar una pedra per a tancar l'entrada del sepulcre

- C. Ya a poqueta nit, com que era eixe divendres el dia de la Preparació, a punt ya de començar el repòs del dissabte, Josep d'Arimatea, noble magistrat del Sanedrí, que esperava també el Regne de Deu, se va atrevir a anar a casa de Pilat i li demanà el cos de Jesús. Pilat s'estranyà de que ya haguera mort. Cridà al centurió per a informar-se i, quan ho sabé per ell, donà el cos a Josep. Josep comprà un llançol, desclavà a Jesús, l'amortallà ab el llançol i el posà en un sepulcre tallat en la roca. Després feu redolar una pedra per a tancar l'entrada del sepulcre. Maria Magdalena i Maria, la mare de Josep, miraven a ón l'enterraven.

Paraula de Deu.

CICLE C

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc 22,14-23,56

¡Cóm he desijat menjar esta Pasqua ab vosatres, abans de la meua passió!

- C. Quan arribà l'hora, Jesús s'assentà en taula ab els apòstols i els digué:
- t. «¡Cóm he desijat menjar esta Pasqua ab vosatres, abans de la meua passió!, perque vos dic que ya no la tornaré a menjar, mentres no se complisca en el Regne de Deu».
- C. I, prenent un càlic, donà gràcies i va dir:

- t. «Prengau açò i repartiu-ho entre vosatres, perque vos dic que, des d'ara, ya no beuré més del fruit de la vinya fins que no vinga el Regne de Deu».

Feu açò en memòria meua

- C. I, prenent un pa, donà gràcies, el partí i els el donà, dient:
t. «Açò és el meu Cos que s'entrega per vosatres; feu açò en memòria meua».
C. Després de sopar, va fer lo mateix ab el càlic, dient: «Este càlic és la Nova Aliança, sagellada ab la meua Sanc, que va a ser escampada per vosatres. Pero mireu: la mà del qui m'entrega està ací, junt a mi, sobre la taula. És cert que el Fill de l'home se'n va, com va ser establít; pero, ¡ai d'aquell que li fa traïció!».

Yo estic entre vosatres com el qui servix

- C. Els discípu ls començaren a preguntar-se els uns als altres qui podria ser el qui anava a fer això. I se va suscitar entre ells una disputa sobre quin d'ells havia de ser considerat com al més important. Jesús els digué:
t. «Els reis someten a les nacions al seu domini, i els qui tenen el poder se fan nomenar els seus 'benefactors'. Pero vosatres no heu de fer això; al contrari, el més important de vosatres, que se comporte com si fora el més insignificant, i el qui mana, deu fer com el qui servix. Perque, ¿qui és més gran, el qui està assentat en taula o el servent? El qui està assentat, ¿veritat? Puix, a pesar d'això, yo estic entre vosatres com el qui servix. Vosatres sou els qui heu perseverat al meu costat en les meues proves; per això yo vos done el Regne que mon Pare m'ha donat; menjareu i beureu en la meua pròpia taula en el meu Regne, i vos assentareu en tronos per a jutjar a les dotze tribus d'Israel».

Tu, quan siga l'hora, conforta als teus germans

- C. I afegí:
t. «Simó, Simó: mira que Satanàs vos ha reclamat per a garvellar-vos com al forment. Pero yo he pregat per tu, per a que no falle la teua fe. I tu, quan siga l'hora, conforta als teus germans».
C. Pere li contestà:
S. «Senyor, estic dispost a anar ab tu a la presó i, inclús, a la mort».
C. Jesús li replicà:
t. «Te dic, Pere, que hui, abans de que cante el gall, hauràs negat tres voltes que me coneixes».

Tot lo que se referix a mi, arriba ya al seu terme

- C. I els digué a tots:
t. «Quan vos vaig enviar sense bossa, ni alforges ni sandàlies, ¿vos va fer falta alguna cosa?».

- C. Li contestaren ells:
- S. «No res».
- C. Ell afegí:
- t. «Pero ara, el qui tinga bossa, que se l'enduga, i que faça igual el qui tinga alforges; el qui no tinga espasa, que venga el seu manteu i se'n compre una. Perque vos assegure que s'ha de complir en mi lo que de mi està escrit: 'el tingueren com a un delinqüent'. Tot lo que se referix a mi, arriba ya al seu terme».
- C. Ells li digueren:
- S. «Senyor, ací hi ha dos espases».
- C. Ell respongué:
- t. «Ya n'hi ha prou».

En mig de la seua angústia pregava ab més insistència

- C. I Jesús va eixir, com de costum, cap a la montanya de les Oliveres, i el seguien els seus discípuels. Quan arribaren, els digué:
- t. «Reseu per a no caure en la tentació».
- C. Ell s'alluntà d'ells, cosa d'un tir de pedra, i, agenollat, se posà a resar dient:
- t. «Pare, si tu vols, aparta de mi este càlic; pero, que no se faça la meua voluntat, sino la teua».
- C. I se li aparegué un àngel del cel que l'animava. En mig de la seua angústia pregava més insistentment. I li caïa fins a terra una suor com de gotes de sanc. En alçar-se de l'oració, anà cap a on estaven els discípuels, els trobà adormits, vençuts per la tristor, i els digué:
- t. «¿Per qué dormiu? Alceu-vos i reseau per a no caure en la tentació».

Judes, ¿ab un bes fas traïció al Fill de l'home?

- C. Encara estava parlant Jesús, quan va aparéixer gent; els guiava el qui se dia Judes, un dels dotze, i s'acostà a Jesús per a besar-lo. Pero Jesús li va dir:
- t. «Judes, ¿ab un bes fas traïció al Fill de l'home?».
- C. Els qui acompanyaven a Jesús, donant-se conte de lo que passava, li digueren:
- S. «Senyor, ¿els ataquem ab l'espasa?».
- C. I un d'ells va ferir al criat del gran sacerdot, tallant-li l'orella dreta. Jesús intervingué dient:
- t. «Deixeu-los estar».
- C. I, tocant-li l'orella, li la va curar. Després Jesús digué als grans sacerdots, als oficials de la guàrdia del temple i als ancians que havien vingut contra ell:

- t. «¿Per qué heu vingut a buscar-me armats ab espases i garrots, com si fora un bandoler? Tots els dies estava en el temple ab vosatres, i mai me posàreu la mà damunt. Pero ara és la vostra hora: la del poder de les tenebres».

Pere, eixint-se'n fòra, plorà amargament

- C. Se l'endugueren pres i el conduïren a casa del gran sacerdot. Pere el seguia des de llunt. Ells van encendre fòc en mig del pati, s'assentaren al seu voltant, i Pere estava entre ells. Una criada, que el va vore assentat a la vora del fòc, el mirà de fit a fit i digué:
- S. «També este estava ab ell».
- C. Pero ell ho va negar dient:
- S. «Dòna, yo no el conec de res».
- C. Poc després el va vore també un atre i li digué:
- S. «Tu eres un d'ells».
- C. Pere li replicà:
- S. «No, home, no; que yo no ho soc».
- C. Passada cosa d'una hora, un atre insistia:
- S. «Segur que este estava ab ell, porque és galileu».
- C. Pere contestà:
- S. «Home, no sé de qué me parles».
- C. I encara estava parlant, quan cantà un gall. En aquell moment, el Senyor, girant-se, va mirar a Pere, i Pere s'enrecordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «hui mateix, abans de que cante el gall, m'hauràs negat tres voltes». I, eixint-se'n fòra, plorà amargament.

Fes de profeta: endevina qui t'ha pegat

- C. Els hòmens que tenien pres a Jesús li pegaven colps burlant-se d'ell; i, tapant-li els ulls, li preguntaven:
- S. «Fes de profeta: endevina qui t'ha pegat».

El van fer comparéixer davant del Consell Suprem

- C. I l'insultaven de moltes atres maneres. Quan se va fer de dia, se van reunir el senat del poble, els grans sacerdots i els mestres de la Llei i, fent-lo comparéixer davant del Consell Suprem, li digueren:
- S. «Si tu eres el Messies, dis-nos-ho».
- C. Ell els contestà:
- t. «Si vos ho dic, no me creureu; i si vos faig preguntes, no me respondreu. Pero, d'ara en avant, el Fill de l'home s'assentarà a la dreta del Deu Totpoderós».
- C. Tots li van dir:

- S. «Per tant, ¿eres tu el Fill de Deu?».
- C. Ell els contestà:
- †. «Vosatres ho esteu dient: yo ho soc».
- C. Els digueren:
«¿Quina necessitat tenim de més testimonis? Nosatres mateixos ho hem sentit de la seua pròpia boca».

Yo no trobe cap culpa en este home

- C. El senat del poble, o siga, els grans sacerdots i els mestres de la Llei s'alçaren i dugueren a Jesús a la presència de Pilat. I començaren l'acusació dient:
- S. «Hem comprovat que este altera l'orde públic, prohibint que se paguen els tributs al César i dient que ell és el Messies, el rei».
- C. Pilat li preguntà:
- S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».
- C. Ell li respongué:
- †. «Tu ho has dit».
- C. Pilat digué als grans sacerdots i a la gent:
- S. «Yo no trobe cap culpa en este home».
- C. Pero ells insistien encara més:
- S. «Revoluciona al poble ensenyant la seua doctrina per tota la Judea; començà en Galilea i no parà fins ací».
- C. Quan Pilat va oir açò, preguntà si era galileu; i, en saber que era de la jurisdicció d'Herodes, li l'envià. Herodes se trobava aquells dies precisament en Jerusalem.

Herodes, ab la seua tropa, el va despreciar

- C. Herodes se posà molt content de vore a Jesús, puix ya fea temps que tenia ganes de conèixer-lo, per tot lo que sentia dir d'ell i perque esperava vore-li fer algun milacre. Per això li feu moltes preguntes; pero Jesús no li contestà res. Els grans sacerdots i els mestres de la Llei també estaven allí acusant-lo sense parar. Per la seua part, Herodes, ab la seua tropa, el desprecià i se burlà d'ell; i, fent-li posar una vesta blanca, li'l retornà a Pilat. Aquell mateix dia se varen fer amics Herodes i Pilat, perque abans estaven enemistats.

Pilat entregà a Jesús a fi de que feren ab ell lo que tramaven

- C. Pilat, convocant als grans sacerdots, a les autoritats i al poble, els digué:

- S. «M'heu portat ad este home alegant que revoluciona al poble; i yo l'he interrogat davant de vosatres i no he trobat en ell cap de les culpes de que l'acuseu; i Herodes tampoc, perque nos l'ha tornat a enviar. Ya veeu que no res mereixedor de la pena de mort s'ha comprovat en ell. Aixina que li donaré un escarment i el soltaré».
- C. Per la festa de la Pasqua, hi havia la costum de deixar en llibertat ad algun pres. Pero tots ells van exclamar a l'hora:
- S. «Ad eixe mata'l. Volem que soltes a Barrabàs».
- C. A Barrabàs l'havien tancat en la presó per una revolta que havia hagut en la ciutat i per un homicidi. Pilat tornà a parlar-los ab l'intenció de deixar lliure a Jesús. Pero ells seguien cridant més i més:
- S. «Crucifica'l, crucifica'l».
- C. Ell els va dir per tercera volta:
- S. «Pero, ¿per qué? ¿quin mal ha fet? No he trobat en ell res que mereixca la mort. Aixina és que li donaré un escarment i el soltaré».
- C. Ells insistien cridant que el crucificara; i cada volta anaven augmentant més i més els crits. Pilat decidí que se fera lo que demanaven: deixà lliure al qui volien (aquell a qui havia tancat en la presó per revolta i per homicidi), i els entregà a Jesús per a que feren ab ell lo que tramaven.

Filles de Jerusalem, no ploreu per mi

- C. Mentres se l'emportaven, tiraren mà d'un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu per a que la portara darrere de Jesús. El seguia una gran multitud de gent del poble i de dones que se pegaven colps en el pit i se planyien d'ell. Jesús se girà cap ad elles i els va dir:
- †. «Filles de Jerusalem, no ploreu per mi; ploreu més be per vosatres i pels vostres fills, perque vindran dies en que la gent dirà»: «felices les estèrils i les entranyes que no han concebut i els pits que no han amamantat». I dirà la gent a les montanyes: «Caigau sobre nosatres», i als tossals: «Soterreu-nos»; perque, si a l'arbre tendre li fan açò, ¿qué no li faran al sec?».
- C. Duyen també a dos criminals per a ajusticiar-los ab Jesús.

Pare, perdona'ls, perquè no saben lo que se fan

- C. I, quan arribaren al lloc que se diu de «La Calavera», crucificaren a Jesús ab els dos criminals, un a la seua dreta, i l'atre a la seua esquerra. Jesús dia:
- †. «Pare, perdona'ls, perquè no saben lo que se fan».
- C. Els soldats se repartiren els seus vestits, jugant-se'ls als daus.

Este és el Rei dels jueus

- C. El poble estava allí mirant-ho tot. Les autoritats feen burla de Jesús dient:
- S. «Ell, que ha salvat a uns atres, que se salve a sí mateix si és el Messies, l'Elegit de Deu».
- C. També se burlaven d'ell els soldats; i, oferint-li vinagre, li dien:
- S. «Si eres el Rei d'Israel, salva't a tu mateix».
- C. Havien posat més amunt del seu cap un cartell, escrit en grec, llatí i hebreu, que dia: ESTE ÉS EL REI DELS JUDEUS.

Hui estaràs ab mi en el Paraís

- C. Un dels criminals crucificats l'insultava dient:
- S. «¿No eres tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosatres».
- C. Pero l'atre l'increpava dient:
- S. «Tu que estàs patint la mateixa pena, ¿no tens tampoc temor de Deu? I això que la nostra pena és justa, perquè nos la mereixem; en canvi, este no ha fet res de mal».
- C. Idia:
- S. «Jesús, recorda-te'n de mi quan arribes al teu Regne».
- C. Jesús li respongué:
- †. «T'ho assegure: hui estaràs ab mi en el Paraís».

Pare, a les teues mans encomane el meu espirít

- C. Era ya prop del migdia quan una foscor s'estengué sobre tota aquella terra fins a mijan vesprada: el sol s'havia amagat. La cortina del temple s'esguellà per la mitat. I Jesús, clamant ab veu molt forta, va dir:
- †. «Pare, a les teues mans encomane el meu espirít».
- C. I, havent dit açò, expirà.

Ara tots s'agenollen i se fa una pausa.

C. Veent lo que passava, el centurió glorificà a Deu confessant:

S. «Segur; este home era innocent».

C. Tots els qui havien acodit a contemplar l'espectàcul, quan van vore lo que havia passat, se'n tornaren donant-se colps de pit. Pero els qui coneixien a Jesús i les dones, que l'havien seguit des de Galilea, se quedaren allí mirant-ho tot des de llunt.

Josep el va depositar en un sepulcre excavat en la roca

C. Un senador, de nom Josep, home bo i honrat, natural d'Arimatea, un poble de la Judea, que no havia votat a favor de l'acort ni de l'actitut criminal dels judeus, i que esperava el Regne de Deu, se presentà a Pilat i li demanà el cos de Jesús. Després, desclavant-lo de la creu, l'amortallà ab un llançol i el va depositar en un sepulcre excavat en la roca, en el qual no havien soterrat encara a ningú. Era el dia dels preparatius per a la festa del dissabte, que ya estava a punt de començar. Les dones, que havien acompanyat a Jesús des de Galilea, anaven darrere a vore cóm era el sepulcre, i veren cóm era depositat allí el seu cos. Després se'n tornaren a casa i prepararen els perfums i ungüents. I el dissabte observaren el descans, com estava manat per la Llei.

Paraula de Deu.

DIJOUS SANT. SOPAR DEL SENYOR

Per a la Missa del crisma

PRIMERA LLECTURA

El Senyor m'ha ungit i m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts i a ungir-los ab perfums de festa

Llectura del llibre del profeta Isaïes

61, 1-3a. 6a. 8b-9

L'Espirit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres; a curar als de cor dolgut; a proclamar als captius la llibertat i a retornar als presos a la llum; a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Deu farà justícia; a consolar a tots els afligits; a vestir d'alegria als qui porten dol per Sió; a donar-los una corona en lloc de cendra, perfums de festa en lloc de vestits de dol, i cants de triomfo en lloc de desconsol.

Vosatres sereu nomenats «Sacerdots-del-Senyor», i vos diran «Ministres-del-nostre-Deu».

Els donaré fidelment la recompensa. El meu llinage serà conegut entre les nacions, i la meua posteritat, en mig dels pobles. Els qui els vegen, reconeixeran que són de l'estirp que beneí el Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

82, 21-22.25 i 27

R̃. Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Vaig trobar a Davit, el meu servent,
i l'he ungit ab l'oli sagrat,
per a que la meua mà estiga sempre ab ell
i el meu braç el faça invencible. **R̃.**

El meu amor i la meua fidelitat l'acompanyaran,
pel meu nom creixerà el seu poder;
ell m'invocarà: «Tu eres mon pare,
el meu Deu i la roca que me salva». **R̃.**

SEGONA LLECTURA

Ha fet de nosatres una casa real, uns sacerdots dedicats a Deu, son Pare

Lectura del llibre de l'Apocalipsis

1, 5-8

Gràcia i pau a vosatres de part de Jesucrist, el Testimoni fi-dedigne, el primer resucitat d'entre els morts, el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà i nos deslliurà dels nostres pecats ab la seua pròpia sanc i nos ha fet regne i sacerdots per Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels segles dels segles. Amén. Heus ací que ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspassaren. Tots els pobles de la terra se lamentaran per causa d'ell. Aixina fon i així serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu.

El qui és, el qui era i el qui està a punt d'arribar, l'amo del món.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Is 61, 1

L'Espirit del Senyor reposa sobre mi i m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres.

EVANGELI

L'Espirit del Senyor reposa sobre mi perquè el Senyor m'ha ungit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

4, 16-21

En aquell temps:

Jesús se n'anà a Nazaret, a on s'havia criat. El dissabte va assistir a la sinagoga, com tenia costum, i s'alçà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passage a on està escrit:

«L'Espirit del Senyor reposa sobre mi, m'ha ungit per a portar la Bona Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als captius l'amnistia i a retornar als cegos a la llum, a deixar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assentà. Tots els de la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Hui se complixen en mi estes paraules de l'Escriptura que acabeu d'escoltar».

Paraula de Deu.

TRÍDUO PASQUAL

DIJOUS SANT

Missa vespertina del Sopar del Senyor

PRIMERA LLECTURA

El rito del Sopar Pasqual

Lectura del llibre de l'Èxodo

12, 1-8.11-14

En aquells dies:

El Senyor digué a Moisès i a Aaron mentres estaven en la terra d'Egipte: «Per a vosatres, este més serà el primer de tots els mesos de l'any. Digau a tota l'assamblea d'Israel:

El dia deù d'este més, que cada família, cada casa, prenga un corder. Si una família fora massa curta per a menjar-se'l, que s'ajunte ab la família del veí més pròxim, fins a completar el número de persones que fan falta per a acabar-se'l. Que siga mascle, sense tara, i que no tinga més d'un any. Igual podeu prendre un corder que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del més; i, tots els qui formen part de l'assamblea d'Israel, que el degollen a la posta del sol d'aquell dia; que prenguen de la seua sanc i ne posen en els dos pujants i en el travessar de les cases a on se'l mengen. Eixa nit han de menjar-se la carn, rostida a la brasa, ab pans sense llevat i ab herbes amargues.

Per a menjar-vos-el, heu d'anar cenyits per la cintura, ab les sandàlies posades i el bastó en la mà, i vos l'heu de menjar ben de pressa: porque esta víctima és la Pasqua, és dir, el Pas del Senyor. Aquella nit passaré per la terra d'Egipte i feriré de mort a tots els primogènits dels egipcis, tant als dels hòmens com als dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Yo, el Senyor. La sanc serà una senyal vostra en les cases a on viviu. Quan veja la sanc, passaré de llarc, i no anirà contra vosatres la plaga de l'Extermini quan yo castigue la terra d'Egipte.

Que siga este dia memorable per a vosatres, i celebriu-lo com un dia de festa en honor del Senyor; com una institució per a sempre».

Paraula de Deu.

R/. El càlic de la benedicció
nos unix en la sanc de Crist.

¿Cóm podria tornar al Senyor
tot el be que m'ha fet?
Invocant el seu nom
alçaré el càlic de la salvació. R/.

Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels.
Senyor: soc el teu esclau
des del dia que vaig nàixer. R/.

T'oferiré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor.
Compliré les meues promeses
davant de tot el poble. R/.

SEGONA LLECTURA

*Cada volta que mengem d'este pa i bevem d'este càlic,
anunciem la mort del Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

11, 23-26

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig rebre del Senyor. A saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò en memòria meua». Igualment, després de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la Nova Aliança sagellada ab la meua sanc; cada volta que ne begau, feu-ho en memòria meua».

Per això, sempre que mengeu d'este pa i beveu d'este càlic, esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Jn 13, 34

Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat.

EVANGELI

Jesús demostrà fins a quin extrem amava als seus

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

13, 1-15

Era ya la vespra de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat l'hora de passar d'este món al Pare. I com sempre havia amat als seus, que estaven en el món, ara els demostrà que els amava fins a més no poder.

Durant el sopar, quan el dimoni ya havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució d'entregar-lo a traïció, Jesús, sabent que el Pare havia deixat en les seues mans totes les coses, i que venia de Deu i a Deu se'n tornava, s'alçà de taula, se llevà el manteu i se cenyí una tovallola; després ficà aigua en un llibrell i se posà a llavar els peus als discípu ls i a eixugar-los-els ab la tovallola que duya cenyida a la cintura.

Quan anava a llavar-li'ls a Simó Pere, este li digué: «Senyor, ¿tu vols llavar-me els peus a mi?».

Jesús li respongué: «Ara tu no entens açò que faig; pero ho entendràs després».

Pere li va dir: «¡Mai de la vida! Tu no me llavaràs els peus».

Jesús li contestà: «Si no te llave, tu no eres dels meus». Li digué Simó Pere: «Senyor: no me llaves només els peus; llava'm també les mans i el cap».

Li respongué Jesús: «U, que ha pres el bany, no necessita llavar-se més que els peus, porque ell ya està net del tot. I vosatres ya esteu nets, encara que no tots». Jesús sabia quí l'havia d'entregar a traïció; per això dia que no tots estaven nets.

Després de llavar-los els peus, se posà el manteu i, assentat en taula, els digué: «¿Enteneu açò que vos acabe de fer? Vosatres me dieu «Mestre» i «Senyor», i feu be de dir-m'ho, porque ho soc. Si yo, que soc el Mestre i el Senyor, vos he llavat els peus, també vosatres deveu llavar-vos-els els uns als atres. Vos he donat eixemple per a que lo que yo he fet ab vosatres, vosatres ho feu també».

Paraula de Deu.

DIVENDRES SANT

Celebració de la Passió del Senyor

PRIMERA LLECTURA

Per les nostres faltes ha mort malferit

Lectura del llibre del profeta Isaïes

52, 13-53, 12

Mireu; el meu servent prosperarà, creixerà i pujarà molt amunt. Aixina com tots s'esglayaren de vore'l, ya que, de tan desfigurat, no pareixia un home ni tenia res d'humà el seu aspecte, aixina també s'admiraran tots els pobles; els reis no obriran la boca davant d'ell quan vegem lo que no s'havia contat mai i sabran de cert la cosa més inaudita. ¿Quí pot creure lo que hem anunciat? ¿A quí s'ha revelat la potència del braç del Senyor?

El servent ha creixcut davant d'ell com un rebrot, com la soca tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura ni res que fora d'admirar; no tenia res d'atractiu el seu aspecte i era malmirat, com el rebuig dels hòmens; home fet per al dolor i acostumat al patiment, paregut ad aquells que nos repugna vore'ls, el despreciàvem i el teníem per no res.

Ell portà les nostres malalties i carregà els nostres dolors; nosatres el preníem per un home castigat que Deu assota i humilia. Ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes; caïa damunt d'ell la pena que nos torna la pau i les seues ferides nos curaren.

Tots anàvem errants com una rabera que se dispersa, seguint cada u el seu camí, mentres el Senyor li infligí el castic que tots nosatres havíem mereixcut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no despegava els llavis; com els corders quan els duen a matar o les ovelles mentres les esquilen, ell callava i ni obria la boca.

Se l'han endut indefens i ab injustícia, i, ¿quí se preocupa de la seua sort? Perque fon segat d'entre els qui viuen per culpa dels pecats del meu poble; perque morí ab els injusts, i l'han enterrat ab els malfactors, ad ell que no obrava ab violència ni tenia mai en els llavis la perfídia.

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seua ànima, ara vorà la llum;

el meu servent, ab les penes que ha sofrit, justificarà als atres després de carregar-se les culpes d'ells.

Per això el Senyor li'ls donarà per herència i tots seran el seu botí, perquè s'ha entregat a la mort i ha segut contat entre els pecadors, quan de fet carregava el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 30, 2 i 6.12-13.15-16.17 i 25 (R/. Lc 23, 46)

R/. Pare, a les teues mans encomane el meu espirít.

En tu, Senyor, m'ampare,
que no me quede mai avergonyit.
Lliura'm, tu que eres bo;
a les teues mans encomane el meu espirít;
tu, Senyor, Deu fidel, m'has rescatat. R/.

Soc la befa dels meus enemics,
la burla del veïns i l'esglai dels meus parents.
Se guarden de mi els qui me veuen pel carrer;
els seus cors m'han oblidat com si fora un mort
i me tenen per una cosa que no és bona per a res. R/.

Pero yo confie en tu, Senyor,
i me dic: «Tu eres el meu Deu;
en les teues mans tens el meu pervindre;
salva'm dels enemics que me perseguixen». R/.

Deixa vore al teu servent
la claror de la teua mirada;
salva'm per l'amor que me tens.
Sigau valents i tingau corage
els qui espereu en el Senyor. R/.

SEGONA LLECTURA

*Experimentà lo que és obeir, i se convertí en font de salvació eterna
per a tots els qui se li someten*

Llectura de la carta als hebreus

4, 14-16; 5, 7-9

Germans:

Mantingam ferma la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim a un gran sacerdot excepcional que, travessant els cels, ha entrat davant de Deu. Perque no és ell un gran sacerdot incapaç de condoldre's de les nostres debilitats: ell, igual que

nosatres, ha segut provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Deu porque se complanydrà de nosatres, nos acollirà i concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Ell, Jesucrist, durant la seua vida mortal, dirigí, al qui podia salvar-lo de la mort, pregàries i súplices ab gran clamor i ab llàgrimes, i Deu l'escoltà per la seua sumissió. I encara que era el Fill de Deu, deprenqué en l'escola del dolor lo que és obeir; i, una volta consagrat sacerdot, se convertí en font de salvació eterna per a tots els qui l'obeïxen.

Paraula de Deu.

Verset abans de l'Evangeli

Flp 2, 8-9

Crist, per nosatres, arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots.

EVANGELI

Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan 18, 1-19, 42

Agafaren a Jesús i l'encadenaren

C. En aquell temps:

Jesús ixqué ab els seus discípuls cap a l'atra banda del torrent Cedró, a on hi havia un hort, i Jesús entrà ab els discípuls. Judes, el traïdor, coneixia be aquell lloc porque Jesús se reunia a sovint allí ab els seus discípuls.

Per això Judes agafà un destacament de soldats romans i alguns hòmens de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'anà cap a l'hort. Venien ab llanternes i antorches i tots armats. Jesús, que sabia tot lo que se li venia damunt, ixqué a esperar-los i els preguntà:

†. «¿A quí busqueu?».

C. Li respongueren ells:

S. «A Jesús de Nazaret».

C. Els va dir:

†. «Soc yo».

C. Estava ab ells Judes, el traïdor. Quan Jesús els digué: «Soc yo», retrocediren i caigueren a terra.

Jesús tornà a preguntar-los:

- t. «¿A quí busqueu?».
- C. Li digueren:
- S. «A Jesús de Nazaret».
- C. Ell els respongué:
- t. «Ya vos he dit que soc yo. Pero si és a mi a qui busqueu, deixeu que estos se'n vagen lliurement».
- C. Aixina se complia lo que havia dit Jesús: «No n'he perdut ni un dels qui tu m'has donat».
- Simó Pere tragué una espasa que portava, la desembainà, atacà al criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat se dia Malc.
- Jesús digué a Pere:
- t. «Guarda't l'espasa en la baina. ¿No he de beure el càlic de l'amaror que el Pare m'ha donat?».

El dugueren primer a casa d'Anàs

- C. El destacament de soldats, el tribú que el comandava i la guàrdia dels judeus agafaren a Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als judeus este consell: «Més val que un sol home muiga pel poble».
- Simó Pere i un atre discípul seguien a Jesús. Este discípul, que era conegut del gran sacerdot, entrà al mateix temps que Jesús en el pati del palau del gran sacerdot, mentres Pere se quedava fòra, en l'entrada. Per això l'atre discípul, conegut del gran sacerdot, ixqué a la porta, parlà ab la criada que la guardava, i feu entrar a Pere. Pero la criada digué ben pronte a Pere:
- S. «¿Vols dir que tu no eres també dels discípuls d'este home?».
- C. Ell li contestà:
- S. «No, no ho soc».
- C. Com fea fret, els criats i la guàrdia del temple havien encés una bona brasilada i estaven allí, de peu, calfant-se. Pere també se calfava ab ells. Mentrestant, el gran sacerdot interrogà a Jesús sobre els seus discípuls i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús declarà:
- t. «Yo he parlat a tot el món obertament. Sempre ensenyava en les sinagogues i en el temple, a on se reunixen tots els judeus, i no

he parlat mai amagat. ¿Per qué me preguntes a mi? Interroga als qui m'han escoltat; ells podran informar-te sobre lo que he dit».

C. Acabava Jesús de dir açò, quan un dels guardes que tenia al costat li pegà una galtada i l'increpà dient:

S. «¿És esta la manera de contestar al gran sacerdot?».

C. Jesús li respongué:

t. «Si he parlat malament, dis-me en qué; pero si he parlat com cal, ¿per qué me pegues?».

¿Vols dir que tu no eres també discípul d'ell? No, no ho soc

C. Després, Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant, Simó estava dret calfant-se. Li digueren:

S. «¿Vols dir que tu no eres també un dels discípuls d'eixe home?».

C. Ell ho negà dient:

S. «No, no ho soc».

C. Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. «¿Cóm que no? yo mateix t'he vist en l'hort ab ell».

C. Pere tornà a negar-ho i en aquell moment un gall cantà.

El meu regne no és cosa d'este món

C. Després conduïren a Jesús des del palau de Caifàs al pretori, al palau del Governador. Era molt de matí. Els judeus no van entrar en l'edifici pagà del pretori per a no contraure impurea llegal i, aixina, poder menjar, a boqueta nit, el corder pasqual. Per això hagué d'eixir Pilat per a preguntar-los:

S. «¿Quina acusació porteu contra este home?».

C. Ells li contestaren:

S. «Si este home no fora un criminal, no te l'entregaríem».

C. Pilat els digué:

S. «Emporteu-vos-el i jugeu-lo d'acort ab la vostra Llei».

C. Els judeus li respongueren:

S. «Nosatres no estem autorisats per a eixecutar a ningú».

C. Aixina se compliria lo que havia dit Jesús, indicant cóm havia de morir. Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, feu cridar a Jesús i li preguntà:

- S. «¿Eres tu el rei dels judeus?».
- C. Jesús li contestà:
- †. «¿Ix de tu açò que me preguntes, o són uns atres els qui t'ho han dit de mi?».
- C. Respongué Pilat:
- S. «Yo no soc judeu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat a les meues mans. Vullc saber qué has fet».
- C. Jesús respongué:
- †. El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels judeus. Pero no, el meu regne no és d'ací».
- C. Hlat insistí:
- S. «¿Vols dir que eres rei?».
- C. Jesús li contestà:
- †. «Yo soc rei, com tu dius. La meua missió és la de donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».
- C. Hlat digué:
- S. «¡La veritat!, ¿qué és la veritat?».
- C. I després de fer-li esta pregunta, Pilat se n'anà una atra vegada fòra, a on estaven els judeus, i els va dir:
- S. «Yo no li trobe res per a poder-lo inculpar. Pero ya que és costum indultar-vos ad algú durant la festa de la Pasqua, si voleu, vos indultaré al rei dels judeus».
- C. Ells tornaren a cridar en mig d'un gran clamor:
- S. «No, ad este no: volem a Barrabàs».
- C. Barrabàs era un bandoler.

Salve, rei dels judeus

- C. A continuació Pilat feu assotar a Jesús. Els soldats li posaren en el cap una corona d'espines que havien teixit ells mateixos; li posaren en els muscles un manteu de púrpura i, passant per davant d'ell, li dien:
- S. «Salve, rei dels judeus».
- C. I li pegaven bofetades. Pilat tornà a eixir i els digué:
- S. «Ara vos el presentaré de nou per a que vejau que no li trobe res per a poder-lo sentenciar a mort».

- C. I va eixir Jesús portant la corona d'espines i el manteu de púrpura. Pilat els va dir:
- S. «Ací teniu a l'home».
- C. Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el veren, començaren a cridar:
- S. «Crucifica'l, crucifica'l».
- C. Pilat els digué:
- S. «Emporteu-vos-el i crucifiqueu-lo vosatres: yo no trobe res de mal en ell».
- C. Els judeus li contestaren:
- S. «Nosatres tenim una Llei i, segons esta Llei, mereix pena de mort perque s'ha declarat Fill de Deu».
- C. Quan Pilat oí açò agafà encara més por. Se'n tornà dins del pretori i preguntà a Jesús:
- S. «¿D'a ón eres tu?».
- C. Pero Jesús no li tornà resposta. Li va dir Pilat:
- S. «¿Cóm? ¿A mi no me parles? ¿No saps que tinc autoritat tant per a deixar-te lliure com per a fer que te crucifiquen?».
- C. Jesús respongué:
- t. «No tindries cap autoritat sobre mi si Deu no te l'haguera concedida; per això el qui m'ha entregat a les teues mans és més culpable que tu».

Fòra, fòra, crucifica'l

- C. A partir d'aquell moment, Pilat intentà deixar-lo lliure. Pero els judeus li cridaren:
- S. «Si deixes lliure ad este home, és que no vas a favor del César, perque tot el qui vol fer-se rei va en contra del César».
- C. Quan Pilat oí estes paraules, feu eixir fòra a Jesús i l'assentà en el tribunal, en el lloc conegut ab el nom de «l'Empedrat», en hebreu «Gabbata». Era divendres, vespra de la Pasqua, cap al migdia. Pilat digué als judeus:
- S. «Ací teniu al vostre rei».
- C. Pero ells cridaren:
- S. «Fòra, fòra, crucifica'l».
- C. Hlat insistí:

- S. «¿Cóm vaig yo a crucificar al vostre rei?».
- C. Els grans sacerdots respongueren:
- S. «No tenim cap rei llevat del César».
- C. Aixina que, finalment, Pilat els l'entregà per a crucificar-lo.

El crucificaren i ab ell ne crucificaren a dos més

- C. A partir d'este moment Jesús quedà en mans dels judeus. Portant-se ell mateix la creu, ixqué cap al lloc conegut ab el nom de «la Calavera», en hebreu «Gólgota». Allí el crucificaren, i ab ell ne crucificaren també a dos més, posats a un costat i a l'atre de Jesús. Pilat feu escriure un cartell i posar-lo en la creu, ab una inscripció que dia: «Jesús de Nazaret, el rei dels judeus». Molts dels judeus el llegiren, perque el lloc a on havia segut crucificat Jesús caïa al costat mateix de la ciutat. Ademés, el ròtul estava escrit en hebreu, en llatí i en grec. Els grans sacerdots digueren a Pilat:
- S. «No poses: «El rei dels judeus», sino: «Este home dia que era el rei dels judeus».
- C. Bllat, contestà:
- S. «Lo que s'ha escrit, ya està escrit».

Se repartixen entre ells els meus vestits

- C. Els soldats, quan ya havien crucificat a Jesús, arreplegaren el seu manteu i el feren en quatre parts, una per a cada soldat. Quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I se digueren entre ells.
- S. «No l'esgarrem; sortegem-la, a vore a quí li toca».
- C. Aixina se complia lo que diu l'Escriptura: «Se repartiren entre ells els meus vestits, se jugaren als daus la meua túnica». I açò és lo que feren els soldats.

Ací tens al teu fill, ací tens a ta mare

- C. Junt a la creu de Jesús estava sa mare, la germana de sa mare, Maria, la dòna de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús, en vore a sa mare i, al costat d'ella, al discípul que ell volia tant, digué a la mare:
- †. «Mare, ací tens al teu fill».
- C. Després digué al discípul:
- †. «Ací tens a ta mare».

C. I, des d'aquella hora, el discípul l'acolli en sa casa.

Tot s'ha complit

C. Després d'açò, Jesús, plenament conscient d'haver realitzat a la perfecció tot lo que calia, per tal de que s'acabara de complir lo que anunciava l'Escriptura, exclamà:

†. «Tinc set».

C. Hi havia allí un picher ple de vinagre. Els soldats lligaren a una canya d'hisop una esponja chopada de vinagre i li l'acostaren als llavis. Jesús, després de tastar el vinagre, digué:

†. «Tot s'ha complit».

C. I, inclinant el cap, expirà.

Ara tots s'agenollen i se fa una pausa.

A l'instant ixqué sanc i aigua

C. Era divendres, la vespra de la Pasqua, i els judeus no volien que els cossos dels ajusticiats se quedaren en les creus durant el repòs del dissabte, ya que aquell dissabte precisament era un dia solemníssim. Per això demanaren a Pilat que ordenara trencar les cames dels crucificats i despenjar els cossos per tal de donar-los sepultura. Els soldats trencaren les cames dels dos que havien segut crucificats ab Jesús. Pero, quan arribaren a Jesús i se donaren conte de que ya havia mort, no li trencaren les cames sino que u dels soldats li obrí el costat d'una llançada, i a l'instant ixqué sanc i aigua. Dona testimoni el qui ho va vore. La seua paraula és digna de fe, i Deu sap que açò que diu és veritat, a fi de que també vosatres cregau. Efectivament: tot açò passà perque s'havia de complir lo que diu l'Escriptura: «No li trencaran cap os». I un atre lloc de l'Escriptura diu: «Miraran al qui han traspasat».

Amortallaren el cos de Jesús ab un llançol de lli i espècies aromàtiques

C. Després d'açò, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, pero d'amagat per por dels judeus, demanà a Pilat l'autorització per a endur-se el cos. Pilat li ho concedí, i Josep anà i despenjà el cos de la creu. També va anar Nicodem, aquell que temps arrere havia visitat a Jesús de nit, i portà unes cent lliures d'una mescla de mirra i àloes. Entre els dos se'n dugueren el cos de Jesús i

l'amortallaren ab un llançol de lli ben amerat d'aquelles espècies aromàtiques, segons és costum entre els judeus d'enterrar als difunts. En un hort, prop del lloc a on havien crucificat a Jesús, hi havia un sepulcre nou, en el qual no havia segut enterrat ningú. Com que el sepulcre estava prop, van posar a Jesús allí, ya que en caure la nit del divendres començava el repòs entre els judeus.

Paraula de Deu.

TEMPS PASQUAL
DUMENGE DE PASQUA
RESURRECCIÓ DEL SENYOR

En la Nit Santa. Vigília Pasqual

Per a la Vigília Pasqual se proposen nou llectures: sèt de l'Antic Testament i dos del Nou: l'epístola i l'Evangeli. Si les circumstàncies ho aconsellen, per causes particulars, se pot reduir el número de les llectures assignades. Però se n'han de llegir, a lo manco, tres de l'Antic Testament i, en casos molt especials, dos com a mínim abans de l'epístola i de l'Evangeli. Aixina i tot, mai se deurà deixar de llegir la llectura de l'Èxodo sobre el pas del Mar Roig (tercera llectura).

PRIMERA LLECTURA

Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat

Llectura del llibre del Gènesis

1, 1-2, 2

Al principi Deu va crear el cel i la terra.

La terra era un caos sense forma ni concert; sobre la superfície de l'abisme tot era fosc, i l'espírit de Deu alenava sobre les aigües.

I digué Deu: «que existisca la llum». I la llum existí. Deu va vore que la llum era bona de veritat; i per això Deu la separà de la fosc; a la llum li digué «dia» i a la fosc, «nit». Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia primer.

Deu va dir: «Que hi haja un firmament entre mig de les aigües per a separar les unes de les atres». I aixina va ser. Deu va fer el firmament i separà les aigües que hi ha baix de les que hi ha damunt del firmament. Deu va vore que el firmament era bo, i li donà el nom de «cel». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia segon.

Deu digué: «Que se reunixquen en un sol lloc totes les aigües de baix del cel i apareguen els continents». I aixina va ser. Deu donà als continents el nom de «terra», i a les aigües reunides, el de «mar». I Deu va vore que allò era bo.

I va dir Deu: «Que de la terra ixca la vegetació: herbes que facen llavor i arbres fruiters de tota classe que donen fruit ab la seua llavor per tota la terra». I aixina va ser. La terra produí la vegetació, les herbes de tota classe que fan llavor i els arbres de tota espècie que donen fruit ab la seua llavor. I va vore Deu que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia tercer.

I digué Deu: «Que hi haja en el firmament del cel unes lluminàries que separen el dia de la nit, i senyalen les festes, els dies i els anys, i, des del firmament del cel, allumenen la terra». I aixina va ser. Deu va

fer els dos astres jagants: un, més gran, per a regir el dia, i un atre, més menut, per a governar la nit; també va fer les estreles. Deu els colocà en el firmament del cel per a allumenar la terra, per a regir el dia i la nit i per a separar la llum de la foscor. Deu va vore que allò era bo. Hi hagué una vesprada i un matí, i va ser el dia quart.

Va dir Deu: «Que en les aigües hi haja sers vius que naden i pardals que volen sobre la terra arran del firmament del cel». I aixina va ser. Deu creà els grans animals marins, ser vius de tota classe que naden dins de l'aigua, i totes les espècies d'animalats alats. Deu va vore que allò era bo. Per això Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos i ompliu les aigües de la mar; i que els pardalets i els animals alats se multipliquen en la terra». Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia quint.

I va dir Deu: «Que la terra produïxca sers vius de tota espècie: bésties i tota classe d'animals salvages i domèstics». I aixina va ser. Deu va fer tota classe d'animals domèstics i salvages i tota classe de cucs i animalats. I Deu va vore que allò era bo.

I digué Deu: «Fem a l'home a image i semblança nostra; i que tinga dominats els peixos de la mar, els pardalets i els animals domèstics i salvages, i tots els reptils que hi ha dins de la mar». Deu creà a l'home a la seua image, a image de Deu el creà: creà a l'home i a la dòna.

Deu els beneí dient-los: «Sigau fecunts, multipliqueu-vos, ompliu la terra i someteu-la; domineu els peixos de la mar, els pardalets i tots els animals que se mouen per la terra». I encara digué Deu: «Mireu, vos done totes les herbes que granen per la superfície de la terra; tots els arbres que donen fruit ab la seua llavor seran el vostre aliment; a tots els animals salvages, a tots els pardalets del cel i a tots els reptils de la mar, és dir, a tots els sers que respiren, l'herba verda els servirà d'aliment». I aixina va ser. Deu va vore tot lo que havia fet, i era bo de veritat.

Hi hagué una vesprada i un matí, i fon el dia sext.

D'este modo quedaren acabats el cel i la terra i tot lo que se mou en ells. Deu acabà la seua obra el dia sext, i el dia sèptim descansà de tot el treball que havia fet.

Salm responsorial

103, 1-2a. 5-6. 10 i 12. 13 i 14. 24 i 35c

R̃. Envia'ns, Senyor, el teu alé
i renova la vida sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat;
te cobrix la llum com un manteu. **R̃.**

Tu, que assentares la terra sobre uns fonaments,
eres incommovible per a sempre.
La cobrires ab la capa de l'abisme,
i les aigües sepultaren les montanyes. *R/*.

De les fonts, tu feres brollar torrents
que s'escorren entre les montanyes;
en les seues riberes fan niu els pardalets
que refilen i canten per les branques. *R/*.

Des del teu palau tu regues els tossals,
i assecies la terra de les pluges del cel;
tu fas nàixer l'herba dels bestiar
i les plantes per a l'us de l'home. *R/*.

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!
i totes les has fetes ab sabiduria.
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. *R/*.

O be:

Salm responsorial

32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 i 22

R/. Senyor, la terra està plena dels teus favors.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.
Ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. *R/*.

La paraula del Senyor ha fet el cel,
i ab l'alé de la seua boca ha creat el firmament;
arreglè, com en un odre, les aigües de la mar
i retengué l'oceà en el seu llit. *R/*.

Feliç la nació que té al Senyor per Deu;
feliç el poble que Ell s'ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel
observant, un per un, a tots els hòmens. *R/*.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem de tu. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Del sacrifici d'Abraham, el nostre pare en la fe

Lectura del llibre del Gènesis

22, 1-18

Per aquells dies:

Deu, per a posar a prova a Abraham, el cridà: «Abraham, Abraham». Ell respongué: «Ací me tens». Deu li digué «Pren a Isaac, el teu fill únic, a qui tant vols, ves-te'n a la terra de Morià i allí, dalt de la montanya que yo t'indique, oferix-me'l en sacrifici».

Abraham s'alçà a punta de dia, aparellà el seu burret, i s'endugué a dos criats i al seu fill Isaac; astellà la llenya per al fòc del sacrifici i se posà en camí cap al lloc que Deu li havia dit. Als tres dies, Abraham alçà els ulls i va vore des de llunt el lloc. En això digué als seus criats: «Quedeu-vos ací ab el burret; el chic i yo nos acostarem allà dalt, i, en acabar l'adoració, ya tornarem».

Abraham carregà la llenya per al sacrifici a l'esquena del seu fill Isaac, i ell portava el fòc i el ganivet; i començaren els dos a caminar. Isaac digué a son pare: «Escolte, pare». Abraham li respongué: «¿Qué vols, fill meu?». Li va dir Isaac: «Tenim el fòc i la llenya per al sacrifici; pero el corder ¿a ón està?». Abraham li contestà: «Deu mateix se proveirà del corder per al sacrifici, fill meu». I continuaren caminant els dos junts.

Arribats que foren els dos al lloc que Deu li havia indicat,

Abraham alçà un altar, apilà la llenya, lligà al seu fill Isaac i el posà damunt de l'altar sobre la llenya. Immediatament

Abraham agafà el ganivet per a matar al seu fill.

Pero l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Ací me tens». L'àngel li va dir: «No alces la mà contra el chic ni li faces mal. Ya veig que tens temor de Deu porque no m'has negat al teu fill únic». Abraham alçà els seus ulls i va vore un corder enredrat per les banyes a un albarzer. Anà, l'agarrà i l'oferí en sacrifici en conte del seu fill.

Ad aquell lloc Abraham li donà el nom de «El Senyor se proveïx». Per això, encara hui la gent diu: «La montanya a on el Senyor se proveïx».

L'àngel del Senyor tornà a cridar a Abraham des del cel i li va dir: «Escolta l'oràcul del Senyor: Ya que has fet açò de no negar-me al teu fill únic, jure per mi mateix que t'ompliré de benediccions, i faré que la teua descendència siga tan numerosa com les estreles del cel

i com els grans d'arena de les plages de la mar; els teus descendents conquistaran les ciutats dels seus enemics; i tots els pobles del món desijaran ser beneïts en la teua descendència, perquè has obeït lo que yo t'havia manat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

15,5 i 8.9-10.11

R. Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlic meu:
tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;
i ab ell a la meua dreta mai vacilaré. *R*.

Per això se m'alegra el cor,
se m'omplin de goig les entranyes
i el meu cos reposa esperançat;
perquè tu no entregaràs a la mort la meua vida
ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. *R*.

M'ensenyaràs el camí que du a la vida,
i m'ompliràs de goig en la teua presència;
al teu costat, tot serà alegria
i delícies per a sempre. *R*.

TERCERA LLECTURA

Els fills d'Israel entraren pel mig de la mar com per terra eixuta

Lectura del llibre de l'Èxodo

14, 15-15, 1

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Moisés: «¿Per qué clames a mi? Digues als fills d'Israel que facen camí. I tu alça el bastó, estén la mà sobre la mar i partix-la en dos; que els fills d'Israel puguem passar pel mig de la mar com per terra eixuta. Yo enduriré el cor dels egipcis per a que vagen darrere d'ells, i me mostraré poderós contra el Faraó, contra el seu eixèrcit, els seus carros i els seus cavallers. Quan m'haja mostrat poderós contra el Faraó, els seus carros i els seus cavallers, els egipcis sabran que yo soc el Senyor».

L'àngel de Deu, que anava davant de l'eixèrcit d'Israel, canvià de lloc i anà darrere d'ells; i la columna de núvol girà davant seu, se posà darrere i anà entre l'eixèrcit dels egipcis i l'eixèrcit d'Israel; el núvol

s'entenebrí i la nit se va fer fosca, de modo que un eixèrcit no pogué acostar-se a l'atre en tota la nit.

Moisés estengué la mà sobre la mar i el Senyor va fer retirar la mar per un vent fort de llevant, que durà tota la nit i la deixà eixuta. Les aigües se partiren, i els fills d'Israel entraren per mig de la mar com per terra eixuta, i les aigües feen una muralla a la seua dreta i a la seua esquerra. Els egipcis els perseguiren; i tots els cavalls del Faraó, els seus carros i els seus cavallers anaren darrere d'ells, cap al mig de la mar.

De bon matí, el Senyor mirà, des de dins de la columna de fòc i de núvol, cap a l'eixèrcit dels egipcis, i posà confusió entre les seues files. Frenà les rodes dels seus carros i els fea alvançar pesadament. Els egipcis digueren en vore-ho: «¡Fugim de davant d'Israel perque el Senyor combat per ells contra Egipte!».

I el Senyor va dir a Moisés: «Estén la teua mà sobre la mar, que les aigües refluïquen damunt dels egipcis, dels seus carros i dels seus cavallers». Moisés estengué la mà sobre la mar i, cap al matí, la mar tornà al seu llit. I com que els egipcis anaven al seu encontre, el Senyor sumergí als egipcis en mig de la mar. Les aigües refluïren i cobriren els carros i els cavallers de tot l'eixèrcit del Faraó que anaven, mar a dins, darrere dels fills d'Israel; i no se'n salvà ni un. Els fills d'Israel, en canvi, caminaren en mig de la mar per terra eixuta, mentres les aigües feen una muralla a la seua dreta i a la seua esquerra.

Aquell dia el Senyor salvà a Israel de la mà dels egipcis, i Israel contemplà als egipcis morts en la playa de la mar. Israel va vore la gran proea que el Senyor havia fet contra els egipcis. El poble va témer al Senyor i tingué fe en Ell i en Moisés, el seu servidor.

En aquells moments Moisés i els fills d'Israel cantaren este càntic al Senyor.

Paraula de Deu.

R/. Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria:
ha tirat a la mar a cavalls i cavallers.

Del Senyor me ve la glòria i la victòria;

és Ell qui m'ha salvat.

És el meu Deu i yo l'he d'alabar;

és el Deu de mon pare i yo l'he d'enaltir. **R/.**

El Senyor és un gran guerrer,

el seu nom és el Senyor.

Ha tirat a la mar els carros del Faraó,

i els seus millors soldats s'han afonat en el Mar Roig. **R/.**

Els han cobert les ones

i s'han afonat com una pedra.

La teua dreta, Senyor, té un poder terrible,

la teua dreta, Senyor, ha desfet als enemics. **R/.**

Fes entrar al teu poble en la montanya

i planta'l en mig de la teua heretat,

en el lloc a on tens posat el trono, Senyor,

en el santuari, obra de les teues mans.

El Senyor serà el seu Rei permanentment. **R/.**

QUARTA LLECTURA

El Senyor t'ha reclamat ab un amor etern

Lectura del llibre del profeta Isaïes

54, 5-14

Qui te va fer, t'ha pres per esposa; el seu nom és «El Senyor de l'Univers». T'ha reclamat el Sant d'Israel, que se diu: «Deu de tota la terra».

El Senyor te crida novament, com qui crida a l'esposa abandonada que s'enyora, a la repudiada esposa de la joventut, diu el Senyor. Yo te vaig abandonar per uns instants, pero ara te recobre ab un amor immens. En una flamerada d'indignació te vaig amagar per un moment la meua cara, pero ara te vullc ab un amor etern, diu el Senyor, qui t'ha purificat.

Faré ab tu com en temps de Noé: li vaig jurar que les aigües del diluvi no inundarien ya mai més la terra; ara jure no irritar-me contra tu ni amenaçar-te més d'ara en avant. Encara que desapareguen les montanyes i se bamboleguen els tossals, no s'apartarà

de tu l'amor que yo te tinc ni oscilarà el meu pacte de pau, diu el Senyor, que tant te vol.

¡Oh pobra, batuda pels temporals, i desconsolada meua! Yo mateix posaré les teues pedres sobre una roca de granit i te ficaré uns fonaments de safirs; faré de rubins els teus marlets; les teues portes, d'esmaragdes; i els teus murs, de pedres precioses. Tots els qui te reconstruïxquen treballaran a les òrdens del Senyor, i hi haurà molt de benestar entre els teus fills. Sòlidament restaurada, gojaràs de gran estimació; lliure de tota amenaça no hauràs de recelar de res; i quedaràs llunt de tot terror perquè no se t'acostarà ya més.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

29,2 i 4.5-6.11 i 12a i 13b

R. T'enaltiré, Senyor, perquè m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perquè m'has salvat
i no has permès que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet reviure d'entre els qui baixaven a la fossa. *R*.

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat, tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. *R*.

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. *R*.

QUINTA LLECTURA

Vingau a mi i vos asseciaré de vida. Pactaré ab vosatres una aliança eterna

Lectura del llibre del profeta Isaïes

55, 1-11

Açò diu el Senyor:

Escolteu els qui teniu set: vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu blat i mengeu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be, tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré ab vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit: Yo el vaig fer el meu testimoni davant dels pobles, caudill i sobirà de nacions; reclamaràs una terra que tu no coneixies, una nació que, sense conèixer-te, vindrà corrent en busca del Senyor, el teu Deu, el Sant d'Israel que t'ha honrat.

Busqueu al Senyor, ara que se deixa vore; invoqueu-lo ara que està prop. Que el malvat abandone els seus camins, i els roïns, els seus propòsits; que se convertixquen al Senyor i els tindrà pietat; i que retornen al nostre Deu, tan ben disposat a perdonar. Sapiau que els meus pensaments no són els vostres, i que els vostres camins no són els meus, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan molt per damunt dels vostres, igual com el cel ho està de la terra.

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no retornen ad ell, sino que ameren la terra, la fecunden i la fan germinar per a que done gra per a la sembra i pa per a menjar, aixina serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi infecunda, sino que farà tot lo que yo volia i complirà l'encàrrec que yo li havia fet».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Is 12, 2.3-4bcd. 5-6

R/. Cantant de goig anirem a buscar l'aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que me salva;
confie en ell i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat. R/.

Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom,
conteu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excelent. R/.

Canteu al Senyor, que ha fet coses grandioses.
Publiqueu-ho per tota la terra.

Salta de goig i aclama'l, poble de Sió:
«Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel». R̃.

SEXTA LLECTURA

Alvança pel camí que du a la claror del Senyor

Lectura del llibre del profeta Baruc

3, 9-15. 32-4, 4

Escolta, Israel, els manaments de vida, estigues atent i sabràs qué és la prudència. Israel, ¿cóm és que encara te trobes en un país enemic? ¿Cóm és que t'has fet vell en una terra estranya? ¿Per qué tots te fugen com si volgueren evitar el contacte d'un difunt, i te tracten com si estigueres ya entre els morts? És que has abandonat la font de la Sabiduria. Si hagueres seguit el camí de Deu, hauries vixcut en pau per a sempre. Deprén a ón se troba la prudència, el valor i l'intel·ligència; i sabràs al mateix temps a ón se troba la vida llarga i bona, la llum dels ulls i la pau. Pero, ¿quí ha descobert el lloc de la prudència? ¿Quí ha penetrat allí a on ella guarda els seus tesors?

Només la coneix el qui ho sap tot, Ell, que l'examina i la comprén. Ell ha creat la terra per a sempre i l'ha poblada d'animals; Ell, que envia a la llum i ella se'n va; la crida, i ella, tota tremolant, l'obeïx; Ell, que a les estreles, quan relluïxen en el firmament celebrant allí la seua festa, les crida i li responen: «ací nos tens», i ab alegria brillen més i més per al seu creador.

Ell és el nostre Deu, i no hi ha qui se li puga comparar; és Ell qui ha investigat els camins de la Sabiduria i l'ha donada a Jacop, el seu fill, a Israel, el seu benamat. Després, s'aparegué ací en la terra, i va conviure ab els hòmens. Açò és el llibre dels manaments de Deu i la llei que perdura per a sempre: els qui la guarden, viuran tots, pero els qui l'abandonen, moriran.

Torna-te'n, Jacop, i apodera't d'ella, alvança pel camí que du a la claror de la seua llum; no entregues a un atre la teua glòria ni deixes la teua dignitat en mans d'un poble foraster. ¡Qué feliços som nosatres, Israel, que sabem cóm s'ha d'agradar al Senyor!

Paraula de Deu.

R/. Senyor, tu tens paraules de vida eterna.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit;
és segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instruïx a l'ignorant. R/.

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. R/.

El temor de Deu és cosa santa
i se manté per a sempre més i més.
Els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. R/.

Són més desijables que l'or fi,
més que tot metal preciós;
són més dolços que la mel,
la mel de la bresca que regalla. R/.

SÈPTIMA LLECTURA

Abocaré sobre vosatres aigua pura i vos donaré un cor nou

Lectura del llibre de profeta Ezequiel 36, 16-17a, 18-28

Per aquells dies:

Vaig oir la Paraula del Senyor que me dia:

«Quan la Casa d'Israel habitava la seua terra, la profanà ab la seua conducta i ab tot lo que fea. Com un drap brut era el seu gest davant de mi. Al punt vaig abocar damunt d'ells el meu rigor per la sanc que havien escampat sobre aquell país i per haver-lo profanat ab les seues idolatries. Els vaig dispersar entre els pobles estrangers, els vaig escampar per uns atres països en castic pel seu mal comportament i per tot lo que feen. També en els pobles estrangers, a on anaren, van profanar el meu sant nom, fent que digueren d'ells: «Este era el poble del Senyor, que s'ha vist obligat a abandonar la seua terra». Molt me va doldre vore el meu sant nom profanat per la Casa d'Israel en mig dels pobles estrangers a on se n'anaren.

Yo santificaré el meu nom poderós, profanat entre els po-

bles estrangers, després de que vosatres l'hajau profanat en mig d'ells. I quan yo manifeste la meua santitat en castigar-vos en presència d'eixos pobles estrangers, ells sabran que yo soc el Senyor Deu, diu l'oràcul del Senyor.

Vos trauré d'entre els pobles estrangers, vos reuniré de tots els països i vos faré vindre a la vostra terra. Abocaré sobre vosatres aigua pura que vos purificarà de totes les vostres immundícies i de totes les vostres idolatries.

Vos donaré un cor nou i ficaré un esperit nou dins de vosatres; vos arrancaré el cor de pedra que teniu i vos en donaré un atre de carn. Infondré dins de vosatres el meu esperit, i faré que seguïu pel camí dels meus preceptes i que compliu i observeu les meues decisions. Habitareu la terra que vaig donar als vostres pares. Vosatres sereu el meu poble, i yo seré el vostre Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

41, 3.5bcd; 42, 3.4

R/. Com la cérvola delera les fonts d'aigua vida,
també te delere yo a tu, Deu meu.

Tot yo tinc set de Deu, del Deu que viu, que és la meua vida;
¿quàn podré arribar a vore a Deu cara a cara? **R/.**

Recorde cóm, en uns atres temps, anava ab grups d'amics
cap a la casa de Deu en mig d'una multitud festiva,
plena de crits d'alegria i d'alabança. **R/.**

Envia'm la teua llum i la teua veritat;
que elles me facen de guia.
Elles me duren a la montanya sagrada,
al lloc a on tu residixes. **R/.**

M'acostaré a l'altar de Deu,
del Deu que és causa de la meua alegria.
T'alabaré al sò de la citra,
oh Senyor i Deu meu. **R/.**

Si hi ha batejos, el Salm responsorial serà: Is 12, 2. 3-4 bcd. 5-6, com després de la quinta llectura, pàg. 150.

O be:

Salm responsorial

50. 12-13. 14-15. 18-19

R/. Deu meu, crea en mi un cor ben pur.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur,
i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.

No me tires fòra de la teua presència,
ni apartes de mi el teu esperit sant. R/.

Torna'm el goig de la teua salvació,
i que me sostinga el teu esperit magnànim.

Ensenyaré els teus camins als pecadors,
i tornaran a tu els qui t'han abandonat. R/.

Els sacrificis no te satisfan;
si t'oferira un holocaust, tu no me'l voldries.
El sacrifici que ara t'oferixc és un cor apesarat;
un cor contrit i humiliat,
tu, Deu meu, no mai el desprecies. R/.

EPÍSTOLA

Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 6, 3-11

Germans:

Tots els qui hem segut batejats en Jesucrist, hem segut batejats en la seua mort. Hem segut, per tant, sepultats ab ell pel batisme en la mort per a que, aixina com Crist va resucitar d'entre els morts per a glòria del Pare, aixina també nosatres prengam el camí d'una nova vida.

Perque si hem estat estretament units ad Ell per la participació de la seua mort, també ho estarem en participar de la resurrecció. Tingam en conte que la nostra antiga condició de pecadors va ser crucificada ab Crist, quedant, per tant, destruïda la força del pecat, i nosatres, lliures de la seua esclavitut.

Efectivament: els qui moren, queden desvinculats del domini del pecat. Per això, si hem mort ab Crist, cregam que també viurem ab ell, porque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya és immortal: la mort ya no té cap domini sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat d'una volta per totes; pero ara que viu, viu per a Deu. Igualment vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió ab Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

R/. Aleluya, Aleluya, Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. R/.

La dretha del Senyor fa proees,
la dretha del Senyor és prominent.
No moriré; més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. R/.

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'omplin d'admiració. R/.

EVANGELI

CICLE A

Ha resucitat i va davant de vosatres, camí de Galilea

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 28, 1-10

Passat que fon el dia de festa, quan ya despuntava el primer dia de la semana, Maria Magdalena i l'atra Maria anaren a vore el sepulcre. De sobte se va produir una forta tremolor de terra: un àngel del Senyor, que havia baixat del cel, s'acostà al sepulcre, feu redolar la pedra que li tancava l'entrada i s'assentà damunt d'ella. Resplandia com un rellamp, i el seu vestit era blanc com la neu; els soldats, que guardaven el sepulcre, tant se van sobresaltar en vore'l i s'esglayaren tant de por, que se quedaren com a morts.

L'àngel del Senyor va dir a les dones: «No tingau por. Ya sé que esteu buscant a Jesús, el qui va ser crucificat. No està ací: ha resucitat, com ell vos ho va anunciar. Vingau i vejau el lloc a on l'havien posat. Ara aneu de pressa a dir als seus discípuls: Ha resucitat i va davant de vosatres, camí de Galilea. Allí el voreu. Açò és lo que devia dir-vos».

Immediatament les dones, plenes de temor i d'alegria al mateix temps, se n'anaren corrent del sepulcre per a dur la notícia als discípuls.

Sense esperar-s'ho, Jesús els va eixir al pas i les saludà dient: «Deu vos guarde». Elles s'agenollaren davant d'ell i se li abraçaren als peus. Jesús els digué: «No tingau por. Aneu a dur la notícia als meus discípuls i digau-los que se'n vagen a Galilea, que allí me voran».

Paraula de Deu.

CICLE B

Jesús de Nazaret, el qui va ser crucificat, ha resucitat

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 16, 1-8

Acabat que fon el descans del dia de festa, Maria Magdalena, Maria la mare de Jaume i Salomé compraren espècies aromàtiques per a embalsamar el cos de Jesús. El dumenge, molt de matí, a l'eixida del sol, se n'anaren cap al sepulcre.

I anaven preguntant-se les unes a les atres: «¿Quí nos farà redolar la pedra de l'entrada del sepulcre?». Pero, en arribar, van vore que la pedra havia segut remoguda, i això que era una pedra molt grossa.

Quan van entrar en el sepulcre, veren, assentat al costat dret, un jove vestit ab una túnica blanca i se van esglayar.

Pero ell els digué: «No tingau temor. Sé que esteu buscant a Jesús de Nazaret, el qui va ser crucificat. No està ací: ha resucitat. Mireu el lloc a on l'havien posat. Ara aneu-vos-en i digau als seus discípuls i també a Pere: Jesús va davant de vosatres, camí de Galilea. Allí el voreu, com ell vos ho va anunciar».

Les dones, en eixir del sepulcre, fugiren corrent i tremolant, fòra d'elles mateixes. I de tanta por com tenien, no van dir res a ningú.

Paraula de Deu.

CICLE C

¿Per qué busqueu entre els morts al qui està viu?

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 24, 1-12

El dumenge, a punta de dia, les dones anaren al sepulcre ab les espècies aromàtiques que havien preparat. En arribar, trobaren que la pedra havia segut remoguda de l'entrada del sepulcre.

Entraren, pero no van trobar el cos de Jesús, el Senyor. Mentre se preguntaven qué és lo que havia passat, se'ls aparegueren dos hòmens, vestits ab robes resplandents. Sobresaltades, s'inclinaren ab la cara tocant terra; ells els digueren: «¿Per qué busqueu entre els morts al qui està viu? No està ací: ha resucitat. Recordeu cóm ell vos parlà d'açò, quan encara estava en Galilea, i vos dia que el Fill de l'home havia de ser entregat en mans d'uns pecadors, que havia de ser crucificat i que, al tercer dia, resucitaria». En aquell instant elles recordaren que Jesús ya els ho havia dit.

I en tornar del sepulcre, anunciaren tot això als onze i a tots els atres. Estes dones, que eren Maria Magdalena, Joana, Maria la mare de Jaume, i les atres que estaven ab elles, van ser les qui els ho van dir. Pero als apòstols, esta història, els pareixia una quimera i no les cregueren.

Pere, no obstant, se n'anà corrent al sepulcre i, en arribar, s'acachà per a mirar dins i va vore que no hi havia res més que el llançol d'amortallar ben plegat, i se'n tornà a casa preguntant-se ab estranyea qué podia haver passat.

Paraula de Deu.

MISSA DEL DIA DE PASQUA

PRIMERA LLECTURA

*Després de la seua resurrecció d'entre els morts, nosatres hem menjat
i hem begut ab ell*

Lectura dels Fets dels Apòstols

10, 34a. 37-43

Per aquells dies:

Pere prengué la paraula i digué: «Vosatres ya sabeu lo que ha passat últimament per tota la Judea, encara que la cosa començà per Galilea, després de que Joan haguera predicat a la gent que se feren batejar. Me referixc a Jesús de Nazaret. Ya sabeu com Deu l'ungí ab l'Esprit Sant i l'omplí del seu poder; com, per a on passava, anava fent el be i donant la salut a tots els qui estaven oprimits pel dimoni.

Nosatres som testics de tot lo que va fer en Judea i en Jerusalem. Després el mataren, penjant-lo d'una creu. Pero Deu el resucità al tercer dia i li concedí deixar-se vore, no a tot el poble, sino a uns testics que, ya des d'abans, Deu s'havia escollit, és dir, a nosatres, que hem menjat i begut ab Ell després de la seua resurrecció d'entre els morts.

Puix be: Jesús mateix nos ordenà predicar al poble l'Evangeli i proclamar que Deu l'ha destinat a ser juge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor d'Ell, anunciant que tot el qui crega en Ell obtindrà el perdó dels pecats gràcies al seu nom».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

117, 1-2. 16 a b-17. 22-23

R. Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li.

O be: Aleluya.

Donem gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia. *R.*

La drete del Senyor fa proees,
la drete del Senyor és prominent.
No moriré, més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor. *R.*

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet
i els nostres ulls s'omplin d'admiració. R/.

SEGONA LLECTURA

Busqueu lo que és de dalt, a on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, busqueu lo que és de dalt, a on està Crist, assentat a la dreta de Deu; trieu lo que és de dalt, no lo que és de la terra. Vosatres vau morir en el món, i la vostra vida està amagada ab Crist en Deu. Quan se manifeste Crist, que és vida nostra, també vosatres apareixereu ab Ell, plens de glòria.

Paraula de Deu.

O be:

Netegeu-vos be del rent del qual éreu abans per a que sigau una pasta nova

Lectura de la primera carta de Sant Pau als cristians de Corint
5, 6 b-8

Germans:

¿No sabeu que un trosset de rent fa pujar tota la pasta? Netegeu-vos be del rent vell del qual éreu abans per a que sigau una pasta nova, vosatres que sou com pans sense llevat, ara que Crist, el nostre corder pasqual, ha segut sacrificat. Per això, celebrem ara ab goig la Pasqua, no ab el rent vell del qual érem abans —rent de corrupció i de maldat— sino ab els pans àzims de la sinceritat i de la veritat.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

(Hui se deu dir; els altres dies de la huitava se pot ometre)

Ofrenes d'alabança
immoleu, oh, cristians,
a glòria del qui és
la Victima Pasqual.

El Corder, ya mort,
les ovelles redimia.
El Just als pecadors
ab Deu reconcilia.

Dis-nos ya tu, Maria:
¿qué veres pel camí?
—La fossa que s'obria
de Crist quan resorgí;

a Crist que revivia
ab glòria sense fi,
i als àngels sense dol,
les benes i el llançol.

El Crist, que és la meua esperança,
ya hui resucità;
camí de Galilea,
ells vos precedirà.

Jesus resucitat,
de vida i mort Senyor;
tin de tots pietat,
Rei nostre, vencedor.

Amén. Aleluya.

ALELUYA

Aleluya

1 Cor 5, 7b-8a

℟. Crist, el nostre Corder Pasqual, ha segut sacrificat. Per això celebrem ara ab goig en el Senyor la festa de Pasqua. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Havia de resucitar d'entre els morts

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

20, 1-9

El dumenge de matí, abans d'eixir el sol, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre. Quan va vore que ya havien llevat la pedra que tapava l'entrada, se'n tornà corrent a la ciutat a vore a Simó Pere i

a l'atre discípul a qui Jesús volia tant, i els digué: «S'han endut del sepulcre al Senyor i no sabem a ón l'han posat».

Ixqueren Pere i l'atre discípul cap al sepulcre. Corrien els dos junts, pero l'atre discípul corria més que Pere; s'alvançà i arribà primer al sepulcre; mirà dins i va vore aplanat el llançol d'amortallar, pero no entrà.

Darrere d'ell aplegà Simó Pere, que entrà en el sepulcre i va vore el llançol aplanat, pero el sudari que li havien posat en el cap no estava aplanat com el llançol, sino enrollat en un lloc a part. Ara és quan entrà també l'atre discípul que havia arribat primer al sepulcre; ho va vore i va creure. Perque efectivament els discípuls encara no havien entés que, segons les Escritures, Jesús havia de resucitar d'entre els morts.

Paraula de Deu.

En lloc d'este Evangeli se pot llegir el de la Vigília Pasqual, pàgs. 155-157.

En la missa vespertina de hui també se pot llegir, si se vol, l'Evangeli del dumen-ge III de Pasqua, (Lc 24, 13-35. Cicle A), com en les pàgs. 171 i 172.

DUMENGE SEGON DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Els creents vivien tots de mutu acort i tenien en comú totes les coses

Lectura dels Fets dels Apòstols

2, 42-47

Els germans eren constants a l'hora d'escoltar l'ensenyança dels apòstols, de compartir tots els seus bens, de celebrar el Sopar del Senyor i de participar en l'oració.

Tot el món estava impressionat a la vista dels numerosos prodigis i senyals realitzats pels apòstols. En quant als creents, vivien tots de mutu acort i tenien en comú totes les coses. Inclús venien les seues possessions i bens, i repartien els diners entre tots, segons la necessitat de cada u.

A diari acodien junts al temple, celebraven en família el Sopar del Senyor i compartien l'aliment ab senzillea i de tot cor. Cantaven les alabances de Deu i tota la gent els mirava ab simpatia. Per la seua part, el Senyor fea créixer cada dia el grup dels qui estaven en camí de salvació.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

117, 2-4. 13-15. 22-24

R̃. Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

O be: Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diga la Casa d'Aaron:
és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diguen els qui temen al Senyor:
és eterna la seua misericòrdia. *R̃.*

M'espentaven fort per a que caiguera,
pero el Senyor me sostingué.
El Senyor és la meua força i la meua energia;
és ell qui m'ha salvat.
S'ouen crits de goig i vítols
en el campament dels justs. *R̃.*

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet
i els nostres ulls s'omplin d'admiració.
Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li. R̃.

SEGONA LLECTURA

Per la seua resurrecció nos ha fet renàixer a una vida d'esperança

Llectura de la primera carta de sant Pere

1, 3-9

Beneït siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que, en la seua immensa misericòrdia i per la resurrecció de Jesucrist, nos ha fet renàixer a una vida d'esperança, a una herència incorruptible, immaculada, eterna; a una herència reservada en el cel per a vosatres, als qui la força de Deu vos assegura, per la fe, la salvació que ha de revelar-se al final dels temps.

Per això viviu contents a pesar de l'aflicció que, de moment, vos ocasionen tantes proves de diversa índole. Clar que, aixina, l'autenticitat de la vostra fe —més preciosa que l'or, que encara que acresolat se corromp— serà motiu d'alabança, de glòria i d'honor el dia que se manifeste nostre Senyor Jesucrist, a qui ameu i en qui confieu sense haver-lo vist. En aquell moment vos alegrareu ab un goig inenarrable i radiant, quan alcanceu la salvació, meta de la vostra fe.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 20, 29

R̃. Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perque m'has vist, has cregut?
Feliços els qui creguen sense haver vist. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Huit dies després, entrà Jesús

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

20, 19-31

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven reunits els discípuls en una casa, ab les portes ben tancades per por dels jueus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga

ab vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuIs, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els perdoneu, els quedaran sense perdó».

Tomàs, un dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava ab ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els altres discípuIs li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies després, se trobaven també reunits en casa tots els discípuIs, i Tomàs ab ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». Després li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Felços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuIs molts milacres, més dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Un sol cor i una sola ànima

Llectura del Fets dels Apòstols

4, 32-35

La multitud dels creents tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells parlava de les coses que posseïa com si foren pròpies, sino que tenien tots els bens en comú. Els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesucrist ab el poder que tenien de fer milacres. Tots els creents eren molt ben vists per la gent.

Entre ells ningú vivia en l'indigència, perquè els qui posseïen terres o immobles els venien, posaven a la disposició dels apòstols el producte de lo venut, i després se distribuïa segons les necessitats de cada u.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

117, 2-4. 16 a b-18. 22-24

R. Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

O be: Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Aaron:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diguen els qui temen al Senyor:
és eterna la seua misericòrdia. *R.*

La dreta del Senyor fa proees,
la dreta del Senyor és prominent.
No moriré, més be viuré
per a cantar les grandees del Senyor.
El Senyor me castigà durament,
pero no m'ha entregat a la mort. *R.*

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'omplin d'admiració.
Este és el dia que s'ha fet el Senyor;
alegrem-nos en ell i cantem-li. *R.*

SEGONA LLECTURA

Tot el qui naix de Deu és un vencedor del món

Lectura de la primera carta de sant Joan

5, 1-6

Germans:

Tot el qui creu que Jesús és Crist, ha naixcut de Deu; i tot el qui vol al qui l'ha engendrat, vol també al qui ha naixcut d'ell. Si

amem a Deu i complim els seus manaments, està clar que amem als fills de Deu, perquè amar a Deu és guardar els seus manaments. I estos manaments no són pesats, ya que tot el qui naix de Deu és un vencedor del món.

Esta és la victòria que venç al món: la nostra fe. Perquè ¿quí és el qui venç al món, sino el qui creu que Jesús és el Fill de Deu?

Este és el qui ha vingut a complir la seua missió per l'aigua i per la sanc: Jesucrist; no per l'aigua només, sino per l'aigua i la sanc; i l'Espirit és qui testifica que Crist és la veritat.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 20, 29

R/. Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perquè m'has vist, has cregut? Felïços els qui creguen sense haver vist. R/. Aleluya.

EVANGELI

Huit dies després, entrà Jesús

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 20, 19-31

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven reunits els discípuls en una casa, ab les portes ben tancades per por dels judeus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga ab vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuls, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els quedaran sense perdó».

Tomàs, un dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava ab ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els altres discípuls li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies després, se trobaven també reunits en casa tots els discípuls, i Tomàs ab ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». Després li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira

les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Feliços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuls molts més milacres dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Creixia el número dels qui se convertien a la fe

Lectura dels Fets dels Apòstols

5, 12-16

Els Apòstols feen molts milacres i prodigis entre el poble. Els fidels solien reunir-se en el pòrtic de Salomó; dels atres ningú s'atrevia a juntar-se ab ells, encara que tots feen grans elogis.

Aixina i tot, cada dia eren més els hòmens i les dònes que se convertien a la fe del Senyor. La gent trea els malalts al carrer i els posava en catres i lliteres per a que, en passar Pere, la seua ombra a lo manco tocara ad algú d'ells. També acodia molta gent dels pobles veïns de Jerusalem portant malalts i persones atormentades d'espirts malignes, i totes se posaven bones.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

117, 2-4. 22-24. 25-27 a

R̃. Doneu gràcies al Senyor, porque és bo
i és eterna la seua misericòrdia.

O be: Aleluya.

Que ho diga la Casa d'Israel:
és eterna la seua misericòrdia.
Que ho diga la Casa d'Aaron:
és eterna la seua misericòrdia.

Que ho diguen els qui temen al Senyor:
és eterna la seua misericòrdia. R̃.

La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'omplin d'admiració.
Este és el dia que s'ha fet el Senyor:
alegrem-nos en ell i cantem-li. R̃.

Senyor, dona'ns la salvació;
Senyor, dona'ns prosperitat.
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Te beneïm des de la casa del Senyor.
El Senyor és Deu: Ell nos allumena. R̃.

SEGONA LLECTURA

Estava mort i ya veus, ara vixc pels segles dels segles

Llectura del llibre de l'Apocalipsis 1, 9-11a. 12-13. 17-19

Yo, Joan, el vostre germà, que, unit a Crist, participe ab vosatres en la tribulació i en l'esperança pacient del Regne, estava desterrat en l'illa de Patmos per haver predicat la Paraula de Deu i haver donat testimoni de Jesús. Un dumenge vaig caure en èxtasis i vaig escoltar darrere meu un crit molt fort, com d'una trompeta, que dia: «Lo que veges, escriu-ho en un llibre i envia'l a les sèt Iglesies d'Àsia».

En girar-me per a vore qui me parlava, vaig vore sèt llànties d'or i, en mig d'elles, a u que tenia figura d'home, ab una llarga túnica i un cinturó d'or a l'altura del pit.

En vore'l, vaig caure, com mort, als seus peus. Ell, tocant-me ab la seua mà dreta, me va dir: «No tingues por. Yo soc el primer i l'últim. Yo soc el qui viu. Estava mort i, ya veus, ara vixc pels segles dels segles. I tinc en poder meu les claus de la mort i de l'infern. Escriu, per tant, lo que vas a vore: coses que ya estan passant i coses que han de passar després».

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 20, 29

R̃. Aleluya. Diu el Senyor: Tomàs, ¿perque m'has vist, has cregut?
Feliços els qui creguen sense haver vist. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Huit dies després, entrà Jesús

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 20, 19-31

Aquell mateix dumenge, de vesprada, estaven reunits els discípuls en una casa, ab les portes ben tancades per por dels judeus. Se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga ab vosatres». I els mostrà les mans i el costat. Els discípuls, en vore'l, s'ompliren d'alegria.

Jesús els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres». I afegí: «Com el Pare m'ha enviat a mi, igual vos envie yo a vosatres». Alenà damunt d'ells i els digué: «Als qui els perdoneu els pecats, els quedaran perdonats; pero als qui no els els perdoneu, els quedaran sense perdó».

Tomàs, un dels dotze, nomenat «el Bessó», no estava ab ells quan se'ls aparegué Jesús. Més tart, els atres discípuls li digueren: «Hem vist al Senyor».

Tomàs els contestà: «Si no veig en les seues mans les senyals dels claus; més encara, si no fique el meu dit dins de la ferida feta pels claus i la meua mà en la ferida del costat, no ho creuré».

Huit dies després, se trobaven també reunits en casa tots els discípuls, i Tomàs ab ells. Encara que tenien les portes ben tancades, Jesús se presentà allí en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». Després li digué a Tomàs: «Dus ací el teu dit i mira les meues mans; dus la teua mà i fica-la en el meu costat. I no sigues incrèdul, sino creent».

Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Deu meu».

Jesús li digué: «¿Perque m'has vist, has cregut? Felïços els qui creguen sense haver vist».

Jesús va fer en presència dels seus discípuls molts més milacres dels que s'han escrit en este llibre. Pero sapiau que els milacres que heu llegit han segut contats per a que cregau que Jesús és el Messies, el Fill de Deu, i per a que tingau vida eterna en ell per haver cregut.

Paraula de Deu.

DUMENGE TERCER DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

No és possible que la mort el retinguera baix del seu domini

Lectura dels Fets dels Apòstols

2, 14. 22-28

El dia de Pentecostés, Pere prengué la paraula i, en nom propi i en el dels onze, va dir a la gent:

Israelites, escolteu açò:

Jesús de Nazaret fon un home a qui Deu acredità davant de vosatres per haver realisat, com be sabeu, en presència vostra, milacres, prodigis i senyals. Deu mateix vos el va entregar d'acort ab un pla seu, projectat i conegut per anticipat, i vosatres, valent-vos dels qui no creïen, el clavàreu en la creu i el vau matar. Pero Deu l'ha resucitat, lliberant-lo dels llaços de la mort, perque no era possible que la mort retinguera baix del seu domini ad aquell a qui se referix Davit quan diu:

«Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor i, ab ell a la meua dreta, mai vacilaré. Per això se m'alegra el cor, se m'omplin de goig les entranyes i, inclús, el meu cos reposa esperançat. Perque tu no entregaràs a la mort la meua vida ni deixaràs caure a la fossa a qui t'és fidel. M'ensenyaràs el camí que du a la vida i m'ompliràs de goig en la teua presència».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

15, 1-2 a i 5. 7-8. 9-10. 11

R/. Ensenya'm, Senyor, el camí que du a la vida.

Guarda'm, Senyor, que en tu trobe yo refugi.

Yo dic: «Senyor, només tu me fas feliç».

Senyor, heretat meua i càlic meu: tu eres la meua fillola; la sort meua està en les teues mans. R/.

Beneït siga el Senyor que m'aconsella;

inclús, de nit m'instruïx interiorment.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor i, ab ell a la meua dreta, mai vacilaré. R/.

Per això se m'alegra el cor,

se m'omplin de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat;

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida
ni deixaràs caure en la fossa a qui t'és fidel. R̃.

M'ensenyaràs el camí que du a la vida
i m'ompliràs de goig en la teua presència.

Al teu costat, tot serà alegria
i delícies per a sempre. R̃.

SEGONA LLECTURA

*El preu del vostre pecat és una sanc preciosa: la de Crist, sacrificat com un
corder sense tara ni defecte*

Lectura de la primera carta de sant Pere

1, 17-21

Benvolguts germans:

Si invoqueu com a Pare al qui enjuïcia a tots sense favoritismes i segons el comportament de cada u, procureu ara no jugar ab el vostre destí etern. Deveu saber que heu segut lliberats d'eixa estèril situació, heretada dels vostres majors, no ab bens corruptibles com són l'or i la plata, sino ab la sanc preciosa de Crist, sacrificat com un corder sense tara ni defecte. Crist, present en el pensament de Deu des d'abans de la creació del món, s'ha manifestat per al nostre be al final dels temps. Gràcies ad ell, ara creeu en Deu, que l'ha resucitat d'entre els morts i l'ha glorificat. D'este modo, descansen ya en Deu la vostra fe i l'esperança vostra.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Lc 24, 32

R̃. Aleluya. Jesús, Senyor nostre: revela'ns el sentit de les Escritures i fes que s'abrasixca el nostre cor quan nos parles tu. R̃.
Aleluya.

EVANGELI

El reconegueren quan partí el pa

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

24, 13-35

Aquell mateix dumenge, dos dels discípuls de Jesús s'encaminaven cap a una aldea nomenada Emaús, a uns onze quilòmetres de Jerusalem; anaven comentant tot lo que havia passat. I mentres comentaven i discutien, Jesús en persona se'ls acostà i se posà a caminar al seu

costat. Pero ells tenien els ulls tan ofuscats que no el van reconèixer. Ell els preguntà: «¿Què és això que discutiu mentres aneu de camí?».

Els se van detindre ab cara de preocupació i un dels dos, que se dia Cleofàs, li contestà: «A bon segur, eres tu l'únic en tota Jerusalem que no sap lo que ha passat estos dies».

Els va preguntar ell: «Puix, ¿qué ha passat?».

Li van respondre ells: «El cas de Jesús de Nazaret, que era un profeta poderós en fets i en paraules davant de Deu i de tot el poble. Els grans sacerdots i les nostres autoritats conseguiren que fora condemnat a mort i crucificat. Nosatres confiàvem en que ell seria el lliberador d'Israel; pero tot això ya fa tres dies que va passar. Veritat és que algunes dònes del nostre grup nos han desconcertat ya que, de bon matí, han anat al sepulcre, no han trobat el cos de Jesús i, inclús, han tornat dient que se'ls havien aparegut uns àngels i els havien assegurat que ell estava viu. Alguns dels nostres han acodit després al sepulcre i ho han encontrat tot com les dònes havien dit; pero a Jesús no l'han vist». Jesús els va dir:

«¡Quànt vos costa d'entendre i qué indecisos sou per a creure tot lo que anunciaren els Profetes! ¿No devia patir el Messies tot això abans d'entrar en la seua glòria?». I, començant per Moisès i seguint per tots els Profetes, els explicà tots els fragments de les Escritures que se referien ad ell mateix.

Quan arribaren a l'aldea a on s'encaminaven, Jesús va fer com si seguira cap avant; pero ells li van insistir a montó dient: «Queda't ab nosatres, que ya se fa tart i el dia va de caiguda». Jesús entrà i se quedà ab ells. Després s'assentaren tots junts en taula, Jesús prengué un pa, feu l'acció de gràcies a Deu, el partí i els en donà. En aquell moment, se'ls obriren els ulls i el reconegueren, pero Jesús desaparegué de la seua vista. I se dien l'un a l'atre: «¿No és veritat que se'ns abrasia el cor mentres conversàvem ab ell pel camí i nos obria el sentit de les Escritures?».

I a l'instant, se van alçar de taula i retornaren a Jerusalem, a on van trobar reunits als onze i a tots els atres, que els van dir: «Realment ha resucitat el Senyor i Simó l'ha vist». I ells van contar també lo que els havia passat i cóm l'havien reconegut quan partí el pa.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

*Vau matar a qui nos obri el camí de la vida,
pero Deu l'ha resucitat d'entre els morts*

Lectura dels Fets dels Apòstols

3, 13-15. 17-19

En aquells dies:

Pere digué al poble: El Deu d'Abraham, d'Isaac i de Jacop, el Deu dels nostres pares, ha glorificat a Jesús, Fill seu, a qui vosatres vau entregar i negar davant de Pilat quan creïa que el devia deixar lliure. Ad Ell, que era l'inocent i el sant, vosatres el vau rebujar i vau demanar que fora indultat un assessor; mentrestant, matàreu a l'autor de la vida, a qui Deu ha resucitat d'entre els morts: nosatres som testics.

Ya sé, germans, que tant vosatres com els vostres dirigents no sabíeu lo que féeu; pero d'este modo Deu ha complit lo que havia anunciat per boca dels Profetes: que el seu Messies havia de partir. Ara, per tant, arrepenediu-vos i convertiu-vos per a que siguen perdonats els vostres pecats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

4, 2. 7. 9

R/. Dona'ns, Senyor, per senyera,
la claror de la teua mirada.

Respon-me quan t'invoca,
oh Deu, llibertador meu.

Tu, que m'eixamples el cor en el perill,
tin pietat de mi i escolta la meua pregària. R/.

Són molts els qui exclamen:

«¿En quí trobarem el nostre goig?».

Dona'ns, Senyor, per senyera,
la claror de la teua mirada. R/.

M'adorc en pau
en quant me fique en el llit,
perque només tu, Senyor,
me fas viure tranquil. R/.

SEGONA LLECTURA

Ell és la víctima propiciatòria pels nostres pecats i pels de tot el món

Llectura de la primera carta de sant Joan

2, 1-5a

Fillets meus, vos escric açò per a que no pequeu. Pero si algú peca, que sàpia que tenim prop del Pare a un defensor, Jesucrist, el Just. Ell és la víctima propiciatòria pels nostres pecats; i no només pels nostres, sino també pels de tot el món.

Per a saber si coneixem a Jesucrist, vejам si guardem els seus manaments. El qui diu que el coneix, pero no guarda els seus manaments, és un mentirós porque la veritat no està en ell. Pero el qui fa cas de la paraula de Jesucrist, ha arribat de veritat a voler a Deu perfectament.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Lc 24, 32

R/. Aleluya. Jesús, Senyor nostre: revela'ns el sentit de les Escriitures; fes que s'abrasixca el nostre cor quan nos parles tu. R/. Aleluya.

EVANGELI

El Messies havia de patir i de resucitar al tercer dia

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

24, 35-48

En aquell temps:

Els discípuls contaven lo que els havia passat pel camí i com havien reconegut a Jesús quan partia el pa.

Mentres parlaven d'açò, se presentà Jesús en mig d'ells i els va dir: «La pau estiga ab vosatres. Soc yo, no tingau por». Ells, esglayats i plens d'estupor, se pensaven que veen un espirít. Ell els digué: «¿Per qué vos alarmeu?, ¿per qué vos venen al vostre cor eixos dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc yo en persona. Palpeu-me i mireu be: un espirít no té carn i ossos com veeu que ne tinc yo». I havent dit açò els mostrà les mans i els peus.

Pero com estaven sorpresos de tanta alegria i no acabaven de creure-s'ho, els digué: «¿No teniu res per a menjar?». Ells li donaren un tros de peix a la brasa i se'l menjà davant seu.

També els va dir: «Açò és lo que vos dia quan encara estava entre vosatres: que s'havia de complir tot lo que hi ha escrit de mi en la llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms». Al moment

els obrí l'enteniment per a que compregueren els sentits de les Escriptures.

I els va dir: «Aixina ho diuen les Escriptures: el Messies havia de partir i resucitar d'entre els morts al tercer dia; i, en nom d'Ell, se devia predicar a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. D'açò vosatres sou testics.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

D'açò som testics nosatres i l'Espirit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols

5, 27 b-32. 40b-41

Per aquells dies:

El gran sacerdot interrogà als apòstols dient-los: “¿No vos havíem prohibit formalment ensenyar en nom d'eixe? Ara resulta que haveu infestat Jerusalem ab la vostra ensenyança i, damunt d'això, voleu fer-nos responsables de la sanc d'eixe home».

Pere i els atres apòstols respongueren: «Hem d'obeir a Deu primer que als hòmens. El Deu dels nostres pares resucità a Jesús, a qui vosatres matàreu penjant-lo de la creu. La drete de Deu l'exaltà fent-lo capdavanter i salvador per a oferir a Israel l'ocasió de convertir-se i de conseguir el perdó dels pecats. D'açò som testics nosatres i l'Espirit Sant, que Deu ha concedit als qui l'obeïxen».

En acabar, assotaren als apòstols, els prohibiren severament parlar més en nom de Jesús; i després els soltaren. Els apòstols van eixir del Consell tot contents per haver mereixcut ser dignes de patir pel nom de Jesús.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b

R/. T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permès que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet revivre d'entre els qui baixaven a la fossa. R/.

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat, tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí, tot és alegria. R̃.

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. R̃.

SEGONA LLECTURA

El Corder degollat és digne de rebre el poder i l'alabança

Lectura del llibre de l'Apocalipsis

5, 11-14

Yo, Joan, vaig escoltar la veu d'innumerables àngels a l'entorn del trono, dels vivents i dels ancians. Eren milers de millions i dien ab veu potent: «El Corder degollat és digne de rebre el poder, la riquea, la sabiduria, la força, l'honor, la glòria i l'alabança».

I també vaig sentir que totes les criatures del cel, de la terra, de baix de la terra i de baix de la mar dien: «Al qui s'assenta en el trono i al Corder, l'alabança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles». I els quatre vivents respongueren; «Amén». I els ancians se postraren en profunda adoració davant del qui viu pels segles dels segles.

Paraula de Deu.

Aleluya

R̃. Aleluya. Jesucrist, creador de tot lo món, ha resucitat i s'ha complanygut de l'humanitat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

*Jesús se va arrimar als apòstols, prengué el pa i els el va donar;
igual va fer ab el peix*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

21 1, 19

En aquell temps:

Jesús s'aparegué una atra volta als seus discípuls junt a la mar de Tiberíades. I se'ls aparegué d'esta manera:

Estaven junts Simó-Pere, Tomàs el «Bessó», Natanael, el de Canà de Galilea, els fills del Zebedeu i dos discípuls més. Simó-Pere els va dir: «Me'n vaig a peixcar». Els altres li contestaren: «Anem també nosaltres ab tu». Ixqueren junts i s'embarcaren, pero aquella nit no agafaren res.

Ya estava fent-se de dia quan Jesús se presentà a la vora de la mar, encara que els discípuls no l'havien reconegut. Jesús els digué: «Chics, ¿teniu algun peix?».

Els li respongueren: «No».

Ell els digué: «Tireu la xàrcia a la dreta de la barca i ne peixcareu». Aixina ho feren i la xàrcia s'omplí de tal quantitat de peixos, que no tenien prou forces per a traure-la.

Aquell discípol a qui Jesús tant volia digué a Pere: «és el Senyor». En escoltar Simó-Pere que era el Senyor, se posà la túnica (perque anava nuet) i se tirà a l'aigua. Els altres discípuls, com la distància que els separava de terra era només d'uns cent metres, arribaren a la vora en la barca estirant la xàrcia plena de peixos.

En botar a terra, veren unes brases ab un peix damunt d'elles i, al costat, un pa. Jesús els va dir: «Porteu-me ara algun dels peixos que acabeu de peixcar». Simó-Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xàrcia plena de peixos grossos: cent cinquantatrés en total. I encara que n'eren tants, la ret no se va trencar. I afegí Jesús: «Vingau a almorzar». D'entre els discípuls ningú se va atrevir a preguntar-li: «¿Tu qui eres?», porque sabien ben be que era el Senyor. Jesús se va arrimar ad ells, prengué el pa i els el va donar; igual va fer ab el peix.

Esta fon la tercera volta que Jesús s'aparegué als seus discípuls després d'haver resucitat d'entre els morts.

Després d'almorzar, Jesús preguntà a Simó-Pere: «Simó, fill de Joan ¿me vols més que estos?».

Pere li contestà: «Sí, Senyor; tu saps que te vullc».

Jesús li digué: «Pastura els meus corders».

Jesús tornà a preguntar-li: «Simó, fill de Joan, ¿me vols?».

Pere li respongué: «Sí, Senyor; tu saps que te vullc».

Jesús li digué: «Cuida de les meues ovelles».

Per tercera volta li preguntà Jesús: «Simó, fill de Joan, ¿me vols?».

Pere se va entristir porque li preguntà per tercera volta si el volia, i li contestà: «Senyor, tu ho saps tot; tu saps que yo te vullc».

Ara és quan Jesús li digué: «Pastura les meues ovelles».

I afegí: «Escolta be lo que te dic. Quan eres més jove, tu mateix t'ajustaves la túnica ab el cinturó i anaves a on volies; pero quan sigues vell, hauràs d'allargar els braços i serà un atre qui lligue i te conduïxca a on no vullgues». Açò ho dia Jesús referint-se a la classe de mort ab que Pere donaria glòria a Deu. Després li va dir: «Seguix-me».

Paraula de Deu.

DUMENGE QUART DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Deu l'ha constituït Senyor i Messies

Llectura dels Fets dels Apòstols

2, 14a. 36-41

El dia de Pentecostés se presentà Pere ab els onze i, alçant la veu, va dir a la gent:

«Tot Israel ha de saber sense cap dubte que Deu ha constituït Senyor i Messies ad este mateix Jesús que vosatres vau crucificar».

Estes paraules els aplegaren al fondo del cor; per això preguntaven a Pere i als atres apòstols: «¿Qué devem fer, germans?». Pere els respongué: «Feu penitència i que cada u de vosatres se faça batejar en el nom de Jesucrist, a fi d'obtindre el perdó dels vostres pecats. Aixina rebreu, com a dò de Deu, l'Espirit Sant, ya que la promesa vos correspon a vosatres i als vostres fills i, inclús, a tots els estrangers que responguen a la crida del Senyor, Deu nostre».

Ab estes i unes atres raons els instava i els animava dient: «Aparteu-vos d'este món corromput». Els qui acceptaren de bon grat la predicació de Pere, se van fer batejar, i aquell dia s'afegiren als apòstols unes tresmil persones.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

22, 1-3a. 3b-4.5.6

R/. El Senyor és el meu pastor; no me falta res.

El Senyor és el meu pastor; no me falta res.

Me fa sestejar en prats deliciosos;

me du a abeurar a fonts tranquiles

i allí me fa renovellar. *R/*.

Camine segur ab la seua guia per l'amor del seu nom.

Encara que passe per sendes tenebroses,

no tinc por de res perque te tinc al meu costat;

La teua guaita de pastor m'assossega i me conforta. *R/*.

Pares taula tu mateix davant de mi

i els meus enemics ho veuen;

m'ungixes el cap ab perfums

i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. *R/*.

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida,
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. R̃.

SEGONA LLECTURA

Heu tornat al qui és pastor i guardià de les vostres vides

Llectura de la primera carta de sant Pere 2, 20b-25

Germans benvolguts:

És cosa que agrada a Deu si, després de fer el be, vos toca aguantar el sofriment. No debades esta és la vostra vocació, perquè Crist, patint per nosatres, nos deixà un eixemple a fi de que seguim els seus passos.

Crist «no va cometre cap pecat, ni s'encontrà cap mentira en els seus llavis». Quan l'injuriaven, no responia ab injúries, sino que aguantava el sofriment sense amenaces de venjança, i se posava en les mans de Deu, qui enjuïcia justament. Carregat ab els nostres pecats, Crist pujà al patíbul per a que vixcam, ya no més com a pecadors, sino com a hòmens justs. Heu segut salvats, per tant, a costa de les seues ferides.

Abans anàveu errants com a ovelles perdudes; pero ara heu tornat al qui és pastor i guardià de les vostres vides.

Paraula de Deu.

Aleluya Jn 10, 14

R̃. Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Yo soc la porta de l'estable de les ovelles

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 10, 1-10

En aquell temps, Jesús digué als fariseus:

«Vos assegure que el qui no entra per la porta de l'estable de les ovelles, sino que salta per un atre lloc, és un lladre i un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles; ad este li obri el guarda, i les ovelles de seguida reconeixen la seua veu; ell les va cridant a cada una pel seu nom i les fa eixir del corral. Quan ya estan totes fòra, se posa davant d'elles i els va obrint camí; les

ovelles el seguixen perque el reconeixen per la seua veu. En canvi, a un estrany no el seguixen, sino que fugen d'ell, perque la seua veu els resulta desconeguda».

Jesús els va posar este eixemple, pero ells no van entendre qué els volia dir.

Per això els ho explicà Jesús dient: «Vos ho assegure: yo soc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut ab paregudes preten-sions, abans de vindre yo, eren lladres o bandolers; per això les ovelles no els van fer cas. Yo soc la porta verdadera: el qui entre passant per mi se salvarà de qualsevol perill; entrarà i eixirà lliure-ment i trobarà bons pasturages. El lladre no ve més que a robar, a matar i a fer destrossa. Yo he vingut per a que les ovelles tinguen vida i la tinguen abundant».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

La salvació no se troba en ningú més que en Jesucrist

Llectura dels Fets dels Apòstols

4, 8-12

En aquells dies:

Pere, ple de l'Espirit Sant, va dir: «Magistrats del poble i sena-dors, escolteu-me: si hui nos demaneu contes d'açò que hem fet en favor d'un malalt, i voleu saber quí l'ha posat bo, sapiau, vosatres i tot el poble d'Israel, que este home el teniu sà i bo en la vostra presència pel poder del nom de Jesucrist, el Nazaré, al qui vosatres clavàreu en la creu i al qui Deu resucità d'entre els morts. Este és la pedra que vosatres, els constructors, heu rebujat i que ara és la pedra cantonera. La salvació no està en ningú més perque, baix del cel, no se'ns ha donat als hòmens cap atre nom que puga salvar-nos».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

117, 1 i 8-9. 21-23. 26 i 28cd i 29

R/. La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.

Doneu gràcies al Senyor, perque és bo
i és eterna la seua misericòrdia.
Més val amparar-se en el Senyor
que confiar en els hòmens.

Val més amparar-se en el Senyor
que fiar-se dels poderosos. *R/*.

Gràcies per haver-me escoltat
i per haver vingut a salvar-me.
La pedra que rebujaren els constructors
és ara la pedra cantonera.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls s'omplin d'admiració. *R/*.

Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Te beneïm des de la casa del Senyor.
Tu eres el meu Deu; yo vullc donar-te gràcies
i enaltir-te, Senyor meu.
Doneu gràcies al Senyor, perquè és bo
i és eterna la seua misericòrdia. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Vorem a Deu com és

Llectura de la primera carta de sant Joan
Germans:

3, 1-2

Vejau quina prova d'amor nos ha donat el Pare en reconéixer-nos com a fills de Deu, ya que ho som. Per això el món no nos coneix, perquè tampoc ad Ell l'ha conegut. Sí, benamats, ara ya som fills de Deu, encara que no s'ha manifestat com ho serem; sabem que, quan se manifeste, nos pareixerem ad Ell perquè el vorem com és.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 14

R/. Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles, i elles me reconeixen a mi. *R/*. Aleluya.

EVANGELI

El bon pastor dona la vida per les seues ovelles

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

10. 11-18

En aquell temps, Jesús digué als fariseus:

«Yo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seues ovelles. Qui no és pastor ni amo, sino que treballa només a jornal, quan veu vindre el llop, fuig i abandona les ovelles perquè no són

seues. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n donen les ovelles; per això el llop les destrossa o les dispersa. Yo soc el bon pastor. Com el Pare me coneix i conec al Pare, aixina yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi i done la vida per elles. Encara tinc unes atres ovelles, que no són d'esta rabera. També les he de portar yo, i faran cas de la meua veu. En aquella hora hi haurà un sol ramat ab un sol pastor.

Per això el Pare me vol: perque yo done la vida per a recobrar-la després. No me la lleva ningú; yo la done lliurement, i tinc potestat de donar-la i també de recobrar-la. Este és el manament que m'ha donat mon Pare».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Nos dedicarem de ple als no judeus

Lectura dels Fets dels Apòstols

13, 14. 43-52

Per aquells dies:

Pau i Bernabé seguiren fent camí des de Perge a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren en la sinagoga i s'assentaren.

Molts dels judeus i dels prosèlits practicants continuaren en companyia de Pau i Bernabé, que tractaven de convèncer-los, ab les seues exhortacions, a ser fidels a la gràcia de Deu.

El dissabte vinent, quasi tota la ciutat va acodir a escoltar la Paraula de Deu. Pero als judeus, en vore tanta gent, els entrà molta enveja i responien ab insults a les paraules que els dia Pau.

En vista d'això, Pau i Bernabé els digueren sense contemplacions: «Era el nostre deure anunciar-vos els primers la Paraula de Deu; pero ya que no l'accepteu ni vos considereu dignes de la vida eterna, sapiau que nos dedicarem de ple als no judeus. Aixina nos ho manat el Senyor: «T'he posat com a llum de les nacions i com a portador de salvació per a tot el món».

Quan els qui no eren judeus van sentir açò, s'alegraren molt i no pararen d'alabar la Paraula del Senyor; i els qui estaven destinats a la salvació, abraçaren la fe. La Paraula del Senyor s'anava estenent per tota la regió.

Pero els judeus incitaren els ànims de les senyores distinguides i devotes, aixina com els dels principals de la ciutat, i organisaren una persecució contra Pau i Bernabé, i els tiraren fora del territori. Estos s'espolsaren contra la ciutat la pols dels peus i se n'anaren a Iconi. Mentrestant, els discípuls se quedaren molt contents i plens d'alegria i de l'Espirit Sant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

99, 2. 3. 5.

R/. Som el seu poble i ovelles del seu ramat.

Serviu al Senyor ab alegria;
entreu en la seua presència ab cants i vítols. R/.

Sapiau que el Senyor és Deu;
que ell nos va fer i que som seus:
el seu poble i ovelles del seu ramat. R/.

El Senyor és bo; la seua misericòrdia és eterna
i la seua fidelitat dura per totes les generacions. R/.

SEGONA LLECTURA

El Corder serà el seu pastor i els durà cap a fonts d'aigües vives

Llectura del llibre de l'Apocalipsis

7, 9. 14b-17

Yo, Joan, vaig vore una multitut tan gran que ningú l'hauria poguda contar. Era gent de tota nacionalitat, de totes les races, pobles i llengües. Estaven drets davant del trono i davant del Corder, vestits de blanc i ab palmes en les mans.

I un dels ancians me digué: «Estos són els qui han passat per la gran tribulació, els qui han llavat i blanquejat les seues túniques en la sanc del Corder. Per això estan davant del trono de Deu i li donen cult dia i nit en el seu Santuari, i l'assentat sobre el sitial mantindrà ben estesa sobre ells la seua tenda. No tindran mai més fam ni set, ni patiran d'insolació ni la calija, porque el Corder, que se mou davant del sitial, serà el seu pastor i els conduirà a fonts d'aigües vives. I Deu eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 14

R/. Aleluya. Yo soc el bon pastor, diu el Senyor; yo reconec les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. R/. Aleluya.

EVANGELI

Yo done la vida eterna a les meues ovelles

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

10, 27-30

En aquell temps, Jesús digué:

«Les meues ovelles reconeixien la meua veu; yo les conec i elles me seguixen. Yo els done la vida eterna i no moriran mai més, i ningú me les robarà de les mans. Mon Pare, que me les ha donades, pot més que tots, i ningú podrà arrebatat-les de la mà de mon Pare. El Pare i yo ne som u.

Paraula de Deu.

DUMENGE V DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Van elegir a sèt hòmens plens de l'Esprit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols

6, 1-7

Per aquells dies:

Havent creixcut molt el número dels discípuls, els creents de procedència grega se queixaven dels creents naixcuts en Palestina, dient que, en el suministre diari als pobres, les viudes del seu grup no eren ben ateses per estos.

Els apòstols reuniren a tots els creents i els van dir: «No convé que nosatres deixem de predicar la paraula de Deu per a ocupar-nos de la distribució de l'ajuda als pobres. Per això, germans, trieu, d'entre vosatres, a sèt hòmens de fiar, que estiguen plens de l'Esprit Sant i de sabiduria, i els encomanarem esta faena; aixina nosatres podrem dedicar-nos de ple a l'oració i el servici de la Paraula».

Tota l'assamblea aprovà esta proposta i elegiren a Esteve, home ple de fe i de l'Esprit Sant, a Felip, Pròcor, Nicanor, Timó, Pàrmenes i Nicolau, prosèlit d'Antioquia. Els van presentar als apòstols, qui, després de pregar per ells, els impongueren les mans.

La paraula de Deu anava estenent-se i el número dels discípuls creixia a montó en Jerusalem; inclús molts sacerdots abraçaren la fe.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

32, 1-2. 4-5. 18-19

R/. Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres, com ho esperem sempre de tu.

O be: Aleluya.

Tots els justs, aclameu al Senyor,
l'alabança és pròpia dels hòmens rectes;
celebreu al Senyor al sò de citres,
canteu-li salms al compàs de l'arpa de dèu cordes. R/.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.

Ell ama el dret i la justícia
i la terra està plena dels seus favors. *R*.

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. *R*.

SEGONA LLECTURA

Vosatres sou una raça elegida, un sacerdocí real

Llectura de la primera carta de sant Pere

2, 4-9

Benvolguts germans:

Integrant-vos en el Senyor, que és la pedra viva rebujada pels hòmens, pero escollida i de molt de preu per a Deu, també vosatres, com a pedres vives, constituïu un temple espiritual i un sacerdocí sant que, per mig de Jesucrist, oferix sacrificis espirituals, agradables a Deu. Per això diu l'Escritura: «Mireu: yo pose en Sió una pedra cantonera, de gran valor i escollida; el qui deposite en ella la seua confiança no quedarà mai defraudat».

És pedra de gran valor per a vosatres, els creents; pero per als incrèduls «la pedra que rebujaren els constructors és ara la pedra cantonera» que «s'ha convertit en pedra d'entropèçar i en roca a on u s'astella». Efectivament, en ella entropècen els qui no fan cas de la predicació; eixe és el seu destí.

Pero vosatres sou «una raça elegida, un sacerdocí real, una nació consagrada, el poble de la seua possessió» destinat a cantar les grandees d'Aquell que vos convidà a eixir de la foscor per a entrar en la seua llum maravellosa.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 6

R. Aleluya. Yo soc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor; no pot anar ningú al Pare si no és per mi. *R*. Aleluya.

EVANGELI

Yo soc el camí, la veritat i la vida

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan

14, 1-12

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«No estigau inquiets ni angustiat. Confieu en Deu i confieu també en mi. En casa de mon Pare hi ha lloc per a tots. De no ser aixina, ya vos ho haguera dit. Ara me'n vaig a preparar-vos eixe lloc. I, quan me n'haja anat i vos l'haja preparat, tornaré i vos duré a ma casa per a que pugau estar allí a on estic yo. Vosatres ya sabeu quin és el camí per a anar allí a on vaig yo».

Tomàs li digué: «Pero, Senyor, si no sabem a ón vas. ¿Cóm podem saber quin és el camí?».

Jesús li contestà: «Yo soc el camí, la veritat i la vida. No pot anar ningú al Pare si no és per mi. Si me coneguéreu a mi, també coneixeríeu a mon Pare, a qui des d'ara ya el coneixeu i l'heu vist».

Intervingué Felip dient: «Senyor, mostra'ns al Pare i no nos cal ya res més».

Jesús li respongué: «Fa tant de temps que estic entre vosatres i ¿encara no me coneixes, Felip? El qui me veu a mi, veu al Pare. I si és aixina, ¿cóm me demanes que vos mostre al Pare? ¿És que no creus que yo estic en el Pare i el Pare en mi? Les paraules que yo vos dic, no vos les dic pel meu propi conte; és el Pare, que viu en mi, el qui està fent la seua obra de salvació. Cregau-me quan vos dic que yo estic en el Pare i que el Pare està en mi. I si no, vullgau donar crèdit a les obres que yo faig. Vos assegure que el qui crega en mi farà també les obres que yo faig, inclús ne farà de més grans, perque yo me'n vaig en el Pare».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Els contà cóm, pel camí, el Senyor se li havia aparegut

Lectura dels Fets dels Apòstols

9, 26-31

En aquells dies:

Saule arribà a Jerusalem, i allí intentava incorporar-se als creents, pero tots fugien d'ell perque no creïen que s'haguera convertit.

Bernabé, prenent-lo pel seu conte, el presentà als apòstols i els contà cóm, pel camí, havia vist al Senyor, lo que li havia dit i ab quina valentia havia predicat en Damasc el nom de Jesús. Des d'eixe instant se quedà a viure ab ells en Jerusalem, eixint i entrant lliurement, i predicant ab molt de valor el nom del Senyor.

Parlava i discutia també ab els judeus de llengua grega, que se pongueren matar-lo. Tan pronte com ho saberen els germans, el dugueren a Cesarea i el feren marchar a Tars.

L'Iglésia vivia en pau per tota Judea, Galilea i Samaria, i anava creixent mentres caminava en la presència del Senyor, i s'omplia del consol de l'Espirit Sant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

21, 26b-27. 28 i 30.31-32

R/. El Senyor m'inspira l'alabança
el dia de l'assamblea gran.

Davant dels fidels compliré lo que he promés.
Els pobres menjaran fins a asseciar-se;
els qui busquen al Senyor l'alabaran;
¡vixca el seu cor ara i per sempre! R/.

Ho tindran present i tornaran al Senyor
tots els confins de la terra;
Davant d'ell baixarà gent de tot el món.
Ad ell només l'adoraran les cendres del sepulcre
i s'inclinaran davant d'ell els qui dormen en la pols. R/.

Per ad ell serà la vida que me dona,
i els meus descendents el serviran.
Parlaran del Senyor a les generacions que venen,
i als qui naixquen després els anunciaran
la justícia del Senyor i tot açò que ha fet. R/.

SEGONA LLECTURA

El seu manament és que cregam i amem

Llectura de la primera carta de sant Joan

3, 18-24

Fillets meus, que el nostre amor no siga només de paraula ni de boca, sino de fets i de veritat. En açò coneixem que nos mou la veritat, i per açò mantindrem en pau els nostres cors davant de Deu. Perque si la nostra consciència nos reprén, sabem que Deu és més gran que la consciència i ho sap tot.

Benamats, si la consciència no nos reprén, acostem-nos a

Deu ab tota confiança, i obtindrem d'ell lo que li demanem, per a que guardem els seus manaments i fem lo que li agrada.

I el seu manament és que cregam en el nom del seu Fill Jesu-crist i que nos amem els uns als altres com nos ho té manat. Si complim els seus manaments, Ell està en nosatres i nosatres en Ell. I coneixem que està en nosatres per l'Espirit que nos ha donat.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 15, 4. 5b

℟. Aleluya. Estigau en mi i yo en vosatres, diu el Senyor. Qui està en mi dona molt de fruit. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

15, 1-8

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Yo soc el cep verdader i mon Pare és el vinyater. El sarment que no dona fruit en mi, Ell el tallarà; i el que dona fruit, l'esporgarà per a que ne done encara més. Vosatres ya esteu nets gràcies a les paraules que vos he dit. Estigau en mi i yo en vosatres. Aixina com el sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit per sí mateix, tampoc ne podreu donar vosatres si no esteu en mi.

Yo soc el cep i vosatres els sarments: qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit, perque sense mi, no podeu fer res. Al qui se separe de mi, el tiraran fora com si fora un sarment i se secarà; després l'arplegaran, el tiraran al foc i se cremarà. Si seguiu estant en mi, i lo que vos he dit queda en vosatres, podreu demanar lo que vullgau i ho obtindreu. La gloriificació de mon Pare està en que vosatres doneu molt de fruit i sigau discípuls meus».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Contaren en l'iglésia tot lo que Deu havia fet per mig d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols

14, 20b-26

Per aquells dies:

Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, Iconi i Antioquia de Pisídia, animant de pas als creents i exhortant-los a mantindre's fidels en la fe. I els dien: «Per a entrar en el Regne de Deu hem de passar per moltes tribulacions». En cada iglésia designaren retors i, fent pregàries i dejunis, els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut.

Travessaren després Pisídia i aplegaren a Panfília. Anunciaren l'Evangeli en Perge i baixaren a Atalia. Allí s'embarcaren cap a Antioquia de Síria, des d'a on els havien enviats, ab la protecció del Senyor, a la missió que acabaven de dur a terme.

En arribar, reuniren a la comunitat, els contaren lo que Deu havia fet per mig d'ells i cóm havia obert la porta de la fe als no judeus.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

144, 8-9. 10-11. 12-13ab

R/. Beneiré sempre el teu nom, Deu meu i Rei meu.

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.

El Senyor és amable ab totes les seues criatures. R/.

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor;
que te beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu Regne
i que parlen de les teues gestes. R/.

Que expliquen als hòmens els teus grans fets
i la glòria i la majestat del teu Regnat.
El teu Regne és un Regne per a sempre
i el teu Govern s'estén a totes les generacions. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu eixugarà les llàgrimes dels nostres ulls

Lectura del llibre de l'Apocalipsis

21, 1-5a

Yo, Joan, vaig vore un cel nou i una terra nova, perquè el primer cel i la primera terra han passat i la mar ya no existix.

I vaig vore la Ciutat santa, una nova Jerusalem, que baixava del cel, de part de Deu, engalanada com una núvia que s'adorna per al seu espós.

I vaig sentir una veu forta, procedent del trono, que dia: «Este és el tabernàcul de Deu entre els hòmens: acamparà entre ells; ells seran el seu poble i ell, Deu-ab-ells, serà el seu Deu».

Els eixugarà les llàgrimes dels ulls i ya no hi haurà mort, ni dol, ni plors, ni pena, perquè totes les coses d'abans han passat.

I digué el qui estava assentat en el trono: «Ara faig noves totes les coses».

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 13, 34

℟. Aleluya. Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat, diu el Senyor. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 13, 31-33a. 34-35

Quan Judes ixqué del cenàcul, digué Jesús:

«Ara va a ser glorificat el Fill de l'home, i Deu serà glorificat en Ell. I si Deu va a ser glorificat en Ell, també Deu glorificarà al Fill de l'home. Ben pronte el glorificarà.

Fills meus: ya no estaré molt de temps entre vosatres. Vos done un manament nou: que vos ameu els uns als altres. Com yo vos he amat, igual també vos heu d'amar mútuament. L'amor dels uns als altres serà la senyal per la qual tot el món coneixerà que sou discípu ls meus».

Paraula de Deu.

DUMENGE SEXT DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Els imponien les mans i ells rebien l'Esperit Sant

Lectura dels Fets dels Apòstols

8, 5-8. 14-17

Per aquells dies:

Felip baixà a la ciutat de Samaria i començà a parlar de Crist. La gent escoltava atentament lo que dia Felip perque, ademés d'haver oït parlar dels milacres que fea, ara els estaven veent. Hi hagué molts casos d'espírits malignes que eixien dels posseïts, bramant tant com podien; i molts paralítics i invàlids recobraven la salut. La gent de la ciutat s'omplia d'alegria.

Quan els apòstols, que estaven en Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acollit favorablement la paraula de Deu, els enviaren a Pere i a Joan; ells baixaren i van resar pels samaritans a fi de que reberen l'Esperit Sant, puix encara no havia descendit sobre ningú d'ells; només havien segut batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Així com Pere i Joan els imponien les mans, ells rebien l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

65, 1-3a. 4-5. 5-7a. 16 i 20

R/. Aclameu al Senyor tots els de la terra.

O be: Aleluya.

Aclameu al Senyor tots els de la terra,
canteu la glòria del seu nom;
poseu dignitat en l'alabança,
i digau-li: ¡qué admirables són les teues obres! **R/.**

Tota la terra se't prosterna
per a cantar himnes al teu nom.

Vingau a contemplar les gestes del Senyor,
que tan admirable és en lo que fa pels hòmens. **R/.**

Va convertir la mar en terra eixuta,
i pogueren passar a peu el riu.
En el Senyor tenim posat el nostre goig,
en ell, que ho governa tot ab el seu poder. **R/.**

Vingau i escolteu-me, fidels del Senyor,
i vos contaré lo que ell fa per mi.
Beneït siga Deu, que no rebuja la meua súplica
ni me nega mai el seu favor. R̃.

SEGONA LLECTURA

Com a home mortal va patir la mort; pero per l'Espirit fon retornat a la vida

Llectura de la primera carta de sant Pere

3, 15-18

Germans:

Respecteu santament a Crist, el Senyor, en els vostres cors, estant sempre ben disposats a donar raó de la vostra esperança a qualsevol que vos demane explicacions. Pero, això sí, feu-ho ab dolçor i respecte, com el qui té neta la consciència, a fi de que en lo mateix en que sou calumniats queden humiliats els qui denigren el vostre bon comportament cristià. Perque més val patir per haver fet el be, si aixina ho vol el Senyor, que per haver obrat el mal.

També Crist va morir pels nostres pecats d'una per totes; ell, l'inocent, va morir pels culpables per tal de conduir-los a Deu. Com a home mortal va patir la mort, pero per l'Espirit fon retornat a la vida.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 23

R̃. Aleluya. Qui me vol, farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Yo pregaré al Pare que vos envie un atre Intercessor

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

14, 15-21

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Si me voleu de veres guardareu els meus manaments i yo pregaré al Pare que vos envie un atre Intercessor, l'Espirit de la veritat, per a que vos ajude i estiga sempre ab vosatres. Els qui són del món no poden rebre'l perque ni el veuen ni el coneixen; vosatres, en canvi, sí que el coneixeu perque viu en vosatres i està en mig de vosatres.

No vos deixaré òrfens; tornaré a vindre. Dins de poc els qui són del món deixaran de vore'm; pero vosatres seguireu veent-me, perque la vida que yo tinc la tindreu també vosatres. Quan vinga eixe dia, comprendreu que yo estic en mon Pare, vosatres en mi, i yo en vosatres. Qui accepta els meus manaments i els posa en pràctica és qui me vol de veritat; i qui me vol serà amat per mon Pare i yo també el voldré i me donaré a conèixer clarament ad ell.

Paraula de Deu.

En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona lectura i l'Evangeli del setèim dumenge de Pasqua, pàg. 205.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

El dò de l'Espirit Sant ha segut donat inclús sobre els qui no són judeus

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 25-26. 34-35. 44-48

Passà que, quan Pere anava a entrar, Corneli ixqué a esperar-lo i se prosternà als seus peus. Pere el feu alçar dient-li: «Posa't de peu, que yo soc un home com tu».

Pere prengué de nou la paraula i afegí: «Ara veig clarament que Deu no fa diferències entre uns i atres; Deu acull a tot el qui creu en ell i fa el be, de qualsevol nacionalitat que siga».

Mentres Pere dia estes paraules vingué l'Espirit Sant sobre tots els qui escoltaven la predicació. Els judeus creents que havien vingut ab Pere s'estranyaven molt en vore que el dò de l'Espirit Sant era donat inclús als qui no eren judeus. Verdaderament els sentien parlar en llengües estranyes i proclamar les grandees de Deu.

Pere continuà dient: «¿Quí pot prohibir l'aigua del batisme als qui han rebut l'Espirit Sant igual que nosatres?». I manà que els batejaren en el nom de Jesucrist, el Senyor. Després li demanaren que se quedara ab ells alguns dies.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

97, 1. 2-3ab. 3cd-4

R/. El Senyor revela als pobles la seua justícia.

Canteu al Senyor un càntic nou
ya que ha fet obres prodigioses.

La seua dreta i el seu braç sagrat
s'han fet ab la victòria. R̃.

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions.
L'ha mogut la misericòrdia i la fidelitat
que li té a la Casa d'Israel. R̃.

D'un cap a l'atre de la terra,
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor, tots els de la terra,
i esclateu en cants de goig i en ovacions. R̃.

SEGONA LLECTURA

Deu és amor

Lectura de la primera carta de sant Joan

4, 7-10

Benvolguts germans:

Amem-nos els uns als altres, ya que l'amor ve de Deu. Tot el qui ama ha naixcut de Deu i el coneix. El qui no ama no coneix a Deu, perque Deu és amor. Se'ns ha manifestat l'amor que Deu nos té quan Ell mateix ha enviat al món al seu Fill únic, per a que vixcam, gràcies ad Ell. L'amor de Deu consistix en açò: no en que nosatres nos hajam avançat a amar a Deu, sino en que Ell nos ha amat primer, i tant, que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 23

R̃. Aleluya. Qui me vol farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Ningú té un amor més gran que qui dona la vida pels seus amics

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

15, 9-17

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Yo vos ame com el Pare a mi. Mantingau-vos en l'amor que yo vos tinc. Si gardeu els meus manaments vos mantindreu en l'amor

que vos tinc, així com yo guarde els manaments de mon Pare i me mantinc en l'amor que Ell me té.

Vos he dit acò per a que tingau l'alegria que yo tinc, una alegria ben plena.

El meu manament és que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat. Ningú té un amor més gran que qui dona la vida pels seus amics.

Vosatres sou els meus amics si feu lo que yo vos mane. Ya no vos diré criats perque el criat no sap qué fa el seu amo; a vosatres vos he dit amics perque vos faig saber tot lo que li he oït a mon Pare.

No sou vosatres els qui m'heu elegit; soc yo qui vos he elegit i vos he confiat la missió d'anar per totes bandes i donar fruit, un fruit que dure sempre.

I el Pare vos concedirà tot lo que li demaneu en nom meu.

Açò vos mane: «que vos vullgau els uns als altres».

Paraula de Deu.

En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona lectura i l'Evangeli del sèptim dumenge de Pasqua, pàg. 205.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

És decisió de l'Espirit Sant, i també nostra, no impondre-vos més càrregues que les indispensables

Lectura dels Fets dels Apòstols

15, 1-2. 22-29

Per aquells dies:

Uns, que baixaven de Judea, se posaren a ensenyar als germans que si no se circumcidaven, com ho manava la Llei de Moisés, no podrien salvar-se. Açò provocà greus altercats i violentes discussions ab Pau i Bernabé, que s'oponien. I se va decidir que Pau, Bernabé i alguns altres anaren a Jerusalem per a consultar als apòstols i als altres retors sobre la controvèrsia.

Els apòstols i els altres ancians, ab la provocació de tota l'Església, acordaren elegir ad alguns d'entre ells i enviar-los a Antioquia, juntament ab Pau i Bernabé. Elegiren a Judes Bar-Sabas i a Sil·les, dos hòmens de prestigi en la comunitat, als qui encomanaren entregar esta carta:

«Els apòstols i els atres ancians saluden als seus germans d'Antioquia, Síria i Cilícia convertits del paganisme. Hem sabut que alguns d'ací, sense autorisació nostra, vos han alarmat i inquietat ab les seues manifestacions. Per això hem decidit unànimement elegir ad alguns delegats i enviar-vos-els juntament ab els nostres benvolguts Bernabé i Pau, els quals han dedicat la seua vida a la causa de nostre Senyor Jesucrist. Vos enviem, per tant, a Judes i a Siles, que vos expondran de paraula lo que vos diem per escrit:

És decisió de l'Espirit Sant i també nostra no impondre-vos més càrregues que les indispensables: que vos abstingau de carn sacrificada per als ídols, de sanc, d'animals ofegats i de tota classe d'immoralitat sexual. Fareu be si vos aparteu de tot açò. Adeu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

66, 2-3. 5. 6 i 8

R/. Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben tots els pobles a l'hora.

Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. R/.

Que s'alegren els pobles i canten de goig
perque tu riges el món ab justícia,
governes les nacions ab rectitut
i guies els pobles de la terra. R/.

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben tots els pobles a l'hora.
Que Deu nos beneïxca
i tots el veneren d'un cap a l'atre de la terra. R/.

SEGONA LLECTURA

Me mostrà la Ciutat santa que baixava del cel

Llectura del llibre de l'Apocalipsis

21, 10-14. 22-23

L'Àngel me transportà a una montanya altíssima. Allí me mostrà la Ciutat santa, Jerusalem, que baixava del cel, enviada per Deu i nimbada de la seua glòria. Resplandia com una pedra

preciosa, com un jaspí de cristalina transparència. La rodejava un mur alt i massís; dotze àngels custodiaven les seues dotze portes, en les quals estaven gravats els noms de les dotze tribus d'Israel. Tres de les portes miraven a Llevant; tres, a Ponent; tres, cara al Nort; i tres, cara al Sur. El mur s'assentava sobre un fonament de dotze pilars que portaven gravats els noms dels dotze apòstols del Corder.

Pero de temple no ne vaig vore cap perquè el Senyor totpoderós i el Corder són el seu temple. La ciutat tampoc necessita ni sol ni lluna que l'allumenen perquè la glòria de Deu l'allumena i la seua llàntia és el Corder.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 23

℟. Aleluya. Qui me vol farà cas de les meues paraules, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. ℟. Aleluya.

EVANGELI

L'Espirit Sant farà que recordeu tot lo que yo vos he ensenyat

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 14, 23-29

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Qui me vol, farà cas de les meues paraules; mon Pare el voldrà i vindrem a habitar en ell. Pero qui no guarda les meues paraules és que no me vol. I la paraula que esteu oïnt no és meua; és del Pare que m'ha enviat.

Vos dic tot açò ara que esteu al meu costat; pero el Paràclit, l'Espirit Sant, que enviarà el Pare en el meu nom, farà que recordeu tot lo que yo vos he ensenyat i vos ho explicarà tot.

La pau vos deixe, vos done la meua pau: una pau que no és la que dona el món. Que no tremole ni s'acovarde el vostre cor. Ya heu oït lo que vos vaig dir: «me'n vaig i tornaré al vostre costat». Si de veres me voleu deveu alegrar-vos d'oïr-me dir que me'n vaig al Pare, perquè el Pare és més gran que yo. Vos ho he dit ara, ya per a més avant, per a que, quan passe, tingau una raó més per a creure.

Paraula de Deu.

En els llocs a on se celebre el dumenge que ve l'Ascensió del Senyor, hui se poden llegir la segona llectura i l'Evangeli del dumenge sèptim de Pasqua, pàg. 205.

ASCENSIÓ DEL SENYOR

PRIMERA LLECTURA

S'elevàrà davant d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols

1, 1-11

En la primera part del meu llibre, oh Teòfil, vaig parlar de tot lo que Jesús va fer i ensenyar des del principi fins al dia que donà instruccions als apòstols, que s'havia elegit mogut per l'Espirit Sant, i se'n pujà al cel. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, perquè durant quaranta dies se'ls aparegué i els parlà del regne de Deu. Una volta que menjava ab ells els digué:

«No vos alluntau de Jerusalem; espereu ací la promesa del Pare que vos vaig fer: que Joan havia batejat ab aigua, pero vosatres, dins de pocs dies, sereu batejats ab l'Espirit Sant».

Els qui se trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara quan restabliràs el regne d'Israel?». Jesús els respongué: «No és cosa vostra saber el temps o el dia que el Pare ha elegit ab la seua autoritat; pero, quan l'Espirit Sant vinga sobre vosatres, obtindreu força per a ser testics meus en Jerusalem, en tota la Judea, en Samaria i fins als límits més lluntans del món».

Després d'haver dit açò, ells veren còm s'alçà en l'aire, còm un núvol se l'endugué i el van perdre de vista. Mentres miraven al cel còm se n'anava, se'ls presentaren dos hòmens vestits de blanc, que els digueren: Hòmens de Galilea, ¿per qué esteu ací mirant al cel? El mateix Jesús, que vos ha deixat per a pujar-se'n al cel, tornarà com vosatres l'heu vist anar-se'n».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

46, 2-3. 6-7. 8-9

R/. Deu puja en mig d'aclamacions;
al sò de trompetes puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu a Deu ab crits de festa;
perque el Senyor és l'Altíssim, el terrible,
el gran Rei sobre tota la terra. **R/.**

Deu puja en mig d'aclamacions,
el Senyor puja al sò de trompeta.
Canteu a Deu, canteu-li;
canteu al nostre Deu, canteu-li. **R/.**

Perque el Senyor és el Rei de tot el món;
canteu-li ben d'acort.
Deu regna sobre les nacions,
Deu s'assenta sobre el seu trono sagrat. R̃.

SEGONA LLECTURA

El feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel

Llectura de la carta de sant Pau als cristians efesis 1, 17-24

Germans:

Yo demane a Deu, Pare gloriós de nostre Senyor Jesucrist, que vos done l'esperit de sabiduria i de la seua revelació per a que conegau de veritat qui és Ell; que allumene la mirada interior del vostre cor per a que sapiau quina és l'esperança a la qual vos crida i quines riqueses de glòria comporta l'herència que Ell dona als sants; que conegau també la grandea immensa del poder que obra en nosatres, els creents, segons l'eficàcia de la seua força poderosa que va desplegar quan resucità a Crist d'entre els morts i el feu assentar-se a la seua dreta en lo alt del cel, per damunt de tots els qui manen i dels qui tenen autoritat, poder o domini, i per damunt de tots els títuls, haguts i per haver, tant en este món com en l'atre.

Tot ho ha posat baix dels seus peus; ad Ell l'ha fet cap de totes les coses i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i la seua plenitut, Ell que ho completa tot en totes les coses.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 28, 19-20

R̃. Aleluya. Aneu a convertir a tots els pobles, diu el Senyor. Yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món. R̃. Aleluya.

EVANGELI

CICLE A

Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 28, 16-20

En aquell temps:

Els onze discípuls se n'anaren cap a Galilea, a la montanya que Jesús els havia indicat. Allí trobaren a Jesús i l'adoraren, pero alguns encara vacilaven. Jesús s'acostà i els va dir:

«Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu, per tant, a convertir a tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a complir lo que yo vos he encomanat. I sapiau açò: que yo estic sempre ab vosatres fins a la fi del món».

Paraula de Deu.

CICLE B

Fon dut al cel i s'assentà a la dreta de Deu

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 16, 15-20

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els va dir:

«Aneu per tot el món i proclameu l'Evangeli a tota criatura. Qui crega i siga batejat se salvarà; pero qui no crega se condenarà.

Les senyals que acompanyaran als qui creguen seran estes: en el meu nom expulsaran dimonis, parlaran noves llengües, agafaran serps ab les mans i si beuen algun verí no els farà cap de mal; impondran les mans damunt dels malalts i se posaran bons».

Jesús, el Senyor, després de parlar ab ells, fon dut al cel i s'assentà a la dreta de Deu. Ells se n'anaren a predicar l'Evangeli per tot el món. El Senyor cooperà ab ells confirmant lo que dien ab els milagres que feen.

Paraula de Deu.

CICLE C

Mentres els beneïa, se separà d'ells i fon dut al cel

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 24, 46-53

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

«Estava escrit en les Escritures que el Messies havia de morir i que resucitaria al tercer dia i també que, en el seu nom, se deu predicar a tots els pobles, començant per Jerusalem, el message de la conversió i del perdó dels pecats. Vosatres sou testics de tot açò.

Quedeu-vos ací, en Jerusalem, fins que hajau rebut el poder que ve de Deu».

Més tart, Jesús se'ls endugué fòra de la ciutat, cap als voltants de Betània. Allí, alçant les mans, els beneí. I, mentres els beneïa, se separà d'ells i fon dut al cel. Ells, després d'adorar-lo, se'n tornaren a Jerusalem plens d'alegria. I contínuament estaven en el temple beneint a Deu.

Paraula de Deu.

DUMENGE SÈPTIM DE PASQUA

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Tots, unànimement, insistien en la pregària

Lectura dels Fets dels Apòstols

1, 12-14

Després d'haver vist com Jesús se'n pujava al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la montanya de les Oliveres, que dista d'esta ciutat l'espai que estava permès recórrer en dissabte.

Quan aplegaren a la ciutat, van pujar al pis a on s'estajaven: eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bertomeu, Mateu, Jaume, el fill d'Alfeu, Simó el Celós i Judes, el fill de Jaume. Tots, unànimement, insistien en la pregària, junt ab algunes dones, ab Maria la mare de Jesús i ab els parents d'ell.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

26, 1. 4. 7-8a

R/. Espere gojar de la bondat del Senyor
en la terra dels vius.

O be: Aleluya.

El Senyor m'allumena i me salva;

¿de quí puc tindre por?

El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;

¿quí me pot fer tremolar? *R/*.

Una cosa li demane yo al Senyor

i li la suplique de tot cor:

viure en la casa del Senyor

tots els dies de la meua vida. *R/*.

Escolta, Senyor, la meua súplica,

tin pietat de mi i respon-me tu.

Yo sent dir dins del meu cor:

«busqueu la meua presència». *R/*.

SEGONA LLECTURA

Feliços vosatres si sou ultrajats per seguir a Crist

Lectura de la primera carta de sant Pere

4, 13-16

Benvolguts germans:

Alegreu-vos de compartir els sofriments de Crist, per a que també vosatres salteu de goig el dia de la seua gloriosa manifestació. Feliços vosatres si sou ultrajats per seguir a Crist; això vol dir que l'Espirit gloriós de Deu alena en vosatres. Que ningú de vosatres haja de patir mai per assés, lladre, malfactor o per violar els drets d'un altre. Però si és per ser cristià, que no s'avergonyisca, sino que alabe a Deu per poder dur este nom.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 18

℟. Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Pare, glorifica al teu Fill

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

17, 1-11a

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, exclamà:

«Pare, ha aplegat l'hora. Glorifica al teu Fill per a que el teu Fill te glorifique. Tu li vas donar autoritat sobre tots els hòmens: que ell ara done la vida eterna a tots els qui tu li has confiat. I esta és la vida eterna: que te reconeguen com a l'únic Deu verdader i a Jesucrist, com a l'enviat teu.

Yo ya t'he glorificat ací, en este món, duent a terme l'obra que me vas encomanar. Ara, per tant, Pare, honra'm en la teua presència ab aquella glòria que ya compartia ab tu abans de que existira el món. He procurat que te coneguen aquells que tu vas traure del món per a confiar-me'ls a mi. Eren teus; tu me'ls confiaves, i ells han guardat la paraula teua. Ara ya han comprés que tot lo que m'has confiat és teu, i han acceptat esta ensenyança que tu me vas donar: ara saben, ya segurs del tot, que yo he vingut de tu i han cregut que vas ser tu qui me va enviar.

Yo te pregue per ells. No te pregue pels del món, sino pels qui tu m'has confiat, ya que són teus. Tot lo meu és teu i tot lo teu és meu, i ells són la meua glòria. Des d'ara ya no me quedaré més en el món; pero ells sí que se quedaran mentres yo vaig a tu».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Cal incorporar al nostre grup a un d'estos hòmens per a que siga testic de la resurrecció de Jesús

Lectura dels Fets dels Apòstols 1, 15-17. 20a. 20c-26

En aquells dies, Pere se posà de peu en mig dels germans, —estaven reunides vora unes cent vint persones—, i els digué:

«Germans, fea falta que se complira lo que l'Espirit Sant, per boca de Davit, havia revelat en l'Escriptura sobre Judes, un del nostre grup que compartia este mateix ministeri i que se prestà a guiar als qui arrestaren a Jesús. Ara be: en el llibre dels Salms està escrit: “Que el seu càrrec vacant l'ocupe un atre”. Per això, cal incorporar al nostre grup a un d'estos hòmens que nos van acompanyar durant tot el temps en que Jesús, el Senyor, vixqué ab nosatres, per a que siga ab nosatres testic de la seua resurrecció».

Ne propongueren dos: Josep, el nomenat Bar-Sabas, de sobrenom Just, i Maties. I resaren dient: «Tu, Senyor, coneixes els cors de tots; fes-nos vore quin d'estos dos te tries per a ocupar el lloc d'este ministeri i apostolat del qual Judes desertà per a anar-se'n al lloc que mereixia». Ho tiraren a sòrts entre ells, i ixqué elegit Maties, ab el qual se completà el número dels dotze apòstols.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 11-12. 19-20ab

R/. El Senyor té el seu trono en el cel.

Beneïx al Senyor, ànima meua;
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. R/.

La bondat del Senyor pels fidels és tan immensa
com la distància que hi ha entre la terra i el cel.

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes. R̃.
El Senyor té el seu trono en el cel
i el seu govern real ho domina tot.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
héroes poderosos que compliu les seues órdenes. R̃.

SEGONA LLECTURA

Qui viu en l'amor està en Deu i Deu en ell

Lectura de la primera carta de sant Joan

4, 11-16

Benvolguts, si Deu nos ha amat d'esta manera, també nosatres nos devem amar els uns als atres. A Deu no l'ha vist mai ningú; pero si nos amem mútuament, Deu està en nosatres i el seu amor dins de nosatres ya ha aplegat a la seua plenitut. Una senyal per a saber que estem en Ell, i Ell en nosatres, és que nos ha fet el dò de compartir el seu Espirit.

També nosatres hem vist i testifiquem que el Pare ha enviat al seu Fill com a salvador del món. Per això, qui confesse que Jesús és el Fill de Deu, viu en Deu i Deu en ell. Nosatres hem conegut l'amor que Deu nos té i, per això, hem cregut en eix amor. Deu és amor; i qui viu en l'amor viu en Deu, i Deu en ell.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 18

R̃. Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Que ne siguen u, com nosatres ho som

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

17, 11b-19

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, pregà dient:

«Pare sant, guarda ab el teu poder als qui m'has donat, per a que ne siguen u, com ho som nosatres. Quan estava ab ells yo els guardava en el teu nom. Yo he custodiat als qui tu me donares i no se n'ha perdut ni un d'ells, llevat del qui s'havia de perdre per a que se complira l'Escritura.

Pero ara vaig a tu; i, mentres estic en el món, els dic açò per a que tinguen complet el goig que yo tinc. Yo els he confiat lo que

tu m'has dit; i ara el món no els vol perquè no són del món, com yo tampoc ho soc. No te demane que els tragues d'este món, sino que els preserves del mal. No són del món, com yo tampoc ho soc.

Santifica'ls en la veritat, que açò és la teua Paraula. Igual que tu m'has enviat al món, els envie també yo; i per ells yo me consagre a mi mateix per a que també siguen ells consagrats en la veritat».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Veig al Fill de l'home, de peu, a la dreta de Deu

Lectura dels Fets dels Apòstols

7, 55-60

Per aquells dies:

Esteve, ple de l'Espirit Sant, dirigint la seua mirada al cel, va vore la glòria de Deu i a Jesús, de peu, a la dreta del Pare. I digué: «Escolteu-me; veig el cel obert i al Fill de l'home, de peu, a la dreta de Deu». Els presents, pegant un crit molt fort, se taparen les orelles i, tots a una, se tiraren damunt d'ell. A espentes el tragueren de la ciutat i començaren a apedregar-lo. Els qui participaven deixaren els seus manteus en terra, junt als peus d'un chic que li dien Saule.

Esteve, mentres l'apedregaven, no parava de resar dient: «Senyor Jesús, acull l'espirt meu». Després caigué de genolls i pregà en alta veu dient: «Senyor, no els tingues en conte este pecat». I, havent dit estes paraules, va expirar.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

96, 1 i 2b. 6 i 7c. 9

R/. El Senyor regna: és l'Altíssim sobre tot el món.

El Senyor és rei: que la terra se goge
i s'alegren les illes innumerables.
Justícia i dret sostenen el seu trono. **R/.**

El cel pregona la seua justícia
i tots els pobles contemplen la seua glòria.
Davant d'Ell s'agenollen tots els deus. **R/.**

Perque tu eres, Senyor, l'Altíssim sobre tot el món,
i l'Excels per damunt de tots els deus. **R/.**

SEGONA LLECTURA

¡Vine, Senyor Jesús!

Lectura del llibre de l'Apocalipsis

22, 12-14. 16-17. 20

Yo, Joan, vaig oir una veu que me dia:

«Ya estic a punt de vindre i vaig a recompensar a cada u segons la seua conducta. Yo soc l'Alfa i l'Omega, el primer i l'últim, el Principi i la Fi. Feliços els qui llaven els seus vestits per a tindre accés a l'arbre de la vida i poder entrar per les portes de la ciutat.

Yo, Jesús, vos he enviat al meu àngel a cada una de les iglésies per a que vos ho testifique tot. Yo soc el rebrot i el llinage de Davit, i l'estrela relluenta del matí.

L'Espirit i la núvia diuen: «Vine». Qui escolte, que repetixca: «Vine». Qui tinga set i vullga, que vinga a beure gratis l'aigua de la vida.

Qui dona fe de tot açò proclama: «Sí, ya estic a punt de vindre».

Amén. ¡Vine, Senyor Jesús!

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 18

R/. Aleluya. No vos deixaré òrfens, diu el Senyor; me'n vaig, pero tornaré i vos ompliré de goig. R/. Aleluya.

EVANGELI

Que ne siguen completament u

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

17, 20-26

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, va dir:

«Pare Sant, no te pregue solament per ells; te pregue també per tots els qui, gràcies a la paraula d'ells, han de creure en mi. Te pregue que tots vixquen units. Pare: com tu estàs en mi, i yo en tu, que també ells estiguen units a nosatres. D'este modo el món podrà creure que tu m'has enviat.

Yo també els he donat la glòria que tu me vas donar per a que ne siguen u, com ho som nosatres: yo en ells, i tu en mi, per a que arriben a la perfecta unió. Aixina el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els vols, igual que me vols a mi.

Pare; este és el meu desig: que tots els qui tu m'has confiat, apleguen a estar ab mi, a on yo estic, i que contemplen la meua glòria, la que tu me vas donar perquè ya me volies des d'abans de la creació del món.

Pare just; el món no t'ha conegut, pero yo sí que te conec. I tots estos han arribat a conèixer que tu m'has enviat. Yo els he donat a conèixer qui eres tu, i els ho donaré a conèixer encara més, per a que l'amor que tu me tens estiga també en ells i per a que en ells estiga yo també».

Paraula de Deu.

DUMENGE DE PENTECOSTÉS

Missa de la vigília

Estes llectures se faran en la missa de la vesprada del dissabte, be abans de les I Vespres del Diumenge de Pentecostés o be després.

PRIMERA LLECTURA

La ciutat porta el nom de Babel perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món

Lectura del llibre del Gènesis

11, 1-9

Per aquell temps:

Els hòmens de tot el món tenien una sola llengua ab les mateixes paraules. Venint de l'Orient, en la terra de Senaar trobaren una planura i l'habitaren.

I se digueren els uns als atres: «Anem a fer atobons i a còure'ls al fòc». I començaren a amprar atobons en lloc de pedres, i asphalt en conte de cement. I afegiren: «Anem a construir-nos una ciutat ab una torre que tinga un cim que arribe al cel; d'este modo farem famós el nostre nom abans de dispersar-nos per tota la terra».

El Senyor baixà per a vore la ciutat i la torre que edificaven els hòmens, i va dir: «Ya hi ha un sol poble i una sola llengua per a tots. Si esta és la primera obra que mamprenen, ya no desistiran de qualsevol dels seus projectes fins que els duguen a bon terme. Vaig a baixar i posaré confusió en el seu llenguatge, de modo que no entenga ningú lo que l'atre parla».

I aixina el Senyor els dispersà des d'aquell lloc per tota la terra, i abandonaren la construcció de la ciutat. Per això el seu nom és el de Babel: perquè allí el Senyor posà la confusió en el llenguatge de tot el món i des d'allí els dispersà per tota la terra.

Paraula de Deu.

O be:

El Senyor baixà de la montanya del Sinaí davant de tot el poble

Lectura del llibre de l'Èxodo

19, 3-8a. 16-20b

Per aquells dies:

Moisés pujà a la montanya del Senyor, i des d'allí el Senyor el cridà i li va dir: «Açò diràs a la Casa de Jacop i anunciaràs als israelites:

Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte, duent-vos com sobre ales d'àguila per a atraure-vos cap a mi. Ara, per tant, si escolteu la meua veu i gardeu la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua. Sereu per a mi un regne de sacerdots i una nació santa. Açò és lo que has de dir als fills d'Israel».

Moisés anà i convocà als ancians del poble i els expongué tot lo que el Senyor li havia encomanat. I tot el poble respongué a una: «Farem tot lo que el Senyor ha dit».

Al sendemà no, a l'atre, quan se fea ya de dia allà dalt de la montanya, coberta d'un núvol molt espés, començaren a esclafir trons i a centellejar rellamps, acompanyats com de fortíssims tocs de corneta; i en el campament tot el poble s'espantà. Moisés els va fer eixir del campament a fi d'anar a l'encontre del Senyor, i se detingueren al peu de la montanya.

Tot el Sinaí fumejava, perquè el Senyor havia baixat en mig del fòc, el fum pujava des d'allí com la fumaguera que ix d'un forn i tota la montanya era una cosa terrible. El toc de la corneta creixia i cada volta se fea més fort: Moisés parlava i Deu li responia en mig dels trons. El Senyor baixà a la montanya del Sinaí, a la mateixa punta de la montanya, i cridà a Moisés per a que pujara.

Paraula de Deu.

O be:

*Ossos descarnats: faré entrar dins de vosatres l'espírit
i recobrareu la vida*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

37, 1-14

Per aquells dies:

La mà del Senyor se posà sobre mi i, dut per l'espírit del Senyor, me feu eixir fòra i me deixà en mig d'un camp ple d'ossos. Me va fer donar voltes i més voltes per a on estaven ells; n'hi havia moltíssims per tot el camp i estaven descarnats del tot.

I me va dir: «¿Qué te pareix, home mortal? ¿reviuran estos ossos?». Yo li vaig respondre: «Senyor Deu, només tu ho saps».

Ell me digué: «Profetisa sobre estos ossos i dis-los: ¡Ossos descarnats, escolteu la paraula del Senyor! Açò diu el Senyor Deu ad estos ossos: Yo introduiré en vosatres l'espírit i reviureu. Vos cobriré

de tendons, faré créixer la carn sobre vosatres, vos revestiré de pell, vos infondré l'espírit i reviureu; i sabreu que yo soc el Senyor».

Yo vaig profetisar com ell m'ho havia manat i, mentres profetisava, se sentí un gran rebombori i hi hagué una forta commoció: els ossos s'ajuntaren, cada un al seu punt d'unió. Els vaig mirar: estaven coberts de tendons, la carn els havia creixcut i la pell els recobria, pero no respiraven.

I me digué: «Conjura a l'espírit, profetisa, home mortal, i dis-li: Açò diu el Senyor Deu: Espírit, vine dels quatre vents i alena sobre estos morts a fi de que reviscolen».

Yo vaig profetisar com m'ho havia manat, els entrà dins l'espírit i revixqueren i se posaren drets sobre els seus peus; eren una gran multitud.

I me va dir: «Home mortal, tots estos ossos són la Casa d'Israel, que diu: «Els nostres ossos ya estan descarnats, hem perdut l'esperança i estem acabats del tot». Per això profetisa i dis-los: Açò diu el Senyor Deu:

«Escolta, poble meu; yo obriré els vostres sepulcres, vos faré eixir i vos introduiré en la terra d'Israel. I quan òbriga els vostres sepulcres i d'ells vos faça eixir, sabreu, oh poble meu, que yo soc el Senyor. Vos infondré el meu espírit i reviureu; vos faré viure tranquils en la vostra terra i sabreu que yo, el Senyor, lo que dic ho faig».

Oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

O be:

Abocaré el meu espírit sobre els meus servents

Lectura del llibre del profeta Joel

2, 28-32

Açò diu el Senyor:

«Abocaré el meu espírit sobre tota la gent: profetisaran els vostres fills i les vostres filles, els vostres vells tindran somis i els vostres jóvens, visions que se faran realitat. També en aquells dies abocaré el meu espírit sobre els meus esclaus i esclaves.

Faré que apareguen prodigis en el cel, i en la terra, sanc, fòc i nuvolades de fum. El sol s'enfosquirà i la lluna prendrà el color de la sanc abans de que arribe el dia del Senyor, gran i terrible.

I passarà que tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran perquè, com ha dit el Senyor, la salvació estarà en la montanya de Sió, en Jerusalem i entre els supervivents que el Senyor cride».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

103, 1-2a. 24 i 35c. 27-28. 29bc-30

R/. Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
Vas vestit d'esplendor i majestat
i te cobrix la llum com un manteu. R/.

¡Qué variades són, Senyor, les teues obres,
i totes les has fetes ab sabiduria!
La terra està plena de les teues criatures.
Beneïx al Senyor, ànima meua. R/.

Tots esperen de la teua mà
que els dones a temps el seu aliment;
quan els el dones, ells el prenen,
i quan obris tu la mà, ells mengen a plaer. R/.

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.
Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. R/.

SEGONA LLECTURA

L'esperit intercedix ab gemecs que no se poden expressar

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 22-27

Germans:

Sabem que fins a hui tota la creació gemeca i patix com una mare quan dona a llum; pero no és ella només la que patix: també nosatres, que posseïm les primícies de l'Esperit, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser del tot fills de Deu, quan el nostre cos siga redimit. En esperança ya vam ser salvats. Pero no hi ha ningú que espere lo que està veent perquè ¿cóm ho esperaria si ya ho veu? Per tant, si esperem lo que encara no veem, és cosa d'esperar plens de paciència.

Certament, som dèbils, pero l'Espirit és el qui ve en ajuda nostra perque no sabem qué demanar; l'Espirit mateix intercedix per nosatres ab gemecs que no se poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Espirit que intercedix pel poble sant d'acort ab la divina voluntat.

Paraula de Deu.

Aleluya

℟. Aleluya. Vine, Espirit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el fòc del teu amor. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Naixeran rius d'aigua viva de l'interior de qui creu en mi

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 7, 37-39

L'últim dia de la festa dels Tabernàculs, el més solemne de tota la huitava, Jesús se posà de peu i exclamà:

«Si algú té set, que vinga a mi i bega. De l'interior de qui creu en mi, com diu l'Escriptura, naixeran rius d'aigua viva».

Açò ho dia referint-se a l'Espirit que havien de rebre els qui cregueren en Ell; puix encara no havia vingut l'Espirit perque Jesús encara no havia segut glorificat.

Paraula de Deu.

Missa del dia

PRIMERA LLECTURA

Tots quedaren plens de l'Espirit Sant i començaren a parlar

Llectura dels Fets dels Apòstols 2, 1-11

Durant la celebració de la festa de Pentecostés, els discípuls estaven tots junts en un mateix lloc quan, de repent, s'oí vindre del cel un sò, com si se girara un vent molt fort, que omplí tota la casa a on se trobaven reunits. Llavors aparegueren com unes llengües de fòc que se distribuïren i se posaren sobre cada u d'ells; tots quedaren plens de l'Espirit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, com l'Espirit Sant els ho suggeria.

Per eixos dies, residien en Jerusalem jueus piadosos, provinents de tota nació que hi ha davall del cel. Quan se va oir aquell soroll la

gent anà i se va quedar desconcertada perquè cada u els oïa parlar en la seua pròpia llengua. Estranyats i fòra de sí, dien:

«¿No són galileus tots estos que parlen? Puix, ¿cóm és que cada u de nosatres els sentim parlar en la nostra llengua materna? Els de Pàrtia i de Mèdia, els elamites, els residents en Mesopotàmia, en Judea i Capadòcia, en el Pont i Àsia, en Frígia i en Pamfília, en Egipte i en les regions de Líbia, tocant a Cirene, els forasters de Roma, els judeus i els prosèlits, els cretencs i els àraps i també tots nosatres els hem oït proclamar en la nostra pròpia llengua les maravelles de Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

103, 1ab i 24ac. 29bc-30.31 i 34

R/. Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra.

Beneïx al Senyor, ànima meua.
Tu, Senyor, Deu meu, eres molt gran.
¡Qué variades són, Senyor, les teues obres!
La terra està plena de les teues criatures. R/.

Si els retires tu l'alé, ells expiren
i tornen a la pols d'a on van eixir.
Quan envies el teu alé, Senyor,
ho renoves tot sobre la terra. R/.

La glòria del Senyor siga per sempre
i el Senyor se complaga de lo que ha fet.
Que li siga agradable este poema:
yo pose en el Senyor la meua complaença. R/.

SEGONA LLECTURA

Tots nosatres hem segut batejats en un sol Espirit per a formar un sol cos

Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint
12, 3b-7. 12-13

Germans:

No hi ha ningú que puga dir «Jesús és el Senyor» si no és per l'acció de l'Espirit Sant.

Hi ha diversitat de dons, pero l'Espirit, que els dona, és un només. Són diversos els servicis, pero és un només el Senyor a qui servim. Hi ha diversitat de funcions, pero totes són obra d'un sol Deu que tot ho fa servint-se de tots. L'Espirit se manifesta a cada u en be de tots.

Perque Crist és com el cos humà: és u, encara que tinga molts membres, ya que tots els membres, a pesar de ser-ne molts, formen un sol cos. Tots nosatres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem segut batejats en un sol Espirit per a formar un sol cos; i tots hem begut del mateix i únic Espirit.

Paraula de Deu.

SEQÜÈNCIA

Vine, oh Sant Espirit,
des del cel al nostre pit
ab un raig de llum divina.

Vine, Pare d'indigents,
dona'ns els dons que tens,
oh Sol que el cor allumena.

Eres tu, Consolador,
de l'ànima Habitador
i dolcíssim refrigeri;
en els treballs, el confort,
en les penes, el conhort
i en la calor, la saonada.

Oh divina Claritat:
visita l'intimitat
del cor que tant t'ansia.

L'home no seria res
si de Tu no haguera obtingut
l'ajuda que li calia.

Llava lo que no està net,
calfa tot lo que està fret,
cura tota malaltia.

Lo indòmit, domestica-ho,
tot lo que està sec, aigua-ho,
i rig lo que se desvia.

Als teus fidels benamats
dels teus dons tan esperats
dona'ls la Santa Selenà,

el mèrit de la virtut,
el camí de la salut
i la joia eterna i plena.

Amén. Aleluya.

Aleluya

R̃. Aleluya. Vine, Espirit Sant, ompli el cor dels teus fidels i encén en ells el foc del teu amor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Com el Pare m'ha enviat vos envie yo. Prengau l'Espirit Sant

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 20, 19-23

De vesprada, aquell mateix dumenge, els discípuls estaven reunits en una casa ab les portes ben tancades per por dels judeus quan Jesús entrà, se posà en mig i els digué: «La pau estiga ab vosatres». Després els ensenyà les mans i el costat. I els discípuls s'alegraren de vore al Senyor.

Ell els tornà a dir: «La pau estiga ab vosatres. Com el Pare m'ha enviat, també vos envie yo». Després alenà sobre ells i els va dir: «Prengau l'Espirit Sant. Als qui perdoneu els pecats, els els quedaran perdonats; pero als qui no els perdoneu, els els quedaran retinguts».

Paraula de Deu.

DUMENGE II DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

T'he fet llum de les nacions per a que la meua salvació aplegue a tot el món

Llectura del llibre del profeta Isaïes

49, 3. 5-6

El Senyor me digué: «Tu eres el meu servent, Israel; estic orgullós de tu».

I, per a que li faça retornar als fills de Jacop i li reunisca el poble d'Israel, ara, que des de les entranyes maternes me formà per a ser el servidor seu i tant me glorificà als seus ulls que el meu Deu se va fer la meua força, el Senyor me diu:

«És massa poc que sigues el meu servent per a restablir les tribus de Jacop i fer retornar als supervivents d'Israel: te faig llum de les nacions per a que la meua salvació aplegue d'un extrem a l'atre de la terra».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

39, 2 i 4ab. 7-8a. 8b-9. 10

R. Ací me tens, Senyor, per a fer la teua voluntat.

Yo espere fermament en el Senyor;
ell baixa cap a mi i escolta els meus gemecs.
En la boca m'ha posat un càntic nou,
un himne d'alabança al nostre Deu. *R*.

Tu no vols sacrificis ni oblacions,
i, en canvi, m'has parlat a l'orelleta;
no exigixes holocausts ni sacrificis d'expiació;
per això te dic: «Ací me tens». *R*.

Com està escrit de mi en el Llibre:
«per a fer la teua voluntat».
Vullc fer, Deu meu, la teua voluntat
i porte la teua Llei en el fondo del meu cor. *R*

Yo anuncie la teua salvació
davant de tot el poble en assemblea;
els meus llavis no han deixat mai d'anunciar-la;
Senyor, ben be ho saps tu. *R*.

SEGONA LLECTURA

*La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor,
estiga ab vosatres*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
1, 1-3

Yo, Pau, elegit per designi i voluntat de Deu per a ser apòstol de Jesucrist, i el germà Sòstenes escrivim a l'iglésia de Deu que està en Corint. Als consagrats per Jesucrist, al poble sant que Deu s'ha escollit i a tots els qui, en qualsevol lloc, invoquen el nom de Jesucrist, Senyor nostre i d'ells:

La gràcia i la pau de Deu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor, estiga ab vosatres.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 1, 14. 12b

R/. Aleluya. Qui és la Paraula se va fer home i acampà entre nosatres. A tots els qui l'han acceptat els concedix poder ser fills de Deu.
R/. Aleluya.

EVANGELI

Mireu el Corder de Deu que lleva el pecat del món

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 29-34
En aquell temps:

Joan va vore a Jesús que se li acostava i digué: «Mireu el Corder de Deu que lleva el pecat del món. És aquell de qui yo vaig dir: «Darrere de mi ne ve u que és superior a mi perque, abans que yo, ell ya existia. Ni yo mateix sabia qui era ell, pero Deu m'encomanà batejar ab aigua precisament per a que ell se manifestara a Israel».

I Joan declarava ademés: «He vist que l'Espirit Sant baixava del cel com un colom i se posava damunt d'ell. Ni yo mateix sabia qui era ell, pero qui m'envià a batejar ab aigua me digué: Aquell sobre qui veges que baixa l'Espirit i se posa damunt d'ell, eixe és qui ha de batejar ab l'Espirit Sant.

Ya ho he vist yo i, per això, done testimoni de que este és el Fill de Deu».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta

Llectura del primer llibre de Samuel

3, 3b-10, 19

Per aquell temps:

Samuel, que encara era un chiquet, dormia en el santuari del Senyor a on estava l'arca de Deu. El Senyor el cridà i Samuel respongué: «Ací me tens». Corregué cap a Elí i li digué: «He oït que me cridaves. Ací me tens». Elí li va dir: «No t'he cridat. Ves-te'n a dormir». I el chiquet se n'anà a dormir.

El Senyor el tornà a cridar i Samuel s'alçà, anà a on Elí dormia i li digué: «He sentit que me cridaves. Ací me tens». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat. Torna-te'n a dormir». Samuel encara no sabia reconéixer al Senyor perquè la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera volta el Senyor cridà a Samuel, i ell s'alçà, anà a on Elí dormia i li va dir: «He oït que me cridaves. Ací me tens». Elí comprengué que era el Senyor qui cridava al chiquet i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si te torna a cridar, dis-li: Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta». Samuel se n'anà i se gità a dormir en el seu llit.

El Senyor se presentà i el cridà com les atres voltes: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta».

Samuel se va fer fadri. El Senyor, el favoria sempre i no deixà mai de complir cap de les seues profecies.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

39, 2 i 4ab. 7.8-9. 10

R/. Yo te dic: «Deu meu, vulc fer la teua voluntat».

Yo espere fermament en el Senyor;
ell baixa cap a mi i escolta els meus gemecs.
En la boca m'ha posat un càntic nou,
un himne d'alabança al nostre Deu. **R/.**

Tu no vols sacrificis ni oblacions,
i, en canvi, m'has parlat a l'orelleta;
no exigixes holocausts ni sacrificis d'expiació. **R/.**

Per això te dic: «Ací me tens»,
com està escrit de mi en el Llibre,
«per a fer la teua voluntat».
Vullc fer, Deu meu, «la teua voluntat»
i porte la teua Llei en el fondo del meu cor. *R*.

Yo anuncie la teua salvació
davant de tot el poble en assemblea;
el meus llavis no han deixat mai d'anunciar-la;
Senyor, ben be ho saps tu. *R*.

SEGONA LLECTURA

Els vostres cossos són membres de Crist

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
6, 13c-15a. 17-20

Germans:

El cos no és per a la luxúria, sino per al Senyor, i el Senyor,
per al cos. I Deu, que resucità al Senyor, també nos resucitarà a
nosatres ab el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? Qui
s'unix al Senyor forma ab ell un sol espirit.

Per tant, fugiu de la fornicació. Els atres pecats que l'home
comet són exteriors al seu cos, pero el fornicador peca contra el
seu propi cos.

¿No sabeu que el vostre cos és temple de l'Espirit Sant que
residix en vosatres perque l'heu rebut de Deu i que ya no sou
amos de vosatres mateixos? Deu vos ha adquirit a un preu molt
alt: per tant, glorifiqueu-lo i manifesteu-lo en el vostre propi cos.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 1, 41. 17b

R. Aleluya. Hem trobat al Messies. La gràcia i la veritat nos
han vingut per ell. *R*. Aleluya.

EVANGELI

Veren a on s'estajava Jesús i se quedaren ab ell

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 1, 35-42

En aquell temps:

Joan estava ab dos dels seus discípuIs i, mirant a Jesús que passava, digué: «Mireu el Corder de Deu». Quan els dos discípuIs van sentir lo que Joan dia, van seguir a Jesús. Ell se girà i, en vore que el seguïen, els preguntà: «¿Qué voleu?».

Ells li digueren: «Rabí» (que vol dir «Mestre»), «¿a ón t'albergues?».

Jesús els respongué: «Vingau i ho voreu». Ells anaren, veren a on s'estajava i se quedaren ab ell aquell dia. Eren vora les quatre de la vesprada.

Un dels dos que havien oït lo que dia Joan i havia seguit a Jesús era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer ab qui Andreu se trobà fon al seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat al Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà a on estava Jesús.

Jesús el mirà i li digué: «Tu eres Simó, fill de Joan. Tu te diràs Cefes, que vol dir «Pedra».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

L'alegria que té el marit ab l'esposa la tindrà el teu Deu ab tu

Llectura del llibre del profeta Isaïes 62, 1-5

Per amor de Sió no vullc callar, per amor de Jerusalem no descansaré fins que aparega la seua justícia com l'aurora i la seua salvació flamege com una antorcha encesa.

Els atres pobles voran la teua justícia, tots el reis voran la teua glòria i te posaran de nou un nom, designat per la boca del Senyor.

Seràs una corona magnífica en les mans del Senyor i una diadema real en la palma del teu Deu.

Ya no te podran dir mai més «L'Abandonada» i a la teua terra, «La Desvastada»; a tu te diran «La Preferida» i a la teua terra, «La Bencasada» perque el Senyor te preferix a tu mateix i tindrà marit la teua terra.

Com un jove se casa ab la seua núvia, aixina te prendrà per esposa qui t'haja reconstruït; l'alegria que té el marit en la seua dona la tindrà el teu Deu en tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

95, 1-2a. 2b-3. 7-8a. 9-10a i c

R/. Canteu a tots els pobles les maravelles del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat. **R/.**

Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria,
i els seus prodigis, a totes les nacions. **R/.**

Famílies del Senyor, aclameu al Senyor,
celebreu la glòria i el poder del Senyor,
tributeu honor al nom del Senyor. **R/.**

Adoreu al Senyor vestit de majestat;
que tremole davant d'ell tota la terra.
Digau als pobles: «El Senyor és Rei»;
ell governa als pobles rectament. **R/.**

SEGONA LLECTURA

L'únic Espirit distribuïx a cada u els seus dons com li pareix millor

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
12, 4-11

Hi ha diversitat de gràcies, pero l'Espirit que les dona és el mateix; hi ha diversitat de ministeris, pero és el mateix Senyor a qui servim; i són distintes les activitats, pero Deu és únic i és ell qui ho fa tot en tots, és sempre el mateix.

I a cadascú se li manifesta l'Espirit per al be de tots. I aixina, a u l'Espirit el capacita per a parlar sàbiament; a un atre li concedix expressar-se ab un profund coneiximent de les coses; el mateix Espirit, que otorga a u el dò de la fe, concedix a un atre el poder de donar la salut als malalts, o el dò de fer milacres o el de profetisar; o el de discernir entre els falsos i el verdader Espirit, o el de parlar en un llenguatge misteriós o, en fi, el d'interpretar-lo.

I tot açò ho realisa el mateix i únic Espirit, distribuint a cada u els seus dons com li pareix millor.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Tess 2, 14

℟. Aleluya. Deu, per mig de l'Evangelí, nos ha cridat a posseir la glòria de nostre Senyor Jesucrist. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Aixina, en Canà de Galilea, començà Jesús els seus signes

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

2, 1-12

En aquell temps:

Se celebrà un casament en Canà de Galilea. Allí estava la Mare de Jesús. També Jesús i els seus discípuls foren convidats.

Veent que s'acabava el vi, la Mare de Jesús li va dir: «No els queda vi». Jesús li respongué: «¿Qué vols de mi, senyora mare? Encara no ha arribat la meua hora». Pero la mare digué als qui servien: «Feu lo que ell vos diga».

Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les purificacions rituals dels judeus; i en cada una d'elles cabien de quatre a sis cànTERS d'aigua. Jesús els digué: «Ompliu d'aigua les piques». Ells les ompliren del tot. Després els manà: «Ara tragau-ne i porteu-ne al qui dispon del servici». Ells li'n portaren.

El majordom tastà d'aquella aigua que s'havia convertit en vi i no sabia d'a ón era; pero ben be ho sabien els qui servien porque ells mateixos l'havien treta. Qui manava cridà al nóvio i li digué: «Tots servixen primer el vi millor, i quan els convidats ya estan beguts trauen el pijor; pero tu has guardat el bon vi per al final».

Aixina, en Canà de Galilea, començà Jesús els seus signes, manifestà la seua glòria i creixqué la fe dels seus discípuls en Ell. Després baixà a Cafarnaüm ab sa mare, els seus parents i els seus discípuls se quedaren allí uns quants dies.

Paraula de Deu.

DUMENGE III DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

En la Galilea dels pagans el poble ha vist una gran llum

Lectura del llibre del profeta Isaïes

9, 1-4

En un atre temps, el Senyor humilià els tèrmens de Zabuló i Neftalí, pero ara enaltirà el camí de la mar, a l'atra banda del Jordà, la Galilea dels pagans.

El poble, que caminava en la foscor, ha vist una gran llum; una llum resplandí per als qui vivien en un país tan negre com la mort. Els vas omplir de goig i d'una alegria immensa; s'alegren davant de tu com els segadors en acabar la sega, com fan festa els vencedors quan se repartixen el botí.

Perque has fet astelles el jou que l'oprimia, el bastó que duya als muscles i l'agulló de l'arreador; tot ho has fet trossos com en el dia de Madian.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

26, 1. 4. 13-14

R/. El Senyor m'allumena i me salva.

El Senyor m'allumena i me salva;

¿de quí puc tindre por?

El Senyor és l'alcàsser de la meua vida;

¿quí me pot fer tremolar? R/.

Una cosa li demane yo al Senyor

i li la suplique de tot cor:

viure en la casa del Senyor

tots els dies de la meua vida. R/.

Estic segur de que en esta vida

he de gojar de la presència del Senyor.

Espera en el Senyor tu que eres valent;

tu, que eres animós, espera en el Senyor. R/.

SEGONA LLECTURA

Que hi haja concòrdia entre vosatres i que desterreu tot lo que signifiqui divisió

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
1, 10-13. 17

Germans:

Vos pregue, en nom de nostre Senyor Jesucrist, que hi haja concòrdia entre vosatres i que desterreu tot lo que signifiqui divisió; vixcau sempre en una mateixa manera de pensar i de sentir.

Dic açò, germans, perque els de la Casa de Cloe m'han informat que entre vosatres hi ha desavenències. I, si faig cas de lo que aneu dient cada u de vosatres, resulta que u és partidari de Pau: l'atre, d'Àpolo; este, de Pere, i aquell, de Crist.

Pero, ¿és que Crist se vos ha repartit en trossos? ¿O a Pau el clavaren en la creu per vosatres? ¿O heu segut batejats en el nom de Pau?

Crist no m'envià a batejar, sino a anunciar l'Evangeli, i no ab l'eloqüència humana per a que no resulte ineficac la creu de Crist.

Paraula de Deu.

Alaluya

Mt 4,23

℟. Alaluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les dolències i malalties de la gent. ℟. Alaluya.

EVANGELI

Anà a Cafarnaüm per a que se complira lo que havia anunciat el profeta Isaïes

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 4, 12-23

Quan Jesús va saber que Joan havia segut encarcerat, se retirà a la regió de Galilea. Pero, deixant Nazaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, junt a la mar, en els tèrmins de Zabuló i de Neftalí. Aixina se complia lo que havia anunciat el profeta Isaïes:

«¡Terra de Zabuló i de Neftalí, camí de la mar, a l'atra banda del Jordà, la Galilea dels pagans! El poble, sumit en les tenebres, ha vist una gran llum; als qui habitaven en país d'ombres de mort una llum els resplandí».

Des d'aquell temps, Jesús començà a predicar dient: «Convertiu-vos, que el Regne de Deu ya està prop».

Vorejant el llac de Galilea va vore a dos germans: Simó, el nomenat Pere, i Andreu. Eren peixcadors i estaven tirant el rall a l'aigua. Jesús els va dir: «¡Au!, vingau i seguiu-me, que vos faré peixcadors d'hòmens». Ells, immediatament, abandonaren les rets i se n'anaren ab ell.

Un poc més avant va vore a uns atres dos germans: Joan i Jaume, fills del Zebedeu, que estaven en la barca, ab son pare, repassant i preparant les xàrcies. Jesús els cridà també, i ells, deixant d'immediat la barca i a son pare, el seguiren.

Jesús recorria tota la Galilea ensenyant en les sinagogues; predicava l'Evangeli del Regne i curava les dolències i malalties de la gent.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Els ninivites se convertiren i s'apartaren del mal camí

Lectura del llibre del profeta Jonàs

3, 1-5. 10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seua paraula i li digué: «Ves a Nínive, la gran capital, i proclama allí lo que te diga». Jonàs se n'anà a Nínive, com el Senyor li ho havia manat.

Nínive era una ciutat grandiosa. Per a recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dins de la ciutat i cridava: «D'ací a quaranta dies Nínive serà destruïda».

La gent de Nínive cregué en Deu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos als més humils, se vestiren de sac.

Deu va vore que de fet se convertien i s'apartaven del mal camí, i se va desdir de fer caure sobre ells la desgràcia ab la qual els havia amenaçats.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

24, 4bc-5ab. 6-7b. 8-9

R/. Fes, Senyor, que conega els teus camins.

Fes, Senyor, que conega els teus camins,
que deprenga les teues sendes.

Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat,
perque tu eres el meu Deu i Salvador. R/.

Recorda-te'n, Senyor, de la teua pietat
i de l'amor teu, que són de sempre.

Tin pietat de mi, tu que eres tan bo. R/.

El Senyor és bondadós i recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. R̃.

SEGONA LLECTURA

Este món que veem passa de pressa

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
7, 29-31

Vulc dir-vos, germans, que el temps fuig. Des d'ara, els qui tenen dona han de viure com si no ne tingueren; els qui ploren, com si res els fera plorar; els qui estan contents, com si res els alegrara; els qui compren, com si no fora d'ells lo que han comprat; i els qui trauen profit dels bens d'este món, com si no ne tragueren gens.

La comèdia d'este món passa de pressa.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mc 1, 15

R̃. Aleluya. El Regne de Deu ya està prop. Cregau en la Bona Nova. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 14-20

Després d'haver segut arrestat Joan, Jesús se presentà en Galilea predicant la Bona Nova de Deu; i dia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Deu ya està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova».

Passant vora la mar de Galilea va vore a Simó i al seu germà Andreu. Estaven tirant l'enfilat a l'aigua, perque eren peixcadors. Jesús els digué: «Vingau ab mi i vos faré peixcadors d'hòmens». Immediatament abandonaren les xàrcies i se n'anaren ab ell.

Un poc més cap allà va vore a Jaume, fill del Zebedeu, i al seu germà Joan. Estaven en la barca repassant les rets. Els cridà i ells, deixant a son pare, el Zebedeu, ab els jornalers en la barca, se n'anaren ab Jesús.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Ell llegia ben clar el Llibre de Llei per a que compregueren la seua llectura

Llectura del llibre de Nehemies

8, 2-4a. 5-6. 8-10

Per aquells dies:

El sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència de tot el poble reunit. En la plaça que hi ha davant de la Porta de l'Aigua, des de bon matí fins al migdia, va estar llegint el llibre als hòmens, a les dones i als qui podien entendre'l; i tota la gent escoltava atentament la llectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt d'un estrado de fusta que havia manat fer expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ya que des d'allí els dominava a tots; i, quan el va tindre obert, tot el poble se posà de peu. Esdres beneí al Senyor, gran Deu, i tot el poble, alçant les mans, respongué: «Amén, amén». Després, fent una gran reverència, se postraren ab el front en terra adorant al Senyor.

Ell llegia ben dar el llibre de la Llei de Deu i els levites explicaven el sentit a fi de que compregueren la seua llectura. El governador Nehemies, Esdres —el sacerdot i mestre de la llei— i els levites, que interpretaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «Hui és un dia consagrat al Senyor, Deu nostre. No ploreu ni estigau trists». Perque tota la gent plorava mentres escoltava les paraules de la Llei. I continuaren dient-los: «Aneu-vos-en ara; mengeu bones tallades de carn, begau begudes dolces i feu part als qui no s'han proveït de res perque hui és un dia sant, consagrat a Deu, nostre Senyor. I no estigau trists, perque el goig del Senyor és la vostra fortalesa».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

18, 8. 9. 10. 15

R̃. Les teues paraules, Senyor, són esperit i vida.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'esperit.

És segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instruïx a l'ignorant. **R̃.**

Els preceptes del Senyor són ben senzills
i òmplin de goig el cor;
els manaments del Senyor són transparents
i allumenen els ulls del tot. R̃.

El temor del Senyor és cosa santa
i se manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. R̃.

Accepta les paraules dels meus llavis
i acull els pensaments que naixen del meu cor,
tu, que eres, Senyor, la meua roca,
tu, que eres el meu redentor. R̃.

SEGONA LLECTURA

Vosatres sou Cos de Crist i part dels seus membres

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
12, 12-30

Germans:

És sabut que el cos humà, sent només un, té molts membres i que tots els membres, encara que ne siguin molts, formen un sol cos. Igual passa ab Crist. Perque tots nosatres, ya sigam judeus o no judeus, esclaus o lliures, hem segut batejats en un mateix Espirit per a formar un sol cos i a tots se'ns ha donat com a beguda el mateix i únic Espirit. Ara be, el cos tampoc consta d'un sol membre, sino de molts.

Si el peu diguera: «Com no soc mà, ya no soc del cos», ¿ya deixaria, per això, de formar part? I encara que l'orella diguera: «Com no soc ull, ya no soc del cos», ¿deixaria per això de ser-ho? Si tot el cos fora ull, ¿cóm podria escoltar? Si tot el cos fora orella, ¿cóm podria oldre?

Pero, Deu ha distribuït cada un dels membres en el cos com li ha paregut convenient. Si tots els membres se reduïren a un només, ¿quin cos seria eixe? Precisament per això, els membres ne són molts encara que el cos n'és un. Per la mateixa raó l'ull no pot dir-li a la mà: «No me fas cap de falta»; com no pot el cap dir als peus: «No vos necessite».

Al contrari: quan més fràgil pareix un membre més imprescindible és; i aquelles parts del cos que nos pareixen més poc nobles les cobrim ab més honor; i les que considerem més indecoroses les tractem ab més gran mirament, lo que no necessiten els membres que ya per ells mateixos són decents. Deu mateix dispongué el cos de tal manera que dona més honor als membres que més ho necessiten a fi de que no hi haja desacort en el cos, sino que tots els membres per igual se preocupen els uns dels atres.

Per això, quan un membre patix, tots patixen ab ell i, quan a u el tracten be, tots compartixen la seua alegria».

Puix be, vosatres formeu el cos de Crist i cada u, per la seua part, és un dels seus membres.

Dins de l'Eglésia, Deu ha assignat un lloc a cada u: el primer lloc, als apòstols; el segon, als profetes; el tercer, als mestres; després venen els qui tenen el dò de fer milacres; en acabant, els qui tenen la gràcia de curar, d'assistir als necessitats, de presidir l'assamblea i de parlar un llenguatge misteriós. Per casualitat, ¿són tots apòstols o tots són profetes? ¿Són tots mestres o tots fan milacres? ¿Tenen tots el dò de tornar la salut als malalts? ¿Parlen tots llengües misterioses o són capaços tots d'interpretar-les?

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 4, 18

R/. Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. R/. Aleluya.

EVANGELI

Hui s'han complit estes paraules de l'Escriptura

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 1, 1-4; 4, 14-21

Són molts els qui han mamprés el treball d'escriure una història coherent dels fets ocorreguts entre nosatres de la forma que nos els transmeteren els qui foren testics presencials de tot des del principi i després reberen l'encàrrec d'anunciar l'evangeli de Deu. Puix be, ilustre Teòfil, després d'investigar-ho tot minuciosament des dels seus orígens, yo també he decidit escriure-t'ho pel seu orde per a que pugues reconéixer l'autenticitat de l'ensenyança que se t'ha donat.

En aquell temps:

Jesús, ple de la força de l'Espirit Sant, se'n tornà a Galilea; i la seua fama s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues i gojava de gran prestigi als ulls de tots.

Arribà a Nazaret, el poble a on s'havia criat i, com tenia per costum, el dissabte entrà en la sinagoga i s'alçà a llegir l'Escriptura. Li van donar el llibre del profeta Isaïes. Desenrollant-lo, trobà el passage a on està escrit:

«L'Espirit del Senyor reposa sobre mi ya que ell m'ha ungit per a dur la Bona Nova als pobres; m'ha enviat a proclamar als

captius la seua lliberació i a donar als ceguets la vista; a posar en llibertat als oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

Enrollà després el llibre, li'l donà a l'ajudant i s'assentà. Tota la sinagoga tenia els ulls ficats en ell, i Jesús començà a dir-los: «Hui s'han complit estes paraules de l'Escriptura que acabeu d'oir».

Paraula de Deu.

DUMENGE IV DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Deixaré en mig de tu un poble humil i pobre

Lectura del llibre del profeta Sofonies 2, 3; 3, 12-13

Busqueu al Senyor, humils de la terra, els qui compliu els seus manaments; busqueu la justícia, busqueu l'humilitat; potser aixina pugau estar segurs el dia del furor del Senyor.

Deixaré en mig de tu un poble humil i pobre que confiarà en el nom del Senyor. El restant d'Israel no farà maldats ni dirà mentires; no se trobarà en la seua boca una llengua enganyadora. Pasturaran i descansaran sense que no els espante ningú.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

145, 7. 8-9a. 9bc-10

R/. ¡Qué felïços els pobres, conscients de la seua necessitat de Deu!
El Regne del cel serà d'ells.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs.
El Senyor llibera als detinguts. R/.

El Senyor dona la vista als ceguets,
el Senyor adreça als qui han caigut,
el Senyor ama als qui són justs,
el Senyor guarda als forasters. R/.

El Senyor manté a l'orfe i a la viuda
i també capgira els camins dels qui fan el mal.
El Senyor regna eternament;
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu ha escollit als qui el món els té per dèbils

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1, 26-31

Germans:

Mireu la vostra comunitat; còm no abunden en ella els instruïts als ulls del món, ni els poderosos, ni els aristòcrates.

Ben al contrari, Deu ha escollit als qui el món els té per ignorants per tal de deixar en ridícul als qui se creuen sabis; és més: els qui el món té per dèbils, Deu també se'ls ha escollits per a avergonyir als qui se creuen poderosos. Encara més, s'ha escollit la gent de classe baixa de la societat, aquella de la qual ningú fa cas, la que no val per a res als ulls del món, per tal d'anular als qui se pensen ser alguna cosa. D'este modo, no podrà ningú vanagloriar-se davant de Deu.

A vosatres, Deu vos ha empeltat en Jesucrist, qui, al mateix temps, s'ha convertit per a nosatres en sabiduria, en força salvadora, en santificació i en redenció. Aixina que, com diu l'Escriptura, qui se gloria que se glorie en el Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 5, 12

R/. Aleluya. Alegreu-vos i feu festa, perque la vostra recompensa és gran en cel. R/. Aleluya.

EVANGELI

¡Qué felixos són els pobres!

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

5, 1-12a

En aquell temps:

Veent Jesús a les multituds, pujà a la montanya, s'assentà i els discípuls se li acostaren; Ell se posà a instruir-los dient:

¡Qué felixos són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells.

¡Qué felixos els humils!; ells posseiran la terra.

¡Qué felixos els qui estan de dol!; ells seran consolats.

¡Qué felixos els qui tenen fam i set de ser justs!; ells seran associats.

¡Qué felixos els misericordiosos!; ells trobaran misericòrdia.

¡Qué felixos els nets de cor!; ells voran a Deu.

¡Qué felixos els qui posen pau!; Deu els reconeixerà com a fills.

¡Qué felixos els perseguits pel fet de ser justs!; el Regne dels Cels serà d'ells.

¡Qué felïços vosatres quan patiu insults, persecucions i tota classe de calúmnies per causa meua! Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

*Faré que s'alce d'en mig de tu un profeta i li posaré en els llavis
les meues paraules*

Lectura del llibre del Deuteronomi

18, 15-20

Moisés digué al poble:

«El Senyor, el teu Deu, farà que s'alce d'en mig de tu, d'entre els teus germans, un profeta com yo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit en la montanya de l'Horep, açò és lo que li van demanar al Senyor, el teu Deu: no tornar a sentir la veu del Senyor, Deu teu, i no vore més aquelles flames per por de morir.

El Senyor me va dir: «Han fet be en demanar-ho. Yo faré que s'alce d'en mig dels seus germans un profeta com tu, li posaré en els llavis les meues paraules i ell els dirà tot lo que yo li ordene.

I yo demanaré contes als qui no escolten les paraules que ell els dirà en el meu nom. Pero si un profeta s'atreuix a dir en nom meu alguna paraula que yo no li haja ordenat, o be parla en nom d'uns atres deus, eixe morirà».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

94, 1-2. 6-7. 8-9

R̃. Qué be si hui escoltàreu la veu del Senyor:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà».

Vingau, aclamem al Senyor ab crits de festa,
donem vïtols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies
i aclamant-lo ab els nostres cants. **R̃.**

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque Ell és el nostre Deu
i nosatres, el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. **R̃.**

Qué be si hui escoltàreu la seua veu:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». R̃.

SEGONA LLECTURA

La dòna no casada se preocupa de les coses del Senyor i de ser santa

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
7, 32-35

Germans:

Yo voldria també lliurar-vos de preocupacions. L'home no casat se preocupa de les coses del Senyor, mirant de fer lo que li és ben agradable; els casats, mentres, se preocupen de les coses del món i de cómo agradar a la seua muller; tenen, per tant, el cor dividit. Igualment, la dòna no casada i la fadrina se preocupen de les coses del Senyor, dedicant-se ad ell en ànima i cos les dònesh casades, mentres, s'han de preocupar de les coses del món i de cómo agradar al seu marit.

Si vos dic tot açò és pel vostre be. No pretenc ficar-vos en cap perill. Pense només que és una cosa digna i que vos facilitarà viure dedicats al Senyor sense preocupacions que vos distrauen.

Paraula de Deu.

Aleluya

R̃. Aleluya. El poble, que vivia en la foscor, ha vist una gran llum; una gran llum resplandix per als qui estaven assentats en l'ombra de la mort. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Jesús ensenyava ab autoritat

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 21-28

En Cafarnaüm, Jesús anà un dissabte a la sinagoga i se posà a ensenyar. La gent s'impressionava per les seues ensenyances ya que no ho fea com els mestres de la Llei, sino ab verdadera autoritat.

Allí, en aquella sinagoga, hi havia un home posseït d'un esperit maligne que se posà a cridar dient: «Deixa'ns viure en pau, Jesús de

Nazaret. ¿Has vingut a destruir-nos? Te conec molt be: eres el Sant de Deu».

Pero Jesús el reprengué dient-li: «Calla't i ix d'este home». L'espírit maligne sacsejà violentament al posseït, llançà un gran esclafit i se'n va eixir.

Tots els qui ho presenciaren se van quedar molt intrigats i se preguntaven els uns als altres: «¿Qué està passant ací? Este home ensenya ab autoritat una doctrina nova; inclús mana als espírits malignes i l'obeïxen».

I molt pronte la seua nomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Te vaig fer profeta destinat a les nacions

Lectura del llibre del profeta Jeremies 1,4-5; 17-19

En temps de Josies el Senyor me va dirigir esta paraula: «Abans de que te formara en les entranyes de ta mare ya te vaig elegir; abans de nàixer ya te consagrí i te vaig fer profeta destinat a les nacions.

Ara, per tant, cenyix-te el vestit i ves a dir-los lo que yo te mane. No els tingues por; que, si no, seré yo qui te'n farà tindre.

Hui faig de tu una ciutat inexpugnable, una columna de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tots: contra els reis i príncips de Judà, contra els sacerdots i contra el seu poble.

Lluitaran contra tu, pero no te podran abatre porque yo estaré al teu costat per a lliurar-te». Ho diu l'oràcul del Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

70, 1-2, 3-4a, 5-6ab, 15ab i 17

R. La meua boca anunciarà la teua salvació.

A tu, Senyor, m'ampare,
que no tinga mai un desengany.
Tu, que eres bo, escolta'm,
lliura'm del perill i salva'm. **R.**

Sigues tu el castell del meu refugi,
la meua roca salvadora.
Deu meu, lliura'm de la mà de l'home injust.
Tu, Deu meu, eres l'esperança meua
i la meua confiança des de chicotet. R̃.
En les entranyes de ma mare ya confiava en tu
i, acabat de nàixer, tu ya me sostenies.
Tots els dies la meua boca
contarà el teu auxili i la teua salvació. R̃.
M'instruïres tu, Deu meu, des de menut
i encara hui proclame les teues maravelles. R̃.

SEGONA LLECTURA

*Tres coses hi ha que subsistixen: la fe, l'esperança i l'amor; pero de les tres
l'amor és la més gran*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
12, 31-13, 1-13

Germans:

Interesseu-vos sempre pels dons més valiosos. Pero ara vos indicaré
un camí que és el millor.

¿De qué me serviria parlar els llenguages dels hòmens i dels àngels?
Si me faltara l'amor seria com una campana que repica o com uns platerets
que atabalen. ¿De qué me valdria tindre el dò de profecia i arribar a conèixer
tots els secrets i tot el saber? ¿De qué me serviria tindre tantíssima fe que
fora capaç de moure montanyes? Si me faltara l'amor no seria res. ¿De qué
me valdria distribuir als pobres tot lo que tinc i, inclús, deixar-me cremar
viu? Si me faltara l'amor no me serviria per a res.

L'amor és comprensiu i servicial; l'amor no sap d'enveges, no
és presumit ni orgullós; no és grosser ni egoiste, no s'irrita ni
és rencorós; no s'alegra de l'injustícia, sino de la veritat. Tot ho
disculpa, sempre confia, sempre espera, tot ho soporta.

L'amor no passarà mai. Vindrà, en canvi, un dia en que el dò
de profecia serà inútil; el dò de parlar llenguages misteriosos
s'acabarà; el dò de conèixer ya no serà de cap necessitat, perque
ara el nostre saber és llimitat i llimitada és la nostra inspiració.
Pero quan vinga lo perfecte, lo que és incomplet i llimitat desa-
pareixerà. Quan yo era chiquet parlava com un chiquet, pensava
com un chiquet, raonava com un chiquet; quan me vaig fer un
home vaig dir adeu a les coses de chiquet. Ara veem confusament,
com en un espill; després ho vorem tot cara a cara. Ara conec

només de forma llimitada; després coneixeré del tot, com me coneix el mateix Deu.

En una paraula, tres coses hi ha que subsistixen: la fe, l'esperança i l'amor; pero de les tres l'amor és la més gran.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 4, 18-19

℟. Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. ℟. Aleluya.

EVANGELI

*Jesús, igual que Elies i Eliseu, no va ser enviat només
als del poble d'Israel*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

4, 21-30

En aquell temps:

En la sinagoga de Nazaret començà Jesús a parlar aixina: «Hui s'han complit estes paraules de l'Escritura que acabeu d'oïr». Tots li manifestaven la seua aprovació i s'admiraven de les paraules de gràcia que havia pronunciat. I se preguntaven: «Puix ¿no és este el fill de Josep?».

Jesús els digué: «De segur que me retraureu este refrany: "Mege, cura't a tu mateix. Fes ací, en la teua terra, lo que hem sentit dir que feres en Cafarnaüm». I afegí:

«Vos ho assegure: no hi ha cap profeta que siga ben mirat en la seua terra. Vos diré més: a ben segur que hi havia moltes viudes en Israel en temps d'Elies, quan, durant tres anys i mig, del cel no caigué ni una gota d'aigua i una gran fam s'apoderà de tot el país. Pero Elies no va ser enviat a cap d'elles, sino a una viuda de Sarepta, en el territori de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts lleprosos en Israel, pero, d'entre ells, cap va ser purificat del seu mal; només Naaman, un lleprós de Síria».

En sentir açò, tots els qui estaven en la sinagoga s'indignaren i, tirant mà de Jesús, el tragueren d'allí i el dugueren a un barranc de la montanya, sobre la qual s'assentava el poble, ab l'intenció de despenyar-lo. Pero Jesús se'ls escapà d'entre les mans i se n'anà.

Paraula de Deu.

DUMENGE V DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Esclatarà en la teua vida una llum com la de l'alba

Llectura del llibre del profeta Isaïes

58, 7-10

Diu el Senyor:

«Compartix el teu pa ab els qui passen fam; acull en ta casa als pobres vagabunts: vist al qui no té roba i no te tanques als de la teua mateixa carn.

En eixe instant esclatarà en la teua vida una llum com la de l'alba i de seguida se't curaran les ferides de la carn; la justícia t'obrirà camí i te seguirà la glòria del Senyor.

Quan invoques al Senyor ell te respondrà; invocaràs el seu auxili i ell te dirà: «Ací me tens».

Quan desterres de tu l'opressió, quan deixes d'amenaçar ab el dit proferint malefics, quan compartixques el teu pa ab els qui passen fam i assecies la necessitat dels indigents, s'ompliran de llum les tenebres teues i la teua foscor se tornarà clara com el migdia».

Salm responsorial

111, 4-5. 6-7. 8a i 9

R/. El just és com una llum que apunta en la foscor.

Qui és just, benigne i compassiu
és com una llum que apunta en la foscor.
Feliç qui s'apiada i presta
i el qui administra rectament els seus quefers. *R/.*

El just no s'eclipsarà mai,
és etern el seu recort.
No tindrà por de les males noves;
el seu cor confia segur en el Senyor. *R/.*

Se manté valent, incommovible, sense temor;
repartix lo que té i ho dona als pobres;
la seua caritat és constant.
Pot ben be alçar el cap ab dignitat. *R/.*

SEGONA LLECTURA

Vos vaig anunciar a Crist, i este, crucificat

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 2, 1-5

Germans:

Quan vaig vindre a vosatres vos vaig anunciar el misteri de Deu no ab el prestigi de l'eloquència o de la sabiduria, ya que entre vosatres vaig decidir ignorar-ho tot a excepció de Jesucrist, i este, crucificat.

Me presentí davant de vosatres tot dèbil i tremolant de por; la meua predicació i el meu missatge no se recolzaven en una oratòria intel·ligent i persuasiva; era l'Espirit ab el seu poder qui vos convencia, de modo que la vostra fe no és fruit de la sabiduria dels hòmens, sino del poder de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 8, 12

R̃. Aleluya. Yo soc la llum del món, diu el Senyor; qui me seguix tindrà la llum de la vida. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Vosatres sou la llum del món

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 5, 13-16

En aquell temps: Jesús va dir als discípuls:

«Vosatres sou la sal de la terra. Pero si la sal ha perdut el seu gust, ¿cóm seguirà salant? Ya no servix més que per a tirar-la fòra i que la chafe la gent.

Vosatres sou la llum del món. No se pot amagar un poble situat en lo més alt d'una montanya, i ningú encén una llàntia per a posar-la davall d'un armut, sino que la posa en el portallànties a fi de que allumene a tots els qui estan en casa.

Puix igualment ha de resplandir la vostra llum davant dels atres per a que tots vegem el be que feu i glorifiquen, per això, al vostre Pare que està en el cel».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Estic desficiós de la vesprada al matí

Lectura del libre de Jop

7, 1-4. 6-7

Jop digué: La vida de l'home en la terra, ¿no està somesa a la llei del treball? i els seus dies ¿no passen com els d'un jornalер? Com l'esclau que delera per l'ombra i com el treballador que espera l'hora de cobrar, igual a mi m'ha tocat per herència passar mesos debades i la paga que me donen és les nits passades en blanc.

En ficar-me en el llit ya pense: ¿Quàn serà de dia i me podré alçar? I després desige que vinga la vesprada; i estic tot desficiós fins a la nit.

Els meus dies han corregut més que una llançadora de teixidor; ya s'acaben i sense cap d'esperança. Recordeu que la meua vida no és sino un respir: els meus ulls ya no tornaran a vore la felicitat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

146, 1-2. 3-4. 5-6

R̃. Alabeu al Senyor, que conforta el cors desfets.

O be: Aleluya.

Alabeu al Senyor, que dona gust cantar-li.

Alabeu al nostre Deu, que és agradós alabar-lo.

El Senyor reconstruïx Jerusalem
i reuinx als dispersats d'Israel. *R̃.*

Conforta els cors desfets
i embena les ferides.
Té contat el número dels estels
i a cada u el crida pel seu nom. *R̃.*

És gran el Senyor i és molt poderós,
és infinita la seua sabiduria.
El Senyor sosté als desvalguts
i abat als injusts fins a la terra. *R̃.*

SEGONA LLECTURA

Pobre de mi si no anunciara l'Evangeli

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
9, 16-19. 22-23

Germans:

Proclamar l'Evangeli no és per a mi motiu d'orgull; més be és una necessitat que me pesa; i ¡pobre de mi si no proclamara l'Evangeli!

Si ho fera per iniciativa meua me mereixeria la paga; ara, com que és per imposició, no faig més que complir un encàrrec. Per tant, ¿quina és la meua paga?: la satisfacció de proclamar l'Evangeli debades sense fer us dels drets que, per proclamar l'Evangeli, me corresponen.

Perque, sent un home lliure com soc, m'he fet esclau de cada u per a guanyar a tots els qui puga. M'he fet dèbil ab els dèbils per a guanyar als dèbils; m'he fet tot per a tots per a salvar, siga com siga, ad alguns. I això ho faig per l'Evangeli, per a participar de la seua proclamació.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 8, 17

℟. Aleluya. Ell portava les nostres malalties i s'havia carregat els nostres dolors. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Jesús va curar a molts malalts de diverses malalties

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 29-39

En aquell temps:

Jesús, eixint de la sinagoga, se n'anà ab Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. Li havien dit que la sogra de Simó estava en el llit ab febra. Ell, prenent-la de la mà, la va alçar; la febra li desaparegué a l'instant i ella mateixa els parà taula.

En fer-se fosc, quan ya el sol s'havia post, li portaren a tots els malalts i als endimoniats. Tot el poble s'havia reunit davant de la porta i ell va curar a molts malalts de diverses malalties; va fer eixir a molts dimonis; pero no els deixava parlar perque el coneixien, sabien quí era.

De bon de matí, abans de l'alba, s'alçà i, eixint de la ciutat,

se n'anà a un lloc solitari a fer oració. Simó i els altres anaren a buscar-lo i, quan el trobaren, li van dir: «Tots t'estan buscant».

Ell els respongué: «Anem als pobles veïns a anunciar també allí l'Evangeli; que esta és la meua missió».

I anà per tota Galilea predicant en les sinagogues de cada lloc i expulsant als dimonis.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Ací me tens, mana'm

Llectura del llibre del profeta Isaïes

6, 1-2a. 3-8

L'any en que morí el rei Ozies vaig vore al Senyor assentat en un trono altíssim i prominent. L'orla del seu manteu omplia el temple.

L'assistien uns serafins que, drets junt ad ell, se cridaven els uns als altres dient: «¡Sant, sant, sant és el Senyor, Deu de l'Univers; la terra està plena de la seua glòria!». Els montants de les portes tremolaven a la clamor d'eixos crits i el temple estava tot ple de fum.

Yo vaig dir: «¡Ai de mi, estic perdut! Yo, que soc un home de llavis impurs i vixc en mig d'un poble de llavis contaminats, he vist ab els ulls meus al Rei i al Senyor de l'Univers».

I un dels serafins volà cap a mi duent en la mà una brasa que havia pres de l'altar ab unes tenalles; ab ella tocà els meus llavis i me digué: «Açò t'ha tocat els llavis: ya ha desaparegut la teua culpa, el teu pecat ya està perdonat».

De seguida vaig oir la veu del Senyor que dia: «¿A qui enviaré? ¿Qui anirà a per mi? Yo vaig respondre: «Ací estic, envia'm a mi».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

137, 1-2a. 2bc-3. 4-5. 7c-8

℟. Te cantaré, Senyor, davant dels àngels.

Senyor, te donaré gràcies de tot cor
i davant dels àngels te vullc cantar;
inclinant el front en terra
me postraré davant del santuari. ℟.

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,
ya que la teua paraula la poses damunt del teu bon nom.
Quan yo t'invocque, Senyor, tu m'escoltes
i enfortixes la meua ànima. R̃.

Que te beneïxquen, Senyor, tots els reis del món
en escoltar lo que tu els has manat;
que enaltixquen les obres del Senyor
perque és gran la glòria del Senyor. R̃.

Tu estens el braç i la teua dreta me salva.
Que el Senyor continue favorint-me.
Els teus favors, Senyor, són per a sempre;
acaba tu l'obra de les teues mans. R̃.

SEGONA LLECTURA

Açò és lo que tots prediquem i lo que vosatres heu cregut

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
15, 1-11

Germans:

Vullc recordar-vos l'Evangeli que vos vaig predicar, el que vosatres
acceptàreu. En ell vos manteniu fermes i per ell esteu en camí de salvació
si és que el conserveu com vos el vaig anunciar; porque, si no, s'hauria
fet malbé la vostra adhesió a la fe.

Lo primer que yo vos vaig transmetre, com yo ho havia rebut, fon:
que Crist, com dien ya les Escritures, morí pels nostres pecats; que
fon sepultat i que resucità al tercer dia com ya dien eixes mateixes
Escritures; que s'aparegué primer a Pere i, després, als dotze. Més tart
s'aparegué a més de cinccents germans al mateix temps, dels quals
molts encara viuen, pero alguns ya han mort. Després s'aparegué a
Jaume i, de nou, a tots els apòstols. Finalment, se m'aparegué també a
mi mateix com si se tractara d'un que naix fòra de temps.

A mi, que soc el més menut d'entre els apòstols i que no me mereixc
el nom d'apòstol porque vaig perseguir a l'Església de Deu. Pero, per grà-
cia de Deu, soc lo que soc, i eixa gràcia seua no s'ha fet malbé en mi.
Ben al contrari, he treballat més que tots els atres; no yo, de segur, sino
la gràcia de Deu que treballa ab mi.

Pero de tots els modos, tant si soc yo com si són ells, açò és lo
que prediquem i açò lo que vosatres heu cregut.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 4, 19

R̃. Aleluya. Vingau i seguïu-me, diu el Senyor, que vos faré peixca-
dors d'hòmens. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Ho van deixar tot i el seguiren

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

5, 1-11

En certa ocasió, la gent s'aglomerava al voltant de Jesús, desijosa d'escoltar la paraula de Deu. Ell, que se trobava a la vora del llac de Genesaret, va vore dos barques buides que estaven amarrades a la voreta: els peixcadors havien desembarcat i rentaven les xàrcies. Pujà Jesús a una de les barques, que era de Simó, i li demanà que l'apartara un poc de terra. Després s'assentà en la barca i des d'allí ensenyava a la gent.

Quan acabà de parlar digué a Simó: «Dus la barca mar a dins i caleu les xàrcies per a peixcar». Simó li respongué: «Mestre, hem passat treballant tota la nit i no hem peixcat res; pero, ya que tu ho dius, calaré les xàrcies. Aixina ho feren i van arreplegar tant de peix que les rets estaven a punt de trencar-se. Després avisaren per senyes als peixcadors de l'atra barca a fi de que anaren a ajudar-los. Ells s'arrimaren i van omplir tant les dos barques que quasi s'afonaren.

Simó Pere, en vore açò, caigué agenollat davant de Jesús i li va dir: «Aparta't de mi, Senyor, que soc un pecador». És que vore una peixca com aquella els havia deixats atònits, ad ell i als qui l'acompanyaven. Igual els passava a Jaume i Joan, fills del Zebedeu, que eren peixcadors com Simó. Pero Jesús va dir a Simó: «No tingues temor: des d'ara seràs peixcador d'hòmens».

Tragueren les barques a terra, ho deixaren tot i se n'anaren ab Jesús.

Paraula de Deu.

DUMENGE VI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Deu no mana a ningú fer el mal

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic

15, 16-21

Si tu vols guardaràs els seus manaments, ya que de tu depén fer tot lo que li agrada.

Davant de tu tens fòc i aigua: tria lo que tu vullgues.

Davant de l'home estan la vida i la mort: lo que ell vullga li donaran. És gran la sabiduria del Senyor; és immens el seu poder i tot ho veu.

Els ulls de Deu veuen tot lo que ell ha fet i ell coneix tots els actes de cada un dels hòmens.

Ell no mana a ningú fer el mal ni l'autorisa tampoc a pecar.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

118, 1-2. 4-5. 17-18. 33-34

R. Feliços els qui segueixen la Llei del Senyor.

Feliços els qui, sense taca en la seua conducta, segueixen la Llei del Senyor.

Feliços els qui guarden els seus preceptes i el busquen ab sinceritat de cor. *R*.

Vas donar, Senyor, els teus preceptes per a que se complixquen fidelment.
¡Qué be que el meu camí estiga segur i ferm per a complir les teues lleis! *R*.

Instruïx-me, Senyor, en els teus preceptes i els seguiré del tot puntualment.
Dona'm enteniment i guardaré la teua llei, que de tot cor la vullc complir. *R*.

SEGONA LLECTURA

*Ya des d'abans de tots els temps, Deu tenia la sabiduria destinada a
constituir la nostra glòria*

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
2, 6-10

Germans:

També nosatres disponem d'una sabiduria per als ya formats en la fe; una sabiduria que no és d'este món ni dels príncips caducs que el governen.

Una sabiduria divina, misteriosa, amagada, destinada per Deu, ya des d'abans de tots els temps, a constituir la nostra glòria. Cap dels poderosos d'este món ha conegut eixa sabiduria, ya que, d'haver-la coneguda, mai haurien clavat en la creu al Senyor de qui és la glòria. Pero, com diu l'Escriptura, «lo que cap ull no ha vist mai, ni lo que mai no ha sentit cap orella, ni lo que cap home no ha pogut mai imaginar sobre lo que Deu té preparat per als qui el volen», això és lo que Deu nos ha revelat per obra de l'Espirit, ya que l'Espirit tot ho penetra, inclús lo més fondo de la mateixa essència de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Mt 11, 25

R/. Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills els misteris del Regne. R/. Aleluya.

EVANGELI

Ya sabeu qué se digué als antics, pero yo vos dic

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 5, 17-37

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«No vos penseu que yo he vingut a abolir la Llei de Moisès o les ensenyances dels Profetes. No he vingut a abolir-les, sino a donar-los el verader significat.

Vos assegure que, mentres existixquen el cel i la terra, la Llei no perdrà ni un punt ni una coma del seu valor. Tot se complirà exactament. Per això, aquell que trenque una de les disposicions de la Llei, encara que siga la més poc important, i ensenye als atres a fer lo mateix, serà considerat el més menut en el Regne del cel; pero el qui complixca i ensenye als atres a complir-la, eixe serà considerat gran en el Regne del cel.

Yo vos dic que si no sou millors que els escrives i els fariseus no entrareu en el Regne del cel.

Ya sabeu que als antepassats se'ls va dir: «No mataràs. Qui mate serà portat a juí». Pero yo vos dic: «Qui s'enemiste ab el seu germà el duran a juí».

Qui insulte a son germà serà portat davant del Sanedrí i qui l'injurie greument se farà mereixedor del foc de l'infern.

Per tant, si a l'hora d'anar a presentar la teua ofrena en l'altar de Deu t'enrecordes de que un germà teu té alguna queixa contra tu, deixa la teua ofrena allí mateix i ves primer a fer les paus ab el teu germà. Ya tornaràs després a presentar la teua ofrena.

Si estàs de pleit ab algú procura entendre't ab ell a les bones de seguida, abans de que te pose en mans del juge, el juge, en mans dels aguasils, i te tanquen en la presó. T'assegure que no eixiràs d'allí sense haver pagat l'últim cèntim del deute.

Ya sabeu que està manat: «No cometràs adulteri». Pero yo vos dic: Qui mira ab mal desig a la dòna d'un atre ya ha comés adulteri en el fondo del seu cor.

Per això, si el teu ull dret te fa caure en pecat, arranca-te'l i tira'l llunt de tu, que més te val perdre una part del cos que ser tirat tot sancer a l'infern. I si la teua mà dreta te fa caure en pecat, talla-te-la i tira-la llunt de tu, que més te val perdre u dels teus membres que ser tirat a l'infern tot sancer.

També està manat: Si algú se divorcia de la seua dòna, que li done el document de divorç. «Pero yo vos dic: Tot el qui se divorcia de sa muller —fòra del cas de concubinat—, l'induïx a l'adulteri; i qui se casa ab una divorciada també comet adulteri.

Ya sabeu que als nostres antepassats se'ls va manar: «No juraràs en fals» i «complix lo que has jurat davant del Senyor». Pero yo vos dic: «No jures mai: ni pel cel, perque és el trono de Deu; ni per la terra, ya que és l'estrado dels seus peus; ni per Jerusalem, perque és la ciutat del gran Rei; ni tampoc jures pel teu cap, ya que no pots fer tornar blanc o negre ni un sol dels teus cabells.

Digau senzillament “Sí” o “No”; tot lo que se diga de més ve del Maligne».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Els lleprosos han de viure sols, fòra del campament

Lectura del llibre del Levític

13, 1-2.44-46

El Senyor digué a Moisès i a Aaron:

«Si algú té en la pell una unflor, costres o erupcions, que facen témer el mal de la llepra, serà portat al sacerdot Aaron o a un dels seus fills sacerdots.

Els qui patixen del mal de la llepra han d'anar despendinats, ab els vestits trencats, tapats fins a la boca i han de cridar: «Impur, impur». Mentres el mal persistisca són impurs i han de viure a soles, fòra del campament».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

31, 1-2. 5. 11

R/. En tu he trobat, Senyor, el meu racer,
tu me guardes del perill.

Feliç el qui està absolt de la seua culpa,
aquell a qui li han perdonat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no li culpa de maldat,
que no té dins d'ell gens de falsia. R/.

T'he confessat les meues culpes,
no he amagat els meus pecats.
Quan he dit: «Confessaré al Senyor els meus erros»,
tu ya m'has perdonat la culpa i el pecat. R/.

Aegreu-vos, justs,
i gogueu-vos en el Senyor;
aclameu-lo tots,
hòmens rectes i de cor sincer. R/.

SEGONA LLECTURA

Seguiu el meu exemple, com yo seguixc el de Crist

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

10, 31-11, 11

Germans:

Quan mengeu o begau, o feu alguna atra cosa, feu-ho tot a glòria de Deu. No sigau mai ocasió de pecat ni per als judeus, ni per

als grecs, ni per als membres de l'Església de Deu; ya veu com jo, en tot, procure adaptar-me a tots i no busque lo que me convé a mi, sino lo que convé als tres, a fi de que tots se salven.

Imiteu el meu exemple, com jo imite el de Crist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 7, 16

℟. Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble. ℟. Aleluya.

EVANGELI

La llepra desaparegué i quedà pur

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

1, 40-45

En aquell temps:

Se presentà a Jesús un lleprós, s'agenollà i li digué, suplicant-li: «Si vols, me pots purificar». Jesús, commogut, el tocà ab la mà i li digué: «Sí que ho vullc: queda pur». A l'instant la llepra li desaparegué i quedà pur.

Jesús el va despedir després de recomanar-li seriosament: «Mira, no ho digues a ningú; sino ves a fer-te examinar pel sacerdot, oferix per la teua purificació lo que Moisés ha ordenat i aixina certificarà que ya estàs curat».

Pero ell, quan se n'anà, va començar a proclamar-ho davant de la gent i a fer-ho conèixer per totes bandes, tant que Jesús ya no podia entrar lliurement en els pobles i havia de quedar-se fora, en llocs despoblats. No obstant això, la gent venia a buscar-lo des de tots els punts.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Malaït l'home que se fia de l'ajuda humana; beneït qui se fia de l'ajuda del Senyor

Llectura del llibre del profeta Jeremies

17, 5-8

Açò diu el Senyor:

«¡Malaït qui se fia de l'home, busca l'ajuda humana i el seu cor s'aparta del Senyor! Serà com un cart en l'estepa de l'Arabà, que no

pot vore mai gens de bonança; viurà en mig d'un desert tot ardorós, en una terra salada i inhabitable.

Beneït l'home que se fia de l'ajuda del Senyor i posa en ell la seua confiança: serà com un arbre plantat a rant de l'aigua, que estén les rails a la vora de la séquia; quan vinga ya l'estiu no ho sentirà; el seu fullage se mantindrà ben fresc i en anys de sequia no s'esglayará ni deixarà de donar bon fruit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

1, 1-2. 3-4 i 6

R/. Felix l'home que ha posar la seua confiança en el Senyor.

Felix l'home que no seguix els consells dels injusts,
ni va pels camins dels pecadors,
ni s'assenta a la reunió dels descreguts:
el seu goig és la llei del Senyor
i la repassa meditant-la nit i dia. *R/*.

Serà com un arbre plantat a la vora de la séquia:
dona fruit quan és el temps
i mai se mustien les seues fulles;
tot lo que mamprén ho du sempre a bon terme. *R/*.

No serà aixina la sort dels injusts, no;
seran com la palla que se'n du el vent.
Perque el Senyor ampara el camí dels justs
i el dels culpables acaba malament. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Si Crist no ha resucitat, la vostra fe no té sentit

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
15, 12. 16-20

Germans:

Si prediquem que Crist ha resucitat d'entre els morts, ¿cóm és que algú de vosatres va dient que els morts no resucitaran?

Perque si els morts no han de resucitar és que tampoc Crist ha resucitat. I si Crist no ha resucitat, la vostra fe no té cap sentit i encara esteu sumergits en el pecat; i no cal afegir que també, als qui han mort creent en Crist, els haurem de donar per perduts

sense remei. Si lo que esperem de Crist és només per ad esta vida, som els més desgraciats de tots els hòmens.

Pero la veritat és que Crist ha resucitat d'entre els morts i ell és el primer d'entre tots els qui dormen la sòn de la mort.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 6, 23ab

℟. Aleluya. Alegreu-vos i feu festa, perque la vostra recompensa serà gran en el cel. ℟. Aleluya.

EVANGELI

¡Feliços els pobres! ¡Ai de vosatres els rics!

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 6, 17. 20-26

En aquell temps:

Jesús ab els dotze baixà de la montanya i se detingué en un lloc pla a on hi havia molts dels seus discípuls i del poble. Havien vingut de tota la Judea, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó.

Jesús alçà els ulls i, mirant als seus discípuls, va dir:

«¡Qué feliços sou vosatres, els pobres! El Regne de Deu és vostre.

¡Qué feliços sou vosatres, els qui ara passeu fam! Quedareu associats.

¡Qué feliços sou els qui ploreu ara! Perque riureu.

¡Qué feliços sou vosatres quan vos odien els hòmens, quan vos proscriuen, vos insulten i prohibixen usar el nom vostre com a infame per causa del Fill de l'home! Alegreu-vos i feu festa, perque la vostra recompensa és gran en el cel; igual obraren els vostres pares ab els profetes.

Pero, ¡ai de vosatres els rics, perque ya teniu el vostre consol!

¡Ai de vosatres, els qui ara ya esteu farts, perque aneu a passar fam!

¡Ai de vosatres, els qui ara rieu, perque vos llamentareu i plorareu!

¡Ai de vosatres quan tot el món vos alabe! Igual van alabar als falsos profetes els pares d'esta gent».

Paraula de Deu.

DUMENGE VII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Ama als atres com a tu mateix

Lectura del llibre del Levític

19, 1-2. 17-18

Per aquell temps, el Senyor digué a Moisès:

«Parla a tota la comunitat dels fills d'Israel i dis-los: Sigau sants perque yo, el Senyor, el vostre Deu, soc sant.

No odiaràs als teus germans. Reptaràs als teus parents, si fora el cas, per a que no te facés responsable dels pecats d'ells. No te venjaràs ni guardaràs rencor a ningú del teu poble. Amaràs als atres com a tu mateix. Yo soc el Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 3-4. 8 i 10. 12-13

R/. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. R/.

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. R/.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. R/.

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.
Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels. R/.

SEGONA LLECTURA

Tot és vostre, pero vosatres sou de Crist i Crist, de Deu

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
3, 16-23

Germans:

¿No sabeu que sou temple de Deu i que l'Espirit de Deu habita en vosatres? Si algú destrüix el temple de Deu, Deu mateix el destruirà ad ell perque el temple de Deu és sagrat i eixe temple sou vosatres.

Que no s'enganye ningú a sí mateix. Si algú de vosatres presumix de sabut segons els criteris d'este món, millor serà que se tinga per ignorant a fi de poder aplegar a ser sabi de veritat. Perque la sabiduria d'este món, als ulls de Deu, és necetat. Aixina ho diu l'Escriptura: «Deu fa caure als sabis en els paranyes de la seua mateixa astúcia». I, també, en un atre lloc diu: «El Senyor sap que els pensaments dels sabis són d'inconsistents, com el fum».

Per tant, que ningú se glorie dels qui no són més que hòmens, perque tot és vostre: Pau, Apolo, Pere, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, pero vosatres sou de Crist i Crist, de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Jn 2, 5

R/. Aleluya. Feu cas de la Paraula de Deu si voleu aplegar a amar a Deu de veres i perfectament. R/. Aleluya.

EVANGELI

Ama als anemics

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 5, 38-48

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuels:

«Sabeu que està dit: «Ull per ull i dent per dent». Puix be, yo vos dic: No vos torneu contra als qui vos agravien. Al contrari, si algú te pega en una galta, para-li també l'atra; al qui vullga dur-te a pleit per a llevar-te la túnica, dona-li també el manteu. I si algú t'obliga a dur-li una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li-la mija hora. Al qui te demane alguna cosa, no li la negues, i no te desentengues del qui te pregue que li deixes diners prestats.

Ya sabeu que està dit: «Amaràs als amics i odiaràs als enemics». Puix yo vos dic: Aneu als vostres enemics i reseu pels qui vos perseguixen. Aixina sereu veraders fills del vostre Pare del cel, ya que Ell fa eixir el sol sobre els bons i els roïns i fa ploure sobre els justs i els injusts.

Si només voleu als qui vos volen, ¿quina recompensa podreu esperar? ¡Això mateix fan els publicans! I si saludeu només a la vostra gent, ¿qué feu d'extraordinari? ¿No fan també els pagans això mateix? Per tant, sigau perfectes, com ho és el vostre Pare que està en el Cel».

Paraula de Deu.

CICLE B

EVANGELI

Borra les teues faltes per amor de mi mateix

Lleitura del llibre del profeta Isaïes 43, 18-19. 21-22. 24b-25

Açò diu el Senyor:

«No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ya comença a nàixer, ¿no vos doneu conte? ¿no ho noteu? Faré que passe un camí pel desert, que córreguen rius per la terra erma.

Este poble, que m'he configurat, proclamarà la meua alabança.

Pero tu, Jacop, no m'has invocat; ni tu, Israel, t'has molestat per servir-me.

Lo que has fet és obligar-me a soportar els teus pecats i molestar-me ab les teues culpes. Pero yo soc el qui borra les teues faltes per amor de mi mateix i no m'enrecordaré mai més dels teus pecats».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

40, 2-3. 4-5. 13-14

R/. Salva'm la vida, Senyor, perque he pecat contra tu.

Feliç el qui s'interessa pel pobre i desvalgut;
en temps difícils, el Senyor el salvarà.
El guardará i el farà viure feliç en la terra,
no el deixarà a mercé dels enemics. R/.

El Senyor el sostindrà en el dolor
i el traurà de la malaltia.
Yo clame: «Senyor, complany-te de mi.
Salva'm la vida perquè he pecat contra tu». R/.
Pero a mi me conserves sense culpa
i me mantindràs per a sempre davant de tu.
Beneït siga el Senyor, Deu d'Israel,
des de sempre i per a sempre. Amén, amén. R/.

SEGONA LLECTURA

Jesús no ha estat mai ara sí, ara no. En ell hem sentit un sí ben clar

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
1, 18-22

Germans:

Deu sap que no vos mentixc: la nostra paraula, quan nos dirigim a vosatres, no és una mescla ambigua de «sí» i de «no», com tampoc ho és Jesucrist, el Fill de Deu, a qui yo, Silvà i Timoteu hem predicat entre vosatres pel nostre ministeri. En Crist hem sentit un «sí» ben clar perquè totes les promeses de Deu s'han fet en ell realitat. Per això, quan nosatres donem glòria a Deu, diem «Amén», que vol dir «sí», per Jesucrist.

I el qui a mi i a vosatres nos manté fortament units a Crist és Deu; ell mateix nos ha ungit i nos ha marcat ab la seua senyal; com a penyora de salvació, ha posat en els nostres cors el dò de l'Esperit Sant.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 4, 18

R/. Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. R/. Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home té poder de perdonar els pecats ací en la terra

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 2, 1-12

Al cap d'uns dies, Jesús tornà a Cafarnaüm. Quan la gent oí dir que estava en casa, n'acodiren tants que no cabien ni davant de l'entrada. I Jesús els predicava el missatge de la salvació.

Mentrestant, vingueren uns hòmens a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veent que ab tanta gent no podien entrar-lo, alçaren un tros del terrat per damunt d'a on estava Jesús i, a través de l'obertura, baixaren la llitera ab el paralític. Jesús, en vore la fe d'aquells hòmens, digué al paralític: «Fill, els pecats te queden perdonats».

Alguns mestres de la Llei, que estaven allí assentats, pensaven dins d'ells: «¿Cóm pot dir açò este home? Això és una blasfèmia. Només Deu pot perdonar pecats».

A l'instant, Jesús, que coneixia lo que pensaven dins d'ells, els digué: «¿Per qué penseu aixina? ¿Qué és més fàcil dir al paralític: «Els teus pecats te queden perdonats», o dir-li: «Alça't, carrega't la llitera i camina»? Puix, ara sabreu que el Fill de l'home té autoritat per a perdonar els pecats ací en la terra». I, girant-se cap al paralític, li va dir: «Alça't, carrega't la llitera i ves-te'n a casa».

Ell s'alçà immediatament davant de tots, se carregà la llitera i se n'anà. Tots els presents se quedaren sorpresos i glorificaren a Deu dient: «No havíem vist mai una cosa igual».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Deu t'ha posat en les meues mans, pero yo no t'he volgut fer res de mal

Lectura del primer llibre de Samuel 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23

Per aquells dies:

Saül, ab tresmil soldats israelites, baixà al desert de Zif perseguint a Davit.

Davit i Abisai entraren de nit al campament de Saül i el trobaren dormint, gitat en mig d'un tancat de carros. Tenia la llança clavada en terra junt al seu capçal. Al seu voltant dormien, gitats, Abner i els atres hòmens. Abisai digué a Davit:

«Hui Deu te posa a l'enemic en les teues mans. Ara mateix vaig a clavar-lo en terra d'una llançada. No ne caldran dos».

Pero Davit li contestà: «No el mates. No se li pot fer mal, sense culpa, a l'Ungit del Senyor».

Per això, Davit agafà la llança i el picher d'aigua del capçal de Saül i se n'anaren els dos. No ho va vore ningú, ni ningú se donà

conte ni se va despertar: tot el món dormia; el Senyor els havia enviat un dormir molt pesat.

Davit passà a l'altra banda de la vall i se parà un tros llunt, dalt de la montanya. Els separava una bona distància. Des d'allí cridà: «Rei, ací tinc la teua llança. Que vinga a per ella un dels teus hòmens. El Senyor recompensarà al qui de nosatres és magnànim i lleal de veritat. Hui el Senyor t'ha posat en les meues mans, pero yo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 3-4. 8 i 10. 12-13

R/. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R/.**

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R/.**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. **R/.**

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.
Com un pare s'apiada dels fills,
El Senyor s'apiada dels fidels. **R/.**

SEGONA LLECTURA

*Nosatres, igual que portem en el nostre ser l'imatge de l'home de terra, hem
de dur també la de l'home celestial*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
15, 45-49

Germans:

El primer home, Adam, fon creat com un ser dotat de vida;
pero l'últim Adam, com un esperit que dona vida.

No va existir primer el cos espiritual, sino el cos animat; l'espiritual vingué després. El primer home, fet de la terra, era de pols;

el segon home ve del cel. L'home de la terra és model dels hòmens de fanc; l'home del cel és model dels celestials.

I nosatres, igual que portem en el nostre ser l'imatge de l'home fet de pols, hem de dur també la de l'home celestial.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 13, 34

R̃. Aleluya. Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als atres com yo vos he amat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Ameu als vostres enemics i feu be als qui vos odien

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 6, 27-38

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuls:

Als qui m'escolteu, yo vos dic: «Ameu als vostres enemics i feu be als qui vos odien; beneïu als qui vos malaïxen i pregueu pels qui vos calumnien. Si algú te pega en una galta, para-li l'atra; si algú vol furta-te la capa, da-li també la túnica. Al qui te demane, dona-li; i al qui te furte lo que és teu, no li ho reclames. Feu als atres lo que voldríeu que ells vos feren.

Perque si ameu només als qui vos volen, ¿quin mèrit teniu? Això també ho fan els pecadors. I si feu be només als qui vos en fan, ¿qué feu de bo? Això també ho fan els pecadors. I si presteu diners només quan espereu cobrar, ¿quin és el vostre mèrit? També els pecadors presten diners als roïns quan esperen que els els han de cobrar.

¡No!, vosatres heu d'amar als vostres enemics, heu de fer sempre el be i prestar sense esperar res a canvi. D'este modo tindreu una gran recompensa i sereu fills del Deu Altíssim, que és també bo, inclús ab els desagraïts i els roïns. Sigau compassius com ho és també el vostre Pare.

No enjuïcieu a ningú i Deu no vos enjuiciarà tampoc. No condeneu als atres i Deu tampoc no vos condenarà. Perdoneu i Deu vos perdonarà. Doneu i Deu vos donarà: vos abocarà en la falda una bona mesura, tupida, sacsejada i plena fins al caramull. Ab la mateixa mesura ab que vosatres hajau mesurat Deu vos mesurarà.

DUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Yo mai m'oblidaré de tu

Llectura del llibre del profeta Isaïes

49, 14-15

Una volta Sió va dir: «M'ha abandonat el Senyor; el meu Deu s'ha oblidat de mi». ¿Creus tu que una mare se pot oblidar del seu chiquet i pot no apiadar-se del fill de les seues entranyes? Puix, encara que ella s'oblidi, yo mai m'oblidaré de tu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

61, 2-3. 6-7. 8-9ab

R/. Només en Deu troba repòs l'ànima meua.
Només en Deu troba repòs l'ànima meua
perque d'ell me ve la salvació;
només ell és la roca a on yo m'ampare,
el meu castell a on me trobe ben segur. R/.

Busca el repòs només en Deu, ànima meua,
perque és ell en qui yo espere;
només ell és la roca a on yo m'ampare,
el meu castell a on me trobe ben segur. R/.

De Deu me ve la salvació i la glòria,
en ell està la meua fortalea inexpugnable i el refugi meu.
Pobles de tot el món, confieu en ell,
obriu davant d'ell els vostres cors. R/.

SEGONA LLECTURA

El Senyor posarà al descobert les intencions secretes del cor dels hòmens

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 4, 1-5
Germans:

A nosatres la gent deu considerar-nos com lo que som: servidors de Crist i administradors dels misteris de Deu. Ara be, d'un administrador lo que s'espera és que siga fidel.

Per lo que a mi me toca, no me preocupa gens ni miqueta el juí que pugau fer de mi vosatres o qualsevol altre tribunal humà; ni tan sols yo me demane contes. És ben cert que no me remordix

gens la consciència; pero no per això me tinc per innocent. El meu jutge és el Senyor.

Aixina que no feu juïns prematurs. Espereu a que vinga el Senyor i ell alluminarà lo que s'amaga en les tenebres i posarà al descobert les intencions secretes del cor dels hòmens. Serà en eixe instant quan cadascú obtinga de Deu lo que se mereix.

Paraula de Deu.

Aleluya

Hb 4, 12

R̃. Aleluya. La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia, i aclaria les intencions i els pensaments secrets de l'home. R̃. Aleluya.

EVANGELI

No aneu preocupats pensant en el demà

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

6, 24-34

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«No pot ningú estar al servici de dos amos al mateix temps perque, o be n'avorrirà a un i no farà cas de l'atre, o be li serà fidel a un i a l'atre no li farà gens de cas. No podeu servir al mateix temps a Deu i als diners.

Per això vos dic: No estigau preocupats pensant qué aneu a menjar o qué aneu a beure per a poder viure, o ab quina roba aneu a cobrir el vostre cos. ¿És que la vida no val més que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els pardalets; no sembren, ni cullen, ni guarden res en els graners; i, aixina i tot, els alimenta el vostre Pare que està en el cel. Puix sapiau que vosatres valeu molt més que els pardalets.

Ademés, ¿quí de vosatres, per molt que se desassossegue, podrà allargar un sol minut el temps de la seua vida?

I, ¿per qué aneu preocupats per causa del vestit? Mireu cómo creixen els lliris del camp: no treballen ni filen. I, no obstant això, vos assegure que ni el mateix Salomó, ab tota la seua esplendor, aplegà a vestir-se com un d'ells. Puix si Deu vist tan bonica l'herba del camp, que hui encara verdea i demà serà cremada en el foc, ¿cómo no ho farà molt més per vosatres, gent de tant poca fe?

Per tant, no vos preocupeu massa pensant qué menjareu, qué beureu o cómo vos vestireu. Tot això és lo que preocupa als qui no

coneixen a Deu; pero el vostre Pare del cel ya sap més que de sobra la necessitat que teniu d'eixes coses. Vosatres busqueu, sobre tot, el Regne de Deu i lo que hi ha de just i de bo en ell; i Deu vos donarà, ademés, tot això.

No vos inquieteu, per tant, pel dia de demà, puix el demà ya vindrà ab els seus propis problemes. Cada dia té prou ab els seus maldecaps».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Te faré per a sempre la meua esposa

Lectura del llibre del profeta Osees 2, 14b. 15b. 19-20

Açò diu el Senyor:

«Yo li parlaré amorosament i me l'enduré al desert. Allí me correspondrà com quan era jove, quan ixqué de la terra d'Egipte.

Te faré per a sempre la meua esposa i seré per a tu un bon marit, fidel, amorós i compassiu. Seré per a tu un espós de veritat i tu coneixeràs al Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 3-4. 8 i 10. 12-13

R̥. El Senyor és compassiu i benigne.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides dels seus favors. **R̥.**

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R̥.**

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. **R̥.**

Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes.
Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels. R̃.

SEGONA LLECTURA

Vosatres sou una carta de Crist que ha passat per les nostres mans

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
3, 1b-6

Germans:

¿És que nosatres necessitem presentar-vos una carta de recomanació, com fan alguns, o necessitem que vosatres nos recomaneu? La nostra carta de recomanació sou vosatres mateixos; la portem escrita en els nostres cors i tots la poden llegir i reconèixer. Be que se vos nota que sou una carta de Crist escrita per les nostres mans; una carta no escrita ab tinta, sino ab l'Espirit del Deu viu; no gravada en plaques de pedra, sino en les pàgines dels cors humans.

Si tenim esta seguretat és perque confiem en Deu gràcies a Crist. No és que nos fiem de nosatres mateixos, com si fórem capaços de fer cosa alguna pel nostre conte: tot lo que nosatres podem fer ve de Deu; Ell nos ha fet capaços d'estar al servici de la nova aliança, una aliança que no depén de la lletra de la Llei, sino de la força de l'Espirit. Ya se sap que la lletra de la Llei mata, mentres que l'Espirit dona vida.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ja 1, 18

R̃. Aleluya. El Pare ha decidit, lliurement, que la proclamació de la veritat nos fera nàixer a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Tenen ab ells al nóvio

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 2, 18-22

En aquell temps:

Els discípuIs de Joan i els fariseus dejunaven, i alguns d'estos anaren a Jesús per a preguntar-li: «¿Per qué els teus discípuIs no dejunen com ho fan els de Joan i els dels fariseus?».

Jesús els contestà: «¿Estaria be que els convidats a una boda

dejunaren mentres tenen ab ells al nóvio? No. No poden dejunar mentres el tinguen al seu costat. Ya vindrà el dia en que els lleven al nóvio, i en eixe moment sí que dejunaran.

No apedaça ningú un vestit vell ab un tros de roba que encara no ha segut llavada: perque el tros nou s'encolliria, s'enduria part del vell i l'esgarró quedaria pijor. Tampoc posa ningú vi nou en cuiros vells: perque el vi rebentaria els cuiros i se perdrien cuiros i vi al mateix temps. El vi nou s'ha de posar en cuiros nous».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

No alabes a ningú abans de que no haja segut examinat

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic 27, 5-8

De la mateixa manera que se criba ab el garbell i queda el rebuig, aixina serà l'escòria de l'home quan siga examinat.

Igual que l'obra del terrisser ha de superar la prova del forn, aixina és provat l'home en el moment de discutir.

El fruit demostra el bon conreu de l'arbre; i la paraula demostra lo que té l'home en el cor.

No alabes a ningú abans de que no haja segut examinat; perque eixa és la prova de l'home.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 91, 2-3, 13-14, 15-16

R/. És bo donar gràcies al Senyor.

És bo donar gràcies al Senyor
i cantar al teu nom, oh Altíssim;
proclamar de matí la teua misericòrdia,
i de nit, la teua fidelitat. R/.

Els justs creixeran com les palmeres,
se faran grans com els cedres d'El Líban;
plantats en la casa del Senyor,
creixeran als atris del nostre Deu. R/.

Encara donaran fruit a la vellea,
continuaran frescs i plens de vigor
per a proclamar que el Senyor és just
i que en la meua Roca no existix la maldat. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu nos dona la victòria per Jesucrist nostre Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
15, 54-48

Germans:

Quan este cos nostre corruptible se revista d'incorruptió, quan este ser mortal se revista d'immortalitat, se complirà lo que diu l'Escriptura: «La mort ya ha segut vençuda de raïl. ¿A ón està, oh mort, la teua victòria? ¿A ón està el teu agulló verinós?». Del pecat li ve a la mort el seu agulló verinós i la força del pecat ve ab ocasió de la Lleï. Pero devem donar gràcies a Deu que, per Jesucrist nostre Senyor, nos concedix la victòria. Per tant, germans meus molt ben volguts, mantingau-vos fermes i constants; treballeu cada dia més en l'obra del Senyor, ben segurs de que el Senyor no deixarà sense recompensa els vostres afanys.

Paraula de Deu.

Aleluya

Flp 2, 15-16

R/. Aleluya. Resplandireu com estreles en mig del món si manteniu ferma la paraula de vida R/. Aleluya.

EVANGELI

La boca parla de lo que se desborda del cor

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 6, 39-45

En aquell temps:

Jesús posà als seus discípuls esta comparança: ¿Cóm pot un ceguet guiar a un atre ceguet? ¿No caurien els dos dins d'un mateix clot?

No hi ha cap discípul que siga superior al seu mestre; prou farà per a ser perfecte si aplega a ser com ell.

¿Per qué mires el bri que ton germà té dins del seu ull i no te dones conte de la biga que tu mateix tens dins del teu? ¿Cóm li pots dir, al teu germà: «Germà, deixa'm que te traga el bri que tens dins de l'ull», si tu mateix no veus la biga que tens en el teu? ¡Hipòcrita!, trau-te primer la biga del teu ull i ara serà quan t'hi voràs be per a poder traure el bri de l'ull de ton germà.

No hi ha cap arbre bo que done fruits roïns, ni cap mal arbre que done fruits bons. Pel fruit se coneix l'arbre. Dels carts no

se poden collir figues, ni raïms, dels albarzers. L'home bo, de la bondat que hi ha dins del seu cor, trau el be; pero de l'home roïn, com està ple de maldat, brota el mal. Perque la boca parla de lo que desborda del cor.

Paraula de Deu.

DUMENGE IX DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Vos deïxe triar entre la benedicció i la malaïció

Lectura del llibre del Deuteronomi

11, 18. 26-28

Un dia Moisès digué al poble:

«Guardeu-vos les meues paraules en el cor i en l'ànima, lligueu-vos-les a la monyica com un distintiu i poseu-vos-les com una cinta en el front.

Mireu: hui vos deïxe triar entre la benedicció i la malaïció; la benedicció, si compliu els manaments del Senyor, Deu vostre, que vos done hui; la malaïció, si no feu cas dels manaments del Senyor, vostre Deu, i vos aparteu del camí que hui vos marque per a seguir a uns atres deus que no havíeu conegut».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

30, 2-3a. 3bc-4. 17 i 25

R/. Senyor, sigues tu el castell a on yo me salve. R/.

En tu, Senyor, m'ampare;
que no me quede mai avergonyit.
Lliura'm tu, que eres bo.
Escolta'm i vine a pressa a lliberar-me. R/.

Sigues tu la roca del meu refugi
i el castell a on yo me salve;
ya que tu eres roca i plaça forta per a mi,
guia'm pel teu nom i conduïx-me. R/.

Deixa vore al teu servent la claror de la teua mirada;
salva'm per l'amor que me tens.
Sigau valents i tingau corage
els qui espereu en el Senyor. R/.

SEGONA LLECTURA

Deu retorna la seua amistat a l'home per haver cregut i no per les disposicions de la Llei

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

3, 21-25a. 28

Germans:

Ara, independentment de la Llei, pero d'acort ab el testimoni tant de la mateixa Llei com del Profetes, se'ns ha manifestat la força salvadora de Deu que arriba a tots els creents per la fe en Jesucrist, a tots sense distinció, ya que havien pecat i tots vivien privats de la presència salvadora de Deu. Pero Deu els fa novament amics seus d'una manera gratuïta, posant-los en camí de salvació en virtut de la redenció de Jesucrist, de la mort del qual Deu ha fet, per al qui creu, un instrument de perdó.

Sostinc, per tant, que Deu retorna la seua amistat a l'home per haver cregut i no per les disposicions de la Llei.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 15, 5

℟. Aleluya. Yo soc el cep verdader i vosatres els sarments, diu el Senyor. Qui està en mi, i yo en ell, dona molt de fruit. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Una casa construïda sobre la roca i una atra sobre arena

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu

7, 21-27

En aquell temps: Jesús va dir als seus discípuls:

«No tots els qui diuen “Senyor, Senyor” entraran en el Regne de Deu, sino els qui fan la voluntat de mon Pare que està en el cel». Molts me diran el dia del juí: «Senyor, Senyor, mira que en nom teu hem anunciat el message de Deu, hem expulsat dimonis i hem fet molts milacres». Pero yo els respondré: «Mai vos he conegut. Aparteu-vos de mi, vosatres que vos heu passat la vida fent el mal».

Per això, qui escolta estes paraules meues i obra en conseqüència se pot comparar a un home de seny que vol edificar sa casa sobre un fonament de roca viva. Vindran les pluges, se n'eixiran els rius i els vents bufaran fort sobre la casa, pero la casa no caurà perque tenia per fonament la roca viva.

En canvi, el qui escolta les meues paraules, pero no obra en conseqüència, ve a ser com un home neci que edifica sa casa sobre un terreny arenós. Quan vinguen les pluges, se n'ixquen els rius i els vents bufen fort contra la casa, s'afonará i no quedarà d'ella ni rastre».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Recorda que havies segut esclau en el país d'Egipte

Lectura del llibre del Deuteronomi

5, 12-15

Açò diu el Senyor:

«Guarda el repòs sagrat del dissabte. Durant sis dies treballa i ocupa't en les faenes que calga, pero el dia sèptim és dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Deu.

No vos ocupeu en cap treball, ni tu, ni tos fills, ni tes filles, ni els teus criats, ni les teues criades, ni el teu bou, ni el teu burro, ni cap dels teus animals, ni els forasters que residixquen en les teues poblacions. Aixina, els teus criats i les teues criades podran descansar igual que tu.

Recorda que havies segut esclau en Egipte, i el Senyor, el teu Deu, te va traure d'allí ab mà forta i braç poderós. Per això el Senyor, Deu teu, t'ha manat guardar el repòs del dissabte.

Paraula de Deu.

Salma responsorial

80, 3-4. 5-6ab. 6c-8a. 10-11ab

℟. Honreu a Deu, que és la nostra força.

Entoneu càntics tocant els tambors,
les arpes sonores i les citres.
En la lluna nova toqueu la corneta
anunciant la festa de lluna plena. ℟.

Aixina ho té manat Israel;
és festa ritual del Deu de Jacop;
un precepte que impongué als fills de Josep
quan eixien de la terra d'Egipte. ℟.

Sent un parlar que m'és desconegut:
Li he tret el pes de les espales,
i els cabassos, de les mans.
Has cridat quan te vees oprimit. R̃.

No tingues deus estrangers,
no adores als deus dels pagans.
Yo soc el Senyor, el teu Deu,
que t'he tret de la terra d'Egipte. R̃.

SEGONA LLECTURA

La vida de Jesús manifesta la seua resplendor

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
4, 6-11

Germans:

El mateix Deu que va dir al principi: «Resplandisca la llum en mig de les tenebres», és ara qui la fa resplendir en els nostres cors per a que irradien el coneiximent de la seua glòria reflectida en Crist.

No obstant açò, el tesorer del ministeri que Deu nos ha confiat el portem com en gerres de fang a fi de que quede ben clar que la font d'este poder altíssim està en Deu i no en nosatres. És veritat que les contrarietats nos rodegen per totes bandes, pero no quedem del tot rodejats; que, quan no sabem com escapar-nos, a la fi, esperançats, trobem l'eixida; que nos persequen, pero no quedem abandonats al perill; que en tombar-nos per terra en la lluita, no arriben a fer-nos perdre la vida.

Sempre i per tots els llocs anem reproduint la mort de Jesús en el nostre cos a fi de que també en el mateix cos nostre se manifeste en tota la seua resplendor la vida de Jesús.

En efecte: mentres nosatres vivim sempre estem a punt de morir per causa de Jesús, per tal de que la vida de Jesús manifeste tota la seua resplendor a través de la nostra naturalesa mortal.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 17, 17b i a

R̃. Aleluya. La teua paraula és veritat, Senyor; consagra'ns en la veritat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home és també amo del dissabte

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 2, 23-3, 6

Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats ab els seus discípuls, els quals, mentres anaven de camí, començaren a collir espigues; pero els fariseus, en vore-ho, li digueren a Jesús: «Mira, ¿cóm és que fan lo que no està permés en dissabte?».

Jesús els respongué: «¿No heu llegit mai lo que va fer Davit en un cas de necessitat, quan ell i els seus hòmens no tenien res per a menjar?; ¿No heu llegit cóm, en temps del gran sacerdot Abiatar, Davit va entrar en el temple de Deu, va menjar dels pans sagrats de l'ofrena, que només poden menjar els sacerdots, i ne donà també als seus hòmens?».

I afegí Jesús: «Deu ha fet el repòs del dissabte per a l'home; i no l'home per al repòs del dissabte. I per això el Fill de l'home és com amo i senyor també del dissabte».

En una atra ocasió Jesús entrà en la sinagoga. Hi havia un home que tenia la mà paralisada, i ells, que estaven esperant una oportunitat per a poder-lo acusar, esperaven vore si el curaria en dissabte.

Jesús va dir a l'home que tenia paralisada la mà: «Posa't ací en mig». Als atres els preguntà després: «¿Qué se permet en dissabte: fer el be o deixar de fer-lo; salvar una vida o deixar-la perdre?». Pero ells callaven. Jesús, mirant-los a tots, indignat i entristit en vore'ls tan obstinats, li va dir a l'invàlit: «Estén la mà». Ell l'estengué i recobrà el moviment.

Pero els fariseus, en acabar d'eixir, començaren a planejar, ab els partidaris d'Herodes, el modo de matar a Jesús.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Quan vinguen els estrangers a resar, escolta'ls

Lectura del primer llibre dels Reis

8, 41-43

En aquells dies: Salomó pregava al Senyor en el temple, dient:

«Quan els estrangers, que no formen part d'Israel, el teu poble, vinguen de països lluntans, atrets per la teua fama, —ya que

hauran sentit parlar de la teua grandea, de la teua mà forta i del poder del teu braç—, i entren a resar en este temple, escolta'ls tu des del cel, a on habites, i concedix-los tot lo que te demanen. Aixina tots els pobles del món te coneixeran i te veneraran igual que el teu poble, Israel, i sabran que este temple, que yo he construït, està dedicat al teu sant nom.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

116, 1. 2

R/. Aneu i anuncieu l'Evangeli a tot el món.

Alabeu al Senyor totes les nacions,
glorifiqueu-lo tots els pobles. R/.

Perque el seu amor s'ha confirmat sobre nosatres
i la fidelitat del Senyor perdura sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

Si pretenguera seguir agradant als hòmens, yo ya no seria servidor de Crist

Lectura del començament de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

1, 1-3. 6-10

Yo, Pau —apòstol, no per disposició de cap autoritat humana, ni per designació de cap home, sino per Jesucrist i per Deu Pare, que el va resucitar—, i tots els germans que estan ab mi, escrivim a les iglésies de Galàcia.

Que Deu, Pare nostre, i Jesucrist, el Senyor, vos concedixquen la gràcia i la pau. Me sorprén que tan pronte hajau desertat del qui vos ha cridat per amor a Jesucrist i que vos hajau passat a un atre evangeli. No és que hi haja realment un atre Evangeli; lo que passa és que alguns vos desconcerten intentant deformar l'Evangeli de Crist.

Puix be, si algú vos anuncia un evangeli diferent del que vos vaig anunciar yo —encara que fora yo mateix o un àngel del cel—, que eixe tal siga malaït. Ya vos ho vaig dir en una atra ocasió, i ara vos ho repetixc: Si algú vos predica un evangeli diferent del que heu rebut, que eixe tal siga malaït.

¿Qué dieu ara? ¿Vullc yo guanyar-me l'aprovació dels hòmens o la de Deu? ¿Direu que busque agradar als hòmens? Puix si encara intentara seguir agradant als hòmens, yo ya no seria servidor de Crist.

Paraula de Deu.

R̥. Aleluya. Deu amà tant al món que li ha donat al seu Fill únic; tots els qui creuen en Ell tenen vida eterna. **R̥.** Aleluya.

EVANGELI

No he trobat tanta fe ni dins d'Israel

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

7, 1-10

En aquell temps:

Jesús, quan acabà de parlar a la gent, se'n tornà a Cafarnaüm. Vivia allí un centurió que tenia a punt de morir-se un assistent a qui volia moltíssim. Este oficial, que havia sentit parlar de Jesús, li envià uns ancians dels jueus per a pregar-li que vinguera a salvar al seu criat.

Els emissaris, quan arribaren a on estava Jesús, li van suplicar ab molt d'interés, dient: «Se mereix que li ajudes perquè vol de veres al nostre poble, tant que a costes d'ell nos ha construït la sinagoga».

Jesús se n'anà ab ells. No estava molt llunt de la casa, quan el centurió li envià a uns amics a dir-li: «Senyor, no te molestes per mi. Yo no soc digne de que entres en ma casa. Per això, ni yo mateix m'he atrevit a vindre a buscar-te; pero dis-ho només de paraula i se posarà bo el meu criat. Perque yo, que estic també subordinat a l'autoritat dels meus superiors, també tinc soldats a les meues òrdens; i si li dic a un que se'n vaja, ell se'n va; i si a un atre li dic que vinga, ell ve; i si al meu criat li mane que faça una cosa, ell la fa».

Quan Jesús ho va oir se va quedar admirat; girant-se cap a la gent que el seguia, va dir: «Vos assegure que no he trobat tanta fe ni dins d'Israel». I quan els enviats tornaren a la casa, van trobar a l'assistent completament bo.

Paraula de Deu.

DUMENGE X DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Lo que yo vullc és que sigau compassius i no que m'oferiu sacrificis

Llectura del profeta Osees

6, 3b-6

Esforcem-nos per conèixer al Senyor; ya està a punt d'alçar-se com l'aurora, baixarà sobre nosatres com baixen les pluges primerenques i tardanes que ameren la terra.

¿Qué faré de vosatres, els d'Efraïm? ¿Qué puc fer de vosatres, els de Judà, si l'amor que me teniu és com la boira i la rosada del matí que al punt desapareixen? Per això he volgut fer-vos-ho saber per boca dels profetes que vos han ferit, he dictat contra vosatres sentències de condenació i ha eixit com un rellamp el meu juí: «Lo que yo vullc és que sigau compassius, i no que m'oferiu sacrificis».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

49, 1 i 8. 12-13. 14-15

R/. Al qui va per bon camí
li faré vore la meua salvació. R/.

El Senyor, Deu dels deus, parla i convoca a la terra
des de llevant fins a ponent.

No és pels sacrificis per lo que t'acuse:
els teus holocausts me'ls posen sempre davant. R/.

Si sentira fam, no vindria a dir-t'ho,
ya que és meu el món i tot lo que conté.
¿Te creus que vaig a menjar carn de vedells
i a beure sanc de cabrits? R/.

Oferix a Deu l'acció de gràcies
i complix les promeses que a l'Altíssim li has fet.
Invoca'm en dies de perill,
que yo te lliuraré i tu me donaràs glòria. R/.

SEGONA LLECTURA

La promesa de Deu li va fer més robusta la seua fe i, d'este modo, reconegué la grandea del Senyor

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 4,18-25
Germans:

Abraham, esperant en Deu quan tot se li tancava a l'esperança, va creure que aplegaria a ser «pare d'una multitud de pobles», d'acort ab lo que Deu li havia promés: «Tal serà la teua descendència».

I no se debilità la seua fe inclús sabent que el seu cos estava ya com consumit —tenia vora cent anys— i que Sara era incapaç també de tindre descendència. Llunt de fer-li vacilar, la promesa de Deu li va fer més robusta la seua fe i, d'este modo, reconegué la grandea del Senyor, tot convençut com estava de que Deu és prou poderós per a complir lo que promet. Per això diu l'Escriptura: «Açò és lo que li va valdre per a arribar a ser amic de Deu».

I que conste que estes paraules de l'Escriptura no se referixen només a Abraham; valen també per a nosatres, que conseguirem l'amistat de Deu si creem en Aquell que resucità a Jesús, nostre Senyor, entregat a la mort pels nostres pecats i resucitat per a ser la nostra salvació.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 4, 18

℟. Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Yo no he vingut a cridar als bons, sino als pecadors

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 9, 9-13

En aquell temps:

Jesús, en passar, va vore a un home, que se dia Mateu, assentat en el lloc a on se cobraven els impostos, i li va dir: «Segueix-me». Mateu se va alçar i el seguí.

Més tart, Jesús anà ab els seus discípuls a menjar a casa de Mateu. Acodiren també molts cobradors d'imposts i gent de mala nota, que s'assentaren ab ells a taula. Uns fariseus, que ho van vore, preguntaren als discípuls: «¿Cóm és que el vostre Mestre

s'ajunta per a menjar ab els cobradors d'im-posts i ab gent de mala nota?».

Ho va oir Jesús i els digué: «Al mege el necessiten els malalts, no els qui estan bons. Aneu a deprendre qué significa allò de: «Lo que yo vullc és que sigau compassius i no que m'oferiu sacrificis». Yo no he vingut per a cridar als bons, sino als pecadors».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Faré que siguen enemics el teu llinage i el de la dòna

Llectura del llibre del Gènesis 3, 9-15

Després de que l'home hagué menjat del fruit de l'arbre, el Senyor-Deu el cridà i li va dir: «¿A ón estàs?».

Ell li respongué: «He sentit la teua veu en el jardí i, com que vaig nuet, he tingut por i m'he amagat».

Li digué el Senyor-Deu: «¿Quí t'ha fet saber que anaves nuet? ¿És que has menjat del fruit de l'arbre que yo t'havia prohibit menjar?».

L'home li va dir: «La muller que m'has donat m'ha oferit el fruit d'aquell arbre i n'he menjat».

El Senyor-Deu digué a la dòna: «¿Per qué has fet això?».

Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat i ne mengí».

El Senyor-Deu va dir a la serp: «Ya que has fet això, seràs la més malaïda de totes les bèsties i de tots els animals salvages. T'arrastraràs sobre el ventre i menjaràs terra tota la vida. Faré que sigau enemics tu i la dòna, i el teu llinage i el d'ella. Ell t'esclafarà el cap i tu, únicament, li tocaràs el garró».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

129, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8

R̃. Del Senyor ve la misericòrdia
i la redenció copiosa.

Des de l'abisme t'invoque, Senyor;
Senyor, escolta el meu clamor,
estiguen atents els teus oïts
a la veu de la meua súplica. **R̃.**

Si tu portes conte de les culpes, Senyor,
¿quí podrà subsistir?
Pero és propi de tu el perdó
i això nos infon respecte. R̃.

Yo espere en el Senyor,
la meua ànima confia en la seua paraula,
yo espere en el Senyor
més que el vigia, l'aurora. R̃.

Com el vigia espera l'aurora,
que Israel espere en el Senyor;
perque del Senyor ve la misericòrdia i la redenció copiosa.
Es ell qui redimix a Israel de tots els seus pecats. R̃.

SEGONA LLECTURA

Nos sentim plens de fe i per això parlem

Llectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
4, 15-5, 1

Germans:

L'Esclitura diu: «Me sent tot ple de fe i per això he parlat»

Nosatres, que tenim el mateix esperit de la fe, també nos sentim plens d'esta fe i per això parlem, porque sabem que Deu, que resucità a Jesús, el Senyor, també nos resucitarà ab Jesús i nos durà a la seua presència en companyia vostra. Tot açò és per al vostre be; aixina la gràcia de Deu, quanta més gent en partecipe d'ella farà que creixca més l'acció de gràcies per a glòria de Deu.

Per això no nos desanimem mai. Encara que la nostra vida física se va consumint a poc a poc, la que vivim en el nostre interior se va renovant cada dia. El pes llauger de lo que ara sofrim, i que dura tan poc, va acumulant un pes incomparable de glòria que durarà per a sempre. Perque nosatres no atenem ara a lo que veem, sino a lo que no se pot vore encara; les coses que veem passen; pero les que encara no se poden vore duren per a sempre.

Sabem ademés que este cos, que és la casa i la tenda nostra en la terra, va desfent-se sense parar; pero també sabem que tenim preparat en el cel un atre edifici, un temple que és obra de Deu, no fet per mà d'hòmens, sino etern.

Paraula de Deu.

℟. Aleluya. Ara el príncip d'este món serà expulsat, diu el Senyor; i yo, quan siga elevat per damunt de la terra, atrauré a tots cap a mi. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Satanàs no pot durar

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

3, 20-35

En aquell temps:

Jesús entrà en sa casa ab els discípuels, i una atra volta se reuní allí tanta gent que no els quedava ni temps per a menjar. Quan alguns dels parents de Jesús sentiren dir que estava allí anaren per a endur-se'l a la força perque dien que havia perdut l'enteniment.

Per una atra banda, els escrives, que havien vingut de Jerusalem, dien que estava posseït per Belzebú i que expulsava els dimonis pel poder d'eixe rei dels dimonis.

Jesús els cridà i, en rebate'ls valent-se de paràboles, els va dir: «¿cóm pot ser que Satanàs vullga expulsar a Satanàs? Si una nació se dividix en partits que lluiten els uns contra els atres, no pot durar molt de temps. I, si dins d'una família hi ha divisions, esta tampoc pot subsistir. Igualment, si Satanàs s'ha dividit en faccions que rinyen entre elles, ya no pot durar; aplega ya la seua fi. En casa d'un guerrer valent ningú pot penetrar per a furtar-li lo que té sense encadenar-lo primer; només aixina li podrà saquejar la casa.

Vos ho dic de veritat: Per més pecats que un home cometa i per més blasfèmies que diga, Deu està disposat a perdonar-li-ho tot; pero al qui blasfema contra l'Espirit Sant, Deu no el perdonarà mai i sempre serà culpable del seu pecat». Jesús va fer esta afirmació perque dien que estava posseït d'un esperit maligne.

Mentrestant, arribà sa mare ab els seus familiars, i des de fòra, el feren cridar. La gent, que s'assentava al voltant d'ell, li digué: «Ta mare i els teus parents estan ací fòra i te volen vore».

Pero ell els respongué: «¿Quí són ma mare i els meus parents?». I, mirant als qui el rodejaven, afegí: «Estos són ma mare i els meus familiars: tots els qui complixen la voluntat de Deu són mon germà, ma germana i ma mare».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Mira, el teu fill està viu

Lectura del primer llibre dels Reis

17, 17-24

Per aquells dies:

El fill de l'ama de casa se ficà malalt. La seua malaltia fon tan greu que el chic expirà. La dona digué a Elies: «¿Qué tens tu que vore ab mi, home de Deu? ¿Has vingut a ma casa per a avivar el recort de les meues culpes i fer morir al meu fill?».

Elies li respongué: «Dona'm al teu fill». Elies, prenent-lo de la falda de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, a on ell dormia, el ficà en el llit i després invocà al Senyor, dient: «Senyor, Deu meu: ¿també a la viuda, que m'acull en sa casa, la vas a castigar fent morir al seu fill?». Després s'estirà tres voltes sobre el chic i clamà al Senyor: «Senyor, Deu meu: fes que torne a respirar este chiquet».

El Senyor escoltà la súplica d'Elies, al chiquet li tornà la respiració i revixqué. Elies prengué al chiquet, el va dur a la planta baixa de la casa i li'l donà a sa mare, dient-li: «Mira, el teu fill està viu».

La dona li va dir a Elies: «Ara reconec que eres un home de Deu i que la paraula del Senyor, que tu anuncies, és veritat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b

R̃. T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet viure d'entre els qui baixaven a la fossa. *R̃.*

Canteu al Senyor, els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.
El seu rigor dura un instant,
pero la seua bondat tota la vida. *R̃.*

Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. *R̃.*

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meues penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. R̃.

SEGONA LLECTURA

*Deu me revelà al seu Fill per a que portara yo als no judeus
l'anunci de la salvació*

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

1, 11-19

Germans:

Vulc deixar ben clar que l'Evangeli que vos vaig anunciar no és cap invenció humana, ni tampoc me l'ha transmés ni ensenyat ningú. És Jesucrist mateix qui me l'ha revelat.

Ya heu sentit parlar, segurament, del meu comportament passat, quan militava en les files del judaisme: ab quina fúria perseguia yo a l'Iglésia de Deu intentant aniquilar-la; aixina, dins del judaisme, vaig anar guanyant prestigi com a fanàtic defensor de les tradicions dels meus pares.

Pero Deu, que me va elegir des de les entranyes de ma mare, me cridà a la seua gràcia a fi de revelar-me al seu Fill i per a que portara yo als qui no són judeus l'anunci de la salvació. En esta ocasió no vaig consultar a cap home, ni tampoc vaig pujar a Jerusalem per a parlar ab els qui eren apòstols abans que yo, sino que me'n vaig anar a l'Aràbia i d'allí vaig tornar una atra volta a Damasc. Només tres anys més tart vaig pujar a Jerusalem per a conèixer a Pere, i vaig passar quinze dies ab ell. No vaig vore a cap atre apòstol, fòra de Jaume, el parent del Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 7, 16

R̃. Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Escolta'm jove, ¡alça't!

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluç

7, 11-17

En aquell temps:

Jesús, en companyia dels seus discípuls i molta més gent, se n'anà a un poble nomenat Naïm. Quan ya estaven prop de l'entrada del poble se van trobar ab una comitiva fúnebre que eixia d'allí: duyen a soterrar a un mort, fill únic d'una mare viuda.

En vore-la, el Senyor se complanygué i li va dir: «No plores». S'acostà al fèretre, li posà la mà damunt, i els qui el portaven se van detindre. I Jesús exclamà: «Escolta'm, jove; ¡alça't!». El qui estava mort s'incorporà i començà a parlar, i Jesús li'l donà a sa mare.

En vore açò, tots els parents van quedar esglayats de temor i glorificaven a Deu. I dien: «Ha aparegut entre nosatres un gran profeta. Deu ha visitat al seu poble». La notícia s'escampà per tota la Judea i per tota la seua rodalia.

Paraula de Deu.

DUMENGE XI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Sereu per a mi un regne de sacerdots, la meua nació consagrada

Lectura del llibre de l'Èxodo

19, 2-6a

Per aquells dies:

Els israelites, en arribar al desert del Sinaí, acamparen allí, davant de la montanya.

Moisés començà a pujar cap al Senyor. El Senyor el cridà, dient-li: «Açò diràs a la Casa de Jacop, açò comunicaràs als fills d'Israel: Vosatres mateixos heu vist lo que he fet als d'Egipte i com vos he portat, com sobre les ales d'un àguila, i vos he atret cap a mi.

Ara, per tant, si vosatres de veres m'escolteu i guardeu les condicions de la meua aliança, sereu la meua propietat personal entre tots els pobles, encara que tota la terra és meua; sereu per a mi un regne de sacerdots, la meua nació consagrada».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

99, 2, 3.5

R/. Som el seu poble i ovelles del seu ramat.

Serviu al Senyor ab alegria;

entreu en la seua presència ab cants i vítols. R/.

Sapiau que el Senyor és Deu;

que ell nos va fer i que som seus:

el seu poble i ovelles del seu ramat. R/.

El Senyor és bo; la seua misericòrdia és eterna

i la seua fidelitat dura per totes les generacions. R/.

SEGONA LLECTURA

Si Deu nos reconcilià ab ell mateix al preu de la mort del seu Fill, també nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 6-11

Germans:

Quan nosatres encara érem incapaços de salvar-nos, Crist, en el moment oportú, va morir pels qui érem culpables. Difícil

cosa és acceptar la mort encara que siga en favor d'una bona persona; no obstant açò, per una persona bona de veritat potser algú estaria disposat a donar la seua vida. Puix be, Crist va morir per nosatres, que érem pecadors; ¿pot haver una major prova de l'amor que Deu nos té?

I ara que Deu nos ha tornat a justificar per la mort de Crist, ¿no quedarem lliures del castic, ab molta més raó, gràcies a la mort del mateix Crist? Si sent enemics seus Deu nos reconcilià ab Ell mateix al preu de la mort del seu Fill, ara que estem en pau ab Ell, ¿no nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida? Més encara: el mateix Jesucrist, nostre Senyor, per qui hem obtingut la reconciliació, fa que nos sentim ya plens d'alegria en Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mc 1, 15

R/. Aleluya. El Regne de Deu ya està prop. Convertiu-vos i cregau en la Bona Nova. R/. Aleluya.

EVANGELI

Jesús reuní als seus dotze discípuls i els envià

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 9, 36-10, 8

En aquell temps:

Jesús, en vore aquella multitud de gentes, se sentí commogut perquè estaven plenes de tristor i desesperançades com «ovelles sense pastor» i va dir als seus discípuls: «La collita és abundant, pero són pocs els segadors. Per això, demaneu a l'amo dels sembrats que envie més segadors».

Després, Jesús reuní als seus dotze discípuls i els donà poder d'expulsar espirits impurs i de curar tota classe de malalties i dolències. Estos són els noms dels dotze apòstols: primer, Simó, el nomenat Pere, i el seu germà Andreu; Jaume i el seu germà Joan, fills del Zebedeu; Felip, Bertomeu, Tomàs i Mateu el cobrador d'imposts; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó el cananeu i Judes l'Iscaiot, el qui va fer traïció a Jesús. Ad estos dotze els envià Jesús ab estes instruccions:

«No aneu a terra de pagans ni entreu en pobles de la Samaria; aneu, més be, a buscar a les ovelles perdudes del poble d'Israel. Aneu i anuncieu-los que el Regne del Cel ya està prop.

Cureu malalts, resuciteu morts, purifiqueu lleprosos, expulseu dimonis. Pero feu-ho tot debades, perque debades heu rebut este poder».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Yo faig créixer l'arbre menut

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

17, 22-24

Açò diu el Senyor:

«També yo agafaré un esqueix del brot més alt que corona el cedre, arrancaré un ull tendre de la punta del seu ramage i el plantaré visiblement en una montanya ben alta.

En una montanya de la serra d'Israel estendrà les seues branques, donarà fruit i se farà un cedre magnífic. Aucells de tota classe s'ajocaran a la seua ombra i viuran en el seu brancage.

Tots els arbres del bosc sabran que yo soc el Senyor. Yo baixe els arbres alts i faig créixer els menuts, seque els arbres verts i faig reverdir els secs. Soc yo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

91, 2-3. 13-14. 15-16

R. És bo donar gràcies al Senyor.

És bo donar gràcies al Senyor
i cantar al teu nom, oh Altíssim;
proclamar de matí la teua misericòrdia
i de nit la teua fidelitat. *R.*

Els justs creixeran com les palmeres,
se faran grans com els cedres d'El Líban;
plantats en la casa del Senyor
creixeran en els atris del nostre Deu. *R.*

Encara donaran fruit a la vellea,
continuaran frescs i plens de vigor
per a proclamar que el Senyor és just
i que en la meua roca no existix la maldat. *R.*

SEGONA LLECTURA

*Tant ara que estem en el cos, com quan ixcam, no ambicionem res més
que ser agradables al Senyor*

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint 5, 6-10

Germans:

En tot moment nos sentim plens de corage. Sabem que, mentres el cos seguixca sent la nostra mansió, vivim com a emigrants llunt del Senyor, ya que no podem fer una atra cosa que creure per la fe, sense vore'l.

Aixina i tot nos sentim tan confiats que preferim abandonar el cos per a anar a viure ab el Senyor i no ambicionem res més que ser-li agradables, tant ara que estem en el cos com quan ixcam. Perque tots nosatres hem de comparéixer davant del tribunal de Crist per a que cada u obtinga lo que li corresponga segons el be o el mal que haja obrat durant la seua vida mortal.

Paraula de Deu.

Aleluya

R/. Aleluya. La llavor és la paraula de Deu; el sembrador és Crist. Tots els qui el troben viuran eternament. R/. Aleluya.

EVANGELI

*La més menuda de les llavors acaba sent més gran
que les atres plantes del'hort*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 4, 26-34

En aquell temps:

Jesús va dir a la gent:

«Ab el Regne de Deu passa com ab el gra que un home sembrà en la terra: que, tant de nit com de dia, mentres ell dorm o ya s'ha alçat, la llavor germina i creix sense que ell sàpia cóm. La terra, ella sola, el du a produir fruit; primer naixen els brins; després venen les espigues i, finalment, dins de les espigues està ya el blat granat. I, quan el gra ya està a punt, l'home se'n va a segar-lo perque ya ha aplegat el temps de la collita».

Els va dir també: «¿A qué podrem comparar el Regne de Deu? ¿Quina paràbola l'explicaria be? És com un gra de mostaça que, quan se sembra en la terra, és la més menuda de totes les llavors;

pero, una volta sembrada, se posa a créixer i acaba sent més gran que les atres plantes de l'hort, ab unes rames tan grans que en la seua ombra fan niu els pardalets».

Jesús anunciava el Regne de Deu ab moltes paràboles paregudes ad estes per a que la gent l'entenguera segons les seues disposicions. I no els dia res sense paràboles; pero en privat ho explicava tot als seus discípuls.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs

Llectura del segon llibre de Samuel

12, 7-10. 13

Per aquells dies:

Natan digué a Davit: «Açò diu el Senyor, Deu d'Israel: Yo t'he ungit rei d'Israel i t'he salvat de les mans de Saül. T'he entregat la Casa del teu Senyor i he posat en els teus braços a les seues dònes. T'he donat la Casa d'Israel i de Judà i, per si tot això fora poc, encara t'afegiré moltes coses més.

¿Per qué has despreciat tu la paraula del Senyor cometent lo que als seus ulls està malvist? A Uries, l'hitita, l'has fet morir a espasa; has pres per muller a la seua dona i ad ell el vas matar ab l'espasa dels amonites. Per això, per haver-me despreciat en prendre per esposa a la dona d'Uries, l'hitita, l'espasa no s'apartarà mai més de ta casa».

Davit digué a Natan: «He pecat contra el Senyor». Natan li respongué: «Està be: el Senyor passa per alt el teu pecat; no moriràs».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

31, 1-2. 5. 7. 11

R/. Senyor, tu m'has perdonat la culpa i el pecat.

Feliç el qui està absolt de la seua culpa,
aquell a qui li han perdonat el seu pecat.

Feliç l'home a qui el Senyor no li culpa de maldat,
que no té dins d'ell gens de falsia. R/.

T'he confessat les meues culpes,
no he amagat els meus pecats.
Quan he dit: «Confessaré al Senyor el meus erros»,
tu ya m'has perdonat la culpa i el pecat. R̃.

Tu eres la meua protecció;
tu me lliures del pesar.
Tu me rodeges d'aquell goig
que yo tinc de vore'm lliure. R̃.

Alegreu-vos, justs,
i gogueu-vos en el Senyor;
aclameu-lo tots,
hòmens rectes i de cor sincer. R̃.

SEGONA LLECTURA

Yo vixc; pero ya no soc yo qui viu: és Crist qui viu en mi

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

2, 16. 19-21

Germans:

Sabem que l'home no se justifica per haver complit les obres de la Llei, sino per haver cregut en Jesucrist. Per això nosatres hem cregut en Jesucrist, per a que sigam justificats, no pel compliment de la Llei, sino per la fe en Crist, ya que l'home no hauria pogut ser justificat per Deu només pel compliment de la Llei.

Yo ya estic mort per a la Llei perque la mateixa Llei m'ha dut a la mort. Pero ara, crucificat ab Crist, vixc per a Deu. Yo vixc; pero ya no soc yo qui viu: és Crist qui viu en mi. La meua vida en este món consistix en creure en el Fill de Deu, que m'ha volgut i ha entregat la seua vida per mi. Yo no vullc fer inútil la gràcia de Deu; ya que si algú poguera ser justificat per obra de la Llei, Crist hauria mort inútilment.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Jn 4, 10b

R̃. Aleluya. Deu ha segut el primer en amar-nos, tant, que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Has vist que esta dona ama moltíssim: és que eren molts els pecats que li han segut perdonats

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

7, 36-8, 3

En aquell temps:

Un fariseu convidà a Jesús a menjar ab ell. Jesús anà a casa del fariseu i se posà en taula. Hi havia en el poble una dona que duya una vida de pecat. Quan ella va saber que Jesús menjava en casa del fariseu anà ab un gerret d'alabastre ple de perfum i se colocà darrere, junt als peus de Jesús. La dona estava plorant, ab les llàgrimes li banyava els peus i ab els cabells li'ls eixugava; després li'ls besà i abocà damunt d'ells el perfum.

El fariseu que havia convidat a Jesús, en vore açò, pensà «Si ell fora un profeta sabia quí és esta dona que està tocant-lo i quina reputació tan mala té».

Jesús li va dir: «Simó, vaig a dir-te una cosa».

Simó li respongué: «Dis-m'ho, Mestre».

Jesús continuà: «Hi havia, en certa ocasió, un acreedor que tenia dos deutors, un li devia deu voltes més que l'atre. Pero com cap dels dos podia pagar-li, als dos els perdonà el deute. ¿Quin d'ells te pareix que el voldrà més?».

Simó li respongué: «Crec que aquell a qui va perdonar el deute major».

Jesús li va dir: «Tens raó».

I girant-se cap a la dona, digué a Simó: «¿Veus ad esta dona? Quan he entrat en ta casa, tu no m'has oferit aigua per als peus; pero ella me'ls ha banyats ab les seues llàgrimes i me'ls ha eixugats ab els seus cabells. Tu tampoc m'has donat el bes de benvinguda; ella, en canvi, des del moment que ha entrat no ha parat de besar-me els peus. Tu no m'has ungit ab oli el cap; pero ella ha abocat sobre els meus peus el seu perfum. Per això te dic que si demostra tant d'amor és perque els seus moltíssims pecats li han segut perdonats. Aquell a qui poc se li perdona poc d'amor és el que manifesta».

Després digué a la dona: «els teus pecats te són perdonats». En oir-ho, els atres convidats començaren a pensar: «¿Quí és este, que inclús perdona els pecats?».

Pero Jesús continuà dient a la dona: «La teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau».

Després d'això, Jesús anava pels pobles i aldees proclamant la Bona Nova del Regne del Cel. L'acompanyaven els dotze i algunes dones a qui havia curat d'espírits malignes i d'unes atres malalties: eren Maria la Magdalena, de qui Jesús havia fet eixir set dimonis; Joana la muller de Cuza, administrador d'Herodes; Susana i unes quantes més, que assistien a Jesús i als seus discípuls ab els seus propis recursos.

Paraula de Deu.

DUMENGE XII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

El Senyor salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal

Lectura del llibre del profeta Jeremies

20, 10-13

Una volta va dir Jeremies:

«Sent cóm murmura de mi la gent i cóm el terror m'amença per totes bandes. Diuen tots els meus amics: «denuncieu-lo per a que el pugam denunciar; acaceu-lo, a vore si se deixa enganyar; aixina l'agarrarem i prendrem venjança d'ell».

Pero el Senyor se posa al meu costat com un guerrer invencible; per això els qui me perseguixen cauran i no me podran vèncer; quedaran tan avergonyits que no ho podran oblidar mai més.

Senyor de tot el món, que tan profundament coneixes als justs i que penetres l'interior dels cors: deixa'm vore cóm fas justícia perque a tu t'he confiat la meua causa.

Canteu al Senyor, alabeu al Senyor: ell ha salvat la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

68, 8-10. 14 i 17. 33-35

R/. Escolta, Senyor, i respon-me, tu que tant nos vols.

Per la teua causa he d'aguantar els escarnis
i he de baixar la cara, avergonyit de tants afronts;
soc com un estranger per als meus germans,
com un foraster per als meus parents.
El zel de ta casa me consumix
i els insults dels qui m'ultragen cauen sobre mi. **R/.**

A tu, Senyor, eleve la meua súplica en esta hora propícia;
que m'escolte la teua gran bondat i que la teua fidelitat m'ajude.
Respon-me, Senyor, ab la delícia de les teues gràcies
i, per tan gran compassió, gira't cap a mi. **R/.**

Els humils, quan ho vegen, s'alegraran.
Busqueu sincerament al Senyor i reviuran els vostres cors,
perque el Senyor escolta sempre al desvalgut
i no abandona als seus captius. **R/.**

Que el cel i la terra el beneïxquen,
les mars i tot lo que dins d'elles se remou. R̃.

SEGONA LLECTURA

No hi ha comparació entre el pecat de l'u i el dò de l'atre

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 12-15

Germans:

Per un home entrà el pecat en el món i, pel pecat, la mort; i la mort s'estengué a tots els hòmens perque tots varen pecar. Pero, encara que abans de la llei ya existia el pecat en el món, el pecat no s'imputava perque ho hi havia llei. Puix, a pesar d'això, la mort regnà des d'Adam fins a Moisès inclús sobre els qui no havien pecat ab un delicte com el d'Adam. El qual era figura del qui havia de vindre.

A pesar d'això, no hi ha proporció entre la culpa i la gràcia; perque, si per la culpa d'un home només van morir tots, molt més, gràcies a un sol home, Jesucrist, la gràcia i el dò de Deu se donaren a tots sense mida.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 15, 26b-27a

R̃. Aleluya. L'Espirit de la veritat donarà testimoni de mi, diu el Senyor, i vosatres també sereu els meus testimonis. R̃. Aleluya.

EVANGELI

No tingau por dels qui poden matar només el cos

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 10, 26-33

En aquell temps: Jesús digué als seus discípuls:

«No tingau por de la gent perque no hi ha cap secret que haja de ser descobert, ni hi ha res tan amagat que no haja de ser conegut. Lo que vos dic en la foscor, digau-ho vosatres a la llum del dia, i lo que vos dic a l'orelleta, pregoneu-ho des de les terraces.

I no tingau por dels qui poden matar només el cos pero no poden matar l'ànima. Tingau por, més be, del qui pot destruir en l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No se venen dos pardalets per pocs diners? Aixina i tot, no cau del niu en terra ni un d'ells si el vostre Pare no ho permet. En quant a vosatres, Deu vos té contats

inclús cada un dels cabells del vostre cap. Per això no tingau por; que vosatres valeu molt més que tots els pardalets.

Tot el qui se declare partidari meu davant dels hòmens, yo també me declararé partidari d'ell davant de mon Pare del cel. Pero si algú me nega davant dels hòmens, yo també el negaré davant de mon Pare, que està en el cel».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Detin l'insolència de les teues ones

Lectura del llibre de Jop

38, 1. 8-11

El Senyor, des de la tempestat, digué a Jop:

«¿Quí posà les portes que llimiten la mar quan naixia plena d'insolència, quan yo la vestia ab les boires i li donava els núvols per bolquers? Yo vaig retallar les seues vores i la vaig tancar ab portes i barrots, dient-li: Te permet arribar ací; no més allà. Detin l'insolència de les teues ones».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

106, 23-24. 25-26. 28-29. 30-31

R/. Doneu gràcies al Senyor,
perdura eternament el seu amor.

O be: Aleluya.

Uns que s'embarcaren
i se feren mar adins
foren testimonis de les obres del Senyor,
dels seus prodigis en alta mar. R/.

A una orde seua se girà un huracà
que alçava grans onades:
igual se veen en el cel, com se veen en el fondo de la mar,
i, extenuats de mareig, no se tenien drets,
no valia per a res la seua perícia. R/.

En les seues penes cridaren al Senyor
i els salvà d'aquell perill:
amainà el temporal, vingué la bonança
i se calmaren les onades de la mar. R/.

I els va dur fins al port,
plens de goig per la calma retrobada.
Que reconeguen els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en be dels hòmens. R̃.

SEGONA LLECTURA

Ha començat un món novell

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
5, 14-17

Germans:

Nos apremia l'amor que Crist nos té en reconéixer que, si un ha mort per tots, tots han mort ab ell. I Crist ha mort per tots, per a que els qui viuen ya no vixquen per ad ells mateixos, sino per aquell que ha mort i resucitat per tots.

Per això nosatres, des d'ara, ya no valorem a ningú ab els criteris humans. I si en un atre temps havíem valorat aixina a Crist, ara ya no. Aquells que viuen en Crist són una nova criatura; tot lo que era antic ha passat i ha començat un món novell.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 7, 16

R̃. Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta; Deu ha visitat al seu poble. R̃. Aleluya.

EVANGELI

¿Quí deu ser este a qui inclús el vent i la mar obeïxen?

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 4, 35-41

Un dia, cap a la vesprada, Jesús va dir als seus discípuls:

«Passem a l'atra vora». De seguida deixaren allí a la gent i se l'endugueren en la mateixa barca en que estava. Prop d'ells els seguien també unes atres barques.

De repent s'alçà un temporal de vent tant fort que les ones caïen sobre la barca i s'anava omplint d'aigua. Mentres, Jesús estava en popa dormint ab el cap reclinat en un coixí. Els discípuls el van despertar cridant-li: «Mestre, ¿no veus que nos estem afonant?». Jesús s'incorporà, renyí al vent i digué a la mar: «Calla't; estigues queta». El vent amainà i seguí una gran bonança.

Després els va dir: «¿Per qué sou tan covarts? ¿A ón està la

vostra fe?». Ells, plens encara d'espant, se preguntaven els uns als altres: ¿Quí deu ser este a qui inclús el vent i la mar obeïxen?».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Me miraran a mi, a qui han traspassat

Lectura del profeta Zacaries

12, 10-11

Açò diu el Senyor:

«Abocaré sobre la dinastia de Davit i sobre els habitants de Jerusalem un espirit d'amor i de clemència. Me miraran a mi, a qui han traspassat i faran per mi un dol com el que se fa per la mort del fill únic; ploraran amargament per mi com se plora per la mort del primer fill.

Aquell dia hi haurà en Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Rimmon en la vall de Meguido».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

62, 2. 3-4. 5-6. 8-9

R̥. Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.

Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo te delere;
tot yo tinc set de tu
i per tu se desviu este cor meu
com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. R̥.

Yo te contemplava en el santuari
en vore't ple de glòria i poderós.
L'amor que me tens val més que la vida,
i per això els meus llavis t'alaben ara. R̥.

Durant tota la meua vida vullc beneir-te
i alçar les mans en alabança del teu nom.
Me sent associat de lo bo i de lo millor,
i la meua boca t'alaba plena de goig. R̥.

Perque tu m'ajudes sempre,
i en l'ombra de les teues ales soc feliç.
La meua ànima s'ha enamorat de tu;
la teua dreta me sosté. R̥.

SEGONA LLECTURA

Tots els qui heu segut batejats vos heu revestit de Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 3, 26-29
Germans:

Tots vosatres, els qui creeu en Jesucrist, sou fills de Deu. Tots els qui heu segut batejats per a incorporar-vos a Crist, de Crist vos heu revestit. Ya no hi ha distinció entre judeus i no judeus, ni entre esclau i lliure, ni entre home i dona.

Tots som una cosa en Jesucrist. I si som de Crist, també som descendents d'Abraham i hereus de les promeses.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10,27

℟. Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me següen. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Tu eres el Messies, l'Enviat de Deu. El Fill de l'home ha de patir molt

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 9, 18-24

En aquell temps:

Un dia que Jesús se trobava resant en un lloc apartat se li acostaren els discípuels. Ell els preguntà: «¿Quí diu la gent que soc yo?».

Ells li respongueren: «Uns diuen que tu eres Joan Batiste; uns atres que Elies i uns atres que u dels antics profetes resucitats».

Jesús els tornà a preguntar: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?».

Pere li respongué: «Tu eres el Messies, l'Enviat de Deu».

Pero Jesús els encarregà molt encaridament que a ningú digueren res d'açò. I afegí: «El Fill de l'home ha de patir molt; els ancians del poble, els grans sacerdots i els escribes l'han de rebujar; després el mataran, pero al tercer dia resucitarà».

I els digué a tots: «Si algú vol ser discípuul meu que s'oblidi d'ell mateix, que carregue cada dia ab la seua creu i me següisca. Perque qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui done la seua vida per mi, eixe, la salvarà».

Paraula de Deu.

DUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Este home de Deu és un sant; se quedarà ací

Lectura del segon llibre dels Reis

4, 8-11. 14-16a

Per aquell temps:

Eliseu passava un dia per Sunam i una dona rica l'invità insistentment a quedar-se a menjar en sa casa. Des d'eixe dia, sempre que passava per allí se quedava a menjar. En certa ocasió, ella digué al seu marit: «Estic convençuda de que eixe home de Deu és un sant; ab freqüència passa per davant de la nostra casa. Anem a preparar-li una chicoteta habitació, tancada, en el pis de dalt; posem-li un llit, una taula, una cadira i un cresol; aixina, quan vinga a vore'ns, se podrà quedar allí».

Un dia que va anar, entrà en aquella habitació i se gità a dormir. Eliseu digué a Guihezi, el seu criat: «¿Què podríem fer per esta sunamita?». Guihezi li contestà: «No té fills i el seu marit ya és vell. Eliseu li va dir: «Crida-la». Guihezi la cridà i ella se presentà en la porta. Eliseu li va dir: «L'any que ve, per estos mateixos dies, acaronaràs a un fill teu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

88, 2-3. 16-17. 18-19

R/. Cantaré tota la vida la misericòrdia del Senyor.

Cantaré tota la vida la teua misericòrdia, Senyor;
anunciaré la teua fidelitat d'una generació a l'atra.
Perque tu vas dir: «La meua misericòrdia és indestructible;
mantinc la meua fidelitat en el cel». **R/.**

Senyor, feliç el poble que sap glorificar-te,
que camina a la llum de la teua presència;
el teu nom és el seu goig de cada dia
i la teua justícia el seu orgull. **R/.**

Perque tu eres l'honor de la seua força
i ab la teua ajuda alcem el nostre front.
Del Senyor és el nostre escut,
i del sant d'Israel, el nostre rei. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Pel batisme fórem sepultats en Crist per a que mamprengam una nova vida

Llectura de la carta de Sant Pau als cristians de Roma 6, 3-4. 8-11
Germans:

Els qui pel batisme nos incorporàrem a Crist vam ser també incorporats a la seua mort. Pel batisme fórem sepultats ab ell, quedant assimilats a la seua mort: Per tant, si Crist fon resucitat d'entre els morts pel poder gloriós del Pare, també nosatres hem de mamprendre una vida nova.

Si hem mort ab Crist hem de creure que també viurem ab ell, perque sabem que Crist, una volta resucitat d'entre els morts, ya no mor mai més; la mort ya no té cap domini sobre ell. Perque quan va morir, va morir al pecat d'una volta per a sempre; en canvi, el seu viure és un viure per a Deu. Igualment, vosatres, considereu-vos morts al pecat, pero vius per a Deu en unió ab Jesucrist nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Pe 2, 9

R/. Aleluya. Vosatres sou un llinage escollit, un sacerdocí real, una nació santa; anuncieu les alabances d'aquell que vos ha cridat de les tenebres a la seua llum admirable. R/. Aleluya.

EVANGELI

*Qui no està disposat a prendre la seua creu per a seguir-me
no és digne de mi. Qui vos rep a vosatres me rep a mi*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 10, 37-42

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuls:

«Qui vol a son pare o a sa mare més que a mi no és digne de mi; i qui vol al seu fill o a la seua filla més que a mi no és digne de mi; i qui no està disposat a prendre la seua creu per a seguir-me, no és digne de mi. Qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui la perga per mi, eixe, la salvarà.

Qui vos rep a vosatres me rep a mi; i qui me rep és com si rebera a qui m'ha enviat.

Qui rep a un profeta perque és profeta tindrà la paga dels profetes; i qui rep a un just perque és just tindrà la paga dels justs.

Qui done a beure un got d'aigua fresca al més insignificant dels meus discípuls, només per ser discípul meu, no perdrà la seua paga, vos ho assegure».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

L'enveja del dimoni va introduir la mort en el món

Lectura del llibre de la Sabiduria

1, 13-15; 2, 23-25

Deu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perga la vida; tot ho ha creat per a que existira, ha format el món per a que l'home vixca, sense posar-li cap classe de verí mortal. El regne de la mort no és de la terra perque la bondat i la justícia són immortals.

Deu no creà a l'home somés a la mort, sino a image de la seua existència eterna. Pero l'enveja del dimoni va introduir la mort en el món i els partidaris d'ell són els qui l'experimenten.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

29, 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b

R. T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat.

T'enaltiré, Senyor, perque m'has salvat
i no has permés que se'm riga l'enemic.
Senyor, m'has tret del fondo de l'abisme
i m'has fet revivre d'entre els qui baixaven a la fosca. *R*.

Canteu al Senyor, tots els seus fidels,
alabeu el seu sant nom.

El seu rigor dura un instant;
pero la seua bondat tota la vida.
Si de nit tot eren plors,
de bon matí tot és alegria. *R*.

Escolta'm, Senyor, i tin pietat de mi;
sigues tu la meua ajuda.
Tu pots canviar en goig les meus penes i el meu dol.
Senyor, Deu meu, per sempre t'alabaré. *R*.

SEGONA LLECTURA

Que lo que vos sobra compense lo que falta als germans pobres

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
8, 7. 9. 13-15

Germans:

Vosatres sobreabundeu en tot: en fe, en doctrina, en coneixement, en interès per tot i inclús en l'amor que me professeu. Puix sigau també generosos en este favor que vos demane.

Ya coneixeu quina va ser la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, se va fer pobre per vosatres, per a enriquir-vos ab la seua pobrea. No seria just que, per a allaugerar als atres, vosatres patíreu estretor.

Més be, un criteri d'equitat exigix que, en el moment present, lo que vos sobra compense lo que els falta ad ells, a fi de que, si un dia ad ells els sobra, això suplixca lo que vos farà falta a vosatres. D'este modo és factible que hi haja igualtat. És precisament lo que diu l'Escriptura: «Ni a qui n'havia recollit molt li'n sobrava, ni a qui n'havia recollit poc li'n faltava».

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Tim 1, 10b

R̃. Aleluya. Jesucrist, el nostre Salvador, ha desposseït a la mort del poder que tenia i, ab la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplandir la llum de la vida. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Chiqueta, a tu te dic: ¡alça't!

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

5, 21-43

En aquell temps:

De nou, Jesús tornà en barca a l'atra vora de la mar, a on de seguida molta gent se reuní al seu voltant. Ell seguia junt a l'aigua quan aplegà un dels caps de la sinagoga que se dia Jaire, qui, en vore a Jesús, se li tirà als peus i, suplicant-li-ho ab tota l'ànima, digué: «La meua filleta s'està morint; pero, si tu vens i li impons les mans, se posarà be i no se morirà». Jesús se n'anà ab ell. Anava també una gran multitud de gent que el seguia i l'espentava per tots els costats.

Entre la gent hi havia una dòna que patia pèrdues de sanc des de fea dotze anys. Després de consultar a molts meges, que l'havien feta sofrir molt, s'havia gastat tot lo que ella tenia i no havia conseguit millorar gens ni miqueta, sino que, al contrari, anava de mal en pijor. Esta dòna, que havia oït parlar de Jesús, se li acostà per darrere en mig de la gent i li tocà el manteu perque pensava: «Només que li toque la roba que du, ya me curaré». I aixina va ser. Immediatament se li tallà l'hemorràgia i va sentir que el mal li havia desaparegut.

Jesús, que sabia el poder que havia eixit d'ell, se girà a l'instant i preguntà a la gent: «¿Quí m'ha tocat el manteu?». Els discípu ls li digueren: «La gent t'oprimix per totes bandes i ¿preguntes encara quí t'ha tocat?». Pero Jesús seguia mirant per a vore quí ho havia fet. I aquella dòna, tremolant de por perque sabia lo que havia passat, s'acostà, se prosternà davant d'ell i contà tota la veritat.

Jesús li respongué: «Filla, la teua fe t'ha salvat. Ves-te'n en pau, lliure ya de la teua malaltia».

Mentrestant, arribaren uns de la casa del cap de la sinagoga i li van dir al pare: «La teua filla s'ha mort. ¿Qué trauràs d'inquietar més al Mestre?».

Pero Jesús, sense fer cas d'aquelles paraules, li va dir al cap de la sinagoga: «No tingues por. Tin només fe». I no va permetre que els acompanyara ningú, llevat de Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume.

Quan van arribar a la casa del cap de la sinagoga, va vore l'avalot de la gent que plorava i cridava a més no poder. Ell entrà en casa i va dir: ¿Qué són este avalot i estos plors? La criatura no està morta, sino que dorm». Ells se rien.

Pero Jesús els va fer eixir a tots, se feu acompanyar només del pare i la mare de la chiqueta i dels qui anaven ab ell, entrà en l'habitació a on la chiqueta jaïa, li donà la mà i li digué: «Talitha, qummi» (que vol dir: «Chiqueta, a tu te dic: ¡alça't!»). I al moment, la chiqueta, que ya tenia dotze anys, s'alçà i se posà a caminar. La gent no s'ho podia creure. Jesús els prohibí terminantment que feren saber lo que havia passat i urgí donar de menjar a la chiqueta.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Eliseu se n'anà ab Elies i fon el seu ajudant

Llectura del primer llibre dels Reis

19, 16b. 19-21

Per aquells dies:

El Senyor va dir a Elies: «Ungix com a profeta successor teu a Eliseu, fill de Safat d'Abel-Meholà».

Elies anà i va trobar a Eliseu, fill de Safat, que llaurava ab dotze parells de bous, i ell mateix conduïa l'últim parell. Elies passà pel seu costat i tirà damunt d'ell el seu manteu de profeta. Eliseu, deixant els bous, corregué darrere d'Elies i li demanà: «Deixa'm dir adeu a mos pares; després vindré i te seguiré». Elies li va respondre: «Ves i torna-te'n. ¿Quí t'ho impedix?».

Eliseu se'n tornà, agafà el parell de bous i els matà; va torrar la carn en el foc que havia fet ab la fusta dels aparells de llaurar, convidà a la seua gent i se'ls van menjar. Després se n'anà ab Elies i fon el seu ajudant.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

15, 1-2a. i 5. 7-8. 9-10. 11

R/. Senyor, en l'herència tu eres la meua fillola.

Guarda'm, Senyor, que en tu trobe yo refugi.

Yo dic: «Senyor, només tu me fas feliç».

Senyor, heretat meua i càlic meu: tu eres la meua fillola; la sort meua està en les teues mans. **R/.**

Beneït siga el Senyor, que m'aconsella;

inclús de nit, m'instruïx interiorment.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor i, ab ell a la meua dreta, no vacilaré. **R/.**

Per això se m'alegra el cor,

se m'omplin de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat:

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida ni deixaràs caure a la fossa a qui t'és fidel. **R/.**

M'ensenyaràs el camí que du a la vida;

m'ompliràs de goig en la teua presència.

Al teu costat, tot és alegria

i delícies per a sempre. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Heu segut cridats a ser lliures

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

4, 31b-5, 1. 13-18

Germans:

Crist nos ha lliberat de l'esclavitud per a que vixcam en llibertat. Mantingau-vos, per tant, fermes i no consentiu convertir-vos novament en esclaus.

Vosatres, germans, heu segut cridats a ser lliures. No utiliseu eixa llibertat com un pretext per a fer el vostre propi gust; al contrari, feu-vos esclaus els uns dels altres per amor; perquè la Llei se complix tota si se complix este manament només: «Amaràs al pròxim com a tu mateix». Pero si aneu mossegant-vos i vos devoreu els uns als altres, penseu que acabareu destruint-vos mútuament.

Ara, per tant, vos dic: deixeu-vos guiar per les exigències de l'Espirit a fi de no donar satisfacció a les desordenades apetències humanes, perquè eixes apetències van contra l'Espirit de Deu, i l'Espirit va contra eixes apetències. L'antagonisme entre ells és tan irreductible que no vos deixa fer lo que voldríeu. Pero si vos deixeu conduir per l'Espirit, ya no esteu baix del domini de la Llei.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Sam 3, 9; Jn 6, 69b

R̃. Aleluya. Parla, Senyor, que el teu servent t'escolta; tu tens paraules de vida eterna. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Se decidí valerosament a encaminar-se cap a Jerusalem

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 9, 51-62

Quan ya s'anava acostant el temps de pujar Jesús al cel, se decidí valerosament a encaminar-se cap a Jerusalem. N'envià ad alguns a fi de que se li alvançaren, i ells, de camí, van entrar en una aldea de Samaria per a preparar-li estage. Pero la gent, quan va saber que Jesús se dirigia a Jerusalem, se negà a rebre'l.

En vore açò, els discípuls Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿vols que els destruïm ab fòc del cel?».

Pero Jesús, encarant-se ab ells, els reptà dient-los: «No sabeu de quin espirit sou. El Fill de l'home no ha vingut a perdre les ànimes, sino a salvar-les». I se n'anaren a una atra aldea.

Mentres anaven de camí, u d'ells li va dir: «Yo estic disposat a seguir-te per a on vages».

Jesús li respongué: «Les raboses tenen caus i els pardalets nius; pero el Fill de l'home no té a ón reposar el cap».

A un atre li va dir: «Tu, seguix-me».

Ell li contestà: «Senyor, deixa'm que vaja primer a soterrar a mon pare».

Jesús li digué: «Deixa que els morts soterren als seus morts; tu dedica't a anunciar el Regne de Deu».

Un atre li va dir també: «Yo estic disposat a seguir-te, Senyor, per a on vages; pero deixa'm dir primer adeu als de ma casa».

Jesús li contestà: «Qui mira arrere quan posa la mà en l'esteva de l'aladre no és apte per al Regne de Deu».

Paraula de Deu.

DUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

El teu rei ve humilment a tu

Llectura del llibre del profeta Zacaries

9, 9-10

Açò diu el Senyor:

Alegra't tu, ciutat de Sió; canta tu, ciutat de Jerusalem; mira al teu rei que fa la seua entrada, just i victoriós, humilment a cavall d'un burro i d'un burret fill de somera. Destruirà els carros de guerra d'Efraïm, els cavalls els alluntarà de Jerusalem i trencarà els arcs dels guerrers. Dictarà la pau a totes les nacions i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'atre i des del Gran Riu als confins de la terra».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

144, 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14

R/. T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.
T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.
Cada dia he de beneir-te
i he d'alabar per a sempre el teu nom. R/.

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.
El Senyor és bo per a tots
i és amable ab totes les seues criatures. R/.

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,
que te beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu Regne
i que parlen de les teues gestes. R/.

El Senyor és fidel a la seua paraula
i les seues obres són obres d'amor.
El Senyor sosté als qui estan a punt de caure
i alça als qui han entropçat. R/.

SEGONA LLECTURA

Si per l'Espirit donem mort a tota activitat desordenada, viurem

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 9. 11-13

Germans:

No vixcau entregats a les desordenades apetències humanes, sino a l'Espirit, ya que l'Espirit de Deu habita en vosatres. Qui no té l'Espirit de Deu no és de Crist.

Si l'Espirit de Deu, que resucità a Jesús, habita en vosatres, el mateix que resucità de la mort a Jesús donarà nova vida als vostres cossos mortals per mig del seu Espirit, que habita en vosatres.

Per tant, germans, si estem en deute ab algú, no és precisament ab les desordenades apetències de la carn, de forma que hajam de viure d'acort ab elles; perque, si vivim segons la carn, estem abocats a la mort. En canvi, si per l'Espirit doneu mort a tota activitat desordenada, viureu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 25

℟. Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills els misteris del Regne. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Yo soc benévol i humil de cor

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

11, 25-30

En aquell temps, Jesús exclamà:

«Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perque has revelat als senzills tot això que has amagat als sabis i als entesos. Sí, Pare, aixina t'ha paregut millor. El Pare ho ha posat tot en les seues mans; llevat del Pare, ningú coneix verdaderament al Fill; i ningú coneix verdaderament al Pare, llevat del Fill i d'aquell a qui el Fill li ho vullga revelar.

Vingau a mi tots els qui esteu cansats i afligits i yo vos faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor, i trobareu el vostre repòs, perque el meu jou és suau i la meua càrrega llaugera».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

*Encara que siguen un poble que sempre s'amotina, han de saber
que hi ha un profeta en mig d'ells*

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

2, 2-5

Per aquells dies:

L'Espirit entrà dins de mi, me va fer alçar dret i vaig sentir que me parlava. Me digué:

«Fill d'home, t'envie als fills d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com sos pares, fins al dia de hui, no han deixat mai de ser-me infidels. T'envie ad estos fills de cara dura i de cor obstinat. Tant si t'escolten com si no, tu els diràs: «Aixina parla el Senyor Deu». Perque, encara que siguen un poble que sempre s'amotina, han de saber que hi ha un profeta en mig d'ells».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

122, 1-2a. 2bcd. 3-4

R/. Tenim els ulls posats en el Senyor
fins que s'apiade de nosatres.

A tu, que tens el trono dalt del cel,
alce els meus ulls.

Com l'esclau té els ulls posats
en les mans del seu amo. R/.

Com l'esclava té els seus ulls posats
en les mans de la senyora,
tenim els ulls posats en el Senyor
fins que s'apiade de nosatres. R/.

Complany-nos, Senyor, complany-nos,
que estem saturats de despreci.
La nostra ànima està ben saturada
dels escarnis dels altius,
del despreci dels insolents. R/.

SEGONA LLECTURA

Estic content de gloriar-me de les meues debilitats; gràcies ad elles tinc dins de mi la força del Crist

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
12, 7-10

Germans:

Les revelacions que he tingut eren tan extraordinàries que Deu, per a que no se me'n pugen els fums al cap, ha permés que me clavaren com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que me galteja per a que no m'enorgullisca. Yo he demanat tres vegades al Senyor que me lliure, pero ell sempre m'ha respost: «Te sobra ab la meua gràcia; puix el meu poder alcança la seua perfecció en la debilitat».

Per això estic content de gloriar-me de les meues flaquees, per a sentir dins de mi la força de Crist. M'agrada ser dèbil i vore'm ultrajat, pobre, perseguit i acorralat, i sofrir-ho tot per causa de Crist; perque, quan soc dèbil, és quan soc realment fort.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 4, 18

℟. Aleluya. El Senyor m'ha enviat a dur la Bona Nova als pobres, a proclamar als captius la seua lliberació. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Els profetes només són mal rebuts en el seu poble

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

6, 1-6

En aquell temps:

Jesús anà a Nazaret, el seu poble, acompanyat dels seus discí-puls. El dissabte, començà a ensenyar en la sinagoga.

Tots, en sentir-lo, s'estranyaven i dien: «¿D'a ón li ve tot això? ¿Cóm sap tant i qué són estos milacres que realisen les seues mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Jo-sep, de Judes i de Simó? I les seues parentes, ¿no viuen ací entre nosatres?». I s'escandalisaven.

Per això, Jesús els digué: «Per totes bandes són estimats els pro-fetes, pero no en la seua pròpia terra, ni entre la seua parentela, ni entre els de la seua mateixa casa». I no pogué fer cap milacre; no-més va impondre les mans a uns quants malalts, que se van posar

bons. I se sorprenia de que no volgueren creure. Després, Jesús va recórrer les viles i els pobles pròxims i els ensenyava.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Yo decantaré cap ad ella, com un riu, la pau

Lectura del llibre del profeta Isaïes

66, 10-14c

Alegreu-vos i feu festa ab Jerusalem tots els qui l'ameu; estigau contents d'ella tots els qui li portàreu dol.

Perque sereu alletats i vos asseciareu ab el seu consol i chuplareu de les delícies dels seus pits.

Açò diu el Senyor: «Yo decantaré cap ad ella, com un riu, la pau, i com un torrent que se n'ix, les riqueses de les nacions.

En braços seran portades les seues criatures i les engrunsaran sobre els genolls; igual que una mare consola al seu fill, aixina vos consolaré yo: en Jerusalem sereu consolats.

Quan ho vejau, el vostre cor glatirà de goig, i com l'herba del prat reviuran els vostres ossos». La mà del Senyor se manifestarà als seus servents.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

65, 1-3a. 4-5. 6-7a. 16 i 20

R/. Aclameu al Senyor tots els de la terra.

Aclameu al Senyor tots els de la terra,
canteu a la glòria del seu nom;
poseu dignitat en l'alabança
i digau-li: ¡qué admirables són les teues obres! **R/.**

Tota la terra se't prosterna
per a cantar himnes al teu nom.
Vingau a contemplar les gestes del Senyor,
que tan admirable és en lo que fa pels hòmens. **R/.**

Convertí la mar en terra eixuta
i pogueren passar a peu el riu.
En ell tenim posat el nostre goig,
en ell, que ho governa tot ab el seu poder. **R/.**

Vingau i escolteu-me, fidels del Senyor,
i vos contaré lo que ell va fer per mi.
Beneït siga Deu, que no rebuja la meua súplica
ni me nega mai el seu favor. R̃.

SEGONA LLECTURA

*Yo duc impreses en el meu cor les marques distintives
de nostre Senyor Jesucrist*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 6,14-18

Germans:

Deu me lliure de gloriar-me en res que no siga la creu de nostre Senyor Jesucrist, en la qual el món ha mort per a mi i yo per al món. ¡Qué més dona estar circumcidats o no estar-ho! Lo únic que importa és ser hòmens nous.

Pau i misericòrdia per a tots els qui s'ajusten ad esta norma i per a tot el poble: l'Israel de Deu.

D'ara en avant, que no m'inquiete més ningú, perque ya tinc prou en dur impreses en el meu cos les marques distintives de Jesús.

Germans: que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist estiga ab el vostre espirít. Amén.

Paraula de Deu.

Alaluya

Col 3, 15a-16a

R̃. Alaluya. Que la pau de Crist exulte en els vostres cors; que la paraula de Crist tinga cabuda entre vosatres en tota la seua ríquea. R̃. Alaluya.

EVANGELI

La pau que els desiguen quedarà ab ells

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 10, 1-12. 17-20

En aquell temps:

El Senyor designà també a uns atres setantadós discípuls i els envià, de dos en dos, per davant d'ell, a tots els pobles i aldees que pensava visitar.

I els dia: «Hi ha molt que segar i són pocs els segadors. Per tant, demaneu a l'amo dels sembrats que envie més hòmens a segar-los. Aneu: yo vos envie com a corders en mig de llops. No dugau sac, ni sarró, ni calcer, i no vos detingau per a saludar a ningú en el camí.

Quan entreu en alguna casa, digau primer: ¡Pau ad esta casa! Si els qui allí viuen són gent de pau, la pau que els desigueu quedarà ab ells; pero si no ho són, retornarà a vosatres. Quedeu-vos en la mateixa casa, menjant i bevent de lo que tinguen, perque qui treballa be se mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Quan arribeu a un poble a on se vos reba be, mengeu lo que vos oferixquen, cureu als malalts que hi haja i digau a la gent d'allí: «El Regne de Deu està prop de vosatres».

Pero si entreu en un poble a on no volen rebre-vos, ixcau als seus carrers dient: «Inclús la pols del vostre poble, que se'ns ha apegat als peus, nos l'espolem contra vosatres. Pero sapiau que el Regne de Deu ya està prop». Vos dic que el dia del juí els habitants de Sodoma seran tractats ab més clemència que els d'eixe poble».

Els setantadós tornaren tot contents i dient: «Senyor, inclús els dimonis nos obeïxen en el teu nom».

Jesús els respongué: «Yo he vist a Satanàs caure des del cel com un rellamp. Yo vos he donat poder per a chafar serps, alacrans i totes les forces de l'enemic; i res ni ningú vos podrà fer mal. Pero, aixina i tot, no vos alegreu tant perque vos obeïxquen els espírits malignes com per estar els vostres noms escrits ya en el cel».

Paraula de Deu.

DUMENGE XV DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

La pluja fa germinar la terra

Lectura del llibre del profeta Isaïes

55, 10-11

Açò diu el Senyor:

«Aixina com la pluja i la neu cauen del cel i no tornen allà sino després d'amerar la terra, de fecundar-la i fer-la germinar a fi de donar llavor per a la sembra i pa per a menjar, d'igual modo serà la paraula que ix de la meua boca; no tornarà a mi de buit, sino que farà la meua voluntat i complirà lo que yo li havia encomanat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

64, 10abcd. 10e-11. 12-13. 14

R̃. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Tu cuides de la terra, Senyor,
la fas fèrtil i l'enriquixes a mans plenes
en eixir-se'n els teus rius,
de tan plens d'aigua com van. **R̃.**

Quan li vols traure forment, tu la poses ben a punt,
amerant els solcs i aplanant els tarroços;
l'ablanixes ab les pluges
i beneïxes els seus brots. **R̃.**

Tu corones l'any ab els teus bens;
de les teues carrilades destila l'abundància;
reverdixen els oasis del desert
i els tossals s'engalanen d'alegria. **R̃.**

Els prats se cobrixen de raberes
i les valls s'adornen
ab la capa dels sembrats,
resonant de crits i de cançons. **R̃.**

SEGONA LLECTURA

La mateixa creació està esperant ab impaciència que Deu descórrega el vel de la glòria dels seus fills

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 18-23

Germans:

Yo pense que els patiments d'ara no són res si els comparem ab la glòria que més avant se'ns descobrirà. Perque la mateixa creació està esperant ab impaciència que Deu descórrega el vel de la glòria dels seus fills. Somesa al fracàs, no per la seua voluntat, sino perque Deu aixina ho va voler, la creació mateixa espera compartir, lliure ya de l'esclavitut de la corrupció, la llibertat gloriosa dels fills de Deu.

Perque tots sabem que encara hui la creació sancera està gemecant com si patira dolors de part. Pero no ella a soles; també nosatres, els qui ya posseïm a l'Esprit com a primícia de la glòria que ha de vindre, gemequem en el nostre interior esperant l'hora de ser fills de Deu i la lliberació definitiva del nostre cos.

Paraula de Deu.

Aleluya

℟. Aleluya. La llavor és la paraula de Deu; el sembrador és Crist. Tots els qui el troben viuran eternament. ℟. Aleluya.

EVANGELI

El sembrador ixqué a sembrar

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 13, 1-23

Aquell dia, ixqué Jesús de casa i s'assentà a la vora de la mar. Acodí ad ell tanta gent que hagué de pujar-se'n a una barca; i decidí acomodar-se allí mentres la gent se quedava dreta a la vora de l'aigua. Ell els parlà llargament en paràboles: els va dir:

«Una volta ixqué un sembrador a sembrar. Quan sembrà la llavor, una poca caigué a la vora del camí; vingueren els pardalets i se la menjaren. Una atra poca va caure entre pedres, a on a penes sí hi havia terra; i com la terra era tant poqueta, la llavor va nàixer de seguida, pero, en quant va eixir el sol, s'agostà i, perque no tenia raïls, se secà. Una atra poca llavor caigué entre albarzers, que van créixer i l'ofegaren. El restant va caure en terra fètil i

donà el seu fruit: unes espigues donaren gra al cent; unes atres al xixanta; i unes atres al trenta per u.

Qui puga entendre açò, que ho entenga».

Els discípuIs se li acostaren per a preguntar-li: «¿Per qué els parles en paràboles?».

Ell els respongué: «A vosatres, Deu vos permet conéixer els secrets del Regne del cel, pero ad ells no. Ya que a qui té, se li donarà més i ne tindrà de sobra; pero a qui no té, encara lo poc que tinga, se li llevarà». Per això els parle en paràboles, perque, encara que miren, no veuen res i, encara que escolten, res ouen ni entenen. Aixina se complix en ells la profecia d'Isaïes que diu: «Per més que escolteu no entendreu res; mirareu ab els vostres ulls i res voreu. Perque el cor d'este poble s'ha fet insensible; són durs d'orella i s'han tapat els ulls per a no vore, ni oir, ni entendre en el seu cor, no fora cosa que se convertiren a mi i yo els curara».

En quant a vosatres, feliços sou perque teniu ulls que poden vore i oïts que poden sentir. Vos assegure que molts profetes i hòmens justs van desijar vore lo que vosatres esteu veent, i no ho veren, i oir lo que vosatres esteu sentint, i no ho van sentir.

Escolteu, per tant, vosatres lo que vol dir la paràbola del sembrador: «Els hi ha que senten la predicació del Regne, pero no li presten la deguda atenció; i el Maligne ve i els arranca la llavor sembrada en els seus cors: estos són com la llavor que va caure a la vora del camí.

Uns atres són com la llavor que va caure entre pedres: ouen la predicació del Regne i, de moment, la reben ab alegria; pero no arraïla dins d'ells perque són volubles. Aixina que, a penes se troben ab dificultats o ab persecucions per causa d'eixa predicació, sucumbixen a l'instant.

Uns atres són com la llavor que va caure entre albarzers: ouen la predicació del Regne, pero la deixen morir sense que done fruit perque només se preocupen dels problemes i dels negocis d'esta vida.

Pero també hi ha uns atres que senten la predicació del Regne i li presten la deguda atenció: estos són com la llavor que caigué en terra fèrtil i bona i que donà el seu fruit al cent, al xixanta o al trenta per u».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Ves a profetisar al meu poble

Lectura del llibre del profeta Amós

7, 12-15

Per aquells dies: Amasies, sacerdot de Betel, digué a Amós:

«Vident, ves-te'n d'ací. Fuig al país de Judà. Allí menja el teu pa i fes de profeta, pero ací, en Betel, guarda't de tornar a fer de profeta, que açò és un santuari del rei i la casa del regne».

Amós li respongué: «Yo no soc profeta ni he segut mai de cap comunitat de profetes. Yo soc pastor i sé fer madurar el fruit de les figueres, pero el mateix Senyor m'ha tret de darrere del bestiar i m'ha dit: «Ves a profetisar contra Israel, el meu poble».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada
i dona'ns la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:

Deu anuncia la pau al seu poble.

El Senyor està prop per a salvar als seus fidels
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. *R*.

La fidelitat i l'amor se trobaran,
se besaran la justícia i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra
i la bondat mirarà des del cel. *R*.

El Senyor nos donarà la pluja
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà davant d'ell
i la pau seguirà els seus passos. *R*.

SEGONA LLECTURA

Deu nos elegí en Crist abans de crear el món

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

1, 3-14

Alabat siga Deu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, que nos ha beneït en Crist ab tota classe de benediccions espirituals i celestials. Ell nos elegí en la persona de Crist abans de crear el món per a que fórem irrepreensibles als seus ulls, com correspon als ad Ell

consagrats. Per amor nos destinà a ser adoptats com a fills seus per Jesucrist, per pura iniciativa de la seua benevolència. D'este modo, la grandea dels favors, que nos ha concedit en el seu Fill benamat, se convertix en un himne d'alabança a la seua glòria. Ab la sanc del seu Fill, i en virtut de la riquesa de la seua gran bondat, Deu nos ha lliberat i nos ha perdonat els nostres pecats.

La riquesa dels favors de Deu s'ha desbordat en nosatres en donar-nos tota esta sabiduria i comprensió que tenim, i nos ha fet conèixer els seus designis més secrets. És un pla que, benévolament, havia decidit realisar per mig de Crist, quan vinguera el temps oportú: a saber, instaurar en Crist totes les coses, tant les del cel com les de la terra.

En ell hem heretat també la nostra part, aquella a la qual nos havia destinat el signi de Deu que tot ho du a terme d'acort ab la decisió de la seua lliure voluntat. Aixina nosatres, que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança, serem un himne vivent a la glòria de Deu. I vosatres, que heu escoltat l'anunci de la veritat i la Bona Nova de la vostra salvació, després d'escoltar-la i de creure en ella, també heu segut marcats ab l'Esprit Sant promés en ser empeltats en Crist. Esta és la penyora de l'herència que Deu nos té reservada mentres arriba la plena lliberació del poble de Deu. Des d'ara serem un himne d'alabança a la seua grandea.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Ef 1, 17-18

R/. Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del nostre cor per a que conegam a quina esperança hem segut cridats. R/. Aleluya.

EVANGELI

Jesús començà a enviar als dotze

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

6, 7-13

En aquell temps:

Jesús reuní als dotze discípuls i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els espirits malignes.

I els recomanà que, a part del bastó, no dugueren res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un atre vestit; i, només, les sandàlies per calcer.

I els donà estes instruccions: «En la primera casa a on vos estageu quedeu-vos fins que marcheu d'aquell lloc. Si en un lloc

no vos volen rebre ni escoltar, a l'hora d'eixir-vos-en espolseu-vos la pols de baix dels peus com una acusació contra ells».

Els dotze se'n van anar i predicaren a la gent que se convertira. També expulsaren molts dimonis i ungiren ab oli a molts malalts, que se posaven bons.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

La Llei la tens molt prop de tu per a poder complir-la

Lectura del llibre del Deuteronomi

30, 9b-14

Moisés parlà al poble dient-li:

«Escolta la veu del Senyor, Deu teu, guardant els seus manaments i decrets escrits en el llibre d'esta Llei, i convertix-te al Senyor, Deu teu, ab tot el cor i ab tota l'ànima.

Perque la Llei que hui te done no és cosa tan difícil per a tu que no la pugues alcançar. No està en el cel, ni val dir: «¿quí és capaç de pujar allí per a dur-nos-la i fer-nos-la conèixer per a que la pugam complir?». No està tampoc a l'atra vora de la mar, ni val dir: «¿quí és capaç de travessar la mar per a dur-nos-la i fer-nos-la conèixer per a que la pugam complir?». La Llei la tens molt prop de tu per a poder complir-la; la tens en els llavis i en el cor. Complix-la».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

68, 14 i 17.30 -31. 33-34. 36ab i 37

R/. Humils, busqueu sincerament al Senyor
i reviuran els vostres cors.

A tu, Senyor, eleve la meua súplica en esta hora propícia;
que m'escolte la teua gran bondat i que la teua fidelitat m'ajude.
Respon-me, Senyor, ab la delícia de les teues gràcies
i, per la teua gran compassió, gira't cap a mi. R/.

Els humils, quan ho vegen, s'alegraran.
Busqueu sincerament al Senyor i reviuran els vostres cors,
perque el Senyor escolta sempre al desvalgut
i no abandona als seus captius. R/.

Deu salvarà a Sió i reconstruirà les viles de Judà;
hi haurà qui les habite i les herete.

Els fills dels teus servents les heretaran
i les habitaran els qui amen el teu nom. *R*.

SEGONA LLECTURA

Tot ho ha creat Deu per Ell i per ad Ell

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

1, 15-20

Jesucrist és l'imatge de Deu invisible, el primogènit de tot lo creat, ya que Deu creà totes les coses per Ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, ya siguen tronos, dominacions, principats o potestats; tot ho ha creat Deu per Crist i per a Crist. Ell ya existia abans que cosa alguna i tot té en ell la seua consistència.

Ell és també el cap del cos, que és l'Iglésia; en Ell comença tot. Ell és el primogènit dels qui han de resucitar perquè Ell en tot és el primer. Deu, efectivament, va voler que en Ell residira la plenitud de totes les coses i que per Ell se reconcilie ab Deu tot l'Univers, fent les paus ab tot lo que hi ha, tant en la terra com en el cel, per la mort de Jesucrist en el patíbul de la creus.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 6, 64b. 69b

R. Aleluya. Les teues paraules, Senyor, són esperit i vida; tu tens paraules de vida eterna. *R*. Aleluya.

EVANGELI

Per a mi, ¿quién són estos otros?

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

10, 25-37

En aquell temps:

Un doctor de la Llei, volent posar a prova a Jesús, li feu este preguntat: «Mestre, ¿qué he de fer per a obtindre la Vida Eterna?».

Jesús li contestà: «¿Qué hi ha escrit en la Llei de Moisés? ¿Qué lliges?».

Ell li respongué: «Amaràs al Senyor, Deu teu, ab tot el teu cor, ab tota la teua ànima, ab totes les teues forces i ab tot el teu ser; i als altres els amaràs com a tu mateix».

Jesús li va dir: «Has respost correctament. Fes açò i viuràs».

Pero el doctor de la Llei, per tal de justificar la seua pregunta, insistí: «I per a mi, ¿quí és el meu pròxim?».

Jesús li digué:

«En certa ocasió, un home, que baixava de Jerusalem a Jericó, caigué en mans d'uns lladres que li robaren tot lo que portava, li pegaren una bona palissa i se n'anaren, deixant-lo mig mort. Poc després, baixava pel mateix camí un sacerdot que va vore al malferit, pero, pegant una volta, passà de llarc. Igual va fer un levita que passà per aquell lloc.

Finalment, un samarità, que viajava per aquella contornada, quan arribà i el va vore malferit, se va commoure, se li acostà, després de curar-li les ferides ab oli i vi, li les embenà, el montà en la seua pròpia cavalcadura, el va dur a un hostal i cuidà d'ell. Al sendemà, quan el samarità hagué d'anar-se'n, li donà dos monedes de plata a l'hostaler i li va dir: «Ocupa't be d'este home; i si gastara més de lo que ara te done, ya t'ho pagaré quan torne».

Puix be, ¿quin d'estos tres hòmens creus tu que se comportà com a pròxim del qui va caure en mans dels lladres?».

El doctor de la Llei contestà: «El qui se va condoldre d'ell». Jesús li digué: «Puix ves-te'n i fes tu lo mateix».

Paraula de Deu.

DUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

En el pecat dones lloc a l'arrepentiment

Lectura del llibre de la Sabiduria

12, 13. 16-19

No hi ha cap Deu, llevat de tu, que cuide de tot, a qui hages de demostrar-li que no dictamines injustament.

El teu poder és el principi de la justícia i la teua sobirania universal te fa perdonar a tots. Tu demostres la teua força al qui dubta de la plenitud del teu poder i reprimixes l'audàcia dels qui, sabent que eres fort, són uns desvergonyits. Tu, que eres l'amo del poder, dictamines imparcialment i nos governes ab tota consideració perquè pots fer lo que vols.

Obrant aixina, ensenyares al teu poble que els justs deuen ser humans ab tots, i donares als teus fills gran esperança en vore que, en el pecat, dones lloc a l'arrepentiment.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

85, 5-6. 9-10. 15-16a

℟. Senyor, tu eres indulgent i bo.

Senyor, tu eres indulgent i bo,
ric en misericòrdia per a tots els qui t'invoken.
Senyor, escolta la meua oració,
atén la veu de la meua súplica. ℟.

Tots els pobles que tu has creat
vindran a postrar-se davant de tu, Senyor,
i a donar glòria al teu sant nom.
Diran: «tu eres gran i són maravolloses les teues obres;
tu eres l'únic Deu». ℟.

Pero, tu, Senyor, que eres el Deu clement i compassiu,
lent per al castic, ric en pietat i fidel,
mira'm i tin pietat de mi. ℟.

SEGONA LLECTURA

L'Espirit intercedix per nosatres ab gemecs que no se poden expressar

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 26-27
Germans:

Certament som dèbils, pero l'Espirit ve en ajuda nostra porque no sabem lo que hem de demanar; l'Espirit mateix intercedix per nosatres ab gemecs que no se poden expressar. Deu, que penetra l'interior dels nostres cors, sap prou be quin és el desig d'eixe Espirit que intercedix pel poble sant d'acort ab la divina voluntat.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 25

R̃. Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, porque has revelat als senzills els misteris del Regne. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Deixeu-los créixer junts mentres arribe el temps de la sega

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 13, 24-43

En aquell temps: Jesús propengué a la gent esta paràbola:

«El Regne del Cel se pareix a un home que sembrà bona llavor en el seu camp; pero una nit, mentres la gent dormia, vingué el seu enemic, sembrà margall en mig del blat i se n'anà.

Quan el blat començava a verdejar, i se fea ya l'espiga, aparegué també el margall. Els jornalers anaren de cara a l'amo i li digueren: «Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? ¿Cóm és que hi ha margall?». L'amo els respongué: «Algú, que no me vol be, ha fet això». Els jornalers li van dir: «¿Vols que anem a arrancar-lo?». Pero ell els contestà: «No ho feu ara, que podrieu arrancar també el blat. Deixeu-los créixer junts mentres arribe el temps de la sega i, quan vinga l'hora de segar, diré als segadors: «Arranqueu primer el margall i lligueu-lo en feixos per a cremar-lo; i el blat guardeu-lo en el meu graner».

També els contà esta atra paràbola: «El Regne del cel se pareix a un gra de mostaça que un llaurador va sembrar en el seu camp; encara que és la més chicoteta de totes les llavors, quan creix, se

fa més alta que totes les hortalices i aplega a ser un arbust; tant és aixina, que els pardalets venen a fer niu en les seues branques».

També els digué: «El Regne del cel pot comparar-se al rent que una dona mesclà ab tres mesures de farina per a que fermentara tota la pasta».

Tot açò ho digué Jesús a la gent en paràboles, i sense paràboles no els dia res, per a que se complira l'oràcul del Profeta: «Parlaré valent-me de paràboles; anunciaré coses que han estat secretes des de la creació del món».

Després de dir açò, Jesús se despedí de la gent i se n'anà a casa. Els discípuuls se li van acostar i li pregaren: «Explica'ns el significat de la paràbola del margall entre el blat». Ell els va dir:

«El llaurador que sembra la bona llavor és el Fill de l'home i el camp és el món; la bona llavor representa als qui són del Regne i el margall als qui són partidaris del Maligne; l'enemic de l'amo, qui la sembrà, és el dimoni; la collita representa la fi del món i els segadors són els àngels.

Del mateix modo que s'arranca el margall i se fa una foguera ab ell, igual passarà en la fi del món: el Fill de l'home enviarà als seus àngels a que arranquen del seu Regne a tots els corruptors i als qui fan el mal; els tiraran al forn encés i allí ploraran i els cloixiran les dents. I els justs brillaran com el sol en el Regne de mon Pare. Qui puga entendre açò, que ho entenga».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Yo mateix arreplegaré totes les ovelles que me queden i els donaré pastors

Lectura del llibre del profeta Jeremies

23, 1-6

¡Ai dels pastors que dispersen i maltracten les ovelles de la meua rabera!, diu l'oràcul del Senyor.

Per això el Senyor, Deu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosatres heu dispersat les meues ovelles i les heu fetes fugir en lloc de guardar-les. Per tant, ara yo vos passaré contes per a reclamar tot el mal que heu fet», diu l'oràcul del Senyor.

I totes les ovelles que me queden, yo mateix les arreplegaré de tots els pobles a on les havia fetes fugir i les faré tornar als seus prats; allí seran fecundes i se multiplicaran. Els donaré pastors que les guarden i ningú tornarà a fer-los por ni a escarotar-les, ni ne faltarà cap, diu l'oràcul del Senyor.

Dies vindran, diu l'oràcul del Senyor, que farà germinar un rebrot llegítim del llinatge de Davit que farà regnar en la terra la justícia i el be. En els seus dies, Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-la-nostra-justícia».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

22, 1-3. 4. 5. 6

R/. El Senyor és el meu pastor, no me falta res.

El Senyor és el meu pastor, no me falta res;
me fa sestejar en prats deliciosos;
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí me fa renovellar. R/.

Encara que passe per sendes tenebroses
no tinc por de res
perque te tinc al meu costat;
la teua guaita de pastor me serena i me conforta. R/.

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen.
M'ungixes el cap ab perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. R/.

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida,
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. R/.

SEGONA LLECTURA

És ell la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un només

Llectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 2, 13-18

Germans:

Els qui abans estàvem llunt de Crist-Jesús, ara, per la seua sanc, estem ben propet d'ell.

Crist és la nostra pau. Ell ha fet, dels dos pobles, un poble només en destruir ab el seu propi cos la barrera de l'odi que els separava. Ell ha abolit la Llei ab els seus preceptes i normes i els ha fet fer les pauses a fi de crear un home nou. Ha reconciliat als dos pobles ab Deu i, unint-los en un sol cos per mig de la seua mort en creu, ha donat mort per ell mateix a l'enemistat que els dividia.

Per això, ha vingut a dur-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosatres que estàveu llunt i la pau als qui estaven prop, els jueus. Gràcies ad ell, els uns i els altres tenim accés al Pare guiats per un mateix Espirit.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 27

℟. Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me segueixen. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Eren com ovelles sense pastor

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc

60, 30-34

En aquell temps:

Els apòstols se reuniren novament ab Jesús i li parlaren de tot lo que havien fet i ensenyat. Ell els va dir: «Vingau ara, vosatres només, a un lloc despoblat i reposeu un poc». Perque era tanta la gent que els seguia que no els deixaven temps ni per a menjar.

Se'n pujaren ells a soles a una barca i s'encaminaren cap a un lloc despoblat. Pero algú els va vore quan marchaven; i molts, que ho van saber, van eixir de tots aquells pobles i, corrent a peu per la vora, arribaren abans que ells.

Quan Jesús desembarcà, va vore una gran gentada i se complanygué perque eren com ovelles sense pastor. I se posà a instruir-los llargament.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Senyor, no passes de llarc i queda't ab el teu servent

Llectura del llibre del Gènesis

18, 1-10a

Per aquells dies:

Mentres Abraham estava assentat en l'entrada de la tenda, junt a la carrasca de Mambré, perque fea molta calor, se li aparegué el Senyor. Abraham alçà els ulls i va vore davant d'ell a tres hòmens

drets. En vore'ls, se n'anà corrent a rebre'ls des de l'entrada de la tenda i se prosternà inclinant el front en terra.

I digué: «Senyor, si he alcançat el teu favor, no passes de llarc i queda't ab el teu servent; faré que te duguen aigua per a llavar-vos els peus i que descansen en l'ombra de la carrasca. Mentrestant, vos duré unes rosques de pa per a que refeu les vostres forces abans de continuar el camí, ya que heu passat prop del vostre servent». Ells li respongueren: «Be està; fes-ho com dius».

Abraham entrà de pressa en la tenda, a on estava Sara, i li digué: «Afanya't, pren tres mesures de la flor de la farina, pasta-la i fes uns pans cuïts a la brasa». Després corregué cap a la corraliça, trià un vedell ben gros i li'l donà a un criat per a que el preparara de seguida. Quan ya ho tenia tot a punt, prengué brullo, llet i el vedell amanit; els ho va servir i ell se quedà dret, al seu costat, baix de la carrasca, mentrimentres s'ho menjaven.

En acabant, li preguntaren: «¿A ón està Sara, la teua dòna?». Abraham els respongué: «Ací, dins de la tenda». Afegí u d'ells: «L'any que ve, quan torne a vore't ací, Sara, la teua muller, haurà tingut un fill».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

14, 2-3ab. 3cd-4ab. 5

R/. Senyor, ¿quí podrà quedar-se en ta casa?

¿Quí podrà viure en la teua montanya sagrada?:
quí se comporta honradament i obra ab rectitut;
quí diu la veritat com la pensa
i, quan parla, no sembla calúmnies. R/.

Qui no fa mal al seu veí
ni diu de ningú res infamant;
quí als seus ulls contenen poc els descreguts
i vol i aprecia als qui temen al Senyor. R/.

Qui no fia els seus diners abusivament
i qui no se ven per a fer-li mal a l'inocent.
Qui obra d'este modo mai sucumbirà. R/.

SEGONA LLECTURA

El pla secret de Deu, amagat durant segles i generacions sanceres, ara l'ha revelat als creents

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

1, 24-28

Germans:

Ara estic content de patir per vosatres. D'este modo vaig completant en la meua pròpia carn lo que encara falta als sofriments de Crist en favor del seu cos, que és l'Eglésia. Deu m'ha fet servidor d'esta Eglésia i m'ha confiat l'encàrrec de dur a terme en vosatres el seu message complet.

El pla secret de Deu, amagat durant segles i generacions sanceres, ara l'ha revelat als creents, fent-los conèixer la glòria i la riquesa que este misteri conté per als qui no són judeus: me referixc a Crist, que viu en vosatres i és l'esperança de la glòria. Eixe Crist anuncie yo, amonestant i instruint a tots els hòmens de la millor manera que sé i que puc; ya que lo que yo vullc és que tots alcancen la plena madurea en la seua vida cristiana.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Lc 8, 15

R/. ¡Feliços els qui, ab un cor bo i dòcil, guarden la paraula de Deu i donen fruit per la seua constància! R/. Aleluya.

EVANGELI

Marta l'acolli i Maria ha escollit la millor part

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

10, 38-42

En aquell temps:

Jesús entrà en un poblet a on una dòna, que de nom se dia Marta, l'acolli en sa casa. Una germana d'ella, de nom Maria, assentada als peus del Senyor, escoltava les seues paraules. Marta, en canvi, anava molt atrafegada ab els quefers domèstics per tal d'obsequiar-lo. Per això s'acostà a Jesús i li va dir: «Senyor ¿te pareix be que la meua germana me deixe a soles ab tot el treball de la casa? Dis-li, per favor, que m'ajude».

El Senyor li va respondre: «Marta, Marta, estàs inquieta i nerviosa per moltes coses, pero només n'hi ha una que és necessària. Maria ha triat la millor part i ningú li la podrà furta».

Paraula de Deu.

DUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

PRIMERA LLECTURA

Has demanat discerniment

Lectura del primer llibre dels Reis

3, 5. 7-12

Per aquells dies:

El Senyor s'aparegué a Salomó durant la nit en un somi i li va dir: «Demana'm lo que tu vullgues».

Salomó li respongué: «Tu vas demostrar un gran amor al teu servent Davit, mon pare; i perquè caminà en la teua presència ab fidelitat, justícia i rectitut de cor ab tu, li vas conservar este amor gran concedint-li que s'assentara en el seu trono un fill seu, com hui s'està realisant. Senyor, Deu meu: tu has fet que yo, servidor teu, siga ara rei per haver heretat el trono de Davit, mon pare, encara que soc un chiquet i no sé desinvoldre'm. El teu servent se troba en mig del teu poble, un poble tan immens com incalculable. Dona al teu servidor un cor dòcil per a governar-lo i per a destriar el be del mal; perquè sense això, ¿quí seria capaç de conduir ad este poble tan numerós?».

Al Senyor li agradà que Salomó li demanara açò. Aixina que li va dir: «Per no haver-me demanat per a tu llarga vida ni riqueses, ni la vida dels teus enemics, sino discerniment per a poder escoltar i governar, te donaré lo que me demanes; i te faré tan inteligent i tan ple de prudència com no hi ha hagut mai ningú abans ni hi haurà després de tu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

118, 57 i 72. 76-77. 127-128. 129-130

R/. ¡Quànt m'estime yo la teua Llei, Senyor!

El Senyor és la meua heretat;
he decidit guardar les teues paraules.
Més m'estime yo els preceptes de la teua boca
que mil monedes d'or i plata. **R/.**

Que me console el teu amor
segons la promesa que li feres al teu servent;
que m'aplegue la teua misericòrdia i viuré;
la meua delícia serà complir la teua voluntat. **R/.**

Yo m'estime els teus preceptes
més que l'or i més que tot;
per això aprecie els teus decrets
i avorrixc el camí de la mentira. R/.

Els teus preceptes són maravellosos;
per això els guarde yo.
L'explicació de la teua paraula dona llum
i l'entenen els ignorants. R/.

SEGONA LLECTURA

Nos predestinà a ser image del seu Fill

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 28-30

Germans:

Estem ben segurs de que tot s'encamina al be dels qui amen a Deu, dels qui ell ha cridat conforme al seu disseny. Als qui Deu s'havia escollit els predestinà igualment, des del principi, a ser image del seu Fill per a que ell fora el primogènit de molts germans. I als qui Deu els predestinà també els cridà, els justificà i els glorificà.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 25

R/. Aleluya. Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills els misteris del Regne. R/. Aleluya.

EVANGELI

Ven tot lo que tingues i compra el camp

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 13, 44-52

En aquell temps, Jesús digué a la gent:

«El Regne del cel és paregut a un tresor amagat en un camp; qui se'l troba el torna a amagar i, després, ple d'alegria, se'n va a vendre tot lo que té i compra el camp.

També el Regne del Cel se pareix a un comerciant que busca perles fines: quan ne troba una de molt de valor, se'n va a vendre tot lo que té i la compra.

El Regne del Cel també se pot comparar a una xàrcia que tiren a la mar i en ella arrepleguen tota classe de peixos; quan la xàrcia està plena, els peixcadors la trauen a la platja i s'assenten a

triar-los: els bons els posen en paneres i els roïns els tiren. Això mateix passarà a la fi del món: aniran els àngels a separar als roïns dels bons, i als roïns els tiraran al forn encés. Allí hi haurà plors i els cloixiran les dents.

¿Ho heu entés be tot açò?».

Ells li contestaren: «Sí que ho hem entés».

Jesús els va dir: «Mireu; quan un dels vostres escrivés entén del Regne de Deu ve a ser com un pare de família que va traent de l'arca coses noves i coses antigues».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Tots ne menjaran i encara ne sobrarà

Lectura del segon llibre dels Reis

4, 42-44

Per aquells dies: Un home de Baal-Salisà va anar a dur a Eliseu, l'home de Deu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi del novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dona-ho a la comunitat i que mengen». El servidor li contestà: «¿Cóm puc donar açò a un centenar d'hòmens?».

Pero Eliseu insistí: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengen. Perque açò diu el Senyor: «Tots ne menjaran i encara ne sobrarà». Els ho repartí, ne menjaren tots i encara ne sobrà, com el Senyor ho havia dit.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

144, 10-11. 15-16. 17-18

R/. En quant obris tu la mà, Senyor,
nos omplis de favors.

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,
que te beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu regne
i que parlen de les teues gestes. R/.

Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,
i al seu temps tu els dones l'aliment.
En quant obris tu la mà, Senyor,
omplis de favors a tots els vivents. R/.

El Senyor és just en tots els seus camins
i compassiu en totes les seues obres.
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen ab sinceritat. *R̃*.

SEGONA LLECTURA

Un sol cos, un sol Senyor, una sola fe, un sol batisme

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 1-6

Germans:

Yo, empresonat per causa del Senyor, vos pregue que vixcau com ho demana la vocació a la qual heu segut cridats. Sigau humils, amables i comprensius; aguanteu-vos els uns als atres ab amor; no escatimeu cap esforç per a consolidar l'unitat, fruit de l'Espirit, ab els lligams de la pau.

Un sol és el cos i un sol és l'espirit, com és també una sola l'esperança que naix de la vocació a la qual heu segut cridats. Hi ha un sol Senyor, una sola fe, un sol batisme, un sol Deu i Pare de tots, que està per damunt de tot, que actua a través de tot i està present en tot. Beneït siga pels segles dels segles. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 7, 16

R̃. Aleluya. Ha aparegut entre nosatres un gran profeta; Deu ha visitat al seu poble. *R̃*. Aleluya.

EVANGELI

Jesús repartí els pans a tota la gent. Ne repartia tants com ne volien

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 1-15

En aquell temps:

Jesús se n'anà a l'atra vora de la mar de Galilea (que és la de Tiberíades). El seguia molta gent perque veen els milacres que fea ab els malalts. Jesús pujà a una montanya i s'assentà ab els discípuels. S'acostava la Pasqua, la festa principal dels judeus.

Jesús alçà els ulls i, en vore la gentada que anava arribant, preguntà a Felip: «¿A ón comprarem pa per a que ne puga menjar tota esta gent?». Ho preguntava per a vore qué dia Felip, ya que Jesús ya sabia lo que anava fer.

Felip li respongué: «Necessitaríem molts diners per a poder donar només un tros de pa a cada u».

Un atre dels discípuls, Andreu, el germà de Simó Pere, intervingué dient: «Ací hi ha un chic que té cinc pans d'ordi i dos peixos; pero, ¿qué és açò per a tanta gent?».

Jesús digué: «Feu que s'assenten tots». En aquell lloc hi havia molta herba, i s'assentaren tots. Eren uns cincmil hòmens.

Jesús prengué els pans i, després de dir l'acció de gràcies a Deu, els repartí entre tota la gent assentada. Això mateix va fer ab els peixos, i ne repartí tants com ne volien. Quan ya tots quedaren satisfets, Jesús digué als seus discípuls: «Arreplegueu lo que ha sobrat, que no se faça malbé». Ho feren aixina, i de les sòbres d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze còvens.

Quan la gent se donà conte del prodigi que Jesús havia fet, comentava: «Segur que este home és el Profeta que havia de vindre al món».

Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per a fer-lo rei, se retirà ell a soles a la montanya.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Que el meu Senyor no se moleste si yo torne a parlar

Lectura del llibre del Gènesis

18, 20-32

Per aquells dies, el Senyor va dir: ¡«Quina clamor tan forta contra Sodoma i Gomorra!, ¡qué greu és el seu pecat! Baixaré a vore si tota la ciutat se comporta com ho denota la clamor que m'està arribant; i si no és tota la ciutat, vullc saber-ho».

Els dos àngels se n'anaren cap a Sodoma, mentres Abraham se quedava en presència del Senyor. Al moment, Abraham se li acostà i li va dir: «¿És cert que faràs desaparéixer tant a l'inocent com al culpable? Si hi haguera en la ciutat cinquanta justs, ¿els faries desaparéixer a tots i no perdonaries a la ciutat per amor als cinquanta justs que n'hi hauria? Mai de la vida podries fer tal cosa: matar al just ab el culpable, de modo que l'inocent i el culpable siguen tractats igual. Això, ¡mai de la vida! Tu, que eres el juge de tot el món, ¿deixaries de fer justícia?».

El Senyor li contestà: «Si trobara en la ciutat a cinquanta justs, per amor d'ells, perdonaria a tota la ciutat».

Abraham continuà dient: «Encara m'atreveixc a parlar al meu Senyor, yo que soc tot pols i cendra. Si, per a arribar al número de cinquanta justs, ne faltaren cinc, ¿destruiries, per eixos cinc, tota la ciutat?».

Respongué el Senyor: «No la destruiria si ne trobara a quarantacinc».

Abraham insistí: «Supongam que només n'hi haguera quaranta».

Ell li respongué: «En atenció ad eixos quaranta no ho faria». Abraham continuà dient: «Que no se moleste el meu Senyor, si insistixc: i ¿si només n'hi haguera trenta?».

Ell li contestà: «No ho faria per consideració ad eixos trenta».

Abraham insistí de nou: «M'atreveixc a parlar al meu Senyor: i ¿si, per una suposició, no n'hi haguera més que vint?».

Li respongué el Senyor: «No la destruiria en atenció ad eixos vint».

Abraham continuà dient-li encara: «Que el meu Senyor no s'enfade si insistixc una volta més: i, ¿si només n'hi haguera deu?».

El Senyor li respongué: «Per atenció ad eixos deu no la destruiria».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

137, 1-2a. 2bc-3. 6-7. 8

R̥. Quan t'invoque yo, Senyor, tu m'escoltes.

Senyor, te done gràcies de tot cor
i davant dels àngels te vullc cantar;
inclinant el front en terra
me postraré davant del santuari. **R̥.**

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,
ya que la teua paraula la poses per damunt del teu bon nom.
Quan t'invoque yo, Senyor, tu m'escoltes
i enfortixes la meua ànima. **R̥.**

El Senyor és sublim; mira als humils ab bons ulls,
pero als altius se'ls coneix des de ben llunt.
Si camine entre perills, tu me guardes la vida;
estens la mà contra els meus enemics
i la teua dretha me salva. *R/*.

El Senyor me favorix del tot.
La teua misericòrdia, Senyor, és per a sempre.
No abandones mai l'obra de les teues mans. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Deu vos ha tornat la vida juntament ab la de Crist i vos ha perdonat totes les culpes

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 2, 12-14
Germans:

Pel batisme fóreu sepultats ab Crist i ab Ell vau resucitar per haver cregut en el poder de Deu, que el va resucitar d'entre els morts.

I morts estàveu vosatres a causa de les vostres culpes i perque vivíeu permanentment en les vostres desordenades apetències humanes. Pero ara Deu vos ha tornat la vida, juntament ab la de Crist, i vos ha perdonat totes les culpes. Ha destruït el document acusador que contenia càrrecs contra vosatres i l'ha fet desaparèixer clavant-lo en la creu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Rm 8, 15

R/. Aleluya. Heu rebut un esperit que vos fa fills i nos fa cridar:
Abba, Pare. *R/*. Aleluya.

EVANGELI

Demaneu i Deu vos donarà

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluc 11, 1-13

Un dia que estava Jesús pregant en un lloc, quan ya havia acabat de resar, un dels discípuls li va dir: «Senyor, ensenya'ns a resar igual com Joan ensenyava als seus discípuls».

Jesús els digué: «Quan reseu, digau:

Pare, santificat siga el teu nom.
Vinga el teu Regne.
Dona'ns cada dia el pa que necessitem.
Perdona'ns els pecats,
com també nosatres perdonem als qui nos ofenen.
I no nos deixes caure en la tentació».

Després els va dir: «Supongau que u de vosatres va a mijanit a casa d'un amic i li diu: «Amic, deixa'm tres pans, perque un atre amic meu, que va de viage, acaba d'arribar a ma casa i no tinc res que oferir-li». Supongau també que l'atre, des de dins, respon: «per favor, no me molestes ara; ya tinc la porta tancada i els meus fills i yo ya estem gitats; no pretendràs que m'alce per a donar-te uns pans». Puix be, vos assegure que, si no s'alçava a donar-li els pans per raó de la seua amistat, a lo manco per a evitar que seguira molestant-lo, s'alçaria i li donaria tot lo que necessita.

Per això vos dic: demaneu i vos donaran; busqueu i trobareu; toqueu i vos obriran la porta. Perque qui demana, obté; qui busca, troba; i al qui toca, li obriran la porta. ¿Quin pare, entre vosatres, si un fill li demana pa, en lloc de pa li donarà una pedra? O ¿si li demana peix, li donarà una serp? O be, ¿si li demana un ou, li donarà un alacrà? Puix si vosatres, que sou roïns, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare, que està en el cel, donarà l'Espirit Sant als qui li'l demanen».

Paraula de Deu.

DUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Vingau i mengueu

Lectura del profeta Isaïes

55, 1-3

Açò diu el Senyor:

«Escolteu els qui teniu set, vingau a l'aigua, vingau els qui no teniu diners, compreu blat i mengueu-ne debades, compreu llet i vi sense diners i begau-ne sense pagar res.

¿Per qué tireu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu el vostre jornal en menjars que no satisfan? Escolteu be i tastareu cosa bona i assaborireu lo que és bo i millor.

Estigau atents i vingau a mi, escolteu-me i vos ompliré de vida. Pactaré ab vosatres una aliança eterna, la dels favors irrevocables promesos a Davit».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

144, 8-9. 15-16. 17-18

R/. Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,
i al seu temps tu els dones l'aliment.
El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.
El Senyor és bo per a tots
i és amable ab totes les seues criatures. R/.

Tots tenen els ulls posats en tu, mirant esperançats,
i, al seu temps, tu els dones l'aliment.
En quant obris tu la mà, Senyor,
omplis de favors a tots els vivents. R/.

El Senyor és just en tots els seus camins
i compassiu en totes les seues obres.
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen ab sinceritat. R/.

SEGONA LLECTURA

Res serà capaç d'apartar-nos de l'amor de Deu, manifestat en Jesucrist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 35. 37-39

Germans:

¿Quí serà capaç d'apartar-nos de l'amor de Crist? ¿Els contra-temps, la por, les persecucions, la fam o la nuditat, els perills i l'espasa?

De tot açò eixirem vencedors fàcilment ab l'ajuda d'Aquell que tant nos ha volgut. Estic convençut de que no hi ha res en la mort o en la vida, en l'àmbit dels espírits o dels poders sobrehumans, en el món com és o com puga arribar a ser, en les forces de l'univers, en les altures o en les profunditats, res en tota la creació que puga separar-nos de l'amor de Deu, manifestat en Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 4, 4b

℟. Aleluya. L'home no viu només de pa; viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Ne menjaren tots a satisfacció

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

14, 13-21

En aquell temps:

Quan Jesús s'enterà de la mort de Joan Batiste, se'n va anar, en una barca, a un lloc tranquil i despoblat. Pero la gent, en saber-ho, el va seguir per terra des dels pobles. En desembarcar Jesús i vore aquella multitud de gent, se complanygué d'ells i curà als malalts.

Quan començà a fer-se tart, se li acostaren els discípuls i li van dir: «Este és un lloc despoblat i està fent-se tart. Despedix a la gent per a que se'n vaja a les aldees i se compre qué menjar».

Jesús els respongué: «No cal que se'n vagen; doneu-los a menjar vosatres mateixos».

Ells li van dir: «Ací només tenim cinc pans i dos peixos». Ell els digué: «Porteu-me'ls».

Jesús manà que la gent s'assentara en l'herba; i, prenent els

cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, donà gràcies a Deu, els partí i els donà als discípuls, qui els distribuïren entre la gent. Ne menjaren tots a satisfacció i encara arreplegaren dotze paneres de sòbres. Ne van menjar uns cincmil hòmens, sense contar a les dònes i als chiquets».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Yo vos faré ploure pa del cel

Lectura del llibre de l'Èxodo

16, 2-4. 12-15

Per aquells dies:

Tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aaron. El poble d'Israel els dia: «¡Qué be si la mà del Senyor nos haguera fet morir a tots en la terra d'Egipte, quan encara nos assentàvem al voltant de les olles de carn i menjàvem tot el pa que volíem! Nos has fet eixir cap ad este desert per a que tot este poble muiga de fam».

El Senyor digué a Moisès: «Mira, yo vos faré ploure pa del cel. Que tots ixquen cada dia a arreplegar-ne, pero només el que necessiten per ad aquell dia. Vulc vore si complixen o no lo que yo els mane.

He oït estes murmuracions del poble d'Israel. Dis-los, per tant: Esta vesprada menjareu carn, i demà de matí tot el pa que vullgau, i sabreu que yo, el Senyor, soc el vostre Deu».

Aquella vesprada arribà una bandada de guals que cobrí el campament, i al sendemà de matí, tot el campament estava ple de rosada. Quan la rosada s'esbargí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de rosada blanca que cobrix la terra. Els israelites, en vore-ho, se dien els uns als atres: «Manhu», que vol dir, «¿Qué és açò?».

Perque no sabien qué era. Moisès els va dir: «Açò és el pa que el Senyor vos dona per aliment».

Paraula de Deu.

R. El Senyor els donà el seu forment celestial.

Lo que vam sentir i vam deprendre,
lo que els pares nos van contar
no podem amagar-ho als nostres fills;
i que ells ho conten als qui vindran.
Són les gestes glorioses del Senyor. **R.**

Ell donà ordens als núvols
i obrí els batedors del cel
per a que ploquera l'aliment del manà,
el dò del seu forment celestial. **R.**

I els hòmens van menjar el pa dels àngels,
les provisions abundants que els enviava.
Els introduí en el seu tancat sagrat,
en la montanya que el seu braç els conquistà. **R.**

SEGONA LLECTURA

Revestiu-vos d'este home novell que Deu ha creat a image seua

Llectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 17. 20-24
Germans:

Açò és lo que vos dic i vos recomane en nom del Senyor: que no vixcau ya més com els qui no creuen, deixant-vos conduir per criteris que no valen gens.

No és res de tot això lo que vosatres heu deprés sobre Crist. Perque suponc que vos l'han predicat com és i que, com a cristians, se vos ha ensenyat, d'acort ab l'autèntica doctrina de Jesús, a renunciar a la vostra antiga manera de viure, a despullar-vos d'esta naturalea caduca que, seduïda pel plaer, camina cap a la seua pròpia destrucció. Feu que se renove el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar i revestiu-vos d'este home novell que Deu ha creat a image seua: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 4, 4b

R. Aleluya. L'home no viu només de pa: viu també de tota paraula que procedix de la boca de Deu. **R.** Aleluya.

EVANGELI

*Els qui venen a mi no passaran mai fam, i els qui creuen en mi
no tindran mai set*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 24-35

En aquell temps:

Quan la gent va vore que ni Jesús ni els seus discípuls estaven allí, pujà a les barques i anà a Cafarnaüm en busca de Jesús. Quan el trobaren en l'atra vora, estranyats, li van preguntar: «Mestre, ¿quan has vingut ací?».

Jesús els respongué: «La veritat és que vosatres no me busqueu pels prodigis que heu vist, sino perque heu menjat tot el pa que heu volgut. No vos heu de preocupar per un menjar que se fa malbé, sino per a conseguir el que se conserva sempre, el que dona la vida eterna. Este és l'aliment que vos donarà el Fill de l'home, a qui el Pare, Deu, ha marcat ab el sagell de la seua autoritat».

Ells li preguntaren: «¿Qué hem de fer per a portar-nos com Deu vol?».

Jesús els contestà: «Lo que Deu vol de vosatres és que cregau en el qui Ell ha enviat».

Li replicaren: «¿Quina senyal visible nos pots donar per a que cregam en tu? ¿Quines obres fas? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, com diu l'Escritura: «Els donà a menjar pa del cel».

Jesús els respongué: «No va ser Moisés qui vos donà pa celestial; és mon Pare qui vos dona el verdader pa del cel, perque el pa que dona Deu és el que baixa del cel per a donar vida al món».

Ells li van dir: «Senyor, dona'ns sempre d'eixe pa. «Jesús els contestà: «Yo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran mai fam, i els qui creuen en mi no tindran mai set».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

¿Qué trau l'home de tot el seu esforç?

Llectura del llibre de l'Eclesiastés

1, 2; 2, 21-23

Vanitat de vanitats, dia el Predicador, vanitat de vanitats i tot és vanitat.

Després de que u s'esforça en treballar ab destrea, traça i eficàcia, li ho ha de deixar tot a un atre que no s'ha esforçat ni gens, ni poc, per res. També això és vanitat i una gran desgràcia. Perque, de fet, ¿qué trau l'home de tot el seu esforç i de tots els seus afanys ab que treballa baix del sol? De dia, tot és desfici, dolor i fatiga, i de nit, ni el seu cap pot descansar.

També açò és vanitat.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

94, 1-2. 6-7. 8-9

R. Escoltarem la teua veu, Senyor.

Vingau, aclamem al Senyor ab crits de festa,
donem vítols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'ell donant-li gràcies
i aclamant-lo ab els nostres cants. *R.*

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque Ell és el nostre Deu
i nosatres, el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. *R.*

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu!
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». *R.*

SEGONA LLECTURA

Orienteu la vida cap al cel, a on està Crist

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 1-5. 9-11

Germans:

Ya que heu resucitat ab Crist, orienteu la vida cap al cel, a on està Crist assentat a la dreta de Deu; poseu el cor en els bens del cel i no en els de la terra. Morts ya al món, la vostra vida està amagada, ab Crist, en Deu. Quan se manifeste Crist, que és la vostra vida, també vosatres apareixereu junt ad Ell plens de glòria.

Per tant, destruïu tot lo que hi ha en vosatres de mundà: la luxúria, l'impurea, les passions desenfrenades, els mals desijos i l'avarícia, que és una espècie d'idolatria.

No aneu enganyant-vos els uns als altres. Despul·leu-vos de l'antiga i pecadora condició humana i convertiu-vos en hòmens nous, hòmens que van renovant-se constantment a imatge del seu Creador, en busca d'un coneiximent d'Ell cada volta més profund. En este orde nou ya no hi ha fronteres de raça, religió, cultura o posició social, perquè Crist és la síntesis de tot i està en tots.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 5, 3

R̃. Aleluya. ¡Feliços els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu! El Regne del Cel és per ad ells. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Tot lo que volies guardar-te, ¿de quí serà?

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç 12, 13-21

En aquell temps: u del públic digué a Jesús:

«Mestre, dis-li al meu germà que repartisca ab mi l'herència».

Jesús li contestà: «Amic: ¿quí m'ha nomenat juge o repartidor d'herències entre vosatres?».

I, dirigint-se a tots, afegí: «Vejau de no caure en l'avarícia, perquè la vida de l'home no depèn de les seues riqueses».

I els ho va explicar ab esta paràbola:

«En certa ocasió, un home ric obtingué de les seues terres una abundant collita. En vore-la, se digué: «I ara, ¿qué faré si no tinc prou lloc per a guardar tanta collita? I decidí: «Ya sé lo que he de fer: tiraré a terra els graners i ne faré uns altres més grans a on puga guardar el gra i les altres collites meues. Després, ya me podré dir a mi mateix: «gita't, menja, beu i dona't bona vida».

Pero Deu li va dir: «Insensat: esta mateixa nit vas a morir; i tot lo que volies guardar-te ¿de quí serà?». Açò és lo que li passa al qui amontona riqueses pensant només en sí mateix i no se fa ric als ulls de Deu.

Paraula de Deu.

DUMENGÉ XIX DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Espera al Senyor en la montanya santa

Llectura del primer llibre dels Reis

19, 9a. 11-13a

Per aquells dies:

En arribar Elies a l'Horep, la montanya de Deu, passà allí la nit en una cova. El Senyor li digué: «Ix fòra i espera al Senyor en la montanya, que ell pronte va a passar».

Pero, abans que el Senyor, passà un vent tan fort que clavillava les montanyes i trencava les roques; pero en el vent no estava el Senyor. Va vindre després un terremot, pero en ell tampoc estava el Senyor. Finalment, s'escoltà un airet suau. Elies, en sentir-ho, se cobrí la cara ab el manteu i se quedà allí, a l'entrada de la cova.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R/. Fes-nos vore, Senyor, la claror de la teua mirada
i dona'ns la teua salvació.

Yo escolte lo que diu el Senyor:

Deu anuncia la pau al seu poble.

El Senyor està prop per a salvar als seus fidels
i la seua glòria habitarà en el nostre territori. R/.

La fidelitat i l'amor se trobaran,
se besaran la justícia i la pau;
la fidelitat germinarà en la terra
i la bondat mirarà des del cel. R/.

El Senyor nos donarà la pluja
i la nostra terra donarà el seu fruit.

La bondat anirà davant d'ell
i la pau seguirà els seus passos. R/.

SEGONA LLECTURA

Acceptaria gustós ser un proscrit pel be dels meus germans

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 9, 1-5

Germans:

Com a cristià que soc, vos dic la veritat. No mentixc, i la meua consciència, guiada per l'Espirit Sant, m'assegura que és de veres

lo que vos dic. Sent una gran tristea i un dolor constant oprimix el meu cor: acceptaria gustós ser malaït i, inclús, ser un proscrit llunt de Crist si açò redundara en benefici dels meus germans, els de la meua raça. Ells descendixen d'Israel, foren adoptats per Deu com a fills i tenen la seua presència. D'ells és l'aliança, la Llei, el cult i les promeses. D'ells són els patriarques dels qui, en lo humà, procedix Crist, el Messies, que és Deu per damunt de tot, beneït per sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

Sal 129, 5

℟. Aleluya. Yo espere en el Senyor i confie en la seua paraula.
℟. Aleluya.

EVANGELI

Mana'm que vaja a encontrar-te caminant sobre l'aigua

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 14, 22-33
En aquell temps:

Quan la gent ya havia menjat prou, Jesús invità als seus discípuls a pujar a la barca i alvançar-se-li cap a l'atra vora mentres ell dia adeu a la gent. Després de despedir-se de tots, ell a soles se'n pujà a la montanya a resar, i, en fer-se de nit, encara seguia allí ell a soles.

Mentrestant, la barca anava ya molt llunt de terra i les ones l'agitaven de valent. Cap a les tres del matí se'ls acostà Jesús caminant sobre les aigües. Quan els discípuls ho van vore, s'esglayaren i cridaren de por que tenien.

Pero de seguida Jesús els va dir: «No tingau por; soc yo». Pere li digué: «Senyor, si eres tu, mana'm que vaja a encontrar-te caminant sobre l'aigua».

Jesús li contestà: «Vine».

Pere saltà de la barca, se posà a caminar per damunt de l'aigua i anà acostant-se a Jesús; pero, en sentir la força del vent, li entrà por i començà a afonar-se. En eixe instant cridà: «Senyor, salva'm».

Jesús, donant-li de seguida la mà, l'agafà i li va dir: «¡Home de poca fe! ¿per qué has dubtat?».

En quant pujaren a la barca, el vent amainà.

I els qui estaven en la barca se postraren davant d'ell i li digueren: «Realment, tu eres el Fill de Deu».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Ab la força d'aquell aliment caminà fins a la montanya de Deu

Lectura del primer llibre dels Reis

19, 4-8

Per aquell temps:

Elies caminà durant un dia pel desert, s'assentà a l'ombra d'una ginesta i demanà la mort pregant d'esta manera: «Ya n'hi ha prou, Senyor. Lleva'm la vida; no he de ser més afortunat que els meus pares, que també han mort». Després se gità baix d'aquella ginesta i s'adormí.

Mentres dormia, un àngel el tocà i li va dir: «Alça't i menja». Elies va vore en el seu capçal un pa cuit a la brasa i un cànter d'aigua. Menjà, begué i s'adormí una atra volta.

L'àngel del Senyor el tornà a tocar i li digué: Alça't i menja, que encara has de fer molt de camí». Ell s'alçà, menjà i begué i, ab la força d'aquell aliment, caminà quaranta dies i quaranta nits fins que arribà a l'Horep, la montanya de Deu.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9

℟. Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindré sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima se gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho senten. ℟.

Tots a l'hora glorifiquem al Senyor,
exalcem tots junts el seu nom.
He demanat al Senyor que m'aconsellara;
ell me respongué i me salvà de tots els meus terrors. ℟.

Mireu be i vos omplirà de llum;
ya no haureu de baixar els ulls, avergonyits.
Quan l'afligit invoca al Senyor,
ell l'escolta i el salva del perill. ℟.

L'àngel del Senyor acampa al voltant dels seus fidels
i els protegix.
Tasteu i voreu qué bo és el Senyor;
feliç qui s'acull ad ell. ℟.

SEGONA LLECTURA

Vixcau amant igual com Crist amà

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 4, 30-5, 2
Germans:

No entrístiu l'Espirit Sant ab que Deu vos ha marcat per a reconéixer-vos el dia de la lliberació final.

Llunt de vosatres tot mal humor, mal geni, crits, injúries i qual-sevol classe de maldat. Sigau, en canvi, bondadosos i compassius; i perdoneu-vos els uns als atres com Deu vos ha perdonat en Crist.

Sou fills benamats de Deu: procureu imitar-lo. Vixcau en l'amor, igual com Crist nos amà i s'entregà per nosatres, oferint-se a Deu com una víctima d'olor agradable.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 6, 51-52

℟. Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Yo soc el pa viu baixat del cel

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 41-52

En aquell temps:

El judeus murmuraven de Jesús porque havia dit que ell era «el pa baixat del cel», i se preguntaven: «Este, ¿no és Jesús, el fill de Josep?, ¿cóm ara diu que ha baixat del cel?».

Jesús els digué: «Deixeu-vos de criticar. Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat. I als qui venen a mi yo els resucitaré l'últim dia. Diu el llibre dels Profetes que «tots seran instruïts per Deu». Tots els qui escolten l'ensenyança del Pare i la deprenen venen a mi. Ab açò no vullc dir que algú haja vist mai al Pare: només el qui ve de Deu, eixe sí que ha vist al Pare. Vos ho dic ab bona veritat: els qui creuen tenen vida eterna.

Yo soc el pa que dona la vida. Els vostres pares menjaren el manà en el desert i moriren; este és el pa que baixa del cel a fi de que no muiga ningú dels qui el mengen.

Yo soc el pa viu que ha baixat del cel. Qui menja d'este pa viurà sempre, i el pa que yo done és la meua carn per a la vida del món».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

*Ab un mateix fet castigaves als enemics i a nosatres nos omplies de glòria,
tu que nos havies cridat*

Lectura del llibre de la Sabiduria

18, 6-9

Aquella nit de l'eixida d'Egipte havia segut anunciada anticipadament als nostres pares a fi de que se sentiren encorajats en vore complides les promeses en que havien cregut. El teu poble esperava la salvació dels inocents i la perdició dels culpables perquè, ab un mateix fet, castigaves als enemics i a nosatres nos omplies de glòria, tu que nos havies cridat.

Els fills sants d'un poble bo t'oferiren, d'amagatontes, sacrificis i se comprometeren a guardar esta sagrada llei: que tots els del poble sant se solidarisarien en les coses bones igual com s'havien solidarissat en els perills. Després començaren a entonar els himnes tradicionals.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

32, 1 i 12. 18-19. 20 i 22

R/. ¡Feliç el poble que el Senyor
s'ha elegit per la seua heretat.
Justs, aclameu al Senyor;
que dels bons be que se mereix l'alabança.
Feliç la nació de la qual Deu és el Senyor
i el poble que Ell s'ha elegit per a la seua heretat. R/.
Els ulls del Senyor velen pels seus fidels,
pels qui esperen en la seua misericòrdia,
quan lliura les seues vides de la mort
i els reanima en temps de fam. R/.
Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili i escut nostre que nos protegeix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com sempre ho esperem de tu. R/.

SEGONA LLECTURA

*Tenia posada l'esperança en la ciutat que té a Deu mateix
per arquitecte i constructor*

Lectura de la carta als hebreus

11, 1-2.8-19

Germans:

La fe és estar segurs de que existixen els bens que esperem

i estar certs de les realitats que encara no veem. Per la fe se guarda en l'Escritura el bon recort dels antepassats.

Per la fe, Abraham, obeí a la crida de Deu i se posà en camí cap a la terra que havia de posseir en herència; i va eixir del seu poble sense saber a ón aniria; per la fe residí com un foraster en la terra que Deu li havia promés, vivint en tendes de campanya, cosa que igualment feren Isaac i Jacop, hereus, com ell, de la mateixa promesa; vixqué d'este modo perque tenia posada l'esperança en la ciutat de sòlits fonaments que té a Deu per arquitecte i constructor.

Per la fe, també Sara, que era estèril, quan ya li havia passat l'edat, obtingué la virtut de fundar un llinage; tot, perque se fià de la promesa. Aixina que només d'un home, per cert, sense vigor per a engendrar, naixqué una descendència tan numerosa com les estreles del cel i tan incontable com l'arena de les plages de la mar.

Tots estos moriren sense haver obtingut lo que Deu els havia promés, pero ho van vore ab els ulls de la fe i ho saludaren des de llunt, reconeixent d'esta manera que eren estrangers, com gent de pas per aquella terra.

Els qui se comporten d'este modo està clar que estan buscant una pàtria. Ara be; si lo que enyoraven era la pàtria de la qual havien eixit, a temps estaven de tornar-se'n. Pero no; clarament se veu que ells aspiraven a una pàtria millor: la del cel. Per això, Deu se pagava de dir-se el «Deu d'ells» perque els tenia preparada una ciutat. Per la fe, Abraham, posat a prova, oferí en sacrifici a Isaac, que era el seu fill únic, i, per tant, el depositari de les promeses, del qui Deu havia dit: "Isaac assegurarà la teua descendència". Pero Abraham confiava en que Deu seria prou poderós per a resucitar morts. Per això, el fet de recobrar al seu fill era com un anunci simbòlic d'aquella realitat.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 24, 42 a 44

℟. Aleluya. Vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Estigau també a punt vosatres

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

12, 32-48

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuels:

«No tingues por, chicotet ramat, perque és voluntat del vostre Pare donar-vos el Regne. Vengau els vostres bens i repartiu l'import entre els qui ho necessiten. Feu-vos aixina ab un capital que no se deteriora, ab

un tesor inagotable en el cel, a on no hi ha lladres que el roben ni rovell que el faça malbé. Perque a on tingau la vostra riquesa tindreu el vostre cor».

«Estigau preparats, ab el cos cenyit i ab la llum encesa. Sigau com els criats que estan esperant que l'amo torne de la boda a fi d'obrir-li tan pronte com arribe i toque a la porta. Felços aquells criats que l'amo trobe desperts en el moment de la seua vinguda. Vos assegure que se cenyirà, els farà assentar-se en taula i ell mateix els anirà servint. Felços d'ells si, quan arribe l'amo, be siga a mijanit, be siga de bon matí, els troba ben desperts.

Per una atra banda, estigau segurs de que, si l'amo de la casa sabera a quina hora hauria de vindre el lladre, no li permetria assaltar-la. Per tant, també vosatres vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home».

Pere li preguntà: «Senyor, esta paràbola ¿l'has dita només per a nosatres o per a tots?».

El Senyor li respongué: «Vosatres comporteu-vos com l'administrador fidel i prudent a qui l'amo confia el personal de servici de sa casa i li encarrega que tinga ben disposts i a temps els aliments que li corresponen. Felç aquell criat si l'amo, quan arribe, el troba complint el seu deure. Vos dic que li confiarà tots els seus bens. Pero si, perque està fòra de casa el seu amo, eixe criat se val del seu càrrec per a maltractar als atres criats i criades i per a menjar, beure i emborrachar-se, l'amo, el dia que arribe d'improvís, el castigarà severament i el condenarà a la pena que se mereix: a la dels traïdors.

El criat que sap lo que l'amo vol, pero no se capacita per a fer-ho, ni l'obeïx, serà castigat molt severament. En canvi, el criat que, per ignorar lo que exigix l'amo, fa alguna cosa mereixedora de castic serà castigat no tan severament. Al qui molt se li ha donat, molt li serà exigit; al qui molt se li confia, molt més se li exigirà».

Paraula de Deu.

DUMENGE XX DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Als estrangers els portaré a la montanya santa

Llectura del llibre del profeta Isaïes

56, 1. 6-7

Açò diu el Senyor:

«Compliu els vostres deures, practiqueu la justícia, que ya està a punt d'arribar la meua salvació i va a manifestar-se la meua victòria.

Als estrangers, que s'han adherit al Senyor servint-lo per amor i glòria del seu nom i volen ser els seus servidors, si se guarden de violar el repòs del dissabte i se mantenen fidels a la meua aliança, els portaré a la montanya santa, els deixaré celebrar les seues festes en ma casa d'oració i acceptaré sobre el meu altar els seus holocausts i sacrificis; porque ma casa és casa d'oració i aixina la nomenaran tots els pobles».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

66, 2-3. 5. 6 i 8

R/. Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben, a l'hora, tots els pobles.
Que Deu s'apiade de nosatres i nos beneïxca,
que nos faça vore la claror de la seua mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles voran la salvació. R/.

Que s'alegren els pobles i canten de goig
perque tu riges el món ab justícia,
governes les nacions ab rectitut
i guies als pobles de la terra. R/.

Que t'alaben les nacions, Senyor,
que t'alaben, a l'hora, tots els pobles.
Que Deu nos beneïxca
i tots el venerem d'un cap a l'atre de la terra. R/.

SEGONA LLECTURA

Els favors que Deu ha fet a Israel i la vocació a que l'ha cridat són irrevocables

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

11, 13-15. 29-32

Germans:

A vosatres, els qui no sou jueus, he de dir-vos una cosa: que, mentres yo siga, per voluntat de Deu, el vostre apòstol, faré honor al meu ministeri, a vore si els entren zels als de la meua raça i ne puc salvar ad alguns. Perque, si la reprovació dels jueus ha servit per a reconciliar al món ab Deu, ¿qué passarà quan Deu els accepte una atra volta?: serà com un retornar dels morts a la vida.

Els favors que Deu nos fa i la vocació a que nos crida són irrevocables. També nosatres, en un atre temps, vam desobeir a Deu; pero ara, que ells l'han desobeït, Deu s'ha complanygut de vosatres. D'igual modo, ells, que ara són els desobedients, obtindran misericòrdia a causa de la misericòrdia que Deu vos ha otorgat, ya que Deu ha permés que tots fórem desobedients a fi de poder tindre finalment misericòrdia de tots.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 4, 23

℟. Aleluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les malalties i dolències de la gent. ℟. Aleluya.

EVANGELI

¡Dòna, quina fe més gran que tens!

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

15, 21-28

En aquell temps:

Jesús se retirà a la regió de Tir i de Sidó. En això, una dòna cananea, que vivia per aquells llocs, ixqué al seuencontre cridant: «Senyor, Fill de Davit, tin compassió de mi: la meua filla està endimoniada i patix moltíssim».

Com Jesús no li contestava ni paraula, els discípuls se li acostaren per a dir-li: «Atén-la; que no fa més que vindre darrere i pegar crits».

Pero Jesús els respongué: «Deu m'ha enviat només a les ovelles perdudes del poble d'Israel».

Mes la dòna, agenollant-se davant de Jesús, li suplicà: «Senyor, ajuda'm».

Ell li contestà: «No està be llevar el pa als fills per a tirar-lo als gossos».

Pero ella li replicà: «Tens tota la raó, Senyor; pero també és cert que els gossets mengen les molles de pa que cauen de la taula dels amos».

Jesús li va dir: « ¡Dòna, quina fe més gran que tens! Que se complixca com ho desiges». I a l'instant se posà bona la seua filla.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Vingau a menjar el meu pa i a beure els meus vins

Lectura del llibre dels Proverbis

9, 1-6

La sabiduria ha construït el seu palau, ha posat sèt columnes; prepara els seus guisats i els seus vins i fa parar la seua taula. Després envia a les criades a cridar des dels punts que dominen la ciutat: «Que vinguen els il·letrats».

I als qui no tenen enteniment, ella els diu: «Vingau a menjar el meu pa i a beure els meus vins. Deixeu la vostra ignorància i viureu i alvançareu pel camí del coneiximent».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

33, 2-3. 10-11. 12-13. 14-15

R. Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindré sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima se gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R.**

Sants del Senyor, venereu-lo;
venereu-lo i no vos faltarà res.
Els rics s'empobriran i passaran fam,
pero als qui busquen al Senyor no els faltarà cap de be. **R.**

Vingau, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar al Senyor.
¿Quí és l'home que s'estima la vida,
que vol viure temps de benestar? R̃.

Guarda't la llengua del mal,
que no diguen res de fals els teus llavis.
Decanta't del mal i fes el be,
busca la pau i procura conseguir-la. R̃.

SEGONA LLECTURA

Mireu d'entendre qué vol de vosatres el Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 5, 15-20

Germans:

Doneu-vos conte be de com vos comporteu: no sigau com la gent que no sap lo que se fa, sino com gent de coneiximent; mireu d'aprofitar-vos del moment present perquè els temps que vivim són roïns. No sigau d'aquells que no fan cas de res: mireu, més be, d'entendre qué vol de vosatres el Senyor.

No begau massa, que el vi du al llibertinage; deixeu que vos ompliga l'Espirit Sant. Reciteu entre vosatres salms, himnes i cànctics espirituals; canteu i toqueu per al Senyor des del fondo dels vostres cors, donant gràcies sempre i de tot a Deu Pare, en el nom de Jesucrist, nostre Senyor.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 6, 57

R̃. Aleluya. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell, diu el Senyor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

La meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 51-58

En aquell temps, Jesús digué als jueus:

«Yo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja d'este pa viurà per a sempre. Més encara: el pa que yo done és la meua carn per a que done vida al món.

Els jueus se posaren a discutir i dien: «¿Cóm s'ho pot arreglar este per a donar-nos a menjar la seua carn?».

Jesús els respongué:

«La veritat és que, si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seua sanc, no tindreu vida en vosatres. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc té vida eterna i yo el resucitaré l'últim dia.

Per cert: la meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell. El Pare que viu m'ha enviat a mi, i yo vixc gràcies al Pare; igualment, els qui me mengen viuran gràcies a mi.

Este és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells moriren; pero els qui mengen d'este pa viuran per a sempre».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

¡Ai, mare meua! m'has dut al món, a mi que ho tinc tot en contra meua

Lectura del llibre del profeta Jeremies

38, 4-6. 8-10

Per aquells dies:

Alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Muiga Jeremies, perque ab els seus sermons no fa més que desmoralisar als soldats que queden en la ciutat i a tots els seus habitants. Este home no vol el be del poble, sino la seua perdició».

El rei Sedecies els va respondre: «Agafeu-lo; està en les vostres mans». El rei era incapaç de negar-los res. Ells agafaren a Elies i el van ficar dins de la cisterna de Melquies, fill del rei, la qual estava en el pati de la presó, i el baixaren ab unes cordes. Com en la cisterna no hi havia aigua, sino fanc, Jeremies s'afonà en el tarquim.

Abdemelec ixqué del palau real, anà a buscar al rei i li va dir: «Rei i Senyor meu: no està gens be açò que han fet eixos hòmens ab el profeta Jeremies. L'han tirat a la cisterna, i allí se morirà de fam ara que no hi ha ni pa en la ciutat.».

El rei ordenà a Abdemelec, l'etíop: «Emporta't a tres hòmens i trau de dins de la cisterna al profeta Jeremies abans de que se muiga».

Paraula de Deu.

R/. Senyor, vine a pressa en ajuda meua.
 Yo espere fermament en el Senyor;
 Ell se baixa cap a mi
 i escolta els meus gemecs. R/.

Ell m'ha tret fòra del fanc
 i del tarquim a on me moria;
 posà els meus peus sobre la roca
 i assegurarà tots els meus passos. R/.

En la boca m'ha posat un càntic nou,
 un himne d'alabança al nostre Deu.
 Molts, en vore-ho, s'admiraran
 i confiaran més i més en el Senyor. R/.

Yo soc un pobre desvalgut;
 pero tu, Senyor, cuida de mi.
 Tu, que eres qui m'ajuda i me llibera,
 oh Deu meu, no tardes més. R/.

SEGONA LLECTURA

Sense acovardir-nos-en, llancem-nos a participar en la carrera que nos correspon

Llectura de la carta als hebreus

12, 1-4

Germans:

Un gran núvol de testimonis nos rodeja; per tant, desfem-nos de tot impediment i del pecat que nos seduïx; i sense acovardir-nos-en, llancem-nos a participar en la carrera que nos correspon. La nostra meta ha de ser Jesús, qui és orige i plenitud de la nostra fe; el qual, renunciant a una vida de plaer, acceptà el suplici de la creu sense por a l'ignomínia i ara està assentat a la dreta del Pare.

Tingau, per tant, sempre ben present al qui hagué d'aguantar una oposició tan forta contra ell mateix, de part dels pecadors, a fi de que el desànim no s'apodere de vosatres, ni vos canseu mai de resistir; perque en la vostra lluita contra el pecat encara no heu aplegat a donar la sanc.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 27

℟. Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me seguixen. ℞. Aleluya.

EVANGELI

No ha vingut a dur la pau, sino la divisió

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

12, 49-53

En aquell temps, Jesús digué als seus discípuIs:

«Yo he vingut a botar fòc al món i ¡còm m'agradaria vore'l ya tot encés! Pero hi ha una prova que he de passar, un batisme que m'ompli d'angústia mentres no s'haja complit.

¿Vos penseu que he vingut a dur la pau al món? Vos dic que no, sino que he vingut a dur la divisió. Perque, ya des d'ara, dins d'una família de cinc persones, hi haurà de dividits tres contra dos i dos contra tres. El pare se posarà en contra del fill, i el fill en contra del pare; la mare renyirà ab la seua filla, i la filla ab sa mare; la sogra s'enfrontarà a la nora, i la nora s'enfrontarà a la sogra».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Penjaré del seu muscle les claus del palau de Davit

Lectura del profeta Isaïes

22, 19-23

Açò diu el Senyor a Sobna, majordom del temple:

«Te faré caure del lloc que ocupes i te privaré del teu càrrec. Aquell dia cridaré al meu servent Eliaquim, fill d'Herquies; el vestiré ab la teua túnica, el cenyiré ab el teu faixí i li donaré l'autoritat que tu tens; ell serà un pare per als habitants de Jerusalem i per a la Casa de Judà.

Penjaré del seu muscle les claus del palau de Davit: lo que ell òbriga no ho tancarà ningú, i lo que ell tanque ningú ho podrà obrir. El fixaré com un clau en un lloc segur i li donaré un trono gloriós en la casa de son pare».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

137, 1-2a. 2bc-3. 6 i 8bc

R/. Els teus favors, Senyor, són per a sempre;
acaba l'obra de les teues mans.
Senyor, te done gràcies de tot cor
i davant dels àngels te vulc cantar;
inclinant el front en terra
me postraré davant del santuari. R/.

Beneïxc el teu nom per la teua misericòrdia i la teua fidelitat,
ya que la teua paraula la poses per damunt del teu bon nom.
Quan t'invoque yo, Senyor, tu m'escoltes
i enfortixes la meua ànima. R/.

El Senyor és sublim: mira als humils ab bons ulls,
pero als altius se'ls coneix des de ben llunt.
Els teus favors, Senyor, són per a sempre;
acaba l'obra de les teues mans.

SEGONA LLECTURA

Ell és l'orige, el camí i la meta de l'univers

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 11, 33-36

Germans:

¡Quina profunditat de riquesa, de sabiduria i de ciència, la de Deu!, ¡qué incomprensibles són els seus juïns i qué irrastrejables són els camins seus! Perque, ¿quí pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Quí fon mai el seu conseller? ¿Quí li ha pogut donar res ad ell per a exigir-li una recompensa? Ell és l'orige, el camí i la meta de l'univers. Ad ell, la glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 16, 18

R/. Aleluya. Tu eres Pere, i sobre esta pedra edificaré la meua Iglésia, i el poder de l'infern no podrà res contra ella. R/. Aleluya.

EVANGELI

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu

16, 13-20

En aquell temps:

Quan Jesús aplegà a la regió de Cesarea de Filips, preguntà als seus discípuls: «¿Quí diu la gent que és el Fill de l'home?».

Els li contestaren: «Uns diuen que és Joan Batiste; uns atres, que Elies; i uns atres, que Jeremies o algú dels profetes».

Jesús els preguntà: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?».

Responent, Simó Pere declarà: «Tu eres el Messies, el Fill del Deu viu».

Jesús li va dir: «Feliç tu, Simó, fill de Jonàs, perque açò no t'ho ha revelat cap home, sino mon Pare que està en el cel. Per això, ara te dic yo: «Tu eres Pere, i sobre esta pedra edificaré la meua Iglésia, i el poder de l'infern no podrà res contra ella. Yo te donaré les claus del Regne del cel; lo que tu lligues en la terra quedarà lligat en el cel; i lo que deslligues en la terra quedarà deslligat en el cel».

Després, als seus discípuls els prohibí dir a ningú que ell era Jesús, el Crist.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Volem adorar al Senyor, que és el nostre Deu

Llectura del llibre de Josué

24, 1-2a. 15-17. 18b

Per aquells dies:

Josué reuní en Siquem a totes les tribus d'Israel i cridà als ancians d'Israel, els seus caporals, els seus juges i els seus magistrats. Se presentaren tots davant de Deu i Josué digué a tot el poble: «Si no vos pareix be servir al Senyor, trieu hui a quí voleu servir: als deus que adoraven els vostres pares quan vivien en la regió occidental de l'Eufrates, o als deus dels amorreus, en la terra dels quals viviu. Pero yo i la meua família hem decidit adorar al Senyor».

El poble respongué: «Mai de la vida abandonarem al Senyor per a adorar a uns atres deus. El Senyor, nostre Deu, és qui nos va traure, a nosatres i als nostres pares, de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavitud; ell obrà davant dels nostres ulls aquells prodigis tan grans i nos guardà per a on anàvem, en mig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosatres estem decidits a servir al Senyor, que és el nostre Deu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

33, 2-3. 17 i 16. 18-19. 20-21. 22-23

R. Tasteu i voreu qué bo és el Senyor.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindré sempre en els llavis la seua alabança.
La meua ànima se gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. *R*.

El Senyor s'encara als malvats
per a borrar de la terra la seua memòria.
Els ulls del Senyor velen pels justs
i els escolta quan demanen auxili. *R*.

Quan criden, el Senyor els escolta
i els trau de tots els perills seus.
El Senyor està prop dels afligits,
ell salva als abatuts. *R*.

Els justs sofriren molts mals,
pero el Senyor sempre els llibera;
vela per cada u dels seus ossos
i no els podrà trencar ningú. R/.

La malícia du al malvat a la mort,
els qui detesten al just expiaran la seua culpa.
El Senyor redimix als seus servents;
i no serà castigat el qui se refugia en ell. R/.

SEGONA LLECTURA

Este és un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Iglésia

Llectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 5, 21-32

Germans:

Respecteu-vos els uns als atres per reverència a Crist. Que les dònesh respecten als seus marits, com tots respectem al Senyor, perque el marit és cap de la seua muller igual com Crist és el cap i salvador de l'Iglésia, que és com el seu cos. Per tant, igual com l'Iglésia és dòcil a Crist, les dònesh ho han de ser en tot als seus marits.

I vosatres, marits, ameu a les vostres dònesh com Crist ama a l'Iglésia; la vol tant que s'ha entregat a la mort per ella a fi de consagrar-la a Deu, purificant-la ab el bany de l'aigua, acompanyat de la paraula. D'este modo s'ha preparat una Iglésia gloriosa sense taca ni arruga, ni res paregut: una Iglésia, tota santa i imaculada.

Seguint este model, els marits han de voler a la seua dòna com al seu cos que són. Qui ama a la seua muller és com si se volguera ad ell mateix; puix no hi ha hagut mai ningú que odiara al seu propi cos; ben al contrari, tots l'alimenten i el visten.

És lo que Crist fa ab la seua Iglésia, que és el seu cos, del qual tots nosatres som membres vius. Per a dir-ho ab paraules de l'Escritura: «Per això l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i, des d'eixe instant, els dos seran una sola carn». Este és un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Iglésia.

Paraula de Deu.

R/. Aleluya. Les teues paraules, Senyor, són esperit i són vida.
Tu tens paraules de vida eterna. R/. Aleluya.

EVANGELI

Senyor, ¿a qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 60-69

En aquell temps:

Molts dels discípuls de Jesús, quan l'oïren, van dir: «Açò que diu és inadmissible. ¿Quí és capaç d'acceptar-ho?».

Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'ell, i els va dir: «¿Vos escandalisa això que vos he dit? Puix, ¿qué diríeu si véreu al Fill de l'home pujar a on estava primer? L'Espirit és el qui dona la vida; la carn no servix per a res. Les paraules que yo vos he dit són esperit i són vida. Pero entre vosatres hi ha alguns que no creuen».

És que Jesús sabia, des del principi, quí eren els qui no creïen i quí l'havia de traïcionar.

I afegí: «Per això vos he dit abans que ningú pot acceptar-me si mon Pare no li concedix este dò».

Des d'aquell moment, molts dels qui l'havien seguit l'abandonaren i ya no anaven ab ell.

Jesús preguntà als dotze: «¿També vosatres me voleu abandonar?».

Simó Pere li respongué: «Senyor. ¿A qui aniríem? Només tu tens paraules de vida eterna; i nosatres creem i sabem que tu eres Crist, el Fill de Deu».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

De tots els països portaran als vostres germans

Llectura del llibre del profeta Isaïes 66, 18-21

Açò diu el Senyor:

«Yo conec les obres de tots els hòmens i els seus pensaments.
Yo mateix vindré per a reunir a la gent de totes les nacions i de totes

les llengües; tots vindran ací per a vore la meua glòria, els donaré una senyal i, d'entre ells, enviaré ad alguns dels supervivents a les atres nacions: a Tarsis, Etiopia i Líbia, a Masoc, Tubal i Grècia, i a les illes lluntes que no havien sentit mai parlar de mi ni havien vist mai la meua glòria.

I anunciaran la meua glòria a les nacions i de tots els països, com una ofrena al Senyor, portaran als vostres germans. Els duran a cavall, en carruages i en lliteres, montats en mules i en dromedaris, fins a la Montanya Santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran d'igual modo com els israelites duen, en vaixella pura, les seues ofrenes al temple del Senyor. I d'entre ells ne triaré ad alguns per a fer-los sacerdots i levites, diu el Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

116, 1-2

℟. Aneu i anuncieu l'Evangelí a tot el món.

Alabeu al Senyor totes les nacions,
glorifiqueu-lo tots els pobles. ℟.

Perque el seu amor s'ha confirmat sobre nosatres
i la fidelitat del Senyor perdura sempre. ℟.

SEGONA LLECTURA

El Senyor corrige als qui ama

Llectura de la carta de sant Pau als hebreus

12, 5-7. 11-13

Germans:

No deveu oblidar aquella exhortació paternal de l'Escritura: «fill meu, no desatengues la correcció del Senyor ni te desanimes quan ell te reprén, porque el Senyor corrige al qui ama i castiga als fills que més s'estima».

Accepteu vosatres el castic educador, que és senyal del tracte que Deu vos dona com a fills. Perque, ¿quin pare no corrige als seus fills?

En el moment de rebre'l no hi ha castic que nos resulte agradable; sempre nos causa dolor; pero després de passar per ell nos proporciona, com a fruit, una vida honrada i en pau. Per això, enfortiu ara les vostres dèbils mans, consolideu els vostres vacilants genolls i encamineu els vostres passos per sendes planes. Aixina el peu del qui coixeja ya no se farà més mal, sino que se podrà curar.

Paraula de Deu.

℟. Aleluya. Yo soc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor; no arriba ningú al Pare, sino el qui va per mi. ℟. Aleluya.

EVANGELI

*Vindrà gent de l'Orient i de l'Occident i s'assentarà
en taula en el Regne de Deu*

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 13, 20-30

En aquell temps:

Jesús, anant de camí cap a Jerusalem, ensenyava a la gent dels pobles i viles per a on passava.

En certa ocasió, u li preguntà: «Senyor, ¿són pocs els qui se salvaran?».

Ell li respongué: «Esforceu-vos en entrar per la porta estreta, perque vos assegure que molts voldran entrar, pero no podran. Després de que l'amo de la casa s'haja alçat a tancar la porta, els qui vos hajau quedat fòra començareu a tocar dient: «Senyor, obri'ns». Pero ell vos respondrà: «no sé d'a ón sou». Aixina i tot, començareu a dir-li: «Nosatres hem menjat i begut ab tu, i tu has ensenyat en les nostres places».

Pero ell vos tornarà a dir: «No sé d'a ón sou. Fugiu llunt de mi», vosatres que heu estat sempre fent el mal». Allí plorareu i vos cloixiran les dents quan vejau a Abraham, Isaac i Jacop, i a tots els profetes, en el Regne de Deu, mentres que a vosatres vos tiraran fòra. I vindrà gent de l'Orient i de l'Occident, del nort i del sur, i s'assentarà en taula en el Regne de Deu.

Mireu: els qui ara són els últims seran els primers, i els primers d'ara seran els últims després».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

La paraula del Senyor m'és motiu d'oprobí

Lectura del profeta Jeremies

20, 7-9

M'has fascinat, Senyor, i m'he deixat seduir; t'has apoderat de mi i m'has dominat. Ara els servixc de burla tot el dia i se riuen de mi. Sempre que parle dec cridar «Violència» i anunciar «Destrucció». La paraula del Senyor se convertix en oprobí i escarní tot el dia per a mi.

Yo vaig pensar: «Ya no parlaré més ni diré mai res més en el seu nom; pero la seua paraula era, dins de mi, en el meu cor, com un fòc que cremava; la sentia com un incendi clavat en els meus ossos; he intentat aguantar-la, pero ya no puc més.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

62, 2. 3-4. 5-6. 8-9

R/. Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.
Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo te delere;
tot yo tinc set de tu i per tu se desviu este cor meu
com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. R/.

Yo te contemplava en el santuari
en vore't ple de glòria i poderós.
L'amor que me tens val més que la vida
i per això els meus llavis t'alaben ara. R/.

Durant tota la meua vida vullc beneir-te
i alçar les mans en alabança del teu nom.
Me sent associat com de lo bo i de lo millor
i la meua boca t'alaba plena de goig. R/.

Perque tu m'ajudes sempre
i a l'ombra de les teues ales soc feliç.
La meua ànima s'ha enamorat de tu;
la teua dreta me sosté. R/.

SEGONA LLECTURA

Oferiu a Deu tot lo que sou com una víctima viva

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 12, 1-2

Germans:

Per l'amor de Deu vos demane que li oferiu tot lo que sou com una víctima viva, santa i agradable. Eixe ha de ser el vostre cult autèntic. No vos adapteu als criteris d'este món, sino deixeu-vos transformar, renovant el vostre interior de tal manera que sapiau apreciar lo que és voluntat de Deu, és dir, lo bo, lo que li agrada, lo perfecte.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Ef 1, 17-18

R/. Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del nostre cor per a que conegam quina és l'esperança a que hem segut cridats. R/. Aleluya.

EVANGELI

Si algú vol ser discípol meu, que se negue a sí mateix

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 16, 21-27

En aquell temps:

Jesús començà a dir als seus discípuls que havia d'anar a Jerusalem, que allí el farien patir molt els senadors, els grans sacerdots i els escribes, i que després el matarien, pero que resucitaria al tercer dia.

Pere se l'endugué a part i se posà a renyir-lo, dient-li: «No permeta Deu que te passe res de tot això, Senyor».

Jesús, girant-se cap ad ell, li digué: «Fuig d'ací, Satanàs. Tu me vols fer entrepeçar porque tu penses com els hòmens, no com Deu».

Després va dir als seus discípuls: «Si algú vol ser discípol meu, que se negue a sí mateix, que carregue ab la seua creu i me seguixca. Porque qui vullga salvar la seua vida, la perdrà; pero qui la done per la meua causa, la trobarà. ¿De qué li serviria a un home guanyar el món sancer si perguera la seua pròpia vida? O ¿qué podria donar a canvi d'ella?

El Fill de l'home està a punt de vindre ya revestit de la glòria de son Pare entre els seus àngels. I quan arribe, recompensarà a cada u segons les seues obres».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

*No afegiu res als manaments que yo vos done...
compliu els manaments del Senyor*

Llectura del llibre del Deuteronomi

4, 1-2. 6-8

Moisés digué al poble:

«Ara, Israel, escolta els manaments i decrets que hui t'ensenye i complix-los. Aixina viureu i entrareu en possessió de la terra que el Senyor, el Deu dels vostres pares, vos dona. No afegiu res als manaments que yo vos done ni lleveu res. Compliu els preceptes del Senyor, el vostre Deu, que vos done hui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica.

Si ho feu aixina, tots els pobles vos tindran per hòmens de juí i molt intel·ligents; els quals, quan sàpien que vos he donat tots estos decrets, diran: «Realment, este poble és una nació sensata i molt intel·ligent». Perque ¿quina és la nació que té als seus deus tan prop com el Senyor, nostre Deu, que està prop de nosatres sempre que l'invoquem? I, ¿quina és la gran nació que té uns decrets i unes prescripcions tan justes com esta Llei que yo vos done hui?».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

14, 2-3ab. 3cd-4ab. 5

R/. Senyor, ¿quí podrà quedar-se en ta casa?

Qui se comporta honradament i obra ab rectitut,
qui diu la veritat com la pensa
i, quan parla, no sembra calúmnies. R/.

Qui no fa mal al seu veí
ni diu de ningú res infamant;
qui als ulls d'ell contén ben poc els descreguts
i vol i honra als qui temen al Senyor. R/.

Qui no fia els seus diners abusivament
i qui no se ven per a fer-li mal a l'inocent.
Qui obra d'este modo no sucumbirà mai. R/.

SEGONA LLECTURA

Heu de posar en pràctica la paraula

Llectura de la carta de sant Jaume

1, 17-18. 21b-22. 27

Germans meus benvolguts:

Tot lo que tenim de bo i tot dò perfecte prové de dalt, del creador de la llum, en qui res canvia ni hi ha cap ombra de variació. Ell, per la seua lliure voluntat i ab la paraula de la veritat, nos ha engendrat a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat.

Acolliu dòcilment el message que, plantat en vosatres, té el poder de salvar-vos. Pero no vos llimiteu a escoltar-lo, que vos enganyaríeu a vosatres mateixos; l'heu de posar en pràctica.

La religiositat autèntica, i sense taca als ulls de Deu Pare, és que ajudeu als dèbils i als desvalguts en les seues necessitats i que vos guardeu incontaminats de la malícia del món.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ja 1, 18

R/. Aleluya. El Pare, per la seua lliure voluntat i ab la paraula de la veritat, nos ha engendrat a la vida per a que fórem com un primer fruit de tot lo que ha creat. R/. Aleluya.

EVANGELI

*Vosatres abandoneu els manaments de Deu per a mantindre
les tradicions dels hòmens*

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 7, 1-8a. 14-15. 21-23

En aquell temps:

Els fariseus, i alguns escrivessos que venien de Jerusalem, se reuniren al voltant de Jesús i se donaren conte de que alguns dels seus discípulessos menjaven ab les mans impures, és dir, sense haver fet la cerimònia de llavar-se-les. (Cal saber que els fariseus, i en general tots els judeus, aferrant-se a la tradició dels seus antepassats, no mengen mai sense haver-se llavat primer les mans ritualment; i quan tornen del mercat no mengen si abans no s'han banyat; i observen, per tradició, moltes pràctiques paregudes, com escurar els gots, els pichers i els atifells metàlics).

Els fariseus, per tant, i els escrivessos preguntaren a Jesús:

«¿Per qué els teus discípuIs no seguixen la tradició dels ancians i mengen ab les mans impures?».

Jesús els respongué: «¡Hipòcrites! ¡Quanta raó tenia Isaïes quan va profetisar de vosatres, com diu l'Escritura!: «Este poble m'honra de llavis a fòra, pero el seu cor se manté molt llunt de mi. El cult que me dona és ben inútil perque lo únic que ensenyen és a complir preceptes humans».

Després, Jesús cridà a la gent i els va dir: «Escolteu-me tots i entengau be açò que vos dic: Res de lo que, des de fòra, entra en l'home el pot contaminar; només lo que ix del cor de l'home és lo que pot contaminar-lo, perque de dins de l'home, és dir, del fondo del seu cor ixen les males intencions que el porten a cometre les immoralitats sexuals, els lladrocinis, els assassinats, els adulteris, l'avarícia, la maldat, els enganys, les indecències, l'enveja, la blasfèmia, l'orgull, l'imbecilitat. Tot açò tan roïn que ix de dins és lo que contamina a l'home».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Fes-te com un chiquet i Deu s'apiadarà de tu

Llectura del llibre de l'Eclesiàstic

3, 19-21. 30-31

Fill meu, si eres ric, sigues humil i seràs més benvolgut que l'home generós. Per més gran que sigues, fes-te com un chiquet i Deu s'apiadarà de tu; perque és gran la misericòrdia de Deu, i als humils els manifesta la seua glòria.

No té ni cura ni remei el mal dels descreguts perque és brot de mala planta. El sabi s'estima els proverbis dels qui saben, i l'orella atenta s'alegra d'oïr parlar ab sabiduria.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

67, 4-5ac. 6-7ab. 10-11

R. El Senyor dona casa als desvalguts.

Els justs són feliços i s'alegren
cantant en presència del Senyor.

Alabeu al Senyor, canteu himnes al seu nom;
alegreu-vos davant d'Ell per la seua victòria. **R.**

El Senyor és pare d'òrfens i defensor de viudes
des del lloc sant a on residix.

El Senyor dona casa als desvalguts,
llibera als presoners i els enriqueix. R̃.

Vas fer caure, oh Deu, una pluja generosa
per a refer la teua heretat que estava extenuada.
El teu ramat pasturà en eixes terres fèrtils
que la teua bondat, oh Deu, preparava per als pobres. R̃.

SEGONA LLECTURA

Vos heu acostat a la montanya de Sió, a la ciutat del Deu viu

Lectura de la carta als hebreus 12, 18-19. 22-24a

Germans:

Vosatres no vos heu acostat, com els israelites, ad aquella montanya palpable del Sinaí, tota ella fòc ardent, fosc i negra nuvolada, o al fragor de la tempestat; ni vos ha calgut oir el clamor de la corneta ni la veu d'aquelles paraules que als israelites, en oir-les, els feu suplicar que no els seguira parlant Deu.

Vosatres, en canvi, vos heu acostat a la montanya de Sió, a la ciutat del Deu viu, a la Jerusalem celestial. Allí està l'assamblea dels àngels innumerables i la reunió festiva dels privilegiats, inscrits com a primers ciutadans del cel; allí està Deu, juge de tots; allí estan les ànimes dels justs que ya han arribat a la meta del seu destí, i allí està el mediador de la Nova Aliança, Jesús.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 29ab

R̃. Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc senzill i humil de cor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Qui s'enaltix serà humiliat, pero qui s'humilia serà enaltit

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 11, 1. 7-14

Un dissabte, Jesús anà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. I ells l'estaven espiant.

En vore Jesús que els convidats se triaven els llocs d'honor, els proposgué esta paràbola: «Quan algú te convida a un banquet de

bodes, no te poses en el lloc d'honor; mira que, si hi haguera un altre convidat més honorable que tu, vindria qui vos ha convidat als dos i te diria: «cedix-li ad este el lloc», i tu, tot avergonyit, hauries d'ocupar el darrer lloc.

Al contrari, quan t'hagen convidat, ves a ocupar l'últim lloc; aixina, en entrar qui te va convidar, te dirà: «amic, puja més amunt». D'este modo creixerà el teu prestigi davant dels altres convidats. Perque qui pretenga enaltir-se serà humiliat, pero qui s'humilie, serà enaltit».

Després, dirigint-se al qui l'havia convidat, li va dir: «Quan faces un dinar o un sopar, no convides als teus amics, ni als teus germans, ni al altres parents teus, ni als veïns rics, perque, a bon segur, ells te convidaran després i ya hauràs quedat recompensat. Més be, quan dones un banquet de festa, convida als pobres, als invàlits, als coixos i als ceguets.

Ells no tenen res per a recompensar-t'ho; i, precisament per això, seràs feliç: perque Deu t'ho recompensarà quan resuciten els justs».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Si no advertixes al pecador, te faré responsable de la seua sanc

Llectura del profeta Ezequiel

33, 7-9

Açò diu el Senyor:

«A tu, fill d'Adam, t'he posat de sentinela per a que vigiles sobre la casa d'Israel; quan oges una paraula de la meua boca, els donaràs, de la meua part, un toc d'atenció. Si yo amenace al pecador dient-li: «mereixes pena de mort» i tu no li dius res ni l'advertixes de que deixe la seua mala vida, el malvat morirà per la seua culpa, pero a tu te faré responsable de la seua sanc. Ara, si tu poses en guàrdia al pecador a fi de que s'aparte del mal camí, pero no fuig del camí del mal, ell morirà per la seua culpa, pero tu hauràs salvat la teua vida».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

94. 1-2. 6-7. 8-9

R/. Qué be si hui escoltàreu la veu del Senyor:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà».
Vingau, aclamem al Senyor ab crits de festa,
donem vítols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'ell donant-li gràcies
i aclamant-lo ab els nostres cants. R/.

Entreu, inclinem el front a terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque ell és el nostre Deu
i nosatres el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. R/.

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu!:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres». R/.

SEGONA LLECTURA

La plenitud de la Llei és l'amor

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 13, 8-10

Germans:

Si ab algú teniu algun deute, que siga el de l'amor, perquè qui ama al seu germà ha complit la Llei. De fet, el «no cometràs adulteri, no mataràs, no robaràs, no envejaràs lo que és d'un atre» i qualsevol atre manament que puga haver, se resumix en estes paraules: «Amaràs als atres com a tu mateix». Qui ama a un atre no fa cap mal; per això, la plenitud de la Llei és l'amor.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Cor 5, 19

℟. Aleluya. Deu va fer les paus ab el món per mig de Jesucrist, i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Si te fa cas, hauràs salvat al teu germà

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu 18, 15-20

En aquell temps, Jesús va dir als seus discípuels:

«Si el teu germà peca, ves a buscar-lo i reprén-lo estant els dos a soles. Si te fa cas, hauràs salvat al teu germà. Pero si ni t'escolta, ves a vore'l en presència d'una o dos persones més, per a que la causa quede resolta davant de dos o tres testimonis. Si no fa cas d'ells tampoc, dis-ho a la comunitat reunida; i si ni a la comunitat vol fer-li cas, considera'l com si fora un ètnic o un públicà.

Vos assegure que tot lo que lligueu en la terra quedarà lligat en el cel; i tot lo que deslligueu en la terra quedarà deslligat en el cel.

Vos assegure també que si dos de vosatres, estigau a on estigau, vos aveniu a demanar alguna cosa en l'oració, mon Pare del cel vos la concedirà. Perque a on hi ha dos o tres units en el meu nom, allí estic yo en mig d'ells».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Les orelles dels sorts s'obriran i la llengua del mut cridarà de goig

Llectura del llibre del profeta Isaïes 35, 4-7a

Digau als de cor acovardit: «Sigau valents, no tingau por. Ací teniu al vostre Deu que ve a fer justícia; ve ell en persona a rescabalar-se i vos salvarà».

Se desapegaran els ulls dels cegos, les orelles dels sorts s'obriran; els coixos, com els cérvols, saltaran i la llengua dels muts cridarà de goig perquè l'aigua ha brollat en l'estepa, han naixcut torrents en el desert.

Les terres ardoroses ara són estanys i la terra de la set està plena de fonts d'aigua.

Paraula de Deu.

Salm responsorial 145, 6c-7. 8-9a. 9bc-10

R. Alaba al Senyor, ànima meua.

O be: Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs. *R.*

El Senyor dona la vista als ceguets,
el Senyor adreça als qui han caigut,
el Senyor ama als qui són justs,
el Senyor guarda als forasters. *R.*

El Senyor manté a l'orfe i la viuda,
i també capgira el camí dels qui fan el mal.

El Senyor regna eternament;
i és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. *R.*

SEGONA LLECTURA

¿No sabeu que Deu ha escollit als pobres per a fer-los hereus del Regne?

Llectura de la carta de sant Jaume 2, 1-5

Germans meus:

Vosatres, que creeu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no comprometau la vostra fe ab favoritismes entre persones. Supongam, per eixemple, que a la vostra reunió entren dos hòmens: un

molt ben vestit i ab un anell d'or en el dit, i un atre pobre mal vestit. Si vos fixeu primer en el qui va ben vestit i li dieu: «Vosté assente's ací, que estarà millor», pero al pobre li dieu: «Tu queda't ací dret» o «assenta't en terra, als meus peus», ¿no establirieu diferències entre vosatres i no serieu hòmens que jugen ab criteris roïns?

Escolteu, germans meus benamats: Sapiau que Deu s'ha triat als pobres d'este món per a fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promés als qui el volen.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 4, 23

℟. Aleluya. Jesús predicava la Bona Nova del Regne i curava totes les malalties i dolències de la gent. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Fa que senten els sorts i que els muts parlen

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

7, 31-37

En aquell temps:

Jesús se n'ixqué del territori de Tir i, pel camí de Sidó, se n'anà cap a la mar de Galilea a través del territori de la Decàpolis.

Allí li portaren a un home sort, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imponguera les mans. Jesús se l'endugué a un costat, llunt de la gent, li ficà els dits en les orelles, i ab la seua saliva li tocà la llengua; després, alçant els ulls al cel, sospirà i digué: «Effeta», que vol dir, «obri't». A l'instant, s'obriren les orelles del sort, la llengua se li deslligà i parlava correctament.

Jesús prohibí als presents que ho digueren a ningú, pero com més els ho prohibia, més ho explicaven a tota la gent, i no se'n podien avindre.

I dien: «Este home tot ho ha fet be. Inclús ha fet que els sorts senten i que els muts parlen».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

¿Quí pot descobrir la voluntat del Senyor?

Llectura del llibre de la Sabiduria

9, 13-19

¿Quin home coneix els designis de Deu? ¿Quí pot descobrir la voluntat del Senyor? Perque els pensaments dels mortals són insegurs i els nostres raonaments incerts. I és que el cos mortal és un pes per a l'ànima i esta barraca de terra és una càrrega per a l'esperit capaç de meditar.

Si a penes coneixem les coses de la terra, si nos costa treball descobrir lo que duem entre mans, ¿quí seria capaç de trobar el rastre de les coses del cel? ¿quí coneixeria els teus designis si tu mateix no li hagueres donat sabiduria enviant-li des del cel el teu sant esperit? Només aixina és com s'han adreçat els camins dels qui viuen en la terra i els hòmens han deprés a descobrir lo que t'agrada.

I als qui te complauen, Senyor, des del principi, la sabiduria els salvarà.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

89, 3-4. 5-6. 12-13. 14 i 17

R/. A lo llarc de les generacions, Senyor,
tu has segut el nostre ampar.
Tu pots reduir als hòmens a la pols
només dient-los. «Torneu-vos-en, fills d'Adam».
Mil anys davant de tu són com el dia que ya ha passat
o com el canvi d'una guàrdia de la nit. R/.
L'home passa per la vida com un ensomi
o com l'herba que se renova:
florix i verdeja de matí,
i de vesprada se marcix i se seca. R/.
Ensenya'ns a calcular els nostres dies
per tal d'adquirir un cor sensat.
Torna-te'n, Senyor, ¿qué esperes?,
tin compassió dels teus servents. R/.
Assecia'ns dels teus favors, ya de bon matí,
i sempre ho celebrarem plens d'alegria.
Que vinga sobre nosatres la bondat del Senyor, Deu nostre,
i enfortixca i consolide l'obra de les nostres mans. R/.

SEGONA LLECTURA

Accepta'l, no com a un esclau, sino com a un germà benvolgut

Llectura de la carta de sant Pau a Filemon

9b-10. 12-17

Benvolgut germà:

Yo, Pau, lancia, presoner ara per Jesucrist, te recomane a Onèsim, el meu fill, a qui he engendrat en la fe estant entre cadenes. Ara te'l retorne com si fora yo mateix. M'hauria agradat retindre'l junt a mi per a que me servira en lloc de servir-te, ara que estic encadenat en la presó per causa de l'Evangeli. Pero no he volgut fer res sense contar ab tu a fi de que este favor, que ara te demane, me'l faces ab tota llibertat i no a la força. ¡Qué sap u si ell, providencialment, se separà de tu per un breu temps per a que el pogueres recobrar ara per a sempre, i, no ya com a un esclau, sino molt millor, com a un germà benvolgut! Ya ho és moltíssim per a mi; pero més encara ho ha de ser per a tu, no únicament com a persona, sino també com a cristià. Per tant, si de veres me tens per amic teu, rep-lo com si fora yo mateix.

Paraula de Deu.

Aleluya

Sal 118, 135

℟. Aleluya. Deu meu, fes que deprenha els teus camins; guia'm en la teua veritat. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Aquell de vosatres que no renuncié a tot lo que té, no pot ser discípol meu

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

14, 25-33

En aquell temps:

Mentres Jesús anava de camí, acompanyat de molta gent, se girà i els va dir: «Qui vullga vindre-se'n ab mi, ha d'estar disposat a deixar pare i mare, dòna, fills, germans i germanes, i inclús la seua pròpia vida. Si no és aixina, no pot ser discípol meu.

Qui no està disposat a carregar ab la seua pròpia creu per a seguir-me, tampoc pot ser discípol meu.

Si algú de vosatres vol construir una torre, ¿no s'assentarà primer a calcular el preu i comprovar si té prou diners per a acabar-la? Perque, si després de fer els fonaments, no poguera dur a terme

l'obra, tots els qui ho vorien se riurien d'ell dient: «Este home se posà a construir, pero no pogué acabar».

O be: si un rei vol anar a fer la guerra contra un atre rei, ¿no se posarà primer a calcular si ab deumil soldats pot fer front a l'enemic que alvança contra ell ab uns vintmil? Perque si vera que no pot, quan l'atre rei encara estiguera prou llunt, li enviaria una delegació a negociar la pau.

Del mateix modo, aquell de vosatres que no renuncie a tot lo que té, no pot ser discípul meu.

Paraula de Deu.

DUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

*Perdona el mal que te fan els atres i Deu te perdonarà
els pecats quan li ho demanes*

Llectura del llibre de l'Eclesiàstic 27, 33; 28, 9

La ira i el rencor són odiosos, pero el pecador se deixa dominar per ells.

Del venjatiu se venjarà el Senyor, qui li demanarà conte estret dels seus pecats.

Perdona el mal que te fan els atres i Deu te perdonarà els pecats quan li ho demanes.

¿Cóm un home, que li té rencor a un atre, pot demanar-li al Senyor la salut?; no s'ha complanygut d'un home que és com ell i ¿s'atreuix a demanar perdó pels seus propis pecats? Si ell, que és també de carn i ossos, se deixa dominar per la ira, ¿quí expiarà pels seus propis pecats? Pensa en el final que t'espera i deixaràs d'enujar-te; pensa en la mort i en la corrupció i guardaràs els manaments ab tota fidelitat.

Recorda els manaments i no t'enfadaràs ab el teu germà; recorda l'aliança de l'Altíssim i perdonaràs les ofenses que t'hagen fet.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 3-4. 9-10. 11-12

R/. El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
Beneïx al Senyor, ànima meua;
del fondo del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx al Senyor, ànima meua,
no t'oblides dels seus favors. R/.

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. R/.

No està sempre acusant-nos
ni nos guarda rencor eternament.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes és la seua retribució. R/.

La bondat del Senyor pels seus fidels és tan immensa
com la distància que hi ha entre la terra i el cel.
Com dista l'Orient de l'Occident,
igual de llunt aparta ell les nostres culpes. R̃.

SEGONA LLECTURA

En la vida o en la mort som del Senyor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 14, 7-9

Germans benamats:

Ningú viu ni mor per ad ell mateix. Si vivim, per al Senyor vivim; i si morim, per al Senyor morim. En la vida o en la mort som del Senyor. Per això va morir i resucitar Crist: per a ser l'Amo de vius i de morts.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 13, 34

R̃. Aleluya. Vos done un manament nou, diu el Senyor: que vos ameu els uns als altres com yo vos he amat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

No te dic que perdones set voltes, sino setanta voltes set

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 18, 21-35

En aquell temps:

Pere, acostant-se a Jesús, li preguntà: «Senyor, ¿quantes voltes hauré de perdonar al meu germà si ell m'ofén? ¿Set?». Jesús li respongué: «No te dic set voltes, sino setanta voltes set»

I afegí: «Per això, el Regne de Deu se pot comparar a un rei que va voler ajustar comptes ab la gent que tenia al seu servici. Per a començar, se li presentà u que li devia molts millons. I com este home no tenia res per a pagar-li el deute, el rei manà posar en venda totes les seues propietats, i que ad ell mateix, a la seua dona i als seus fills els vengueren com a esclaus per a poder refer-se en part de lo que li devia. El criat se tirà als peus de l'amo i li suplicà dient: «Tin-me un poc més de paciència, que yo t'ho pagaré tot». I l'amo se complanygué del seu servent; per això li perdonà el deute i el deixà en llibertat.

Pero, quan ya se n'anava, el criat aquell se trobà ab un dels seus col·legues que li devia una quantitat insignificant. En vore'l,

l'agarrà del coll i l'ofegava dient: «Paga'm lo que me deus». L'atre s'agenollà davant d'ell i li suplicà: «Tin un poc de paciència, que tot t'ho pagaré». Pero ell no va voler fer-li gens de cas, sino que anà i manà ficar-lo en la presó fins que li pagara el deute.

Els atres criats, en vore tot açò, se van sentir consternats i anaren a informar al rei de tot lo que havia passat. El rei va fer cridar ad aquell servent i li va dir: «Eres un mal home; yo te vaig perdonar tot aquell deute perque tu m'ho demanares; pero tu no has volgut complànyer-te del teu colega, tal com yo me vaig complànyer de tu». I el rei, indignat, ordenà que fora castigat fins que pagara tot el deute.

Això mateix farà mon Pare del cel si cada u de vosatres no perdona de tot cor al seu germà.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

He parat l'esquena als qui m'assotaven

Llectura del llibre del profeta Isaïes

50, 5-9a

El Senyor m'ha parlat a l'orelleta i yo no m'he resistit ni m'he fet arrere; he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i salivades.

El Senyor m'ajuda; per això no me done per vençut; per això pare la cara com una roca i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat al juge que me declara innocent. ¿Quí vol entaular pleit contra mi? Puix comparegam junts. ¿Quí vol ser el meu acusador? Que se m'acoste. Deu, el Senyor, me defén: ¿quí me podrà condemnar?

Paraula de Deu.

Salm responsorial

114, 1-2. 3-4. 5-6. 8-9

R/. Continuaré caminant en la presència del Senyor entre els qui viuen.

Vullc de tot cor al Senyor:

el Senyor ha escoltat la meua súplica,

ha escoltat la meua clamor

quan l'invocava. **R/.**

Me rodejaven els llaços de la mort,
tenia davant de mi els seus paranys
i dins de mi l'angústia i el defici.
Vaig invocar el nom del Senyor:
«Ah, Senyor, salva'm la vida». R̃.

El Senyor és just i benigne,
el nostre Deu és compassiu.
El Senyor salvaguarda als senzills;
yo era dèbil i m'ha salvat. R̃.

Ha lliberat de la mort la meua vida,
els meus ulls de negar-se en un plor
i els meus peus de donar un pas en fals.
Continuaré caminant en la presència del Senyor,
entre els qui viuen. R̃.

SEGONA LLECTURA

Si no hi ha obres, la fe a soles està morta

Lectura de la carta de sant Jaume

2, 14-18

Germans meus:

Si algú diu que té fe i no ho demostra ab les obres, ¿de qué li serviria?; ¿la fe el podrà salvar? Supongam que un dels nostres germans o germanes no té ni vestit ni l'aliment de cada dia. Si acodix a vosatres i li dieu: «Deu t'ampare, germà; que trobes ab qué abrigar-te be i asseciar la fam», pero no li doneu res de lo que necessita, ¿de qué li servirien les vostres paraules?

Ab la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe a soles està morta de raül. També se pot pensar d'este modo: tu dius que tens la fe; yo, en canvi, tinc les obres. Puix be, si pots, demostra'm que tens fe sense les obres, que yo, ab les obres, te demostraré la meua fe.

Paraula de Deu.

Aleluya

Gàla 6, 14

R̃. Aleluya. Deu me lliure de gloriar-me en res que no siga la creu de nostre Senyor Jesucrist, en la qual el món ha mort per a mi i yo per al món. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Tu eres el Messies... El Fill de l'home ha de patir molt

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

8, 27-35

En aquell temps:

Jesús, ab els seus discípuls, se n'anà als poblets de Cesarea de Filips i pel camí els preguntà: «Quí diu la gent que soc yo?».

Els li respongueren: «Uns diuen que eres Joan Batiste; uns atres, que eres Elies; i uns atres, que eres algun dels profetes».

Jesús tornà a preguntar: «I vosatres, ¿quí dieu que soc yo?».

Pere li respongué: «Tu eres el Messies». Pero ell els prohibí severament que ho digueren a ningú.

I des d'aquell moment començà a instruir-los, dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els escribes l'han de rebujar; després, l'han de matar, pero al cap de tres dies resucitarà». I els ho dia ab tota claritat. Pere, enduent-se'l a part, se posà a contradir-lo.

Pero Jesús se girà, renyí a Pere davant dels discípuls i digué: «Fuig d'ací, Satanàs. Tu no penses com Deu, sino com els hòmens».

Després cridà a la gent i als seus discípuls i els va dir: «Si algú vol vindre-se'n ab mi que se negue ad ell mateix, que prenga la seua creu i me seguixca. Perque qui vullga salvar la seua vida la perdrà, pero qui done la seua vida per mi i per l'Evangeli la salvarà».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El Senyor se va desdir de l'amenaça que havia pronunciat contra el seu poble

Llectura del llibre de l'Èxodo

32, 7-11. 13-14

Per aquells dies:

El Senyor digué a Moisès: «Ves i baixa al pla, que s'ha pervertit el teu poble, el que tu havies fet eixir de la terra d'Egipte. Pronte s'ha desviat del camí que yo li havia marcat. S'han fet un vedell d'or i l'han adorat; li oferixen sacrificis i diuen: «Poble d'Israel, ací tens al teu deu, el qui t'ha fet eixir de la terra d'Egipte».

I el Senyor continuà dient a Moisès: «Veig que este poble és un poble ingovernable. Deixa que s'inflame contra ell la meua indignació i no ne deixaré ni a un. I de tu faré un gran poble».

Pero Moisès suplicà al Senyor, Deu seu, dient: «¿Per qué, Senyor, s'encén la teua indignació contra el teu poble, que tu l'has fet eixir de la terra d'Egipte ab gran poder i ab forta mà?

Recorda-te'n dels teus servents Abraham, Isaac i Jacop i del jurament que els feres per tu mateix dient-los: «faré que la vostra descendència siga tan numerosa com les estreles del cel; i tota esta terra, de la qual vos he parlat, la donaré als vostres descendents per a que la posseïxquen per a sempre».

I el Senyor se va desdir de l'amenaça que havia pronunciat contra el seu poble.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

50, 3-4. 12-13.17 i 19

R. Tornaré a on està mon pare i li diré: Pare, he pecat.

Complany-te de mi, Deu meu,

tu que tant me vols;

tu, que eres tan bo, borra les meues faltes,

renta'm ben be de les meues culpes

i purifica'm tu dels meus pecats. *R*.

Deu meu, crea en mi un cor ben pur

i fes renàixer dins de mi un esperit ben recte.

No me tires fòra de la teua presència

ni apartes de mi el teu esperit sant. *R*.

Obri'm, Senyor, els llavis

i la meua boca proclamarà la teua alabança.

El sacrifici que t'ofereixc és un cor apesarat;

un cor contrit i humiliat,

tu, Deu meu, mai no el desdenyes. *R*.

SEGONA LLECTURA

Jesús vingué al món a salvar als pecadors

Llectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 1, 12-17

Bon germà:

Estic agraït a nostre Senyor Jesucrist porque m'ha sostingut ab la seua força i s'ha fiat de mi en posar-me al seu servici.

I això que en un atre temps blasfemava contra ell i perseguia a l'Iglésia ab violència. Pero com no tenia fe en ell i no sabia lo que me fea, Deu s'apiadà de mi i m'abocà la seua gràcia, omplint-me de fe i d'amor cristià.

Lo que ara dic és doctrina de fe, que deu ser acceptada sense reserves: que Jesucrist va vindre al món a salvar als pecadors, d'entre els quals yo soc el primer. Precisament per això, Deu s'ha complanygut de mi i Jesucrist ha abocat sobre mi, a mans ben plenes, la seua generositat per a eixemple d'aquells que, per creure en Ell, obtindran la Vida Eterna.

Al qui és el Rei de l'Univers, al Deu immortal, invisible i únic, honor i glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Cor 5,19

R/. Aleluya. Deu va fer les paus ab el món per mig de Jesucrist i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau. R/. Aleluya.

EVANGELI

En el cel hi ha molta alegria per un sol pecador que se convertixca

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

15, 1-32

En aquell temps:

Veent que tots els publicans i pecadors s'acostaven a Jesús per a escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i dien: «Este acull als pecadors i menja ab ells». Per això, Jesús els contà esta paràbola:

«¿Quí de vosatres, si tinguera cent ovelles i se li'n perguera una, no deixaria en el camp les atres norantanou i se n'aniria a buscar la que se li havia perdut? I quan la trobara, ¿veritat que, tot content, se la posaria als muscles i, en arribar a casa, reuniria als seus amics i veïns i els diria: «Vingau a celebrar-ho porque he trobat l'ovella que se m'havia perdut?». Puix yo vos assegure que, igualment, hi ha més alegria en el cel per un pecador que se convertix que per norantanou justs no necessitats de conversió.

O també, ¿quina dòna, si tinguera deu monedes i se li'n perguera una, no encendria una llum, agranaria la casa i la buscaria ab interés fins que la trobara? I en trobar-la, ¿veritat que reuniria a les amigues i veïnes i els diria: «feliciteu-me, porque he trobat la moneda que se

m'havia perdut?» Puix yo vos dic que també s'alegren els àngels de Deu per un sol pecador que se convertix».

També els contà Jesús esta atra paràbola: «Hi havia una volta un pare que tenia dos fills. Un dia el més jove li digué: «Pare, dona'm la part que me pertoca de l'herència». El pare els repartí els seus bens. Pocs dies després, el fill més jove arreplegà tot lo que tenia i se n'anà cap a un país molt apartat; una volta allí, s'ho malgastà tot vivint com un perdut.

Quan estava ya sense diners, sobrevingué una gran fam en aquella regió i ell començà també a passar necessitat. Per això, demanà treball a un propietari del país, que l'envià als seus camps a guardar porcs. Ell hauria volgut omplir-se l'estómac de les garrofes que se menjaven els porcs, pero no li'n donava ningú.

Aixina que ho recapacità i se digué: «¡Quants jornalers en casa de mon pare tenen pa de sòbres, mentres yo ací m'estic morint de fam!». Tornaré a casa de mon pare i li diré: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que me digues “fill”. Tracta'm com a un dels teus treballadors». Immediatament, se posà en camí cap a la casa de son pare.

Encara estava llunt d'allí, quan son pare el va vore i, commogut profundament, ixqué corrent al seu encontre, se li tirà al coll, abraçant-lo, i el besà. El fill començà a dir-li: «Pare, he pecat contra Deu i contra tu; ya no mereixc que me digues “fill”».

Pero el pare va manar als seus criats: «Porteu-li de pressa la millor roba i vestiu-lo; poseu-li un anell en el dit i calcer en els peus. Després, tragau el vedell més gros i mateu-lo; menjarem i farem festa perque este fill meu, que ya el donava per mort, ha tornat viu; ya el donava per perdut i l'hem retrobat».

Mentrestant, el fill major tornava ya del camp. Quan s'acostava a la casa, va sentir la música i el soroll del ball i, cridant a un dels criats, li preguntà qué significava tot allò. Ell li contestà: «És que ton pare ha fet matar el vedell més gros perque el teu germà ha tornat sà i bo». El germà major s'indignà i se negava a entrar, i això que el pare ixqué a demanar-li ab insistència que passara dins. I responent a les súpriques del pare, li va dir: «Des de fa molts anys estic treballant per a tu, sense haver-te desobeït en res, i tu no m'has donat mai ni un sol cabrit per a menjar-me'l ab els meus amics. I ara que torna eixe fill teu, després de malgastar els teus diners ab males dones, resulta que fas matar el vedell més gros».

El pare li contestà: «Fill, tu sempre has estat al meu costat i tot lo que yo tinc és teu. Pero ara devies alegrar-te i fer festa perque este germà teu, que ya el donàvem per mort, ha tornat viu: ya el donàvem per perdut i l'hem retrobat».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXV DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Els meus pensaments no són els vostres pensaments

Llectura del llibre del profeta Isaïes 55, 6-9

Busqueu al Senyor mentres se deixa trobar; invoqueu-lo mentres està prop. Que l'home injust abandone el seu camí i el criminal els seus propòsits; que se convertixquen al Senyor i s'apiadarà d'ells; i que tornen al nostre Deu, que és tan generós en perdonar.

Els meus pensaments no són els vostres pensaments i els vostres camins no són el meus camins, diu l'oràcul del Senyor. Els meus camins, igual que els meus pensaments, estan molt per damunt dels vostres camins i dels vostres pensaments, de la mateixa manera que el cel està molt més alt que la terra.

Paraula de Deu.

Salm responserial 144, 2-3. 8-9. 17-18

R/. El Senyor està prop dels qui l'invoquen.

Cada dia he de beneir-te, Deu meu,
i he d'alabar per a sempre el teu nom.
Molt gran és el Senyor i digne d'alabança;
la seua grandea és insondable. R/.

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.

El Senyor és bo per a tots
i és amable ab totes les seues criatures. R/.

El Senyor és just en tots els seus camins
i compassiu en totes les seues obres.

El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen ab sinceritat. R/.

SEGONA LLECTURA

Crist és la raó de la meua vida

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

1, 20c-24. 27a

Germans:

Crist serà glorificat en el meu cos, tant per la meua vida com per la meua mort, perquè Crist és la raó de la meua vida i, per

tant, la mort me resulta un guany. Pero si la meua vida en este món encara fora de profit, ya no sé verdaderament qué elegir.

Les dos coses me reclamen: d'una banda vullc morir i estar ab Crist, que és incomparablement lo millor; pero, d'una atra banda veig que vosatres necessiteu que yo seguixca vivint en este món.

Ara només vos demane que la vostra conducta siga digna de l'Evangelí de Crist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Fts 16, 14a

℟. Aleluya. Obri, Senyor, el nostre cor i escoltarem atentament les paraules del teu Fill. ℟. Aleluya.

EVANGELI

¿Tu tens enveja perque yo soc generós?

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Mateu

20, 1-16a

En aquell temps:

Jesús contà als seus discípuls esta paràbola: «El regne del cel se pot comparar a un propietari que va eixir de bon matí a llogar jornalers per a la seua vinya. Després d'ajustar-se ab ells pel sòu corresponent a una jornada de treball, els envià a la vinya a treballar. Cap a les nou del matí ixqué, ne trobà a uns atres que estaven en la plaça del mercat sense fer res i els va dir: «Aneu també vosatres a la meua vinya, que vos pagaré lo que siga just». I ells anaren.

Tornà a eixir al voltant del migdia i a mijan vesprada, i va fer lo mateix. Finalment, ixqué allà prop de la posta del sol, tornà a anar a la plaça i va trobar un grup de desocupats, i els preguntà: «¿Cóm és que esteu ací tot el dia sense fer res?». Ells li respongueren: «Perque no nos ha llogat ningú». Ell digué: «Puix aneu també vosatres a la meua vinya».

A boqueta nit, quan ya s'havia fet fosc, l'amo de la vinya ordenà a l'encarregat: «Crida als treballadors i paga'ls el jornal, començant pels últims i acabant pels primers». Vingueren, per tant, els qui havien començat a treballar cap a la posta del sol i cobraren el salari corresponent a una jornada completa. Quan aplegaren els primers, aquells que havien estat treballant des del matí, se pensaven que cobrarien prou més, pero van cobrar el mateix jornal.

En haver-lo cobrat, se posaren a malparlar de l'amo, dient-li: «Ad estos, que només han fet una hora de treball, els pagues igual que a nosatres, que hem hagut d'aguantar tot el pes de la jornada i la calor». Pero l'amo contestà a un d'ells: «Amic, yo no te faig cap cosa injusta. ¿No nos havíem ajustat per eixe preu? Puix, pren lo que és teu i ves-te'n. ¿Qué passa si yo vullc pagar-li ad este, que arribà a última hora, lo mateix que a tu? De lo que és meu, ¿no puc fer lo que me parega? ¿O és que vas a tindre enveja per ser yo tan generós?». Aixina, els qui ara són els últims passaran al cap davant i els qui ara van els primers passaran a ser els últims».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Condenem-lo a una mort vergonyosa

Llectura del llibre de la Sabiduria

2, 12. 17-20

Els malvats dien:

«Vigilem al just, que nos fa nosa i és contrari a tot lo que fem; nos retrau que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació que se'ns ha donat. A vore si és veritat això que diu; provem com serà la seua fi.

Si realment el just és fill de Deu, Deu el defensarà i el salvarà dels qui el persegüen. Posem-lo a prova; ultragem-lo i torturem-lo, a vore si se manté seré; comprovem si sap soportar el mal; condenem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Deu ya el protegirà».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

53, 3-4. 5. 6 i 8

R̥. El Senyor fa costat als meus defensors.

Deu poderós, fes-me justícia,
salva'm, pel teu nom.
Escolta la meua súplica,
escolta les meues paraules. **R̥.**

Mira com s'alcen contra mi,
ab quina violència demanen la meua mort
i no pensen en Deu. **R̥.**

Pero és Deu qui m'ajuda
i fa costat als meus defensors.
De tot cor t'ofereix sacrificis
i t'alabaré, Senyor, perquè eres bo. R̃.

SEGONA LLECTURA

El fruit de la justícia naix de la llavor que els hòmens pacificadors han sembrat en pau

Lectura de la carta de sant Jaume

3, 16-4,3

Benvolguts:

A on hi ha enveges i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota espècie. Però la sabiduria que ve del cel és pura, pacífica, indulgent, conciliadora, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. Resumint: el fruit de la justícia naix de la llavor que els pacificadors sembren en pau.

¿D'a ón venen entre vosatres els conflictes i les rinyes? ¿No venen dels vostres desijos de plaer que lluiten en el vostre interior? Desigueu coses que no teniu i per això assessineu; envegeu coses que no podeu conseguir i per això renyi i vos baralleu. Però vosatres no ho obteniu perquè no ho demaneu. O be ho demaneu i no ho obteniu perquè ho demaneu malament, ab l'intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Tess 2, 14

R̃. Aleluya. Deu, valent-se de l'Evangeli, nos ha cridat a posseir la glòria de Jesucrist, nostre Senyor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home serà entregat... Si algú vol ser el primer ha de ser el servidor de tots

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

9, 29-36

En aquell temps:

Jesús i els discípuls passaren per Galilea, però Jesús no volia que ho sabera ningú. I se dedicà a instruir als seus discípuls, dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels hòmens, que el mataran i, després de mort, resucitarà al cap de tres dies». Ells no entenien qué volia dir, però no s'atreviren a fer-li preguntes.

Arribaren a Cafarnaüm i, una volta en casa, els preguntà: «¿Qué discutíeu pel camí?». Pero ells callaven perque pel camí havien vingut discutint quin d'ells seria el més important.

Jesús s'assentà, cridà als dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer que siga el darrer i el servidor de tots».

Després feu vindre a un chiquet, el posà en mig d'ells i, duent-lo al braç, els va dir: «Qui acull a un d'estos chiquets en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sino al qui m'ha enviat».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Contra els qui «compren ab diners gent necessitada»

Lectura del llibre del profeta Amós

8, 4-7

Escolteu açò els qui escorreu als pobres i despulleu als desvalguts dient: «¡Quàn passarà la festa de la lluna nova per a poder vendre el blat i quàn passarà el dissabte per a poder obrir els gransers!». Perque rebaixeu les mesures quan veneu el gra i, en cobrar, aumenteu els preus; perque feu trampes ab els pesos i veneu la farina mesclada de segó; perque per a poder tindre un esclau compreu per diners a gent necessitada, i al pobre, per un parell de sandàlies. El Senyor jura, per la glòria de Jacop, que no oblidarà mai tot açò que feu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

112, 1-2. 4-6. 7-8

R/. Alabeu al Senyor, que trau de l'infortuni al pobre.

Alabeu, servidors del Senyor,
alabeu el nom del Senyor;
beneït siga el nom del Senyor
des d'ara i per a sempre. R/.

El Senyor s'eleva sobre les nacions
i la seua glòria sobre el cel.
¿Quí, com el Senyor, Deu nostre,
que habita en les altures i des d'allí
s'inclina per a mirar el cel i la terra? R/.

Ell alça de la pols al desvalgut
i trau de l'infortuni al pobre
per a assentar-los entre els príncips
i els poderosos del seu poble. R̃.

SEGONA LLECTURA

Feu pregàries per tots els hòmens a Deu, que vol que tots se salven

Llectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 3, 1-8

Te recomane, en primer lloc, germà meu, que se facen pregàries, súpliques, oracions i accions de gràcies per tots els hòmens: pels reis i per tots els qui tenen autoritat sobre la terra, per a que pugam dur, de forma tranquil·la i serena, una vida de pietat i de decència. Açò és bo i agradable a Deu, el nostre Salvador, que vol que tots els hòmens se salven i arriben al coneiximent de la veritat.

Perque hi ha un deu només, i un únic mediador entre Deu i els hòmens: l'home Jesucrist, que entregà la seua vida per a rescatar la llibertat de tots. Esta és la gran prova del pla de Deu, feta pública en el temps apropiat. De tot açò he segut constituït pregoner i apòstol a fi d'instruir en la fe i en la veritat a totes les nacions. I conste que açò que dic és veritat i no mentixc.

És, per tant, el meu desig que tots els hòmens pregunen, allí a on estiguen, alçant les mans netes d'ira i de visions.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Cor 8, 9

R̃. Aleluya. Jesucrist, que és ric, se va fer pobre per a enriquir-nos ab la seua pobrea. R̃. Aleluya.

EVANGELI

No podeu servir a Deu i a les riqueses

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc 16, 1-13

En aquell temps, Jesús dia als seus discípuls:

A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus bens. L'amo el cridà i li va dir: «¿Qué és açò que m'han dit de tu? Dona'm contes de la teua administració que des d'ara quedes despendit del càrrec».

L'administrador se posà a pensar: ¿Qué vaig a fer, ara que l'amo me despacha i me lleva l'administració? Yo, per a cavar, no tinc forces

i anar a captar me fa vergonya. ¡Ah!, ya sé lo que he de fer per a trobar als qui m'acolliran en les seues cases quan haja perdut el càrrec.

I començà a cridar, un per un, als deutors de l'amo. Al primer li preguntà: «¿Quànt li deus al meu amo?». Ell li contestà: «Cent gerres d'oli». I ell digué: «Puix a pressa, pren els teus albarans, assenta't i escriu-ne un que diga "cinquanta"». A un atre li va dir: «I tu, ¿quànt deus?». Ell li respongué: «Cent sacs de blat». Ell li digué: «Puix ací tens els teus albarans; escriu-ne un que diga "huitanta"». Quan l'amo ho va saber, alabà l'astúcia d'aquell administrador immoral. Perque, efectivament, els hòmens d'este món són més astuts en els seus negocis que els qui són fills de la llum.

Per això, vos aconselle que vos guanyeu amics a costa de les riqueses d'este món per a que, quan arribe l'hora de deixar-les, trobeu als qui vos reben en la mansió eterna.

Qui és fidel en les coses chicotetes també ho serà en les coses grans; i qui no és honrat en les coses menudes tampoc ho serà en les importants. De modo que, si no sou fidels en l'administració de les riqueses d'este món, ¿quí vos confiarà les verdaderes riqueses? Si no sou de fiar en lo que és d'un atre, ¿quí vos confiarà lo que per dret vos correspon?

No pot ningú servir a dos amos al mateix temps, perque n'avorrirà a un i s'estimarà més a l'atre, o a un li serà fidel i a l'atre no li farà ni cas.

No podeu ser a l'hora servidors de Deu i dels diners.

Paraula de Deu.

DUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Si el pecador se convertix i deixa de fer el mal, salvarà la seua vida

Llectura del llibre del profeta Ezequiel 18, 25-28

Açò diu el Senyor:

«Vosatres comenteu: “no és just el comportament de Deu”. Escolta, poble d'Israel: ¿no és el vostre comportament el que és injust, i no el meu? Quan l'home just deixa de fer el be comet el mal i mor, mor pel la maldat que ha comés.

Pero si el pecador se convertix, deixa de fer el mal i fa lo que és just i bo, ell mateix salvarà la seua vida. Si reconeix haver obrat mal i se convertix, certament viurà i no morirà».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 24, 4-5. 6-7. 8-9

R/. Recorda, Senyor, que la teua misericòrdia és eterna.

Fes que conega, Senyor, els teus camins,
fes que deprenha les teues sendes;
Encamina'm i instruïx-me en la teua veritat
perque tu eres el meu Deu i Salvador
i en tu espere tot el dia. R/.

Recorda-te'n, Senyor, de la teua pietat
i de l'amor teu, que són de sempre.
Oblida't dels erros i dels pecats de la meua joventut
i tin pietat de mi, tu que eres tan bo. R/.

El Senyor és bondadós i és recte;
per això ensenya el bon camí als pecadors.
En el juí assistix a l'indigent
i als humils els ensenya el seu camí. R/.

SEGONA LLECTURA

Comporteu-vos com ho va fer Jesucrist

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 2, 1-11

Germans:

Si alguna força té una advertència feta en nom de Crist, si d'alguna cosa servix una exhortació filla de l'amor, si nos unix el

mateix Espirit, si palpita en nosatres un cor compassiu i afectuós, doneu-me la gran alegria de saber que teniu el mateix modo de pensar, que fometeu entre vosatres el mateix amor, que compartiu els mateixos sentiments i que busqueu l'harmonia entre tots. No vullgau fer res ni per egoisme ni per vanaglòria. Sigau humils i considereu que els atres són millors que vosatres mateixos. No vullgau buscar el vostre propi interès, sino el dels atres. Comporteu-vos, en fi, com ho va fer Jesucrist.

En efecte: Ell, que des de sempre era de naturalea divina, no va voler presumir de ser Deu, sino que se va desfer de la seua grandea en prendre la condició d'esclau i aplegà a ser, en tot, igual que un home qualsevol. Més encara: actuant com un home entre hòmens se rebaixà tant i tant, ell mateix, que arribà inclús a acceptar morir per obediència i morir en una creu. Per això, Deu el va posar en lo més alt de lo creat i li concedí el nom més gran de tots a fi de que tota la creació, en el cel, en la terra i en l'abisme, caiga agenollada davant del nom de Jesús i tots vinguen a confessar que «Jesucrist és el Nostre Senyor» per a glòria de Deu Pare.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 27

℟. Aleluya. Les meues ovelles reconeixen la meua veu, diu el Senyor; també yo les reconec i elles me segueixen. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Arrepenedit de lo que havia fet, anà a la vinya. Els publicans i les prostitutes vos passaran davant

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

21, 28-32

En aquell temps:

Jesús digué als grans sacerdots i als ancians del poble:

A vore qué vos pareix lo que vaig a dir-vos; un home, que tenia dos fills, li va dir a un d'ells: «fill meu, ves hui a treballar a la vinya». Ell li respongué: «No vullc anar», pero després, quan canvià d'idea, anà. Lo mateix digué el pare a l'atre fill, que li contestà: «sí, pare, vaig», pero no va anar. Digau-me: ¿quin dels dos va fer lo que volia el pare?

Ells li respongueren: «El primer».

Jesús els va dir: «Puix vos assegure que els publicans i les prostitutes han d'entrar primer que vosatres en el regne de Deu. Perque

va vindre Joan a ensenyar-vos, ab la seua vida, el camí de la salvació i no el vau creure. En canvi, els publicans i les dònnes de mala vida sí que el cregueren. I vosatres, ni encara després de vore açò, volguèreu arrepenedir-vos ni creure'l».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

¿Estàs zelós de mi? ¡Qué be si tot el poble tinguera el dò de profecia!

Lectura del llibre dels Números

11, 25-29

Per aquells dies:

El Senyor baixà en el núvol i parlava ab Moisés, i, prenent de l'Espirit que Moisés tenia, el donà als setanta ancians. Quan l'Espirit se posà damunt d'ells, començaren a profetisar sense parar. En el campament havien quedat dos hòmens, Eldat i Medat, inscrits entre els setanta, pero que no s'havien presentat davant del tabernàcul. L'Espirit també se posà damunt d'ells i allí mateix, en el campament, començaren a profetisar.

Un jove anà corrent a fer-li-ho saber a Moisés. Josué, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisés, digué: «Moisés, senyor meu, prohibix-los-ho». Pero Moisés li respongué:

«¿Estàs zelós de mi? ¡Qué be si tot el poble del Senyor tinguera el dò de profecia i el Senyor els donara a tots el seu Espirit!».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

18, 8.10.12-13.14

R/. Els preceptes del Senyor òmplin de goig el cor.

La llei del Senyor és perfecta
i reconforta l'espirit.

És segur tot lo que el Senyor diu;
per això ell instruïx a l'ignorant. R/.

El temor del Senyor és cosa santa
i se manté per a sempre més i més;
els seus juïns estan sempre ben presos
i tots són justs i equitatius. R/.

El teu servent està sempre a punt
per a guardar els teus preceptes ab profit;
pero, ¿quí se dona conte dels propis erros?
Perdona'm de lo que me passa d'inadvertit. R̃.

Guarda'm també, Senyor, de l'orgull
a fi de que no s'apodere de mi;
és aixina com seré bo de veritat
i quedaré net de totes les meues culpes. R̃.

SEGONA LLECTURA

Les vostres riqueses s'han podrit

Llectura de la carta de sant Jaume

5, 1-6

Ara vos parle a vosatres, els rics. Ploreu desconsoladament a la vista de les desgràcies que vos cauran damunt. Les vostres riqueses estan podrides; s'han arnat els vostres vestits; s'han rovellat, inclús, el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i vos devorará les carns com si fora el fòc. ¿Per qué heu acumulat riqueses precisament ara que el temps s'acaba?

El jornal que heu escatimat als vostres treballadors clama contra vosatres, i el seu clamor ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu vixcut ací en la terra una vida de delícies i plaers, i per això vos heu fet grossos com el bestiar per al dia de la matança. Heu condemnat al just, l'heu assassinat, i ell ya no vos opon resistència.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 17, 17ba

R̃. Aleluya. La teua paraula és veritat, Senyor: consagra'ns en la veritat. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Qui no està contra nosatres, està ab nosatres. Si la teua mà te fa caure en pecat, talla-te-la

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 9, 37-42.44.46-47

En aquell temps:

Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist a un que se valia del teu nom per a expulsar dimonis i hem intentat prohibir-li-ho perque no és dels nostres».

Jesús respongué: «No li ho prohibiu».

Qui, en nom meu, faça milacres, no podrà al mateix temps malparlar de mi. Qui no està contra vosatres, està ab vosatres.

I qui vos done una gota d'aigua en el meu nom, perque sou de Crist, vos dic de veritat que no quedarà sense recompensa.

Pero a qui escandalisa a un d'estos chiquets que creuen en mi, li valdria més que el tiraren a la mar ab una roda de molí lligada al coll.

Si la teua mà te fa caure en pecat, talla-te-la, perque val més que entres en la vida eterna sense mà, que no que vages ab les dos mans a l'infern, al foc que mai s'apaga. Si el teu peu te fa caure en pecat, talla-te'l, perque val més que entres en la vida eterna sense peu, que no que sigues llançat ab els dos peus a l'infern. I si el teu ull te fa caure en pecat, arranca-te'l, perque val més que entres en el Regne de Deu ab un sol ull, que no que sigues llançat ab els dos ulls a l'infern, a on el corcò no se mor mai i el foc no s'apaga.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Els vividors seran els primers en les files dels deportats

Llectura del llibre del profeta Amós

6, la. 4-7

Açò diu el Senyor omnipotent:

«¡Ai dels qui viuen tranquils dins de Sió, dels qui se creuen segurs en la montanya de Samaria. Se giten en llits de marfil, se tomben en els seus divans, se mengen els millors corders del bestiar i els vedells apesebrats en els corrals; canten al sò de l'arpa, inventen, com Davit, les seues melodies, se beuen els vins més generosos i s'ungixen ab els perfums més fins, pero no se preocupen gens ni miqueta pels desastres de la tribu de Josep. Per això aniran cap al desterro al front dels deportats. S'ha acabat ya l'orgia dels vividors».

Paraula de Deu.

R. Alaba al Senyor, ànima meua.

El Senyor se manté sempre fidel,
fa justícia als oprimits
i dona pa als famolencs.

El Senyor llibera als detinguts. **R.**

El Senyor dona la vista als ceguets
i adreça als qui han caigut;
el Senyor ama als qui són justs;
el Senyor guarda als forasters. **R.**

El Senyor manté a l'orfe i la viuda
i capgira el camí dels qui fan el mal.

El Senyor regna eternament;
és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. **R.**

SEGONA LLECTURA

*Guarda el manament que has rebut fins al dia
en que se manifeste el Senyor*

Llectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu 6, 11-16

Germà, servidor de Deu:

Esforça't en practicar la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència i la dolçor. Mantin valerosament el combat de la fe i guanya't la vida eterna, a la qual Deu t'ha cridat, i de la qual tu has fet tan noble professió davant de tants i tants testimonis.

I ara, en la presència de Deu, font de tota vida, i davant de Jesucrist que, en presència de Ponç Pilat, va donar testimoni ab la seua noble confessió, solemnement te recomane que guardes irrepreensible i sense taca el manament que has rebut fins al dia en que se manifeste Jesucrist nostre Senyor; manifestació esta que, quan siga l'hora, la durà a terme el qui és benaventurat i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i l'amo dels qui manen. Al qui és l'únic immortal, al qui habita en la llum inaccessible i al qui ningú l'ha vist mai, ni ningú és capaç de vore'l, ad ell, l'honor i l'imperi per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Cor, 8-9

R. Aleluya. Jesucrist, que és ric, se va fer pobre per a enriquir-nos ab la seua pobrea. **R.** Aleluya.

EVANGELI

Te van tocar moltes classes de bens i, en canvi, a Llàzer només mals; pero ara ell goja ací de consol i a tu te correspon patir

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluc

16, 19-31

En aquell temps:

Jesús contà als fariseus esta paràbola: «Una volta hi havia un home ric que anava vestit de púrpura i de finíssim lli i celebrava esplèndides festes a diari. Junt al seu portal, un pobre, Llàzer de nom, tot ell ple de postemes, estava tirat en terra esperant satisfer la seua fam ab lo que tiraven de la taula del ric, pero no li ho donava ningú. A voltes, inclús els gossos se li acostaven i li llepaven les úlceres. Quan el pobre se va morir, els àngels se l'endugueren al sí d'Abraham; també després se morí el ric, el soterraren i parà en l'infern.

I passà que, estant el ric en el torment, alçà els ulls i va vore allà llunt a Abraham i a Llàzer ab ell, i el cridà dient-li: «Pare Abraham, tin pietat de mi i envia'm a Llàzer, que mulle en aigua la punta del seu dit i me refresque la llengua, perque estic abrasint-me en mig d'estes flames».

Abraham li respongué: «Amic, recorda-te'n que en vida te van tocar moltes classes de bens i, en canvi, a Llàzer només mals; pero ara ell goja ací de consol i a tu te correspon patir. Pensa també que entre nosatres i vosatres s'obri una fossa tan infranquejable que no pot anar ningú, encara que ho pretenga, des d'ací cap a vosatres ni des de vosatres cap ací».

El ric insistí: «En este cas, pare, te suplique que envies a Llàzer a casa de mos pares a fi de que parle als cinc germans que tinc per a que no vinguen ells també a parar ad este lloc de torments».

Abraham li contestà: «Ells ya tenen lo que van dir Moisès i els Profetes; que els escolten». El ric li va dir: «No, pare Abraham, no ne tindran prou. Si algú dels qui ya han mort va i els parla, se convertiran».

Abraham li respongué: «Si no fan cas de Moisès ni dels Profetes, tampoc se deixaran convèncer per més que resucite algú dels qui ya han mort».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel

Llectura del llibre del profeta Isaïes

5, 1-7

Vaig a dedicar al meu amic el càntic de l'enamorat a la seua vinya: «El meu amic tenia una vinya en un pujol molt fèrtil. L'entre-cavà, la netejà de pedres, plantà els millors ceps, construï en mig una torre de vigilància i va fer un trull excavat en la roca. Esperà a que li donara bon raïm, pero li donà cabrerots només.

I ara, habitants de Jerusalem i hòmens de Judà, feu de juges, per favor, entre yo i la meua vinya. ¿Qué més podria fer per ella que no ho haja fet ya? ¿Per qué me dona tants cabrerots quan només esperava bon raïm?

Puix ara vos diré lo que pense fer-li a la meua vinya: li llevaré les barres per a que els bestiaris la puguen chafar. La deixaré arrasada, tant que no la podaran ni la birbaran; creixeran albarzers i carts i prohibiré als núvols que ploguen damunt d'ella.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel: els hòmens de Judà són els seus plantons més estimats. Esperà bondat i no hi ha més que assassins; esperà justícia i tot són crits dels oprimits».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

79, 9 i 12. 13-14. 15-16. 19-20

R/. La vinya del Senyor és la Casa d'Israel.

Un cep te vas endur d'Egipte, Senyor,
i, per a poder plantar-lo, expulsares als natius.
Vas fer créixer els seus brots fins a la mar
i els seus plantons fins al Gran Riu. R/.

¿Cóm és que assolares els seus màrgens
a fi de que la desfullen els qui passen pel camí,
la devaste el porc salvatge
i la pasturen els animals del camp? R/.

Deu de l'univers, gira't, mira des del cel i atén:
vine a visitar la teua vinya,
el plantó que tu vas fer tan vigorós. *R̃*.
Ya no nos apartarem de tu mai més;
deixa'ns viure i invocarem el teu sant nom.
Renova'ns, Senyor, Deu de l'univers;
fes-nos vore la llum de la teua mirada i serem lliberats. *R̃*.

SEGONA LLECTURA

El Deu de la pau estarà ab vosatres

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 4, 6-9

Germans:

No vos inquieteu per res; sino que, en qualsevol situació, oferiu a Deu les vostres peticions, acompanyant les vostres oracions i súpliques ab l'acció de gràcies. I la pau de Deu, que sobrepassa tot enteniment humà, guardará els vostres cors i els vostres pensaments per mig de Jesucrist.

Finalment, germans, tingau en consideració tot lo que hi ha de verdader, de noble, de just, de net, d'amable, de mereixedor d'un bon nom, tot lo que suponga virtut i siga digne d'elogi. I l'ensenyança que vos he impartit, la tradició que vos he confiat i lo que heu vist i sentit en mi, poseu-ho tot en pràctica. I el Deu de la pau estarà ab vosatres.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 15, 16

R̃. Aleluya. No m'heu elegit vosatres; soc yo qui vos ha elegit i vos he manat que aneu per tot el món a donar fruit ben abundant i durador. *R̃*. Aleluya.

EVANGELI

Arrendarà la vinya a uns atres

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 21, 33-43

En aquell temps:

Jesús digué als grans sacerdots i als ancians del poble: «Escolteu una atra paràbola: hi havia un propietari que plantà una vinya, la rodejà d'una barrera, construí un trull i edificà una torre de vigilància; després l'arrendà a uns llauradors i se n'anà de

viage. Quan vingué el temps de la verema, envià als seus criats per a obtindre dels llauradors la part del fruit que li corresponia. Pero els llauradors, tirant-se damunt dels criats, a un li van pegar, a un atre el van matar i a un tercer l'apedregaren. L'amo els envià uns atres criats, més que la primera volta; pero els llauradors feren ab ells lo mateix.

A lo últim, els envià al seu propi fill, pensant: «al meu fill el respectaran».

Pero quan els llauradors veren que se tractava del fill de l'amo, se digueren: «Este és l'hereu. Matem-lo i la vinya serà nostra». I, tirant-li mà, el van traure fora de la vinya i el mataren. De modo que, quan torne l'amo de la vinya, ¿qué vos pareix que farà ab aquells llauradors?».

Ells li respongueren: «Són uns miserables; els matarà sense compassió i arrendarà la vinya a uns atres llauradors que li donen, en el temps de la verema, el fruits que li corresponen».

Jesús els preguntà: «¿Acàs no heu llegit mai en les Escritures: “La pedra que rebujaren els constructors és ara la pedra cantonera: és el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls s'omplin d'admiració”?»

Per això, vos dic que el regne de Deu vos serà llevat i serà entregat a un poble capaç de donar els fruits que al regne li pertocuen».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Els dos formen una sola família

Lectura del llibre del Gènesis

2, 18-24

El Senyor-Deu digué:

«No seria bo que l'home estiguera a soles. Li'n faré un com ell per a que l'ajude i l'acompanye».

El Senyor-Deu modelà de terra totes les bèsties salvages i tots els pardalets del cel i els presentà a l'home, a vore quin nom els donaria: i el nom que l'home donara a cada un dels animals, eixe seria el seu nom. L'home posà noms a cada un dels animals, domèstics i salvages, i a cada un dels aucells; pero no trobà a ningú com ell que fora capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia.

En aquell instant, el Senyor-Deu va fer caure a l'home en una sòn profunda i se quedà adormit. Li tragué una de les costelles i omplí de carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que li havia tret, el Senyor-Deu va fer a la dona i la presentà a l'home.

L'home digué: «Esta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà dona perquè ha eixit de l'home». Per això, l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i ells dos seran una sola carn».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

127, 1-2. 3. 4-5. 6

R/. Que el Senyor nos beneïxca tots els dies de la vida.

Feliços els qui temen al Senyor
i van seguint els seus camins.
Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. *R/*.

La teua dona serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa,
i els teus fills seran com plantons d'olivera
al voltant de la teua taula. *R/*.

Esta és la recompensa dels qui temen al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió,
i que veges prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare

Lectura de la carta als hebreus

2, 9-11

Germans:

A Jesús, a qui Deu l'ha posat un poc per davall dels àngels, ara, després de la seua passió i la seua mort, el veem coronat de glòria i d'honor perquè Deu, que nos ama, va voler que morira per tots.

En efecte, Deu, per qui i per a qui existix tot, va creure oportú, per tal de dur a una multitud de fills a la glòria, perfeccionar i consagrar ab el sofriment al qui és l'autor i guia de la salvació d'ells.

I és que, tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix Pare; i per això no s'averkonyix de nomenar germans seus als hòmens.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Jn 4, 12

℟. Aleluya. Si nos volem, Deu està en nosatres; i el seu amor és tan gran dins de nosatres que no cal res més. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Lo que Deu ha unit, l'home no ho deu separar

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc

10, 2-16

En aquell temps:

Uns fariseus s'acostaren a Jesús per a provar-lo i li preguntaren si el marit se pot divorciar de la seua dona.

Jesús els preguntà: «¿Qué vos ordenà Moisès?».

Els li respongueren: «Moisès permet donar a l'esposa un document de divorç i separar-se d'ella».

Jesús els va dir: «Moisès va escriure esta disposició perquè sou durs de cor. Pero al principi, «Deu creà a l'home i a la dona; per això l'home deixarà a son pare i a sa mare per a unir-se a la seua muller i els dos seran una sola carn. De modo que ya no són dos, sino dos en u. Per tant, lo que Deu ha unit, l'home no ho deu separar».

Una volta ya en casa, els discípuls tornaren a preguntar-li sobre lo mateix. Jesús els digué: «El qui se divorcia de la seua dona i se casa ab una atra, comet adulteri contra la primera; i si la dona divorciada del seu marit se casa ab un atre, també comet adulteri».

La gent va dur a Jesús uns chiquets per a que els imponguera les mans, pero els discípuls renyien als qui els havien portats. A Jesús li sabé mal que els renyiren i els va dir: «Deixeu que els chiquets vinguén a mi; no me'ls aparteu, perquè el Regne de Deu és dels qui són com ells. Vos ho dic de veritat: Qui no accepte el Regne de Deu com l'accepta un chiquet, no entrarà en ell». I abraçava als chiquets i els beneïa imponent les mans.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El just viurà perquè ha cregut

Lectura del llibre del profeta Habacuc

1, 2-3; 2, 2-4

¿Quànt de temps, Senyor, he de demanar-te auxili sense que m'escoltes i he de cridar «violència» sense que me salves? ¿Per qué deixes que veja estes desgràcies, que contemple tantes penes, violències i catàstrofes, que hi haja rinyes i s'alcen més discòrdies?

El Senyor me va respondre: «Escriu la visió i grava-la en tauletes d'argila, de forma que se puga llegir de pressa. La visió espera el seu moment, s'acosta a la seua fi i no fallarà. Si se retarda, esperalla, perquè ha de vindre sense dilació. El qui és injust té el seu esperit unflat d'orgull, pero el just viurà perquè ha cregut».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

94, 1-2. 6-7. 8-9

R. Escoltarem, Senyor, la teua veu.

Vingau, aclamem al Senyor ab crits de festa,
donem vïtols a la Roca que nos salva;
presentem-nos davant d'Ell donant-li gràcies
i aclamant-lo ab els nostres cants. **R.**

Entreu, inclinem el front en terra i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor, que nos ha creat,
perque Ell és el nostre Deu
i nosatres som el seu poble i el ramat que Ell mateix guia. **R.**

¡Qué be si hui escoltàreu la seua veu:
«no enduriu els vostres cors com en Meribà,
com el dia de Massà en el desert,
quan me van posar a prova els vostres pares
i me tentaren a pesar d'haver vist les meues obres. **R.**

SEGONA LLECTURA

No t'averkonyixques del testimoni que donà Nostre Senyor

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 1, 6-8. 13-14

Benvolgut germà:

Te recorde que te cal reviscolar el dò de Deu que obtingueres quan te vaig impondre les meues mans; perque no és un esperit de covardia el que Deu te dona, sino de fortalea, d'amor i de domini d'un mateix. Per tant, no t'averkonyixques de donar la cara per Nostre Senyor i per mi, que estic en la presó per Ell. Ben al contrari, sostingut per la força de Deu, patix juntament ab mi per l'obra de l'Evangeli. Tin com a norma la sana doctrina que de mi has escoltat i guarda este tesor tan valió ab l'ajuda de l'Esperit Sant que habita en nosatres».

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Pe 1, 25

℟. Aleluya. La paraula del Senyor dura sempre, i esta paraula és l'Evangeli que yo vos he anunciat. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Si tinguéreu fe...

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

17, 5-10

En aquell temps:

Els apòstols digueren a Jesús: «Aumenta'ns la fe».

El Senyor els va respondre: «Si tinguéreu fe, encara que només fora com un granet de mostaça, diríeu ad esta morera: «arranca't d'arraig i planta't en la mar» i vos obeiria.

Supongau que algú de vosatres té un criat llaurant o fent de pastor. Quan tornara del camp, ¿li diríeu: «vine ací i assenta't ara mateix a sopar?». Més be li diríeu: «prepara'm el sopar i cuida't de servir-me mentres menje i bec. En acabant, podràs menjar i beure tu». Després de tot, l'amo no té per qué donar-li gràcies al criat que ha complit les seues òrdens.

Igualment vosatres, quan hajau fet tot lo que Deu vos mana, digau: «som uns servidors sense cap mèrit; no hem fet més que complir ab el nostre deure».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

El Senyor prepararà un convit i eixugarà les llàgrimes de tots els ulls

Lectura del llibre del profeta Isaïes

25, 6-10a

En esta montanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i dels millors vins: plats suculents i vins dels rancis. I farà desaparèixer en esta montanya el vel de dol que cobrix tots els pobles i el sudari que amortalla les nacions; aniquilarà la mort ya per a sempre.

El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els ulls i se borrarà de tot el món l'oprobri del seu poble. Ho ha dit el Senyor.

Aquell dia se dirà: Ací està el nostre Deu, de qui esperàvem que nos salvara; alegrem-nos i celebrem la nostra salvació. La mà del Senyor se posarà damunt d'esta montanya.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

R. Viuré sempre en la casa del Senyor.

El Senyor és el meu pastor; no me falta res.
Me fa sestejar en prats deliciosos,
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí me fa renovellar. *R*.

Camine segur ab la seua guia per l'amor del seu nom.
Encara que passe per sendes tenebroses,
no tinc por de res porque te tinc al meu costat;
la teua guaita de pastor me serena i me conforta. *R*.

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen;
m'ungixes el cap ab perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. *R*.

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida;
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. *R*.

SEGONA LLECTURA

En tot puc eixir airós gràcies a Crist, que me dona forces

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 4, 12-14.19-20

Germans:

Sé viure en mig de privacions i en mig de l'abundància. Estic acostumat a tot: igual a menjar be que a passar fam; igual a tindre de tot que a estar privat de lo necessari. En tot puc eixir airós gràcies a Crist, que me dona forces. Pero heu fet molt be d'ajudar-me en estes hores difícils per a mi.

A canvi, el meu Deu, tan ric i poderós com és, vos proveirà esplèndidament en les vostres necessitats per mig de Jesucrist. A Deu, Pare nostre, la glòria per a sempre. Amén.

Paraula de Deu.

Aleluya

Cfr. Ef 1, 17-18

℟. Aleluya. Que Deu, el Pare de nostre Senyor Jesucrist, allumene els ulls del vostre cor per a que conegau quina és l'esperança a la qual hem segut cridats. ℟. Aleluya

EVANGELI

Convideu a la boda a tots els qui trobeu

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 22, 1-14

En aquell temps:

Als grans sacerdots i als ancians del poble Jesús els contà esta paràbola: «El regne del Cel se pot comparar a un rei que anava a celebrar el casament del seu fill. Envià als seus criats a avisar als convidats, pero estos no volgueren acodir.

Els tornà a enviar a uns atres criats ab este encàrrec: «Digau als invitats que ya tinc preparat el banquet. He fet matar els meus vedells i les ovelles grosses i tot està a punt. Que vinguen a la boda». Pero els convidats no feren gens de cas, sino que cadascun se n'anà al seu camp o al seu negoci. Inclús, hi hagué qui, tirant mà dels criats, els maltractà i els va matar.

El rei, en saber-ho, s'indignà tant que envià als seus soldats a acabar d'una ab aquells assessins i a cremar-los la ciutat.

Després, digué a uns atres criats: «La boda està ya preparada, pero aquells convidats no se la mereixen. Per tant, aneu a les eixides de la ciutat i convideu a la boda a tots els qui trobeu». Els criats ixqueren als camins i reuniren a tots els qui trobaren, igual roïns que bons. D'esta manera la sala del banquet s'omplí de comensals.

Quan el rei entrà a saludar als convidats, observà que un d'ells no duya vestit de festa i li preguntà: «Amic, ¿cóm t'has atrevit a entrar ací sense vestir-te de festa?». Ell no va saber qué contestar-li. Per això, el rei va dir als seus criats: Lligueu-lo de peus i mans i tireu-lo fòra, a on tot és fosc. Allí tot seran plors i cloixiran les dents».

«Perque ne són molts els cridats, pero ya no ne són tants els elegits».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Comparada ab la sabiduria, tinc la riquea per no res

Lectura del llibre de la Sabiduria

7, 7-11

Vaig demanar a Deu que me donara enteniment i m'ho concedí; vaig cridar a l'esperit de sabiduria i me vingué. La preferisc a insígnies i tronos reals, i, comparada ab ella, tinc la riquea per no res. Ni tan sols la compare ab les pedres precioses, perque tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra d'arena, i la plata no val més que el fanc.

Me l'estime més que la salut i la bellea, i vullc que me faça de llum perque la seua claror no s'apaga mai.

Juntament ab la sabiduria m'han vingut tots els bens: no en va duya les mans plenes de riquees incontables.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

89, 12-13. 14-15. 16-17

R/. Assecia'ns, Senyor, dels teus favors
i ho celebrarem tota la vida plens de goig.
Ensenya'ns a calcular els nostres dies
per tal d'adquirir un cor sensat.
Torna-te'n, Senyor; ¿qué esperes?
Tin compassió dels teus servents. R/.

Assecia'ns dels teus favors, ya de bon matí,
i ho celebrarem tota la vida plens de goig.
Dona'ns tants dies d'alegria
com nos n'has donat d'afflicció;
tants anys de goig com n'hem tingut de penes. R̃.

Que pugam vore tots nosatres l'obra de les teues mans,
que els nostres fills vegem la teua glòria.
Que vinga sobre nosatres la bondat del Senyor, Deu nostre,
i enfortisca i consolide les obres de les nostres mans. R̃.

SEGONA LLECTURA

La paraula de Deu aclaria les intencions i els pensaments del cor

Lectura de la carta als hebreus

4, 12-13

Germans:

La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia. És més tallant que una espasa de dos fils; tan penetrant que aplega a on se dividixen l'ànima i l'espírit, les conjuntures i el moll dels ossos, i aclaria les intencions i els pensaments del cor. En tot el món creat no hi ha res que Deu no veja clarament; tot està patent i al descobert davant dels ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes exhaustius.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 5, 3

R̃. Aleluya. ¡Qué felixos són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Ves a vendre tot lo que tens i vine ab mi

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

10, 17-30

En aquell temps:

Un dia que Jesús eixia de camí, un jove anà corrent, s'agenollà als seus peus i li preguntà: «Bon mestre, ¿qué he de fer per a posseir la vida eterna?».

Jesús li va dir: «¿Per qué me dius bo? L'únic bo és Deu. Ya saps qué diuen els manaments: «No mataràs, no cometràs adulteri, no

robaràs, no declararàs en fals contra un atre, no faràs cap estafa, honra a ton pare i a ta mare».

El jove respongué: «Tot açò ya ho he complit des de chiquet».

Jesús el mirà ab afecte i li digué: «Encara te falta una cosa: ves a vendre tot lo que tens, dona-ho als pobres i tindràs un tesor guardat en el cel. Després, torna ací i seguix-me». Esta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà ben trist, perque era molt ric.

Jesús mirà al seu voltant i digué als discípuls: «¡Als qui són rics, qué difícil els serà entrar en el Regne de Deu!». Els discípuls, en sentir estes paraules, quedaren sorpresos; pero Jesús els tornà a dir: «Fills meus, ¡qué difícil va a ser als qui confien en les riqueses entrar en el Regne de Deu! És més fàcil per a un gamell passar pel forat d'una agulla, que per a un ric entrar en el Regne de Deu».

Els quedaren encara més sorpresos i se dien entre ells: «I, en este cas, ¿quí se podrà salvar?».

Jesús els mirà i els va dir: «Als hòmens, els és impossible, pero a Deu no, perque Deu ho pot tot».

Pere se posà a dir-li: «Mira, nosatres ho hem deixat tot per tal de seguir-te».

Jesús respongué: «Vos ho dic ab tota veritat: els qui per mi i per anunciar l'Evangeli han deixat la casa, germans o germanes, pare o mare, fills o camps, no deixaran d'obtindre, en este món, cent voltes més en cases, germanes, germans, mare, fills i camps —encara que tot això siga en mig de persecucions—, i en el món futur obtindran la vida eterna».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Naaman se'n tornà cap a on estava l'home de Deu

Llectura del segon llibre dels Reis

5, 14-17

Per aquells dies:

Naaman de Síria baixà al riu Jordà i se banyà set voltes, com li ho havia manat Eliseu, l'home de Deu. La seua carn, neta ya de la llepra, se tornà com la d'un chiquet.

Per això, ab la seua comitiva se'n tornà cap a on estava l'home de Deu i, de peu davant d'ell, li va dir: «Ara reconec que no hi ha un atre deu en tota la terra més que el d'Israel. I, per favor, accepta el present d'un servidor teu».

Eliseu li contestà: «Te jure, per Deu a qui servixc, que no acceptaré res». I encara que Naaman insistia, Eliseu no ho va consentir.

D'ací que Naaman li diguera: «¿Permits que el teu servidor carregue un parell de mules ab terra d'esta nació? Perque, des d'ara en avant, el teu servidor no oferirà cap d'holocaust ni cap sacrifici de comunió a un atre deu que no siga el Senyor».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6

R/. El Senyor revela la seua justícia davant de les nacions.

Canteu al Senyor un càntic nou,
ya que ha fet obres prodigioses;
la seua mà dreta i el seu braç sagrat
s'han fet ab la victòria. **R/.**

El Senyor anuncia la seua victòria
i revela la seua justícia a les nacions;
l'han mogut la misericòrdia i la fidelitat
que els té a la Casa d'Israel. **R/.**

D'un cap a l'atre de la terra
tots han vist la victòria del nostre Deu.
Aclameu al Senyor tots els de la terra;
esclateu en cants de goig i en ovacions. **R/.**

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i al toc de clarins. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Si som constants en les proves, també regnarem ab Crist

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 2, 8-13

Germà benamat: Pensa sempre en Jesucrist, resucitat, que naixqué del llinage de Davit: esta és la Bona Nova que yo anuncie i per la qual he vingut a parar a la presó com si fora un malfactor. Pero a l'Evangeli de Deu no el pot encadenar ningú. Per això, ho he aguantat tot per a be dels elegits, a fi de que també ells alcancen la salvació i la glòria eterna guanyades per Jesucrist.

Doctrina de fe és esta: si morim ab Crist, també viurem ab ell; si som constants en les proves, també regnarem ab ell; si el

neguem, també ell nos negarà; pero, encara que li sigam infidels, ell continua sent-nos fidel perque no pot faltar a la seua paraula.

Paraula de Deu.

Aleluya

1 Tess 5, 18

R/. Aleluya. Sigau constants en l'acció de gràcies perque açò és lo que Deu vol de vosatres en Jesucrist. R/. Aleluya.

EVANGELI

¿Només este estranger ha tornat per a donar glòria a Deu?

R/. Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

17, 11-19

En aquell temps:

Un dia, Jesús, anant de camí cap a Jerusalem, passà entre Samaria i Galilea.

Al moment d'entrar en una aldea, li ixqueren al pas dèu lleprosos que, des de llunt, li cridaven dient: «Jesús, Mestre, tin compassió de nosatres».

Jesús, en vore'ls, els va dir: «Aneu a presentar-vos als sacerdots». I passà que, mentres anaven, van quedar nets de la seua llepra.

Un d'ells, en vore's sà i bo, se'n tornà alabant a Deu a crits prostrat, ab el front en terra, als peus de Jesús, li donava gràcies. Este home era un samarità.

Li preguntà Jesús: «¿No n'eren dèu els purificats» ¿A ón estan els atres nou? ¿ningú només, a part d'este estranger, ha segut capaç de tornar per a alabar a Deu?».

I li va dir: «Alça't i ves-te'n. La teua fe t'ha salvat».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Duc a Cir de la mà per a sometre-li les nacions

Lectura del profeta Isaïes

45, 1. 4-6

El Senyor du de la mà al seu ungit, Cir, per a sometre-li les nacions, per a deixar desarmats als reis, per a obrir-li les ciutats i per a que no se li tanquen les portes.

El Senyor diu: «Per Jacop, el meu servent, per Israel, el meu escollit, te vaig cridar pel teu nom i te vaig donar un títol encara que tu no me coneixies. Yo soc el Senyor i no n'hi ha un atre; fòra de mi no hi ha cap deu. Encara que no me coneixies, te vaig posar l'insígnia de guerrer per a que saberen, d'un cap a l'atre de la terra, que no hi ha un atre deu, llevat de mi. Yo soc el Senyor i no n'hi ha un atre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

95, 1 i 3.4-5.7-8.9-10 a i c

R/. Celebrem la glòria i el poder del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra.
Conteu als pobles la seua glòria
i els seus prodigis a totes les nacions. **R/.**

Perque el Senyor és gran i digne d'alabança,
més temible que tots els deus.
Els deus de les nacions són tots ells no res,
pero el Senyor ha fet el cel. **R/.**

Famílies dels pobles, aclameu al Senyor,
celebreu la glòria i el poder del Senyor,
tributeu honor al nom del Senyor
i entreu en els seus atris portant-li presents. **R/.**

Adoreu al Senyor vestit de majestat;
que tremole davant d'ell tota la terra.
Digau als pobles: «El Senyor és Rei;
ell governa els pobles rectament». **R/.**

SEGONA LLECTURA

*No deixem mai de recordar l'activitat de la vostra fe, l'esforç del vostre amor
i la fortalea de l'esperança*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
1, 1-5b

Germans:

Yo, Pau, Silvà i Timoteu, a l'Església de Tessalònica, elegida per Deu Pare i per Jesucrist, el Senyor: La gràcia i la pau estiguen ab vosatres.

Donem gràcies a Deu, sense parar, per cada un de vosatres i vos tenim presents en les nostres oracions. Davant de Deu, Pare nostre, no deixem mai de recordar l'activitat de la vostra fe, l'esforç del vostre amor i la fortalea de l'esperança que heu depositat en Jesucrist, nostre Senyor. Germans tan volguts de Deu: sabem ben bé com se va fer la vostra elecció, perquè l'evangelí de la salvació, que vos vàrem anunciar, no se va reduir només a paraules, sino que estava ple de la força i dels dons de l'Esperit Sant; com també sabem quin va ser el nostre comportament entre vosatres treballant pel vostre bé.

Paraula de Deu.

Aleluya

Flp 2, 15-16

R/. Aleluya. Resplandireu com estrelles en mig del món si manteniu ferma la paraula de vida. R/. Aleluya.

EVANGELI

Doneu al César lo que és del César i a Deu lo que és de Deu

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 22, 15-21

En aquell temps:

Els fariseus planejaven la manera de sorprendre a Jesús en alguna paraula que se poguera tornar en contra d'ell.

Aixina que li enviaren alguns dels seus, ab uns partidaris d'Herodes, per a preguntar-li: «Mestre, sabem que tu eres sincer, que ensenyes el camí de Deu conforme a la veritat i que no t'importa gens qué diran ni enjuïcies als hòmens per les apariències. Dis-nos, per tant, qué penses d'açò: ¿estem obligats a pagar tribut al César o no?».

Jesús, comprenent a l'instant la mala intenció que hi havia en ells, els respongué: «Hipòcrites, ¿per qué me voleu comprometre? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li presentaren una moneda romana.

I Jesús els preguntà: «¿De quí és esta efígie i esta inscripció?».

Li van contestar: «Del César».

Jesús els replicà: «Puix doneu al César lo que és del César i a Deu lo que és de Deu».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà una descendència

Lectura del llibre del profeta Isaïes

53, 10-11

El Senyor volgué que el sofriment el triturara. Quan haja donat la vida per a expiar les culpes, vorà la seua descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon port. Gràcies al sofriment de la seua ànima ara veu la llum; el just, ab les penes que ha sofrit, ha justificat a uns atres després de carregar-se les seues culpes.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

32, 4-5. 18-19. 20 i 22

R/. Que el teu amor, Senyor, no nos deixe mai;
esta és l'esperança que tenim posada en tu.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat.

Ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. R/.

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. R/.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem sempre de tu. R/.

SEGONA LLECTURA

Acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Deu

Lectura de la carta als hebreus

4, 14-16

Germans:

Mantingam-nos fermes en la fe que professem, ya que en Jesús, el Fill de Deu, tenim al gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant del mateix trono de Deu. Perque el gran sacerdot que tenim no és incapaç de complànyer-se de les nostres debilitats; ya que ell, igual que nosatres, ha segut provat en tot, a excepció d'una cosa: en el pecat. Per tant, acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Deu perque és ben segur que se complanydrà de nosatres, nos acollirà i nos concedirà, quan siga l'hora, l'auxili que necessitem.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mc 10, 45

℟. Aleluya. El Fill de l'home ha vingut a servir i a donar la seua vida com a preu de rescate per tots els hòmens. ℟. Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home ha vingut a donar la seua vida com a preu de rescate per tots els hòmens

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

10, 35 45

En aquell temps:

Jaume i Joan, els dos fills del Zebedeu, s'acostaren a Jesús mentres anaven de camí, i li digueren: «Mestre, voldríem que nos concedires un favor que te demanarem».

Jesús els preguntà: «¿Qué voleu que faça per vosatres?».

Ells li digueren: «Concedix-nos que un dia, en la teua glòria, nos assentem, l'un a la teua dreta i l'atre a la teua esquerra».

Jesús els respongué: «No sabeu qué demaneu. ¿Podreu beure el càlic que yo bega i ser batejats ab el batisme ab que yo me batege?».

Ells li digueren: «Sí que podem».

Jesús els va dir: «És cert, vosatres beureu el càlic que yo bega i seureu batejats ab el batisme ab que yo me batege; pero assentar-vos l'un a la meua dreta i l'atre a la meua esquerra no soc yo qui ho ha de concedir; és per ad aquells a qui mon Pare els ho ha reservat».

Quan els atres deù ho van sentir, s'indignaren contra Jaume i Joan.

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Ya sabeu que, en totes les nacions, els qui manen disposen dels seus súbdits com si foren els seus amos i els fan sentir el pes de la seua autoritat. Pero entre vosatres no ha de ser aixina: qui vullga ser important, ha de ser el vostre servidor; i qui vullga ser el principal, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sino a servir als atres i a donar la seua vida com a preu de rescate per tots els hòmens».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Mentres Moisès mantenia alçades les mans, guanyava Israel

Lectura del llibre de l'Èxodo

17, 8-13

Per aquells dies:

Els amalequites anaren a Rafidim i atacaren al poble d'Israel.

Moisès va dir a Josué: «Recluta a uns quants hòmens de guerra i demà de matí ix a atacar als amalequites. Yo estaré de peu, dalt de la montanya, ab la vara de Deu en la mà». Josué va complir les òrdens de Moisès i començà el combat contra els d'Amalec. Moisès, Aaron i Hur pujaren al cim de la montanya.

Mentres Moisès mantenia alçades les mans, guanyaven els d'Israel; pero quan les baixava per a descansar, guanyaven els amalequites. I com ya li pesaven massa les mans per a poder mantindre-les alçades, els qui l'acompanyaven li acostaren una pedra i el feren assentar-se en ella; Aaron i Hur, un a cada costat, li sostenien els braços. Aixina va poder mantindre en alt les mans fins a la posta del sol. Josué va derrotar a Amalec i a tots els seus guerrers els va matar a espasa.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

120, 1-2.3-4.5-6.7-8

R/. L'ajuda me ve del Senyor,
que ha fet el cel i la terra.
Yo alce els ulls cap a les montanyes:
¿d'a ón me vindrà l'ajuda?
L'ajuda me ve del Senyor,
que ha fet el cel i la terra. R/.

Ell no deixa que esbare el teu peu,
ni s'adorm el teu guardià.
El custodi d'Israel no s'adorm mai;
és ben cert: ¡sempre vigila! R̃.
El Senyor te guarda de tot mal
i protegix la teua vida.
El Senyor guarda tots els teus camins
des d'ara i per a sempre. R̃.

SEGONA LLECTURA

L'home, que és de Deu, estarà sempre a punt per a tota classe d'obres bones

Llectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 3, 14-4, 1-2

Benvolgut germà:

Persevera fidel a la doctrina que has deprés i has acceptat com a cosa de fe. Tu saps quins foren els teus mestres i que, des de chiquet, coneixes les Sagrades Escriures com a font de sabiduria i de salvació, gràcies a la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura està inspirada per Deu i és profitosa per a ensenyar la veritat, per a convèncer contra l'erro, per a reformar les costums i per a educar en la virtut. Aixina, ab ella, l'home, que és de Deu, estarà sempre a punt per a tota classe d'obres bones.

Davant de Deu i de Jesucrist, que ha de jujar als vius i als morts i que ha de manifestar-se com a Rei, te suplique formalment: proclama la paraula de l'Evangeli i insistix en tot moment, tant si agrada com si no, tant si és oportú com si no ho és. Procura convèncer a la gent, reprén-la, anima-la ab tota comprensió i competència per a ensenyar.

Paraula de Deu.

Aleluya

Hb 4, 12

R̃. Aleluya. La paraula de Deu és font de vida i d'eficàcia i aclari les intencions i els pensaments del cor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Deu farà justícia als seus elegits que li clamen de nit i de dia

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

18, 1-8

En aquell temps:

Jesús, per a ensenyar als seus discípuls que convé pregar sempre i sense desanimar-se, els contà esta paràbola: «Una volta,

hi havia en una ciutat un juge que no tenia temor de Deu ni gens de consideració per les persones.

En la mateixa ciutat vivia una viuda que a sovint anava al juge i li dia: «Fes-me justícia enfront del meu contrari». Per algun temps el juge no li va fer gens de cas.

Pero, finalment, pensà: «Encara que no tinc temor de Deu ni cap consideració per les persones, vaig a fer-li justícia ad esta viuda per a evitar que me siga tan pesada i me deixe en pau d'una volta per totes».

I el Senyor afegí: «Ya heu oït lo que va dir aquell mal juge. Puix be; ¿Deu no farà justícia als seus elegits que li clamen de nit i de dia? ¿Creeu que els farà esperar?»

Vos dic que molt pronte els farà justícia. Pero, quan vinga, el Fill de l'home, ¿encara trobarà fe en el món?».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

No t'aprofitaràs ni de les viudes ni dels òrfens, perquè s'encendria la meua indignació

Lectura del llibre de l'Èxodo

22, 21-27

Açò diu el Senyor:

«No maltractaràs ni oprimiràs als forasters perquè també vosatres vàreu ser forasters en Egipte.

No t'aprofitaràs ni de les viudes ni dels òrfens, perquè si t'aprofites d'ells, i ells alcen a mi el seu crit, yo els escoltaré i, encés d'indignació, vos faré morir a espasa; les vostres dones quedaran viudes i òrfens els vostres fills.

Si prestes diners ad algú del meu poble, o ad algú dels pobres que viuen ab tu, no sigues ab ell un usurer exigint-li els interessos. Si te quedes com a penyora el manteu d'un atre, torna-li'l abans de pondre's el sol perquè no té cap atre vestit per a abrigar-se el cos, i ¿ab qué, si no, dormiria? Si ell alçara a mi el seu crit, yo l'escoltaria perquè yo soc compassiu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

17, 2-3a. 3bc-4. 47 i 51ab

R/. Yo te vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea.

Yo te vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea,
la meua roca, la muralla i el meu refugi. R/.

Deu meu, fortí a on yo m'ampare,
escut i castell de la meua defensa.

Yo clame al Senyor, a qui adore,
i, per això, quedaré lliure dels qui me perseguixen. R/.

¡Vixca el Senyor, beneïda siga la meua Roca!

¡Beneït siga el meu Deu i Salvador!

Ell ha donat una gran victòria al seu rei
i ha mostrat el seu amor al seu Ungit.

SEGONA LLECTURA

Vau renunciar als ídols per a servir a Deu i esperar al seu Fill

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
1, 5c-10

Germans:

Ya sabeu quina va ser la nostra conducta entre vosatres, per al vostre be. També vosatres seguíreu el nostre eixemple i el del Senyor, acollint la paraula de Deu ab el goig de l'Espirit Sant, en mig de tantes adversitats com se vos en derivaren. D'esta manera vos heu convertit en un model per a tots els creents de Macedònia i d'Acaya.

I no únicament en Macedònia i en Acaya; també en molts atres llocs heu divulgat la Paraula del Senyor, i la vostra fe en Deu ha anat de boca en boca, de tal modo que és innecessària qualsevol paraula nostra. Perque tots s'admiren de l'acollida que nos dispensàreu i de cóm vau renunciar als ídols i vos convertíreu a Deu, per a servir només al Deu viu i verdader, esperant que el seu Fill Jesús, a qui ell va resucitar triufant de la mort, se manifeste des del cel i nos lliure del terrible juí que s'acosta.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 23

R/. Aleluya. Qui me vol de veres farà cas de lo que yo dic, diu el Senyor; mon Pare el voldrà, i el Pare i yo vindrem ad ell i viurem en ell. R/. Aleluya.

EVANGELI

Amaràs al Deu teu i amaràs als atres com a tu mateix

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu 23, 34-40

En aquell temps:

Els fariseus, quan saberen que Jesús havia fet callar als saduceus, se tornaren a reunir, i, per a ficar-lo a prova, un d'ells, doctor de la Llei, li preguntà: «Mestre, ¿quin és el manament més important de la Llei?».

Ell li respongué: «Amaràs al Senyor, Deu teu, ab tot el cor, ab tota l'ànima i ab tot el teu enteniment. Este és el primer i el més important dels manaments. Pero n'hi ha un que li és molt paregut:

«Amaràs als atres com a tu mateix». En estos dos manaments se resumix tota la Llei de Moisés i l'ensenyança dels profetes».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Cegos i coixos, els faré tornar consolats

Llectura del llibre del profeta Jeremies

31, 7-9

Açò diu el Senyor:

«Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacop, que és la millor de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat al seu poble, al restant d'Israel.

Yo els faré vindre del país del Nort i els reuniré des de l'extrem de la terra. Entre tots hi haurà cegos, coixos i mares que crien; tornarà una gentada immensa.

Havien eixit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rius d'aigua per un camí pla, sense entrepeçons. Perque yo soc un pare per a Israel i Efraïm és el meu fill major».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

125, 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6

R/. És gran lo que el Senyor fa en favor nostre.

¡Ab quin goig ho celebrem!
Quan el Senyor restaurà la sort de Sió,
nos quedàrem com somiant;
la nostra boca s'omplí de rialles
i els nostres llavis de crits d'alegria. **R/.**

Els atres pobles se dien: «És gran
lo que el Senyor ha fet a favor d'ells».
És gran lo que el Senyor fa en favor nostre.
¡Ab quin goig ho celebrem! **R/.**

Canvia, Senyor, la nostra sort
com l'aigua renova l'estepa del Neguep.
Els qui sembraven ab llàgrimes
criden de goig en la sega. **R/.**

En anar, anaven plorant,
emportant-se la llavor;
en tornar, tornen cantant,
duent les seues garbes. R̃.

SEGONA LLECTURA

Eres sacerdot per a sempre com ho fon Melquisedec

Lectura de la carta als hebreus

5, 1-6

El gran sacerdot, triat d'entre els hòmens, està destinat a representar als hòmens en lo que és de Deu per a oferir-li dons i sacrificis pels pecats. No li és gens difícil ser indulgent ab els qui pequen per ignorància o per erro, perquè ell mateix experimenta per totes bandes les seues pròpies flaquees. Per això, necessita oferir sacrificis, tant pels seus propis pecats com pels del poble. Ademés, ningú se pot apropiari este honor: és Deu qui crida, com en el cas d'Aaron.

Igualment, Crist tampoc s'atribuí a sí mateix la glòria de ser gran sacerdot, sino que li la va donar aquell que li va dir: «Tu eres el meu Fill, yo t'he engendrat hui». O com diu en un altre lloc: «Tu eres sacerdot per a sempre segons l'orde de Melquisedec».

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Tim 1, 10b

R̃. Aleluya. Jesucrist, el nostre Salvador, ha desposseït a la mort del poder que tenia i, ab la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplandir la llum de la vida. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Mestre, fes que hi veja

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

10, 46-52

En aquell temps:

Jesús ixqué de Jericó ab els seus discípuels i molta més gent. A la vora del camí hi havia assentat, demanant caritat, un ceguet que se dia Bartimeu (és dir, fill de Timeu). Quan sentí dir que el qui passava era Jesús de Nazaret, començà a cridar: «Fill de Davit, Jesús, tin compassió de mi». Molts el renyien per a fer-lo callar, pero ell cridava cada volta més: «Fill de Davit, tin compassió de mi».

Jesús se parà i digué: «Crideu-lo». Ells cridaren al ceguet i li van dir: «Anima't i vine, que te crida». El ceguet, tirant la capa, s'alçà d'un bot i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Qué vols que te faça?».

Li respongué el ceguet: «Mestre, fes que hi veja».

Jesús li va dir: «Ves-te'n, la teua fe t'ha curat». I, a l'instant, Bartimeu s'hi va vore i el va seguir pel camí.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Els crits dels pobres travessen els núvols

Llectura del llibre de l'Eclesiàstic

35, 15b-17. 20-22a

El Senyor és un Deu just i no pot ser mai parcial; no és parcial ni contra el pobre i escolta les súpriques de l'oprimit; no se fa el sort als crits de l'orfe ni a les queixes insistents de la viuda; les seues penes guanyen el seu favor.

El Senyor accepta ab benevolència al qui li dona l'honor, i el seu prec toca els núvols; els crits del pobre van més allà dels núvols del cel i no paren fins a aplegar a Deu; ell no descansa fins que Deu l'atén i el Totpoderós li fa justícia.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

33, 2-3. 17-18. 19 i 23

R. Quan el pobre invoca al Senyor,
ell l'escolta.

Beneiré al Senyor en tot moment,
tindré sempre en els llavis la seua alabança,
la meua ànima se gloria en el Senyor;
s'alegraran els humils quan ho escolten. **R.**

El Senyor s'encara als malvats
per a borrar de la terra la seua memòria.
Quan u crida, el Senyor l'escolta
i el trau de tots els seus perills. **R.**

El Senyor està prop dels afligits,
ell salva als abatuts.
El Senyor redimix als seus servents;
no serà castigat el qui se refugia en ell. **R.**

SEGONA LLECTURA

Ara m'espera la corona mereixcuda

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 4, 6-8. 16-18

Benvolgut germà:

La meua vida és com una ofrena a punt de ser sacrificada i el moment de la meua mort és imminent. He fet noblement el meu combat, he corregut fins a la meta i he mantingut la fe. Ara, únicament me queda rebre la corona de salvació que el Senyor, juge justíssim, me donarà aquell dia del juí; i no a mi a soles, sino a tots els qui hagen enyorat la seua vinguda gloriosa. Durant la meua primera defensa davant del tribunal, tots m'abandonaren i ningú me va fer costat. Que Deu els ho perdone. Pero el Senyor m'ajudà i me donà forces per a anunciar íntegrament el message de salvació per a que pogueren escoltar-lo totes les nacions.

El Senyor, que me lliurà de la boca del lleó, continuarà lliurant-me de tot mal, me salvarà i me guardarà per al seu regne del cel. ¡Ad ell, la glòria pels segles dels segles. Amén!

Paraula de Deu.

Aleluya

2 Cor 5, 19

R/. Aleluya. Deu va fer les paus ab el món per mig de Jesucrist, i a nosatres nos ha confiat la missió de la pau. R/. Aleluya.

EVANGELI

El publicà baixà a sa casa justificat; el fariseu, no

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 18, 9-14

En aquell temps:

A uns que, tenint-se per justs, se sentien segurs de sí mateixos i tenien per no res als atres, Jesús els contà esta paràbola: «En certa ocasió, dos hòmens pujaren al temple a resar. Un d'ells era un fariseu; l'atre, un publicà.

El fariseu, dret, ben plantat, resava d'esta manera en el seu interior: «¡oh Deu!, yo te done gràcies perque no soc com els atres hòmens: lladres, injusts i adúlter. No soc tampoc com eixe publicà. Yo dejune dos dies per semana i t'ofereixc la dècima part de tot lo que tinc».

En canvi, el publicà, que s'havia quedat un tros llunt del fariseu, ni s'atrevia a alçar els ulls al cel; només se colpejava el pit i dia: «¡Oh Deu! tin compassió de mi, que soc un pecador».

Vos dic que este publicà baixà perdonat a sa casa; pero el fariseu no. Perque el qui pretenga ser superior als atres serà humilitat; pero el qui s'humilie serà enaltit».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Vos vau apartar del camí recte i a molts, veent com féeu justícia, els heu fet entropeçar

Llectura del profeta Malaquies 1, 14b 2, 2b. 8-10

Yo soc el Rei dels reis, diu el Senyor de l'Univers, i el meu nom és reverenciat per totes les nacions. I ara va per vosatres, sacerdots: sapiau que si no m'obeïu i no esteu atents per a honrar el meu nom, vos llevaré el poder de beneir, diu el Senyor de l'Univers.

Vos vau apartar del camí recte; a molts, veent com féeu justícia, els heu fet entropeçar i heu invalidat l'aliança que tenia feta ab Levi, diu el Senyor de l'Univers. Per això, faré que tot el poble vos desprecie i vos tinga per no res, igual com vosatres heu intentat fer-ho ab mi, per no haver seguit els meus camins i per haver aplicat justícia ab parcialitat.

¿No tenim tots un mateix Pare? ¿No nos ha creat el mateix Deu? Puix, ¿per qué no som lleals els uns als altres, profanant aixina l'aliança dels nostres pares?

Paraula de Deu.

Salm responsorial

130, 1. 2. 3

R/. Guarda'm en pau al teu costat, Senyor.

Senyor, el meu cor no és ambiciós

ni són altius estos ulls meus.

No vaig darrere de lo grandiós

ni pretenc coses que són massa altes per a mi. R/.

Més be, aquete els meus anhels,

igual que un chiquet, que ya no mama,

en braços de sa mare. R/.

Israel, posa la teua esperança en el Senyor

des d'ara i per a sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

Estàvem disposats a donar-vos, no únicament l'Evangeli de Deu, sino inclús la nostra pròpia vida

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
2, 7b-9. 13

Germans:

Hem preferit comportar-nos entre vosatres ab tota delicadea, com una mare acarona als seus fills. Era tan gran l'afecte que vos teníem que estàvem disposats a donar-vos, no únicament l'Evangeli de Deu, sino inclús la nostra pròpia vida: tant vos havíeu guanyat el nostre amor. Recordeu, si no, germans, el nostre esforç i cansament: cóm treballàvem nit i dia per a no ser un gravamen a ningú i, mentres, vos proclamàvem l'evangeli de Deu.

Ara també tenim motius més que de sobra per a donar gràcies a Deu sense parar, perque, quan vàreu acollir l'Evangeli que vos anunciàvem, l'acollíreu, no com una paraula d'home, sino com lo que és de veritat: la mateixa Paraula de Deu, que segueix actuant en vosatres, els creents.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 23, 9a. 10b

R/. Aleluya. L'únic pare vostre és el que està en el cel; l'únic preceptor vostre és Crist. R/. Aleluya.

EVANGELI

Ells mateixos no fan lo que ensenyem

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

23, 1-12

En aquell temps:

Jesús parlà a la gent i als discípuls, dient-los: «Els mestres de la Llei i els fariseus són els encarregats d'interpretar la Llei de Moisès. Per tant, vosatres deveu complir i fer allò que ells vos diguen; pero no imiteu el seu comportament, perque ells mateixos no fan lo que ensenyen. Posen a les espales dels atres unes càrregues pesadíssimes, pero ells no estan disposats a tocar-les ni ab el dit. Tot ho fan, només, per a que la gent els mire; per això, usen les filactèries molt amples i els flocs del manteu, més llargs que els de ningú; els agrada ocupar els primers llocs en els convits, ser saludats en públic per la gent, assentar-se en

els llocs d'honor en les sinagogues i que els diguen «Rabí», o siga, «Mestre».

Vosatres, en canvi, no vos deixeu dir «Mestres», perquè només un és el vostre mestre i tots vosatres sous germans; ni tampoc li doneu el nom de «Pare» a ningú del món, perquè l'únic pare vostre és el que està en el cel; ni vos deixeu dir «Preceptors», perquè l'únic preceptor vostre és Crist. El més important d'entre vosatres és aquell que està ben disposat a ser el vostre servidor.

El qui se crega ser superior als altres serà humiliat; però tot el qui s'humilie a si mateix serà enaltit».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Escolta, Israel: Ama al Senyor, el teu Deu, ab tot el cor

Lectura del llibre del Deuteronomi

6, 2-6

Per aquells dies:

Moisés digué al poble: «Tem al Senyor, el teu Deu; complix, durant tota la vida, els manaments que yo vos done, tant a tu com als teus fills i als fills dels teus fills. Aixina viureu anys i més anys.

Escolta-ho, Israel, i posa en pràctica açò que te mane; aixina seràs un poble feliç i numerós en una terra que dona llet i mel, com el Senyor ho va prometre als teus pares.

Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Deu, el Senyor és únic. Ama al Senyor, el teu Deu, ab tot el cor, ab tota l'ànima i ab totes les forces. Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que hui yo te done».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

17, 2-3. 3bc-4. 47 i 51ab

℟. Yo te vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea.

Yo te vullc, Senyor; tu eres la meua fortalea,
la meua roca, la muralla i el refugi meu. ℟.

Deu meu, fortí a on yo m'ampare,
escut i castell de la meua defensa.

Yo clame al Senyor, a qui adore,
i per això quedaré lliure dels qui me perseguixen. ℟.

¡Vixca el Senyor; beneïda siga la meua Roca!
Beneït siga el meu Deu i Salvador.
Ell ha donat una gran victòria al seu rei
i ha mostrat el seu amor al seu Ungit. R̃.

SEGONA LLECTURA

Jesús, que viu per a sempre, no traspassa a ningú les funcions sacerdotals

Lectura de la carta als hebreus

7, 23-28

Germans:

Els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts porque la mort els impedia prolongar els seus càrrecs. Pero Jesús, que viu per a sempre, té un sacerdocí que és etern. Per això té el poder de salvar de forma definitiva a tots els qui per ell s'acosten a Deu, ya que viu sempre intercedint a favor d'ells.

Un gran sacerdot, com este, és el que necessitàvem: sant, innocent i incontaminat; per això va ser tret d'en mig dels pecadors i elevat més amunt del cel. Jesús no necessita, com els atres grans sacerdots, oferir víctimes cada dia, tant pels seus propis pecats com pels del poble. Ell se va oferir a sí mateix d'una volta per a totes.

La Llei havia fet sacerdots a uns hòmens plens de flaquees; mentres que Deu, per la seua paraula de jurament, que ha substituït la Llei, ha consagrat al Fill, constituint-lo sacerdot perfectíssim per a sempre.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 14, 23

R̃. Aleluya. El qui me vol de veres farà cas de lo que yo dic, diu el Senyor; mon Pare el voldrà i el Pare i yo vindrem ad ell i viurem en ell. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Amar a Deu és lo primer. Lo segon és amar als atres

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

12, 28b-34

En aquell temps:

Un dels mestres de la Llei s'acostà a Jesús i li va fer esta pregunta: «¿Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?».

Jesús li respongué: El primer és: Escolta, Israel: El Senyor, nostre Deu, és l'únic Senyor. «Amaràs al Senyor, el teu Deu, ab tot el cor, ab tota l'ànima, ab tot el pensament i ab totes les forces». El segon és: «Amaràs als atres com a tu mateix». Més gran que estos ya no hi ha atre manament.

El mestre de la Llei digué a Jesús: «Molt be, Mestre. Ya sé quina és la veritat: que Deu és únic i que no n'hi ha un atre llevat d'ell; que amar-lo ab tot el cor, ab tot el pensament i ab totes les forces, i amar als atres com a sí mateix, és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades en l'altar».

Jesús, en sentir esta resposta tan sensata, li va dir: «Tu no estàs llunt del Regne de Deu». I ningú s'atreví a fer-li ya més preguntats.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

T'apiades de tots, Senyor, porque tu ames a totes les coses

Lectura del llibre de la Sabiduria

11, 23-12, 2

Senyor, el món sancer, en la teua presència, és com un gra d'arena en la balança, com una gota de rosada que cau de matí sobre la terra. T'apiades de tots porque tot ho pots, i tanques els ulls als pecats dels hòmens per a que se puguén arrepenedir. Ames tot lo que existix i no odies res de lo que has creat; si hagueres odiat alguna cosa no l'hauries creada.

I ¿cóm se mantindrien les coses si tu no ho volgueres? ¿Cóm seguirien existint si tu no les hagueres cridades? I tu, Senyor, amic de la vida, a tots perdones porque són teus.

En totes les coses està present el teu alé immortal. Per això reprens, a poc a poc, als qui se desencaminen; als qui cauen, els recordes el seu pecat per a que se convertixquen i creguen en tu, Senyor.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

144. 1-2. 8-9. 10-11. 13cd-14

R/. T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.

T'alabaré, Deu meu i Rei meu;
beneiré sempre el teu nom.

Cada dia he de beneir-te

i he d'alabar per a sempre el teu nom. R/.

El Senyor és compassiu i bondadós,
lent per al castic i ric en pietat.
El Senyor és bo per a tots
i és amable ab totes les seues criatures. *R/*.

Que totes les teues criatures te glorifiquen, Senyor,
que te beneïxquen els teus fidels;
que proclamen la glòria del teu Regne
i que parlen de les teues gestes. *R/*.

El Senyor és fidel a la seua paraula,
i les seues obres són obres d'amor.
El Senyor sosté als qui estan a punt de caure
i alça als qui han entropècat. *R/*.

SEGONA LLECTURA

Que Jesús, el nostre Senyor, siga glorificat en vosatres, i vosatres en Ell

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
1, 11-2, 2

Germans:

Sempre resem per vosatres, per a que sigau dignes de la vocació cristiana a la qual vos crida el nostre Deu i per a que Ell, ab el seu poder, duga a terme plenament tant els vostres bons propòsits com les obres que la fe vos inspira. D'este modo, Jesús, nostre Senyor, serà glorificat en vosatres, i vosatres en Ell, segons la gràcia de Deu i de nostre Senyor Jesucrist.

A propòsit del gloriós adveniment de Jesucrist, nostre Senyor, i del moment de la nostra reunió ab ell, una cosa vos preguem, germans: que no pergau fàcilment el cap ni vos alarmeu per unes supostes revelacions, rumors o cartes nostres. Res d'això vos ha de fer supondre que el dia del Senyor siga imminent.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 3, 16

R/. Aleluya. Deu ama tant al món que li ha donat el seu Fill únic; tots els qui creuen en Ell tindran vida eterna. *R/*. Aleluya.

EVANGELI

El Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar lo que estava perdut

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Lluc

19, 1-10

En aquell temps:

Havent entrat Jesús en Jericó, travessava la ciutat. Vivia allí un home que se dia Zaqueu, cap de publicans i ric, que intentava conèixer a Jesús; pero la gent li impedia vore'l perque era baixet d'estatura. Pero ell corregué cap avant i se'n pujà dalt d'una figuera per tal de vore a Jesús quan passara per allí.

Jesús, en aplegar ad aquell lloc, alçà els ulls i li va dir: «Zaqueu, baixa de seguida, que hui he d'estajar-me en ta casa». Ell baixà corrent i el rebé molt content. Tots els qui ho veren murmuraven dient: «Este ha entrat a estajar-se en casa d'un pecador».

Pero Zaqueu se posà dret i, dirigint-se al Senyor, li va dir: «Senyor, estic decidit a donar als pobres la mitat dels meus bens; i, si d'algú m'he aprofitat, estic disposat a restituir-li'n quatre voltes més».

Jesús li contestà: «Hui ha vingut la salvació ad esta casa, ya que també este és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar lo que s'havia perdut».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Els qui busquen la sabiduria acaben trobant-la

Lectura del llibre de la Sabiduria

6, 13-17

Radiant i immarcescible és la sabiduria; els qui se l'estimen, fàcilment la veuen, i tots els qui la busquen, acaben trobant-la; ella mateixa se dona a conèixer als qui la desigen.

Qui s'alce de bon matí per a buscar-la no se cansarà, perquè la trobarà assentada en les portes de sa casa. Pensar en ella sempre és senyal de madur enteniment; i el qui, per a trobar-la, passa la nit en vela, ben pronte perdrà tot el seu desfici.

Perquè ella va sempre buscant als qui se la mereixen; pels camins se'ls apareix benévola i els ix al pas en tot lo que pensen fer.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

62, 2.3-4.5-6.7-8

R̥. Tot yo tinc set de tu, Senyor, Deu meu.

Tu, Senyor, eres el meu Deu i yo te delere;

tot yo tinc set de tu

i per tu se desviu este cor meu

com una terra eixuta, exhausta, sense una gota d'aigua. R̥.

Yo te contemplava en el santuari

en vore't ple de glòria i poderós.

L'amor que me tens val més que la vida;

per això, els meus llavis t'alaben ara. R̥.

Durant tota la vida vullc beneir-te

i alçar les meues mans en alabança del teu nom.

Me sent associat, tant de lo bo, com de lo millor,

i la meua boca t'alaba plena de goig. R̥.

Gitat en el llit, te recorde, Senyor,

i despert, no faig més que pensar en tu,

perquè tu m'ajudes sempre,

i en l'ombra de les teues ales soc feliç. R̥.

SEGONA LLECTURA

Deu s'endurà ab ell als qui han mort units a Jesús

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
4, 12-18

Germans:

No volem que desconegeu la sort dels qui ja han mort per a que no estigau trists com els qui no tenen esperança. Si nosatres creem que Jesús ha mort i ha resucitat, igualment hem de creure que Deu s'endurà ab ell mateix als qui han mort units a Jesús.

Fiats en la paraula del Senyor, vos assegurem que nosatres, els qui quedem en este món quan el Senyor vinga i se'ns manifeste, no tindrem cap preferència sobre els qui ja hauran mort.

Perque a una veu del qui mana, al crit d'un arcàngel i al toc de la trompeta divina, el Senyor mateix baixarà del cel; i els qui han mort units a Crist resucitaran en primer lloc. Després, els qui d'entre nosatres encara quedem vius, serem duts, juntament ab ells, als núvols i eixirem per l'aire a l'encontre del Senyor. Consoleu-vos, per tant, els uns als altres ab estes ensenyances.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 24, 42-44

R/. Aleluya. Vigileu i estigau a punt perque no podeu imaginar en quin moment ha de vindre el Fill de l'home. R/. Aleluya.

EVANGELI

Resistiu desperts perque ni sabeu el dia ni l'hora

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 25, 1-13

En aquell temps:

Jesús digué esta paràbola als seus discípuls: El Regne del cel se sembla a lo que va ocórrer en una ocasió: Hi havia deu chiques que prengueren els seus cresols i varen eixir a l'encontre del nóvio. Cinc eren despreocupades i les altres cinc prudents. Quan les despreocupades prengueren el cresol, s'oblidaren de l'oli, pero les altres agafaren els cresols i també els seus setrills. Com el nóvio se retardava, s'endormiscaren totes i s'adormiren.

A mijanit, el crit: «¡Que arriba el nóvio, ixcau al seu encontre!» les despertà. Les chiques, ya dretes, prepararen els cresols. Al mateix temps, les despreocupades se posaren a dir a les prudents: «Els

nostres cresols s'apaguen; doneu-nos un poc del vostre oli». «No —varen dir les prudents—, no n'hi ha prou per a totes. És millor que aneu a comprar-ne per a vosatres».

Mentres corrien a la botiga, arribà el nóvio, i les que estaven dispostes entraren ab ell a la boda. Tancaren la porta. Les atres cinc, per fi, tornaren i tocaren dient: «Senyor, Senyor, obri'ns la porta». Pero ell respongué: «No vos conec».

Resistiu deserts perque no sabeu ni el dia ni l'hora.

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

La viuda va fer un panet i li'l donà a Elies

Llectura del primer llibre dels Reis

17, 10-16

Per aquell temps:

El profeta Elies se n'anà a Sarepta. Quan arribà a l'entrada del poble, hi havia allí una viuda que arreplegava llenya. Elies la cridà i li va dir: «Porta'm, per favor, un poc d'aigua en un got per a beure». Mentres l'anava a buscar, Elies la tornà a cridar i li digué: «Porta'm, també, un tros de pa».

Ella li respongué: «Per la vida del Senyor, el teu Deu, te jure que no ne tinc gens. Només tinc un grapat de farina en l'orseta i un poquet d'oli en el setrill. Ara estava arreplegant estes branquetes i anava a fer pa per a mi i per al meu fill. Nos el menjarem i després morirem».

Elies li va dir: «No tingues por. Fes-ho com dius, pero primer fes un panet per a mi i dona-me'l. Després ya ne faràs per a tu i per al teu fill.

Açò diu el Senyor, Deu d'Israel; No se buidarà l'orsa de la farina ni s'acabarà l'oli del setrill fins al dia en que el Senyor envie la pluja sobre la terra».

Ella va fer lo que Elies li havia dit; i durant molts dies, tant ella com la seua família, van poder menjar: no se va buidar l'orsa de la farina ni s'acabà l'oli del setrill, com el Senyor havia dit per boca d'Elies.

Paraula de Deu.

R/. Alaba al Senyor, ànima meua.

O be: Aleluya.

El Senyor se manté sempre fidel,

fa justícia als oprimits

i dona pa als famolencs.

El Senyor llibera als detinguts. R/.

El Senyor dona la vista als ceguets,

el Senyor adreça als qui han caigut;

el Senyor ama als qui són justs;

el Senyor guarda als forasters. R/.

El Senyor manté a l'orfe i la viuda

i també capgira el camí dels qui fan el mal.

El Senyor regna eternament

i és el teu Deu, Sió, des de sempre i per a sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

*Crist va ser oferit una sola volta, quan va prendre damunt d'ell
els pecats de tots*

Lectura de la carta als hebreus

9, 24-28

Crist no va entrar en aquell santuari fet per mà d'hòmens, a imatge del verdader, sino que entrà en el mateix cel, a on ara, en presència de Deu, intercedix per nosatres. Tampoc s'ha d'oferir ell mateix moltes voltes, com el gran sacerdot que entrava en el santuari cada any i oferia una sanc que no era la seua. Si haguera segut aixina, Crist hauria hagut de patir moltes voltes des de la creació del món. De fet, Crist només s'ha manifestat una sola volta ara, en el moment culminant de l'història, oferint-se ell mateix com a víctima per a destruir el pecat.

Els hòmens han de morir una sola volta i, després de la mort, vindrà el juí de Deu. D'un modo paregut, Crist se va oferir una sola volta en sacrifici, quan va prendre damunt d'ell els pecats de tots; després tornarà a manifestar-se, no ya per raó dels pecats, sino per a salvar ad aquells que l'esperen en el moment de la seua vinguda.

Paraula de Deu.

R/. Aleluya. ¡Qué felïços són els pobres, aquells que són conscients de la seua necessitat de Deu!; el Regne del cel serà d'ells. R/. Aleluya.

EVANGELI

Esta viuda pobra és la que ha donat més de tots

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Marc 12, 38-44

En aquell temps:

Jesús, instruint a la gent, dia: «No vos fieu dels mestres de la Llei; els agrada passejar-se ab els seus vestits suntuosos i que la gent els salude en les places; que els facen ocupar els llocs preferents en les sinagogues i els primers llocs en els convits. Eixos, que devoren els bens de les viudes i, en el moment de l'oració, per a fer-se notar se posen filactèries ben llargues, són els qui seran jutjats més rigorosament».

Jesús, assentat en el temple, davant de la sala del tesor, estava mirant com la gent tirava diners. Molts rics ne tiren en prou quantitat; pero vingué una viuda pobra que tirà dos monedes de poc de valor.

Jesús cridà als discípuls i els digué: «Vos dic de veritat que esta viuda pobra és la que ha donat més de tots; porque els atres han donat de lo que els sobrava, pero ella, que ho necessitava per a viure, ha donat tot lo que tenia».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

El Rei de l'Univers nos resucitarà per a una vida eterna

Llectura del segon llibre dels macabeus 7, 1-2. 9-14

Per aquells dies:

Detingueren a set germans en companyia de sa mare. El rei els feu flagelar ab assots i vergues per a forçar-los a menjar carn de porc, cosa que la Llei prohibia.

El major d'ells, parlant en nom de tots, digué: «¿Qué vols traure de nosatres? Estem disposats a morir abans que violar la llei dels nostres pares».

El segon, a punt d'expirar, digué: «Tu, malvat, nos pots arrancar la vida present; pero, quan hajam mort per la seua llei, el Rei de l'Univers nos resucitarà a una nova vida».

Després, van torturar al tercer. Li manaren que traguera la llengua, i ho va fer de seguida; i al temps que estenia les mans sense por, els digué ab tota noblea: «De Deu les vaig rebre i per la llei de Deu no les plore; espere recobrar-les del mateix Deu». El rei i la seua comitiva quedaren admirats de la valentia d'aquell jove que despreciava les tortures.

Quan morí este, torturaren de la mateixa manera al quart. I a punt d'expirar, va dir: «Val la pena morir a mans dels hòmens quan s'espera que Deu mateix nos resucite. Tu, en canvi, no resucitaràs a una nova vida».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

16, 1. 5-6. 8b i 15

R/. En despertar, m'asseciaré del teu semblant, Senyor.

Escolta, Senyor, la meua apelació,
atén al meu clamor;
ou, atentament, la meua súplica
que ix de llavis que no enganyen. **R/.**

Els meus passos no abandonen els teus camins,
alvancen segurs per les teues rutes.

T'invoque, Deu meu, i sé que me respondràs,
atén-me, Senyor, i escolta lo que te demane. **R/.**

Protegix-me a l'ombra de les teues ales.

Yo vinc a vore't demanant justícia.

Quan me desperte, m'asseciaré del teu semblant. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Que el Senyor vos done força per a tota classe de paraules i obres bones

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

2, 15-3. 5

Germans:

Que Jesucrist, el nostre Senyor, i Deu, el nostre Pare, que tant nos vol i nos ha concedit tan generosament un consol etern i una gran esperança, vos confirmen internament i vos facen constants en tota classe de paraules i d'obres bones.

Per lo demés, germans, reseu per nosatres a fi de que la paraula de Deu se propague per totes bandes i seguixca l'alvanç gloriós que començà entre vosatres; reseu també per a que Deu nos lliure dels hòmens roïns i malvats, ya que no tots accepten la fe. Pero el Senyor, que és fidel, vos donarà forces i vos guardarà del maligne. Gràcies al Senyor estem segurs que ya compliu i seguireu complint tot lo que vos hem inculcat. Que el Senyor, per tant, encamine els vostres cors per tal de que ameu a Deu i espereu en Jesucrist.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ap 1, 5-6

℟. Aleluya. Jesucrist és el primer resucitat d'entre els morts. Ad ell siga la glòria i el poder pels segles dels segles. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Deu no és un Deu de morts, sino de vius

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

20, 27-38

En aquell temps:

S'acostaren a Jesús uns saduceus, que neguen la resurrecció, i li preguntaren: «Mestre, Moisès nos deixà escrit que, si a u se li mor son germà deixant dòna, pero sense fills, ha de casar-se ab la viuda i donar descendència al seu germà. Puix be, hi havia, en certa ocasió, sèt germans; el primer se casà i morí sense fills. El segon i el tercer se casaren també ab la viuda, i aixina els sèt moriren sense deixar fills. Finalment, morí la dòna.

Per tant, quan aplegue la resurrecció, ¿de quin d'ells serà la muller, ya que els sèt van estar casats ab ella?».

Jesús els va dir: «En este món els hòmens i les dònes se casen; pero els qui seran dignes de la resurrecció d'entre els morts i de la vida futura ya no se casaran, com tampoc ya podran morir, porque seran com els àngels. Seran fills de Deu porque participaran de la resurrecció.

En quant a que els morts han de resucitar, el mateix Moisès ho indica en l'episodi de l'albarzer, quan diu que el Senyor, el Deu d'Abraham, d'Isaac i de Jacop, no és Deu de morts, sino de vius, porque per ad ell tots estan vius».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXXIII DE DURANT L'ANY

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Tot ho transforma ab la destrea de les seues mans

Lectura del llibre dels Proverbis 31, 10-13. 19-20. 30-31

¡Quànt val una dòna virtuosa! És molt més apreciada que les perles. El seu marit se fia d'ella i no és poc el profit que trau. Tots els dies de la seua vida el fa ben feliç i gens desgraciat. Se proveïx de llana i de lli, que ella els transforma ab la destrea de les seues mans.

En la seua mà pren la filosa i fa girar més i més el fus ab els dits. Obri la mà als qui capten i allarga el seu braç als indigents.

L'encant és enganyós i la bellea fugaç; per això, l'esposa que tem al Senyor és digna de la més completa alabança. Dediqueu-li versos per l'èxit del seu treball; i que siguen les seues obres les que li canten elogis en la plaça del poble.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

127, 1-2. 3-4. 5

R. Feliços els qui temen al Senyor.

Feliços els qui temen al Senyor
i van seguint els seus camins.
Quan menges del fruit de les teues mans,
seràs feliç i afortunat. *R*.

La teua dòna serà com una parra fecunda
en l'intimitat de ta casa;
i els teus fills seran com plantons d'olivera
al voltant de la teua taula. *R*.

Esta és la recompensa del qui tem al Senyor.
Que el Senyor te beneïxca des de Sió
i que veges prosperar a Jerusalem
tots els dies de la teua vida. *R*.

SEGONA LLECTURA

El dia del Senyor no deu sorprendre-vos com si fora un lladre inesperat

Llectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
5, 1-6

Germans:

En quant al moment en que això ha de passar i a les senyals que han d'anunciar-ho, no cal que vos escriga. Vosatres mateixos sabeu ben bé que el dia del Senyor ha de vindre com ve un lladre, en plena nit.

Quan la gent vaja dient: «tot és pau i seguretat», és quan justament sobrevindrà la destrucció —igual com els dolors de part que sorprenen a la que està en cinta—, i no se n'escaparà ni u. Però vosatres, germans, no vixcau en les tenebres. Per això, el dia del Senyor no deu sorprendre-vos com si fora un lladre inesperat. Tots, efectivament, som llum; som del dia, no de la nit o de la foscor.

Per tant, no deveu estar adormits com n'hi ha d'atres, sino estar alerta i viure sobriament.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 15, 4. 5b

℟. Aleluya. Estigau units a mi com yo ho estic a vosatres, diu el Senyor; el qui està unit a mi dona molt de fruit. ℟. Aleluya.

EVANGELI

T'havia encomanat ben poca cosa i ho has administrat fidelment. Entra i pren part en la meua glòria

Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

25, 14-30

En aquell temps:

Jesús contà als seus discípuls esta paràbola: «El regne de Deu pot comparar-se a un home que, abans d'anar-se'n de viatge, reuní als seus administradors i els confià la direcció dels seus negocis. A cada un d'ells, segons la seua capacitat, els encomanà una suma de diners: a un li confià cinc parts del capital; a l'atre, dos; i a un atre, una. Després mamprengué el seu viatge.

El qui n'havia rebut cinc va negociar ab el seu capital i ne guanyà cinc més. El qui n'havia rebut dos va fer lo mateix i ne guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut una només, prengué els diners de l'amo, va fer un clot en terra i els colgà.

Al cap de molt de temps l'amo tornà i se posà a ajustar contes ab els seus administradors. Se presentà primer el qui havia rebut cinc parts del capital i, presentant-li les atres cinc que havia guanyat, li digué: «Senyor, tu me n'encomanares cinc; mira, te n'he guanyat cinc més».

L'amo li va dir: «Està molt be. Has segut un administrador intel·ligent i de confiança. I com has segut fidel en lo que t'havia encomanat, yo te n'encomanaré moltes més. Entra i pren part en la meua alegria».

Després se presentà el qui n'havia rebut dos i li va dir: «Senyor, tu me n'encomanares dos; mira, te n'he guanyat dos més». L'amo li digué: «Està be. Has segut un administrador intel·ligent i de tota confiança. I com has segut fidel en lo que t'havia encomanat, yo te n'encomanaré moltes més. Entra i pren part en la meua alegria».

Finalment se presentà el qui només n'havia rebut una i li va dir: «Yo sabia que eres un home molt exigent, que vols collir a on no has sembrat i arreplegar a on no has escampat. Per això, vaig tindre por i amaguí els teus diners baix terra. Ací els tens».

L'amo li respongué: «Mal administrador i gandul: si sabies que yo vullc collir a on no he sembrat i arreplegar a on no vaig escampar, ¿cóm és que no dugueres els meus diners al banc? Aixina, en tornar yo, hauria rebut el meu capital ab els interessos. Lleveu-li, per tant, la part que li vaig encomanar i doneu-li-la al qui ne té deù. Perque al qui té, encara li'n donaré més i ne tindrà més que suficient; pero al qui no té, inclús lo que tinga, li serà llevat. I ad este administrador inútil tireu-lo fòra, a la foscó. Allí plorarà i li cloixiran les dents».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

En aquell moment serà salvat el poble

Llectura del llibre del profeta Daniel

12, 1-3

Per aquells dies, mentres yo, Daniel, plorava i estava de dol, vaig oir estes paraules del Senyor: «En aquell temps, se presentarà Miquel, comandant del eixèrcits celestials, que vela pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des de que existixen les nacions fins ad aquell moment. Pero en aquell instant serà salvat el teu poble i tots els qui estiguen inscrits en el llibre.

Molts dels qui dormen en la pols de la terra se desvelaran, uns per a la vida eterna i uns atres per a la vergonya d'una reprovació sense fi.

Els justs resplandiran com la llum del firmament, i els qui hagen conduït al poble pel bon camí brillaran com les estrelles per a tota l'eternitat».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

15, 5 i 8. 9-10.11

R/. Guarda'm, Deu meu, que en tu trobe yo refugi.

Senyor, heretat meua i càlic meu:

tu eres la meua fillola.

Davant dels meus ulls he posat per a sempre al Senyor;

i ab ells a la meua dreta mai vacilaré. R/.

Per això se m'alegra el cor,

se m'omplin de goig les entranyes

i el meu cos reposa esperançat,

perque tu no entregaràs a la mort la meua vida

ni deixaràs caure a la fossa al qui t'és fidel. R/.

M'ensenyaràs el camí que du a la vida

i m'ompliràs de goig en la teua presència;

al teu costat tot serà alegria

i delícies per a sempre. R/.

SEGONA LLECTURA

*Oferint-se en sacrifici una sola volta ha consagrat del tot i per a sempre als qui
havien de ser santificats*

Lectura de la carta als hebreus

10, 11-14.18

Tots els sacerdots eixercixen diàriament el seu ministeri i oferixen a sovint uns mateixos sacrificis que mai poden llevar els pecats. Pero Jesucrist va oferir pels pecats i per a sempre un únic sacrifici i està assentat a la dreta de Deu, esperant que «els seus enemics vinguen a ser l'estrado dels seus peus».

D'este modo, oferint-se en sacrifici una sola volta, ha consagrat del tot i per a sempre als qui havien de ser santificats.

Quan Deu ya ha perdonat els pecats, ya no cal presentar noves ofrenes per a obtenir el perdó.

Paraula de Deu.

R/. Aleluya. Estigau alerta pregant en tota ocasió per a poder mantindre-vos drets davant del Fill de l'home. R/. Aleluya.

EVANGELI

Reunirà als seus elegits, que vindran dels quatre vents

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

13, 24-32

En aquell temps:

Jesús digué als seus discípuls: «Després de les desgràcies d'aquells dies, el sol s'enfosquirà i la llum no farà gens de claror; les estrelles aniran caent del cel i les estructures de l'univers se bambolegaran.

Ad eixes hores voran vindre al Fill de l'home sobre els núvols ab un gran poder i majestat. Mentrestant, enviarà als àngels per a reunir als seus elegits, que vindran dels quatre vents, des dels extrems més apartats de la terra i del cel.

Mireu la figuera i depregau la lliçó: quan les seues branques se tornen tendres i naixen les fulles, sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosatres vejau tot açò, sapiau que el final ya està prop, que ya està a les portes.

Vos dic de veritat que no passarà esta generació sense que s'haja complit tot això. El cel i la terra passaran, pero les meues paraules no passaran. Ara, en quant al dia i a l'hora, ningú les sap, ni els àngels del cel ni el Fill: només ho sap el Pare».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Vos allumenarà el sol de justícia

Lectura del profeta Malaquies

4, 1-2a

Mireu que aplega el dia abrasidor com un forn; els malvats i roïns seran igual que la palla; els cremaré aquell dia, quan arribe, i d'ells no quedarà ni rama ni arrail, diu el Senyor de l'univers.

Pero, als qui temen el meu nom, els allumenarà el sol de justícia, que porta la salut en els seus rajos de llum.

Paraula de Deu.

R/. El Senyor ve a governar la terra ab justícia.

Canteu al Senyor els vostres himnes,
canteu-los al sò de les vostres citres;
aclameu al Rei i Senyor
al sò de trompetes i a toc de clarins. R/.

Que brame la mar ab tot lo que se mou,
el món i tots els qui l'habiten;
que tots els rius aplaudixquen, i aclamen les montanyes,
en vore que ve el Senyor a governar la terra. R/.

Governarà tot lo món ab justícia
i tots els pobles ab rectitut. R/.

SEGONA LLECTURA

El qui no treballa que no menge

Llectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica
3, 7-12

Germans:

Ya sabeu qué heu de fer per a imitar el meu eixemple: no vaig viure entre vosatres sense treballar ni me va donar ningú debades el pa que me vaig menjar, sino que me vaig cansar, treballant dia i nit, fins quasi a extenuar-me, a fi de no ser una càrrega per a ningú de vosatres. I no és que no tinguera dret a la meua manutenció; pero volia donar-vos un eixemple que imitar.

Ya, quan vivia entre vosatres, vos ho vaig dir: el qui no vol treballar que no menge. Perque he sabut que alguns viuen sense treballar; no fan res i maten el temps ficant-se en lo que no els importa.

Puix ad eixos els dic i els recomane, de part de nostre Senyor Jesucrist, que treballen per a guanyar-se en pau el pa que se mengen.

Paraula de Deu.

Aleluya

Lc 21, 28

R/. Aleluya. Alceu el cap ben alt perque pronte sereu lliberats.
R/. Aleluya.

EVANGELI

Soportant les coses en paciència, salvareu les vostres ànimes

✧ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

21, 5-19

En aquell temps:

Alguns elogiaven la grandea del temple per la bellea de les pedres i els exvots. Jesús els va dir: «Vindrà el dia en que no quedarà pedra sobre pedra de tot això que admireu; tot serà destruït».

Els li preguntaren: «Mestre, ¿quàn serà això? ¿Cóm sabrem que eixes coses ya estan a punt de passar?».

Ell els contestà: «Aneu espai que no vos enganye ningú. Perque ne vindran molts, que s'aprofitaran del meu nom, dient: «Yo soc el Messies» o també «Ya ha aplegat el moment». No els feu cas, deixeu-los córrer. Quan sentau parlar de guerres i de revolucions no vos alarmeu. Encara que això ha de passar primer, el final no vindrà d'immediat.

Després els va dir també: «Un poble s'alçarà en armes contra un atre poble i un regne contra un atre regne; hi haurà per totes bandes grans cataclismes, fam i epidèmies; i també fets espantosos, i grans senyals apareixeran en el cel.

Pero abans de tot això vos detindran, vos perseguiran, vos entregaran als tribunals i vos tancaran en la presó. Per causa del meu nom vos presentaran davant dels reis i dels governadors; aixina tindreu ocasió de donar testimoni.

Pero feu propòsit de no preparar la vostra defensa, perque yo en eixe instant vos donaré paraules i sabiduria a les quals no podran fer front ni contradir cap dels vostres adversaris.

Inclús vos faran traïció els vostres mateixos pares, germans, parents i amics, i a molts de vosatres vos mataran. Tots vos odiaran per causa del meu nom; pero no caurà ni un dels vostres cabells. Soporteu estes coses ab perseverància i salvareu les vostres ànimes».

Paraula de Deu.

DUMENGE XXXIV O ÚLTIM DE DURANT L'ANY
SOLEMNITAT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST,
REI DE TOT EL MÓN

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Mireu que ya vaig a jujar entre ovella i ovella

Llectura del llibre del profeta Ezequiel 34, 11-12. 15-17

Açò diu el Senyor Deu:

«Yo mateix buscaré les meues ovelles seguint-los el rastre. De la mateixa manera que el pastor segueix el rastre de la seua rabera quan les ovelles estan disperses, aixina seguiré yo el rastre de les meues ovelles i les arregaré de tots els llocs per a on s'havien dispersat el dia de núvols i de boira.

Yo mateix pasturaré les meues ovelles i les duré a sestejar, diu l'oràcul del Senyor. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar a l'extraviada, embenaré a la que s'havia fet mal i posaré bona a la malalta; mantindré a les grosses i robustes i les pasturaré totes com és degut».

I en quant a vosatres, ovelles meues, açò vos diu el Senyor Deu: «Mireu que ya vaig a jujar entre ovella i ovella, entre moltons i cabrits».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 22, 1-2a. 2b-3. 5-6

R/. El Senyor és el meu pastor; no me falta res.

El Senyor és el meu pastor; no me falta res.
Me fa sestejar en prats deliciosos. R/.

Me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí me fa renovellar.

Camine segur ab la seua guia
per l'amor del seu nom. R/.

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen;
m'ungixes el cap ab perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. R/.

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tota la vida;
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. R̃.

SEGONA LLECTURA

*Crist entregará el Regne en mans del Pare Deu. I aixina, Deu ho serà
tot per a tots*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
15, 20-26.28

Germans:

Crist ha resucitat d'entre els morts com a primícia dels qui ya han mort. Puix que si la mort vingué per un home, també per un home ve la resurrecció. Si, per compartir la naturalea d'Adam, tots els hòmens moren, per estar empeltats en Crist tots retornaran a la vida. Pero cadascun a l'hora que li corresponga: Crist, el primer; després, els qui són de Crist, el dia que ell vinga. Eixe serà el moment final, quan, aniquilades totes les potències enemigues, Crist entregue el Regne en mans del Pare Deu.

Mentrestant, és precís que Crist regne fins a que Deu haja posat a tots els enemics baix dels seus peus. I l'últim enemic que destruiïxa serà la mort. Al final, quan tot haja quedat somés a Crist, Crist mateix, que és el Fill, se sometrà al Pare Deu que tot ho ha somés ad ell. I aixina, Deu ho serà tot per a tots.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 10

R̃. Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne del nostre pare Davit, que està a punt d'arribar. R̃. Aleluya.

EVANGELI

S'assentarà en el seu trono gloriós i els separarà entre ells

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 25, 31-46

En aquell temps:

Jesús digué als seus discípuls: «Quan el Fill de l'home vinga ab el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'assentarà en el seu trono gloriós i se reuniran davant d'Ell tots els pobles. I els

separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres; i posarà les ovelles a la dreta i les cabres a l'esquerra.

Després, el rei dirà als de la seua dreta: «Vingau, mon Pare vos beneïx; prengau possessió del Regne que Ell vos tenia preparat des de la creació del món. Vosatres, quan yo tenia fam, me donàreu a menjar; quan tenia set, me donàreu a beure; quan era foraster, me vau acollir; quan me véreu despullat, me vestíreu; quan estava malalt, me visitàreu; i quan estava en la presó, vau vindre a vore'm».

Els justs li respondran: «Senyor: ¿quàn te vérem famolenc i te donàrem a menjar, o quàn passaves set i te vam donar a beure? ¿Quàn te vérem foraster i te vam acollir, o despullat i te vestírem? ¿Quàn te vérem malalt o en la presó i anàrem a visitar-te?».

El rei els respondrà: «Vos ho dic ab bona veritat: Tot lo que féreu a cadascun d'estos germans meus, per menut que fora, a mi m'ho féreu».

Als atres, en canvi, els dirà: «Llunt de mi, malaïts, aneu-vos-en al foc etern preparat per al dimoni i els seus. Perque vaig tindre fam i no me donàreu a menjar; vaig tindre set i no me donàreu a beure; vaig vindre com un estrany i no me vau acollir en casa vostra; me véreu despullat i no me vestíreu; vaig caure malalt i no me visitàreu; me tancaren en la presó i no vau vindre a vore'm».

Ells li respondran: «Senyor: ¿quàn te vérem mort de fam o de set, o com un estrany, o despullat, o malalt, o en la presó i no te vam assistir?».

Ell els replicarà: «Vos assegure que tot lo que heu deixat de fer en benefici del més humil dels meus germans, també a mi heu deixat de fer-m'ho». De modo que estos aniran al castic etern mentres els justs aniran a la Vida Eterna».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

La seua sobirania és eterna

Lectura del llibre de Daniel

7, 13-14

Mirant aquella visió de nit, vaig vore vindre, en mig dels núvols del cel, com un Fill d'home; s'acostà a l'ancià venerable i el presentaren davant d'ell. Li fon donada la sobirania, la glòria i

la realea; i tots els pobles, tribus i llengües li feren homenage. La seua sobirania és eterna; no passarà mai; la seua realea no decaurà.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

92, 1 ab. 1c-2. 5

R/. El Senyor és rei, vestit de majestat.

El Senyor és rei, vestit de majestat.

El Senyor va vestit i cenyit de poder. R/.

Manté ferm tot el món i incommovible.

El teu Soli se manté dret des del principi

i tu vius des de sempre. R/.

El teu pacte és irrevocable;

la santitat, Senyor, cau be en ta casa

a lo llarc de tots els temps. R/.

SEGONA LLECTURA

*Príncip dels reis de la terra... ha fet de nosatres un regne,
uns sacerdots per a Deu*

Lectura del llibre de l'Apocalipsis

1, 5-8

A Jesucrist, el testimoni fidel, el primer resucitat d'entre els morts i el príncip dels reis de la terra. Ad aquell que nos amà, nos lliberà dels nostres pecats per la seua sanc i ha fet de nosatres un regne i uns sacerdots per a Deu, son Pare, ad Ell la glòria i l'imperi pels segles dels segles. Amén.

Mireu cóm ve en els núvols. Tots els ulls el voran, inclús els qui el traspassaren. Tots els pobles de la terra se llamentaran per causa d'ell. Aixina fon i aixina serà.

Yo soc l'Alfa i l'Omega, diu el Senyor Deu, el qui és, el qui era i el qui està a punt d'arribar, l'Amo de tot el món.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mc 11, 10

R/. Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el Regne del nostre pare Davit, que està a punt d'arribar. R/. Aleluya.

EVANGELI

Tens raó: yo soc rei

✠ Llectura de l'Evangelí segons sant Joan 18, 33b-37

En aquell temps:

Pilat digué a Jesús: «¿Eres tu el rei dels jueus?».

Jesús li contestà: «¿Ix de tu açò que me preguntes o són uns altres els qui t'ho han dit de mi?».

Respongué Pilat: «yo no soc jueu. Són els del teu poble i els grans sacerdots els qui t'han entregat a les meues mans. Vullc saber qué has fet».

Jesús respongué: «El meu regne no és cosa d'este món. Si ho fora, els meus hòmens haurien lluitat per a evitar que yo caiguera en mans dels jueus. Pero no, el meu regne no és d'ací».

Pilat insistí: «¿Vols dir que tu eres rei?».

Jesús li contestà: «yo soc rei, com tu ho dius. La meua missió és donar testimoni de la veritat; per ad això he naixcut i per ad això he vingut al món: tots els qui amen la veritat escolten la meua veu».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Ungiren a Davit com a rei d'Israel

Llectura del segon llibre de Samuel 5, 1-3

Per aquells dies:

Totes les tribus d'Israel anaren a Hebron en busca de Davit i li digueren: «Os del teu os i carn de la teua carn som; ya fa temps, quan Saül encara era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel, tant quan anaven com quan tornaven de la guerra. Ademés, el Senyor te va prometre: «Tu seràs el pastor d'Israel, el meu poble; tu seràs el sobirà d'Israel».

Quan tots els ancians d'Israel anaren a Hebron a vore al rei, el rei Davit va fer ab ells un pacte en presència del Senyor; i ells, a Davit, l'ungiren rei d'Israel.

Paraula de Deu.

R/. Quina alegria quan me digueren:
«Anem a la casa del Senyor».
Quina alegria quan me digueren:
«Anem a la casa del Senyor».
Ya han aplegat els nostres peus
als teus llindars, Jerusalem. R/.
Jerusalem està ben construïda
com a ciutat de conjunt harmoniós;
Allí és a on pugen les tribus,
les tribus del Senyor. R/.
Segons la costum del poble d'Israel
per a alabar el sant nom del Senyor.
Allí estan els tribunals de la justícia
i el trono de la casa de Davit. R/.

SEGONA LLECTURA

Nos ha traslladat al regne del seu Fill amat

Lectura de la carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Colosses
1, 12-20

Germans:

Doneu gràcies a Deu Pare, que vos ha fet dignes de compartir l'herència del seu poble sant en el Regne de la llum. Ell nos lliberà del poder de les tenebres i nos traslladà al regne del seu Fill ben-amat, per la sanc del qual nos ve la redenció i el perdó dels nostres pecats.

Ell és l'imatge de Deu invisible, el primogènit de tot lo creat, ya que Deu creà totes les coses per Ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, ya siguen tronos, dominacions, principats o potestats; tot ho ha creat Deu per Crist i per a Crist. Ell ya existia abans que cosa alguna i tot té en Ell la seua consistència.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església; en Ell comença tot. Ell és el primogènit dels qui han de resucitar perquè Ell, en tot, és el primer. Deu, efectivament, va voler que en Ell residira la plenitud de totes les coses i que per Ell se reconcilie ab Deu tot l'univers, fent les paus ab tot lo que hi ha, tant en la terra com en el cel, per la mort de Jesucrist en el patíbul de la creu.

Paraula de Deu.

R/. Aleluya. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Beneït el regne de nostre pare Davit, que està a punt d'arribar. R/. Aleluya.

EVANGELI

Senyor, recorda-te'n de mi quan arribes al teu regne

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluç

23, 35-43

En aquell temps:

El poble estava allí mirant-ho tot. Les autoritats feen burla de Jesús dient: «Ell, que n'ha salvat a uns atres, que se salve a sí mateix si és el Messies, l'Elegit de Deu».

També se burlaven d'ell els soldats; i, oferint-li vinagre, li dien: «Si eres el Rei d'Israel, salva't a tu mateix». Havien posat més amunt del seu cap un cartell, escrit en llatí, grec i hebreu, que dia: ESTE ÉS EL REI DELS JUDEUS».

Un dels criminals crucificats l'insultava dient: «¿No eres tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosatres». Pero l'atre l'increpava dient: «Tu, que estàs patint la mateixa pena, ¿no tens tampoc temor de Deu? I això que el nostre suplici és just perque nos el mereixem; este, en canvi, no ha fet res de mal».

I, girant-se a Jesús, li digué: «Jesús, recorda-te'n de mi quan arribes al teu Regne».

Jesús li respongué: «Hui estaràs en companyia meua en el Parais».

Paraula de Deu.

SOLEMNITATS DEL SENYOR DE DURANT L'ANY
Dumenge després de Pentecostés
SOLEMNITAT DE LA SANTÍSSIMA TRINITAT
CICLE A

PRIMERA LLECTURA

Yo soc el Senyor, Deu compassiu i misericordiós

Lectura del llibre de l'Èxodo

34, 4b-6. 8-9

Per aquells dies:

Moisés s'alçà de bon matí i pujà a la montanya del Sinaí, com el Senyor li ho havia manat, duent en les mans les dos taules de pedra.

El Senyor baixà en mig del núvol i s'estigué allí ab ell. Moisés invocà el nom del Senyor, el qual, passant per davant d'ell, cridà dient: «Yo soc el Senyor, Deu compassiu i misericordiós, lent per al castic i ric en bondat».

Al moment, Moisés s'inclinà i se tirà per terra i, adorant-lo, li digué: «Senyor, si he trobat gràcia als teus ulls, te pregue que te'n vingues ab nosatres. És cert que este poble és dur de bascoll, pero perdona les nostres culpes i pecats i pren-nos com a herència teua».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Dn 3, 52a. 52b. 53. 54. 55. 56

R̃. A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït eres, Senyor, Deu dels nostres pares.

A tu, glòria i alabança per a sempre.

Beneït el teu nom sant i gloriós.

Ad ell, glòria i alabança per a sempre. **R̃.**

Beneït eres dins del sant temple de la glòria. **R̃.**

Beneït tu per damunt del trono del teu regne. **R̃.**

Beneït tu, que sondegues els abismes,
assentat damunt dels querubins. **R̃.**

Beneït eres tu en el firmament del cel. **R̃.**

SEGONA LLECTURA

La gràcia de Jesucrist, l'amor de Deu Pare i el dò de l'Espirit Sant

Llectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint
13, 11-13

Germans:

Estigau contents; esforceu-vos per a conseguir la perfecció, animeu-vos els uns als altres i vixcau ben avinguts i en pau. I Deu, que és font d'amor i de pau, estarà ab vosatres.

Saludeu-vos mútuament ab l'abraç de la pau.

Vos saluden tots els germans.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Deu i el dò de l'Espirit Sant estiguen ab tots vosatres.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ap 1, 8

℟. Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill i a l'Espirit Sant; al Deu que és, que era i que ha de vindre. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Deu envià al seu Fill per a que, gràcies ad ell, se salve el món

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Joan 3, 16-18

En aquell temps, Jesús li va dir, a Nicodem:

«Tant va amar Deu al món que no dubtà gens en entregar-li al seu Fill únic per a que no se perga ningú dels qui creguen en ell, sino que tinguen vida eterna. Ya que Deu no envià al seu propi Fill per a dictar sentència de condenació contra el món, sino per a salvar al món gràcies ad ell. Els qui creuen en el Fill no seran condemnats; pero els qui no creuen en ell, ya estan condemnats per no haver cregut en el Fill únic de Deu».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

El Senyor és l'únic Deu: ni dalt, en el cel, ni ací baix, en la terra, hi ha un atre

Lectura del llibre del Deuteronomi

4, 32-34. 39-40

Moisés digué al poble:

«Repassa les èpoques antigues, des del dia que Deu creà a l'home sobre la terra, i investiga d'un cap a l'atre del cel a vore si mai hi ha hagut un fet tan gran com este: si s'ha oït dir alguna volta que un poble haja escoltat la veu de Deu, que li parlava d'en mig del foc, com tu l'has escoltada, i haja sobrevixcut; si mai s'ha sentit dir que algun deu se n'haja vingut a triar-se un poble, esclau d'un atre poble, provant a l'opressor ab senyals i prodigis, combatent-lo ab mà forta i braç poderós i ab fets horribles i extraordinaris, com tot lo que el Senyor, vostre Deu, ha fet per vosatres en Egipte i ho heu vist ab els vostres ulls.

Per tant, reconeix hui i medita-ho en el teu cor, que el Senyor és l'únic Deu allà dalt, en el cel, i ací baix, en la terra, i que no hi ha un atre. Guarda els seus decrets i els manaments que yo te done hui per a que te vaja be a tu i als teus descendents i vixques molt de temps en la terra que el Senyor, Deu teu, te va donar per a sempre».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

32, 4-5. 6 i 9. 18-19. 20 i 22

R/. Feliç el poble que el Senyor se l'ha triat per seu.

La paraula del Senyor és sincera
i tot lo que fa és de veritat;
ell ama el dret i la justícia,
i la terra està plena dels seus favors. **R/.**

La paraula del Senyor ha fet el cel,
i ab l'alé de la seua boca ha creat el firmament.
Ell ho digué i tot va començar;
a una orde d'ell tot va existir. **R/.**

El Senyor té posats els ulls en els seus fidels,
en els qui esperen en la seua misericòrdia,
per a lliurar de la mort les seues vides
i reanimar-los en temps de fam. **R/.**

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que nos protegix.
Que la teua misericòrdia, Senyor, vinga sobre nosatres,
com ho esperem sempre de tu. R/.

SEGONA LLECTURA

Hem rebut un Espirit que nos ha fet fills i nos fa cridar: «Abbà, Pare»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 14-17

Germans:

Els qui se deixen dur per l'Espirit de Deu, eixos són els fills de Deu. Nosatres hem rebut, no un esperit d'esclaus que nos faça recaure en el temor, sino un Espirit que nos ha fet fills i nos fa cridar: «Abbà, Pare». I el mateix Espirit s'unix al nostre esperit per a donar testimoni de que som fills de Deu. I si som fills, també som hereus: hereus de Deu i cohereus ab Crist, ya que, si patim ab Ell, és per a ser glorificats ab Ell.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ap 1, 8

R/. Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Espirit Sant: al Deu que és, que era i que ha de vindre. R/. Aleluya.

EVANGELI

Bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Espirit Sant

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu 28, 16-20

En aquell temps:

Els onze discípu ls se n'anaren a Galilea, a la montanya que Jesús els havia indicat. Allí trobaren a Jesús i l'adoraren; pero alguns encara vacilaven.

Jesús s'acostà i els va dir: «Deu m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu, per tant, i feu discípu ls entre els habitants de tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Espirit Sant, i ensenyant-los a complir tot lo que vos he encomanat.

I sapiau açò: que yo estic ab vosatres cada dia fins a la fi del món».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

La Sabiduria havia naixcut abans de que exirtira la terra

Llectura del llibre dels Proverbis

8, 22-31

Açò diu la Sabiduria de Deu:

«Molt abans de començar les seues obres, el Senyor me creà com a principi de tot lo que ell ha fet.

Vaig ser formada des d'antic, des del començament, abans ya d'existir la terra.

Encara no existien els abismes ni les fonts de les aigües i ya havia naixcut yo. Vaig nàixer abans que les montanyes, abans de que foren aplomats els grans tossals. Encara no havia fet la terra, ni la mar, ni el conjunt terrós de l'univers.

Quan colocava la volta del cel, allí estava yo. Quan traçava la ralla de l'horisó sobre els abismes, quan subjectava els núvols allà dalt, quan fixava l'horisó de l'oceà, quan posava llimits a la mar i les aigües feen cas a les seues ordens, quan assentava els fonaments de la terra, yo estava al seu costat com l'aprenent preferit; era yo la seua delícia quotidiana, jugava tot el temps en la seua presència, me divertia jugant per tot el món i la meua delícia era estar ab els fills dels hòmens».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

8, 4-5. 6-7. 8-9

R/. Senyor, rei nostre,

¡qué admirable és el teu nom per tota la terra!

Quan mire el cel, obra de les teues mans,

la lluna i els estels que has posat,

yo me dic: ¿qué és l'home per a que t'enrecordes d'ell?

¿qué és un mortal per a que d'ell te preocupes? **R/.**

L'has fet quasi igual a Deu,

l'has coronat de glòria i dignitat,

l'has fet amo de l'obra de les teues mans

i tot ho has posat baix dels seus peus. **R/.**

Bestiars i raberes en comú

i inclús els animals del bosc,

els pardalets que volen i els peixos de la mar

i tot lo que travessa les sendes de les aigües. **R/.**

SEGONA LLECTURA

Nos mantenim en pau ab Deu, gràcies a Jesucrist, perquè, després de donar-nos l'Espirit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors

Lectura la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 1-5

Germans:

Ara que ya estem justificats per la fe, nos mantenim en pau ab Deu, gràcies a Jesucrist, nostre Senyor. Per la fe, ell nos ha donat accés a la gràcia en que vivim, i tenim la satisfacció i l'esperança de participar en la glòria de Deu. És més; inclús les tribulacions nos omplin de goig perquè sabem que en la tribulació se forja l'enterea del cristià: l'enterea mereix l'aprovació de Deu i l'aprovació divina és font d'esperança, d'una esperança que no pot decepcionar perquè, després de donar-nos l'Espirit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors.

Paraula de Deu.

Aleluya

Ap 1, 8

R/. Aleluya. Glòria al Pare, i al Fill, a l'Espirit Sant; al Deu que és, que era i que ha de vindre. R/. Aleluya.

EVANGELI

Tot lo del Pare és meu; i lo que l'Espirit vos donarà a conèixer ho obtindrà de mi

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 16, 12-15

En aquell temps:

Jesús va dir als seus discípuls: «Encara vos hauria de dir més coses, pero no podríeu entendre-les ara. Quan vinga el Consolador, l'Espirit de la veritat, ell vos guiarà cap a l'enteniment de la veritat completa. Ell no parlarà pel seu propi conte, sino que dirà només lo que ha sentit dir i vos anunciarà lo que ha de vindre. Ell me glorificarà perquè tot lo que vos anirà comunicant ho obtindrà de mi. Tot lo del Pare és meu; per això vos he dit que tot lo que l'Espirit vos donarà a conèixer ho obtindrà de mi».

Paraula de Deu.

Dijous després de la Santíssima Trinitat
SOLEMNITAT DEL COS I DE LA SANC DE CRIST

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

T'alimentà ab el manà que ni tu ni tos pares coneixíeu

Lectura del llibre del Deuteronomi 8, 2-3. 14b-16a

Per aquells dies, Moisès parlà al poble:

«Recorda-te'n del camí que el Senyor, Deu teu, t'ha fet recórrer pel desert estos quaranta anys per a afligir-te, per a posar-te a prova i per a conèixer els sentiments del teu cor: a vore si observes o no els seus preceptes.

Ell t'afligí fent-te passar fam, pero després t'alimentà ab el manà, que ni tu ni tos pares coneixíeu, per tal de fer-te saber que l'home no viu només de pa, sino també de tota paraula que ix de la boca de Deu.

No t'oblides del Senyor, Deu teu, que te va traure de la terra d'Egipte, de l'esclavitut; que te va conduir per este desert immens i terrible, infestat d'escurçons i d'alacrans, de terra eixuta, sense gota d'aigua; que per a tu va fer eixir d'una roca dura una font d'aigua; i t'alimentà, en el desert, ab el manà que ni tu ni tos pares coneixíeu».

Paraula de Deu.

Salm responsorial 147, 12-13. 14-15. 19-20

R/. Glorifica al Senyor, Jerusalem.

O be: Aleluya.

Glorifica al Senyor, Jerusalem,
canta alabances al teu Deu, Sió:
ell és qui assegura les teues portes,
qui beneïx als teus fills dins de tu. R/.

Ell manté la pau dins del teu territori
i t'assecia ab la flor del blat.

Ell envia ordens a la terra
i la seua paraula corre de pressa, no se deté. R/.

Ell anuncia els seus plans als fills de Jacop,
i als fills d'Israel, els seus preceptes i decrets.

No ha obrat aixina ab els atres pobles
ni els ha fet conèixer les seues decisions. R/.

SEGONA LLECTURA

*Aixina com hi ha un sol pa i tots participem d'ell, igual també nosatres,
encara que ne sigam molts, formem un sol cos*

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
10, 16-17

Germans:

Eixe càlic beneït que nosatres beneïm, ¿no nos fa participar de la sanc de Crist? I eixe pa que compartim, ¿no nos fa compartir el cos de Crist? Aixina com hi ha un sol pa i tots participem d'ell, igual també nosatres, encara que ne sigam molts, formem un sol cos.

Paraula de Crist.

Aleluya Jn 6, 51-52

℟. Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. ℞. Aleluya.

EVANGELI

*La meua carn és un verdader menjar i la meua sanc
és una verdadera beguda*

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 6, 51-59

En aquell temps, Jesús digué als jueus:

«Yo soc el pa viu baixat del cel. Qui menja este pa viurà per a sempre. Més encara: el pa que yo done és la meua carn per a que done vida al món».

Els jueus se posaren a discutir i dien: «¿Cóm s'ho pot arreglar este per a donar-nos a menjar la seua carn?». Jesús els respongué: «Vos ho dic de veritat: si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beveu la seua sanc, no podeu tindre vida en vosatres. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc té vida eterna, i yo el resucitaré l'últim dia. Per cert: la meua carn és un verdader menjar i la meua sanc és una verdadera beguda. Qui menja la meua carn i beu la meua sanc està en mi i yo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i yo vixc gràcies al Pare; igualment els qui me mengen viuran gràcies a mi. Este és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells moriren; pero els qui mengen d'este pa, viuran per a sempre».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Esta sanc és la sanc de l'aliança que el Senyor fa ab vosatres

Lectura del llibre de l'Èxodo

24, 3-8

En aquell temps:

Moisés anà a comunicar al poble tot lo que el Senyor li havia dit i tot lo que li havia manat; i el poble sancer respongué a una veu: «Farem tot lo que diu el Senyor».

Moisés va escriure totes les paraules del Senyor; i al sendemà, alçant-se de bon matí, erigí un altar al peu de la montanya i colocà dotze monolits de pedra per les dotze tribus d'Israel. I encomanà ad alguns jóvens, d'entre els israelites, que oferiren víctimes en holocaust i immolaren vedelles com a sacrifici de comunió.

Moisés arreplegà en llibrells la mitat de la sanc i l'atra mitat l'escampà sobre l'altar. Després, agafant el document de l'aliança, el llegí al poble en veu alta i el poble va respondre: «Farem tot lo que diu el Senyor i l'obeirem».

I Moisés aspergí al poble ab la sanc i va dir: «Esta és la sanc de l'aliança que el Senyor ha fet ab vosatres, d'acort ab les paraules ací escrites».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

115, 12-13. 15-16. 17-18

R̥. Alçaré el càlic de la salvació
invocant el teu nom, Senyor.

¿Cóm li podria tornar al Senyor
tot el be que m'ha fet?:
invocant el seu nom
alçaré el càlic de la salvació. *R̥.*

Al Senyor molt li doldria
la mort dels seus fidels.
Senyor: yo soc el teu esclau
des del dia en que vaig nàixer. *R̥.*

T'oferiré un sacrifici d'alabança
invocant el teu nom, Senyor.
Compliré les meues promeses
davant de tot el poble. *R̥.*

SEGONA LLECTURA

La sanc de Crist nos purifica interiorment

Llectura de la carta als hebreus

9, 11-15

Germans:

Crist ha vingut com a gran Sacerdot del nou món que ara comença. Ha entrat una volta per sempre en el lloc sant, passant per un tabernàcul més gran i més perfecte no fet per mans d'hòmens, és dir, no d'este món creat; i no s'ha servit de la sanc de cabrius i de vedells, sino que, ab la seua pròpia sanc, nos ha redimit per a sempre.

Si la sanc dels cabrius i dels vedells i la cendra d'una vedella, escampada sobre els contaminats, els santificava retornant-los la purea externa, ab molta més raó la sanc de Crist, que, per l'Esprit Sant, s'ha oferit a Deu com a víctima immaculada, purificarà la consciència nostra de les obres que nos duen a la mort per a que pugam donar cult al Deu viu.

I per això Crist és el mediador d'una nova aliança, per a que, havent mort Ell en rescat de les culpes comeses durant la primera aliança, puguen obtindre la promesa de Deu tots els qui han segut cridats a l'herència eterna.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 6, 51-52

℟. Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menja d'este pa viurà per a sempre. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Açò és el meu Cos. Açò és la meua Sanc

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 14, 12-16. 22-26

El primer dia dels Àzims, quan era immolat el corder pasqual, els discípuels digueren a Jesús: «¿A ón vols que anem a preparar-te el lloc per al sopar de Pasqua?».

Ell envià a dos dels seus discípuels ab esta consigna: «Aneu a la ciutat i vos trobareu ab un home que du un cànter d'aigua. Seguiu-lo i, allí a on entre, digau a l'amo de la casa: «El Mestre diu: ¿a ón està el meu saló per a menjar el corder pasqual ab els meus discípuels?». Ell vos mostrarà dalt de la casa una gran sala arreglada ab estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar». Els

discípuls se n'anaren i, en arribar a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit; i prepararen el sopar pasqual.

Mentres sopaven, Jesús prengué el pa i, dient la benedicció, el partí i els el donà dient: «Prengau-ne, que açò és el meu Cos». Després, agafant el càlic, digué l'acció de gràcies, els el donà i begueren tots; i els va dir: «Açò és la meua Sanc, la sanc de l'Aliança, escampada per tots els hòmens. Ab tota l'ànima vos ho dic: ya no beuré més d'este fruit de la vinya fins al dia que ne bega de novell en el Regne de Deu».

I després de cantar l'himne, ixqueren cap a la Montanya de les Oliveres.

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Oferí pa i vi

Lectura del llibre del Gènesis

14, 18-20

Per aquells dies:

Melquisedec, rei de Salem, oferí pa i vi. I com era sacerdot del Deu Altíssim, beneí a Abraham dient-li: «Que el Deu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneïxca a Abraham; i beneït siga el Deu Altíssim que ha posat en les teues mans als teus enemics». I Abraham li donà el delme de tot.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

109, 1. 2. 3. 4

R/. Tu eres sacerdot per a sempre,
com ho va ser Melquisedec.

Paraula del Senyor al meu senyor:

«Descansa a la meua dreta
i espera que pose als teus enemics
per plataforma dels teus peus». *R/*.

El Senyor t'envia des de Sió
el ceptre del teu poder;
domina tu en mig dels enemics. *R/*.

Eres príncip des del dia en que vas nàixer
entre les teues esplendors sagrades.

Des del sí de la mare te vaig engendrar,
com la rosada, abans de l'aurora. R̃.

El Senyor ho ha jurat i no se desdiu:
«Tu eres sacerdot per a sempre,
com ho va ser Melquisedec». R̃.

SEGONA LLECTURA

Cada volta que ne mengeu i ne beveu anuncieu la mort del Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint
11, 23-26

Germans:

Vos he confiat una tradició que yo vaig rebre del Senyor; a saber: que Jesús, el Senyor, la mateixa nit que havia de ser entregat, prengué un pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i va dir: «Açò és el meu Cos entregat per vosatres; feu açò que és el meu memorial. Igualment, després de sopar, prengué el càlic i digué: «Este càlic és la nova Aliança sagellada ab la meua Sanc; cada volta que ne begau feu-ho en memòria meua».

I, per això, sempre que mengeu d'este pa i beveu d'este càlic esteu proclamant la mort del Senyor, a l'espera del seu retorn».

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 6, 51-52

R̃. Aleluya. Yo soc el pa viu baixat del cel, diu el Senyor; qui menges d'este pa viurà per a sempre. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Tots ne menjaren tant com van voler

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc 9, 11b-17

En aquell temps:

Jesús parlà del Regne de Deu a la gent i va curar als malalts. Quan començà a declinar el dia, els dotze apòstols s'acostaren a Jesús i li digueren: «Despedix a tota eixa gent; que se'n vagen als pobles i alqueries del voltant a buscar estatge i qué menjar. Ací estem en un lloc despoblat». Jesús els respongué: «Doneu-los qué menjar

vosatres mateixos». Ells li digueren: «Nosatres només tenim cinc pans i dos peixos; a no ser que anem a comprar menjar per a tots».

N'eren uns cincmil, només contant als hòmens. Jesús va dir als seus discípuls: «Feu que se recolzen en terra en grups de cinquanta». Ells ho van fer com els digué i tota la gent se va recolzar.

Després, Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos i, mirant al cel, els beneí, els partí i els va anar donant als seus discípuls a fi de que els distribuïren entre la gent. Tots ne van menjar a plaer i encara arplegaren dotze còvens plens de trossos de pa que havien sobrat.

Paraula de Deu.

Divendres de la tercera semana després de Pentecostés

SOLEMNITAT DEL SAGRAT COR DE JESÚS

CICLE A

PRIMERA LLECTURA

El Senyor s'enamorà de vosatres i vos elegí

Lectura del libre del Deuteronomi

7, 6-11

Per aquells dies:

Moisés parlà al poble: «Tu eres un poble consagrat al Senyor, Deu teu; Ell t'ha elegit per a que sigues, entre tots els pobles de la terra, la seua propietat personal.

El Senyor se n'enamorà de vosatres i vos elegí, no perque fóreu un poble més numerós que els atres, ya que, de fet, sou el poble més menut de tots, sino perque vos vol i se manté fidel al jurament que havia fet als vostres pares; per això, vos va fer eixir d'Egipte ab mà forta i vos va rescabalar de l'esclavitud, del domini del Faraó, rei d'Egipte.

Reconeix, per tant, que el Senyor, Deu teu, és verdaderament Deu: el Deu fidel que manté la seua aliança i el seu favor ab els qui el volen i guarden els seus preceptes per milers de generacions; pero als qui no el volen els dona la paga que s'han guanyat, fent-los desaparèixer; no espera a donar-los més tart la seua paga: els la dona ad ells en persona.

Per tant, complix estos preceptes, cerimònies i decrets que hui te mane yo guardar.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

102, 1-2. 3-4. 6-7. 8 i 10

R/. L'amor del Senyor per als qui el temen
és de sempre i per a sempre.

Beneïx al Senyor, ànima meua,
i no t'oblides mai dels seus favors. **R/.**

Ell te perdona tots els teus pecats
i te cura totes les malalties;
ell rescata de la mort la teua vida
i t'assecia d'amor i de tendrea. **R/.**

El Senyor fa justícia als oprimits
i defén tots els seus drets;
ha revelat a Moisés els seus camins,
i el seu obrar, als fills d'Israel. *R.*
El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic i ric en l'amor.
No és la seua paga segons els nostres pecats,
ni segons les nostres culpes, la seua retribució. *R.*

SEGONA LLECTURA

Deu ha segut el primer en amar-nos

Lectura de la primera carta de sant Joan

4, 7-16

Fills benamats:

Deu és la font de l'amor. Amem-nos, per tant, els uns als altres. El qui ama és fill de Deu i el coneix. El qui no ama no coneix a Deu, perquè Deu és amor.

I Deu nos ha demostrat que nos ama enviant al seu Fill únic al món per a que tingam vida gràcies ad ell.

¿En qué consistix l'amor? No en que nosatres hajam amat primer a Deu, sino en que ell fon el primer en amar-nos i envià al seu Fill per tal d'alcançar-nos el perdó dels nostres pecats.

Fillets benvolguts: si Deu nos ha amat d'este modo, també nosatres nos devem amar els uns als altres. A Deu no l'ha vist mai ningú; pero si nos amem mútuament, Deu està en nosatres, i al seu amor dins de nosatres ya no li falta res. Una bona senyal per a saber que estem en ell, i ell en nosatres, és que nos ha fet el dò de compartir el seu Espirit. També nosatres hem vist, i ho testifiquem, cómo el Pare ha enviat al seu Fill com a salvador del món.

Per això, qui confesse que Jesús és el Fill de Deu viu en Deu i Deu viu en ell.

Nosatres hem conegut l'amor que Deu nos té i, per això, hem cregut en eixe amor. Deu és amor; i el qui viu en l'amor viu en Deu i Deu en ell».

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 29ab

R. Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc benévol i humil de cor. *R.* Aleluya.

EVANGELI

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Mateu

11, 25-30

En aquell temps, Jesús exclamà:

«Te done gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als sabis i als entesos. Sí, Pare, aixina t'ha paregut millor. El Pare ho ha posat tot en les meues mans; llevat del Pare, ningú coneix verdaderament al Fill; i ningú coneix verdaderament al Pare, llevat del Fill i d'aquell a qui el Fill li ho vullga revelar.

Vingau a mi tots els qui esteu cansats i afligits i yo vos faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor, i trobareu el vostre repòs, perquè el meu jou és suau i la meua càrrega llaugera».

Paraula de Deu.

CICLE B

PRIMERA LLECTURA

Tinc el cor commogut dins de mi

Llectura del llibre del profeta Osees

11, lb. 3-4. 8c-9

Açò diu el Senyor:

«Quan Israel era ya un fadrí, yo el vaig amar; i, com a fill, el vaig cridar per a que vinguera de l'Egipte. Als d'Efraïm yo mateix els vaig ensenyar a caminar i els portava als braços; pero no volgueren reconéixer que me cuidava d'ells. Els atrea ab llaços humans i ab vencills d'amor: fea ab ells com el qui pren a un chiquet i se l'acosta a la cara, i m'inclinava per a donar-los l'aliment.

Se'm commou el cor i se'm remouen les entranyes. No me deixaré dur pel furor del meu enuig ni tornaré per a devastar Efraïm, perquè yo soc Deu i no un home; soc el Sant, present en mig de tu, i no l'enemic en la porta».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6

R/. Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació.

El Senyor és el Deu que me salva;
confie i no m'espante de res.
D'ell me ve la força i la victòria
i és ell qui m'ha salvat.
Cantant de goig anirem a buscar aigua
de les fonts de la salvació. R̃.

Alabeu al Senyor, invoqueu el seu sant nom;
confeu als pobles les seues gestes,
recordeu a tots que el seu nom és Excelent. R̃.

Canteu al Senyor que ha fet coses grandioses;
publiqueu-ho per tota la terra.
Salta de goig i aclama'l, poble de Sió.
¡Qué gran és en mig de tu el Sant d'Israel! R̃.

SEGONA LLECTURA

*Que arribeu a conèixer l'immensitat de l'amor de Crist,
que sobrepassa tot coneiximent*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes 3, 8-12. 14-19
Germans:

A mi, que soc el rebuig del poble sant, Deu m'ha fet la gràcia d'anunciar als atres pobles la riquesa insondable que és Crist i de ficar davant de tots, a plena llum, els designis del pla que Deu, creador de tot, guardava secret des de sempre a fi de que, gràcies a l'Església, puguen ara conèixer, els qui tenen en el cel poder i autoritat, quàn variada és la sabiduria de Deu segons el designi etern que ara ha dut a terme en Jesucrist, nostre Senyor, gràcies al qual podem acostar-nos a Deu lliure i confiadament per la fe que tenim en Ell.

Per això m'agenolle davant del seu Pare, de qui pren nom tota família en el cel i en la terra, i li pregue que, dels tesors de la seua glòria, vos concedisca, per la força del seu Esperit, enfortir-vos en lo més fondo del vostre ser; que Crist habite, per la fe, en els vostres cors; que, fortament arraïlats i fonamentats en l'amor, pugau comprendre, ab tot el poble sant, tot lo que d'ample, llarc, alt i profund té l'amor de Crist, a fi de que arribeu a conèixer l'immensitat d'este amor que sobrepassa tot coneiximent. D'este modo vos omplireu de la plenitut total de Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Mt 11, 29b

R/. Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que soc benévol i humil de cor. R/. Aleluya.

O be:

1 Jn 4, 10b

R/. Aleluya. Deu ha segut el primer en amar-nos, tant que ha enviat al seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. R/. Aleluya.

EVANGELI

Un dels soldats li pegà una llançada al costat i ixqué sanc i aigua

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 19, 31-37

En aquell temps:

Com era el Dia de la Preparació i els jueus no volien que els cossos continuaren en les creus durant el repòs del dissabte, perquè aquell dissabte era un dia solemníssim, van demanar a Pilat que trencaren les cames dels crucificats i despenjaren els cossos.

Els soldats anaren i trencaren les cames d'aquells dos que havien crucificat ab Jesús; pero quan van arribar a Jesús i se donaren conte de que ya havia mort, no li trencaren les cames, sino que un dels soldats li pegà una llançada al costat i, a l'instant, ixqué sanc i aigua.

El qui ho va vore dona testimoni i la seua paraula és digna de fe. I ell sap que açò passà perquè s'havia de complir lo que diu l'Escriptura: «No li han de trencar cap os». I lo que, en un atre lloc, l'Escriptura diu: «Miraran ad Aquell que han de traspassar».

Paraula de Deu.

CICLE C

PRIMERA LLECTURA

Yo mateix pasturaré a les meues ovelles i les duré a sestejar

Lectura del profeta Ezequiel 34, 11-16

Açò diu el Senyor:

«Yo mateix buscaré a les meues ovelles seguint-los el rastre. Com el pastor segueix el rastre de la rabera quan les ovelles estan disperses, aixina seguiré yo el rastre de les meues ovelles i les arreplegaré de tots els llocs per a on s'havien dispersat el dia de

núvols i de boira. Les faré eixir d'entre els pobles, les reuniré de totes les nacions, les faré tornar a la seua terra i les pasturaré per les montanyes d'Israel, per les seues rieres i els llogarets del país. Les conduiré als millors pasturages i tindran les deveses en les terres més altes d'Israel. Allí reposaran en bones mallades i trobaran pasturages boníssims en les montanyes d'Israel.

Yo mateix pasturaré a les meues ovelles i les duré a sestejar, diu l'Oràcul del Senyor. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar a l'extraviada, embenaré a la que s'havia fet mal i posaré bona a la malalta; mantindré a les grosses i robustes, i les pasturaré a totes com és degut».

Paraula de Deu.

Salm responsorial

22, 1-3a. 3b-4. 5. 6

R̥. El Senyor és el meu pastor; no me falta res.

El Senyor és el meu pastor; no me falta res.
Me fa sestejar en prats deliciosos,
me du a abeurar a fonts tranquiles
i allí me fa renovellar. **R̥.**

Camine segur ab la seua guia per l'amor del seu nom.
Encara que passe per sendes tenebroses
no tinc por de res perque te tinc al meu costat;
la teua guaita de pastor m'asserena i me conforta. **R̥.**

Pares taula tu mateix davant de mi
i els meus enemics ho veuen.
M'ungixes el cap ab perfums
i la meua copa se n'ix de tant com tu me l'omplis. **R̥.**

La teua bondat i el teu amor
m'acompanyaran tots els dies de la meua vida
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. **R̥.**

SEGONA LLECTURA

Deu dona proves de l'amor que nos té

Llectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 5, 5-11

Germans:

L'esperança no nos pot decepcionar perque, després de donar-nos a l'Espirit Sant, Deu ha inundat del seu amor els nostres cors. Si no, ¿per qué, quan nosatres encara érem incapaços de salvar-nos, Crist, en el moment oportú, va morir pels qui érem culpables? Difícil cosa és acceptar la mort, encara que siga en favor d'un just; no obstant açò, per una persona, bona de veritat, potser algú estaria disposat a donar la seua vida.

Puix be: Crist va morir per nosatres, que érem uns pecadors. ¿Pot haver una major prova de l'amor que Deu nos té? I ara que, per la mort de Crist, Deu nos ha justificat, ¿no quedarem, ab molta més raó, lliures del castic gràcies a la mort del mateix Crist?

Si, sent enemics seus, Deu nos reconcilià ab ell mateix al preu de la mort del seu Fill, ara, que estem en pau ab Ell, ¿no nos salvarà fent-nos participar de la seua pròpia vida? Més encara: el mateix Jesucrist, nostre Senyor, per qui hem obtingut la reconciliació, fa que nos sentim ya plens d'alegria en Deu.

Paraula de Deu.

Aleluya

Jn 10, 14

R̃. Aleluya. Yo soc el bon Pastor, diu el Senyor; yo reconec a les meues ovelles i elles me reconeixen a mi. R̃. Aleluya.

O be:

Mt 11, 29ab

R̃. Aleluya. Accepteu el meu jou i feu-vos discípuls meus, que yo soc benévol i humil de cor. R̃. Aleluya.

EVANGELI

Vingau a celebrar-ho, que he trobat l'ovella que se m'havia perdut

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Lluc

15, 3-7

En aquell temps:

Jesús contà als fariseus esta paràbola: «¿Quí de vosatres, si tinguera cent ovelles i se li'n perguera una, no deixaria en el camp les atres norantanou i se n'aniria en busca de la que se li

havia perdut? I, quan la trobara, ¿veritat que, tot content, se la posaria als muscles i, en arribar a casa, reuniria als seus amics i veïns i els diria: «Vingau a celebrar-ho, que he trobat l'ovella que se m'havia perdut?».

Puix yo vos assegure que, igualment, hi ha més alegria en el cel per un pecador que se convertix que per norantanou justs no necessitats de conversió».

Paraula de Deu.

Ab la col·laboració i l'esforç econòmic
d'un grup de capellans i seglars valencians,
els noms dels quals estan inscrits en
«El Llibre de la Vida»,
i com a testimoni de gratitut
al primer traductor de la Bíblia en el nostre idioma,
el venerable Dom Bonifaci Ferrer,
i al seu germà, Patró Principal del Regne de València,
el Pare Sant Vicent Ferrer,
honra i glòria, els dos, del nostre poble,
s'acabà d'imprimir este
LECCIONARI DOMINICAL I FESTIU,
CICLES A, B i C,
EN LLENGUA VALENCIANA,
en els tallers tipogràfics de Carles Nàcher,
carrer del Milacre, núm. 6,
de la Ciutat de València, cap i casal del Regne,
el dia 6 de decembre de l'any del Senyor 1980,
festivitat llitúrgica del valencià, bisbe i màrtir,
Sant Pere Pasqual.

Ad perpetuam rei memoriam

MISSES DE SANT VICENT FERRER
I DE LA
MARE DE DEU DELS DESAMPARATS

València, 1987

Depòsit llegal: V. 1.755-1987

Arts Gràfiques Soler, S. A. - L'Olivereta, 28 - 46018 - València - 1987

**SACRA CONGREGATIO PRO SACRAMENTIS
ET CULTU DIVINO**

—SECTIO PRO CULTU DIVINO —

Prot. n. CD 304/83

VALENTINAE

Textus Missae de sancto Vincentio Ferrer, presbytero, et textus Missae de beata Maria Virgine sub titulo “Mater Desertorum”, lingua latina, hispanica et valentina exarati.

Probatum seu confirmatum.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Sacramentis et Cultu Divino, die 4 maii 1983.

+ Vergilius Noë

(† VERGIlius Noë)
Archiep. tit. Vancariensis
a Secretis

Dilluns després del II dumenge de Pasqua

Sant Vicent Ferrer, presbíter

Patró principal de la Comunitat Valenciana
Solemnitat

El primer dia lliure després de les solemnitats pasquals, celebra la Comunitat Valenciana, ab tota solemnitat, la festa al seu Patró sant Vicent Ferrer († 5 d'abril de 1419). De la seua vida extraordinària se recorden els seus carismes profètics d'evangelisador, taumaturc, doctor, religiós de l'orde de predicadors, pastor de les ànimes i constructor de la pau en l'Iglésia i entre els pobles cristians.

Antífona d'entrada

Ecli 15, 5

El fa parlar en mig del poble reunit,
l'ompli de sabiduria i d'intel·ligència
i el cobrix ab vestits de glòria. (T. P. Aleluya.)
Se diu «Glòria».

Oració colecta

Oh Deu,
que al presbíter sant Vicent Ferrer
el féreu ministre de la predicació evangèlica;
concediu-nos
que vejам regnant en el cel
al qui ell va anunciar com a futur juge en la terra.
Per nostre Senyor Jesucrist.

PRIMERA LLECTURA

En temps pasqual

Temau a Deu i doneu-li glòria

Lectura del Llibre de l'Apocalipsis

14, 6-7

Vaig vore un àngel que volava per dalt del cel
i tenia una bona nova, esperada de temps,
per a anunciar als de la terra,
a tota nació, tribu, llengua i poble,
i dia ab veu potent: "Temau a Deu
i doneu-li glòria,
perque ha arribat l'hora del seu juí;
i adoreu ad Aquell que ha fet el cel i la terra,
la mar i els manantials de les aigües".

Paraula de Deu.

Fòra del temps pasqual

L'omplirà de l'espirt d'intel·ligència

Lectura del Llibre de l'Eclesiàstic

39, 8-14

Si el Senyor ho vol,
el just quedarà ple de l'espirt d'intel·ligència,
farà caure una pluja de paraules de sabiduria
i en la pregària donarà gràcies a Deu.

Encaminarà com cal la voluntat i el coneiximent
i meditarà els secrets del Senyor,
farà conèixer l'instrucció que Ell li ha donat
i se glorià de la llei de l'Altíssim.

Molts alabaran la seua intel·ligència,
que no se borrarà mai més.

No arraconaran el seu recort
i el seu bon nom viurà generacions i generacions.

Els pobles contaràn la seua sabiduria
i l'assamblea l'alabarà públicament.

I, quan muiga, ne tindrà prou.
Mentres vixca, tindrà més nom ell que mil dels atres.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

96, 1-2. 3. 7-8a. 10

- ℣. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.
- ℞. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.
- ℣. Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que nos ha salvat.
- ℞. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.
- ℣. Proclameu tots els dies la seua victòria,
conteu als pobles la seua glòria
i els seus prodigis a totes les nacions.
- ℞. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.
- ℣. Famílies dels pobles, aclameu al Senyor,
celebreu la glòria i el poder del Senyor,
tributeu honor al nom del Senyor.
- ℞. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.
- ℣. Digau als pobles: “El Senyor és Rei;
Ell manté el món ferm i incommovible;
Ell governa els pobles rectament.
- ℞. Conteua a tots els pobles
les maravelles del Senyor.”

SEGONA LLECTURA

¡Pobre de mi si no proclamara l'Evangeli!

Lectura de la primera carta de l'apòstol sant Pau als cristians de Corint
9, 16-19. 22-23

Germans:

Proclamar l'Evangeli no és per a mi motiu d'orgull; més be és una necessitat que me pesa; i ¡pobre de mi si no proclamara l'Evangeli!

Si yo ho fera per iniciativa meua, me mereixeria la paga; ara, com que és per imposició, no faig més que complir un encàrrec. Per tant, ¿quina és la meua paga?

La satisfacció de proclamar l'Evangeli debades, sense fer us dels drets que, per proclamar l'Evangeli, me corresponen.

Perque, sent un home lliure com soc, m'he fet esclau de cada u per a guanyar tots els qui puga.

M'he fet dèbil ab els dèbils per a guanyar als dèbils; m'he fet tot a tots per salvar-ne, siga com siga, ad alguns.

I això ho faig per l'Evangeli,
per a participar de la seua proclamació.

Paraula de Deu.

Aleluya

Si no se canta, se pot ometre.

Aleluya

Mt 28, 19-20

℟. Aleluya. Aneu a convertir a tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esprit Sant, ensenyant-los a complir tot lo que vos he manat. ℞. Aleluya.

EVANGELI

Aneu per tot el món i prediqueu la Bona Nova

✠ Llectura de l'Evangeli segons sant Marc 16, 15- 18

En aquell temps, Jesús s'aparegué als Onze i els digué: "Aneu per tot el món i prediqueu a tots els hòmens la Bona Nova de l'Evangeli. Qui crega i siga batejat, se salvarà; qui no crega, se condenarà. Els qui hagen cregut faran milacres com estos: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llengües noves; si agafen serps ab les mans o beuen algun verí no els farà cap mal; els malalts, a qui hauran impost les mans, se posaran bons".

Paraula de Deu.

Se diu «Credo».

Oració sobre les ofrenes

Ya que celebrem hui
la solemnitat de sant Vicent Ferrer,
el nostre patró,
vos demanem, Senyor,
que accepteu estes ofrenes
i nos prepareu, Vós mateix,
a participar dignament
d'estos sagrats misteris.
Per Crist, nostre Senyor.

Prefaci

℣. El Senyor estiga ab vosatres.
℟. I ab el vostre esperit.
℣. Amunt els cors.
℟. Els elevem cap al Senyor.
℣. Donem gràcies al Senyor, Deu nostre.
℟. És just i necessari.

S. Vicent Ferrer

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació
que sempre i en tot lloc
vos donem gràcies, Senyor, Pare Sant,
Deu totpoderós i etern,
per Crist, nostre Senyor.

Perque no deixeu mai de cridar
a nous anunciadors de l'Evangeli;
i així vàreu trobar en sant Vicent Ferrer
a un servidor de la pau
i a un mestre del poble cristià,
el qual és instruït ab la seua doctrina
i protegit ab la seua intercessió.

Per això, ara, nosatres, plens de goig,
ab els àngels i els sants
vos aclamem dient:
Sant, sant, sant...

Antífona de comunió

Ecli 44, 15.14b

Els pobles celebren la sabiduria dels sants
i l'assamblea els alaba públicament;
el seu bon nom viu i perdura ara i sempre. (T. P. Aleluya.)

Postcomunió

Alimentats ab el cos i la sanc de Crist,
vos demanem, Senyor,
per l'intercessió de sant Vicent Ferrer,
el nostre patró,
servir-vos ab purea de cor
i meréixer arribar a les alegries eternes.
Per Crist, nostre Senyor.

Dissabte anterior al II dumenge de Maig

**La Benaventurada Verge Maria, Mare de Deu
dels Desamparats**

Patrona principal de la ciutat i de la regió valenciana
En València ciutat, Solemnitat; fòra de la ciutat, Festa

Els texts d'esta missa nos recorden als fidels valencians el patronage de la Mare de Deu dels Desamparats i el sentit cristià i social que el seu títol inspira. La maternitat eclesial de Maria (Evangeli) succeïx ya en el món de la nova aliança (1ª llectura T. P.) i en el qual la pràctica de l'amor cristià (2ª llectura) és un fruit de la nova creació. En la pregària eucarística proclamem hui el misteri de la gràcia, realisat singularment en Maria i també el seu caràcter eixemplar.

Antífona d'entrada

Salm 5, 12

Que s'alegren els qui s'amparen en Vós,
Verge Maria;
que s'ompliguen de goig
els qui amen el vostre nom. (T. P. Aleluya).

Se diu «Glòria».

Oració colecta

Deu, Pare de misericòrdia:
als qui venerem a la Verge Maria
ab l'entranyable títol
de Mare de Deu dels Desamparats,
concediu-nos que,
protegits per Mare tan bona,
no nos sentam mai Desamparats
de la vostra bondat.
Per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill,
que ab vós viu i regna
en l'unitat de l'Espirit Sant, Deu,
pels segles dels segles.

Amén.

PRIMERA LLECTURA

En temps pasqual

*Vaig vore una nova Jerusalem, engalanada com una núvia
que s'adorna per al seu espós*

Lectura del Llibre de l'Apocalipsis

21, 1-5a

Yo, Joan, vaig vore un cel nou i una terra nova,
perque el primer cel i la primera terra han passat,
i la mar ya no existix.

I vaig vore la Ciutat santa, una nova Jerusalem,
que baixava del cel, de part de Deu, engalanada
com una núvia que s'adorna per al seu espós.

I vaig sentir una veu forta, procedent del sitial, que dia:
Este és el tabernàcul de Deu entre els hòmens
perque acamparà entre ells;
ells seran el seu poble
i Aquell que és “Deu-ab-ells” serà el seu Deu.

Els eixugarà les llàgrimes dels ulls,
i ya no hi haurà mort, ni dol, ni plors, ni pena,
perque les coses d'abans han passat.

I digué el qui estava assentat en el sitial:
“Mireu cóm ara faig noves totes les coses”.

Paraula de Deu.

Fòra del temps pasqual

Exulte de goig ab el Senyor

Lectura del profeta Isaïes

61, 9-11

El seu llinage serà conegut entre les nacions,
i la seua posteritat, en mig dels pobles.

Els qui els vegem, reconeixeran
que són de l'estirp que beneí el Senyor Deu.

Yo exulte de goig ab el Senyor
i m'alegre en el meu Deu
perque m'ha vestit ab roba de festa
i m'ha cobert d'una capa de victòria
talment com l'espós se coloca la corona
i com la núvia s'adorna ab les seues joyes.

Perque, com la terra fa nàixer les plantes
i com un jardí fa germinar les llavors,
així el Senyor fa brotar la justícia
i l'alabança davant de totes les nacions.

Paraula de Deu.

Salm responsorial

Jdt 13, 18bc-19

℣. Oh Maria, Vós sou l'orgull del nostre poble.

℟. Oh Maria, Vós sou l'orgull del nostre poble.

℣. Beneïda sigau, filla, pel Deu Altíssim
entre totes les dones de la terra,
i beneït el Senyor Deu,
que ha creat el cel i la terra.

℟. Oh Maria, Vós sou l'orgull del nostre poble.

℣. El Senyor ha glorificat hui el vostre nom;
per això, els qui recorden eternament
el poder de Deu,
guardaran en els seus cors
la confiança que li heu tingut.

℟. Oh Maria, Vós sou l'orgull del nostre poble.

SEGONA LLECTURA

*Sigau solidaris dels cristians necessitats;
acolliu als forasters*

Lectura de la Carta de l'Apòstol sant Pau als Romans 12, 9-13

Germans:

Que el vostre amor siga amor del bo; avorriu el mal,
adheriu-vos al be.

Com a bons germans, ameu-vos els uns als atres
i a tots com a vosatres mateixos.

A l'hora d'actuar, no sigau descuidats;
sigau fervents d'esperit i serviu sempre al Senyor.

Que l'esperança vos done optimisme;
sigau valents en la tribulació
i perseverants en la pregària;
feu-vos solidaris dels cristians
que passen necessitat
i acolliu als forasters.

Paraula de Deu.

Aleluya

Si no se canta, se pot ometre

Aleluya

℟. Aleluya. Deu vos salve, Maria.
Mare de Misericòrdia,
dolçor de la vida i esperança nostra. ℟. Aleluya.

EVANGELI

Ací teniu al vostre fill; ací teniu a la vostra mare

✠ Lectura de l'Evangeli segons Sant Joan 19, 25-27

En aquell temps,
prop de la Creu de Jesús, estaven sa mare,

la germana de sa mare, Maria, la de Cleofàs,
i Maria, la Magdalena.
Jesús, veent a sa mare i, al costat d'ella,
al discípul que tant volia, digué a sa mare:
—Dòna, ací teniu al vostre fill.
Després digué al discípul:
—Ací teniu a la vostra mare.
I des d'aquella hora,
el discípul la va acollir en sa casa.

Paraula de Deu.

En la solemnitat, «Credo».

Oració sobre les ofrenes

En venerar la memòria de la Verge Maria,
Mare del vostre Fill i Mare dels Desamparats,
vos preguem, Senyor i Deu nostre,
que l'ofrena, que vos presentem,
nos transforme, per la vostra gràcia,
en oblació viva i perenne.
Per Crist nostre Senyor.

Amén.

Prefaci

℣. El Senyor estiga ab vosatres.

℟. I ab el vostre esperit.

℣. Amunt els cors.

℟. Els elevem cap al Senyor.

℣. Donem gràcies al Senyor, Deu nostre.

℟. És just i necessari.

Mare de Deu dels Desamparats

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació
que, sempre i en tot lloc,
vos donem gràcies, Senyor, Pare Sant,
Deu totpoderós i etern,
per Crist, nostre Senyor.

Perque, en concedir-nos el goig
de celebrar hui la festa de la Verge Maria,
Mare de Deu dels Desamparats,
nos la proponeu com a model
de fidelitat a la vostra paraula,
nos l'oferiu com a ampar en el nostre desvaliment
i com a estímul constant per a la nostra caritat.

Per això, ab els àngels i els sants,
vos aclamem plens d'alegria
dient sense parar:
Sant, sant, sant...

Antífona de comunió

Lc 1, 50

La misericòrdia del Senyor
arriba als seus fidels
de generació en generació. (T. P. Aleluya.)

Postcomunió

Alimentats ab el cos i la sanc del vostre Fill,
vos supliquem, Senyor, que els qui hem celebrat
la solemnitat de la sempre Verge Maria,
Mare dels Desamparats
nos dediquem, com ella ho feu,
al vostre pla de salvació sobre els hòmens.
Per Crist, nostre Senyor.

Amén.

ÍNDEX GENERAL DE LES LLECTURES BÍBLIQUES
DOMINICALS I FESTIVES DEL PROPI DEL TEMPS I DE LES MISSES DE
SANT VICENT FERRER I LA MARE DE DEU DELS DESAMPARATS

	Texts comuns Pàgs.	Texts corresponents als:		
		cicle A Pàgs.	cicle B Pàgs.	cicle C Pàgs.
TEMPS D'ADVENT				
I Dumenge d'Advent		7	9	11
II Dumenge d'Advent		13	15	17
III Dumenge d'Advent		20	22	24
IV Dumenge d'Advent		27	29	31
TEMPS DE NADAL				
Dia de Nadal:				
Missa de la vigília	34			
Missa de la mijanit	37			
Missa de l'alba	39			
Missa del dia	41			
Sagrada Família	41	Ev-45	Ev-46	Ev-47
Solemnitat de la Mare de Deu	48			
II Dumenge de Nadal	50			
Epifania del Senyor	53			
Batisme del Senyor (I D. p. e.)	56	Ev-57	Ev-58	Ev-58
TEMPS DE QUARESMA				
I Dumenge de Quaresma		59	61	63
II Dumenge de Quaresma		66	68	70
III Dumenge de Quaresma		73	76	79
IV Dumenge de Quaresma		82	85	88
V Dumenge de Quaresma		92	95	98
SEMANA SANTA				
Dumenge de Rams:				
Processó dels rams	101			
Missa de la Passió	103	Ev-101	Ev-101	Ev-102
Dijous Sant: Missa crismal	127	Pas-105	Pas-113	Pas-120
TRÍDUO PASQUAL				
Dijous Sant: Sopar del Senyor	129			
Divendres Sant: Passió del Senyor	132			
TEMPS PASQUAL				
Vigília Pasqual en la Nit Santa	142	Ev-155	Ev-156	Ev-156
Missa del dia de Pasqua	158			
II Dumenge de Pasqua		162	164	167
III Dumenge de Pasqua		170	173	175
IV Dumenge de Pasqua		179	181	183
V Dumenge de Pasqua		186	188	191
VI Dumenge de Pasqua		193	195	197
Ascensió del Senyor	200	Ev-201	Ev-202	Ev-202

	Texts comuns	Texts corresponents als:		
	Pàgs.	cicle A Pàgs.	cicle B Pàgs.	cicle C Pàgs.
VII Dumenge de Pasqua		204	206	208
Dumenge de Pentecostés:				
Missa de la vigília	211			
Missa del dia	215			
TEMPS DE DURANT L'ANY				
II Dumenge		219	221	223
III Dumenge		226	228	230
IV Dumenge		234	236	238
V Dumenge		241	243	245
VI Dumenge		248	251	252
VII Dumenge		255	257	259
VIII Dumenge		262	264	266
IX Dumenge		269	271	273
X Dumenge		276	278	281
XI Dumenge		284	286	288
XII Dumenge		292	294	296
XIII Dumenge		298	300	303
XIV Dumenge		306	308	310
XV Dumenge		313	316	318
XVI Dumenge		321	323	325
XVII Dumenge		328	330	332
XVIII Dumenge		336	338	340
XIX Dumenge		343	345	347
XX Dumenge		350	352	354
XXI Dumenge		357	359	361
XXII Dumenge		364	366	368
XXIII Dumenge		371	373	375
XXIV Dumenge		378	380	382
XXV Dumenge		386	388	390
XXVI Dumenge		393	395	397
XXVII Dumenge		400	402	405
XXVIII Dumenge		407	409	411
XXIX Dumenge		414	416	418
XXX Dumenge		421	423	425
XXXI Dumenge		428	430	432
XXXII Dumenge		435	437	439
XXXIII Dumenge		442	444	446
XXXIV i últim: Crist, rei del món		449	451	453
SOLEMNITATS DEL SENYOR				
Santíssima Trinitat		456	458	460
Santíssims Cos i Sanc de Jesús ..		462	464	466
Sagrat Cor de Jesús		469	471	473
MISSA DE SANT VICENT FERRER		483		
MISSA DE LA MARE DE DEU DELS DESAMPARATS		489		

Lo Rat Penat

Esta edició del *Leccionari en Llengua Valenciana*
per als dumenges i festes del Senyor del Missal Romà
realisada per Lo Rat Penat, s'acabà d'imprimir en els tallers
de La Gràfica, del carrer poeta Liern, núm. 14
de la Ciutat de València, Cap i Casal del Regne,
el segon dumenge de maig de l'any del Senyor 2007,
festivitat de la Mare de Deu del Desamparats,
Patrona canònica de València,
que aixina fon declarada el 23 d'abril de 1885
pel Papa Lleó XIII en Roma,
atenent a l'iniciativa de Lo Rat Penat,
que arreplegava la devoció, el fervor i l'entusiasme
del poble valencià cap a la seua Mareta.

En reconeiximent i homenage a
l'associació cristiana Amunt el Cor,
al seu president i fundador,
el sacerdot, canonge i erudit valencià,
Josep Alminyana i Vallés,
i a tots els seus sacerdots i seglars,
per la gran labor realisada per a fer arribar als fidels
la llitúrgia en llengua valenciana,
i la reivindicació del seu us per l'Iglésia valentina.

En l'any del CXXIX aniversari de la fundació de la
Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes
i sent el seu President
l'Hble. Sr. Enric Esteve i Mollà.

Ad perpetuam rei memoriam

